

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบ
บูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

วิทยานิพนธ์
ของ
อรุณ เมียดสีนา

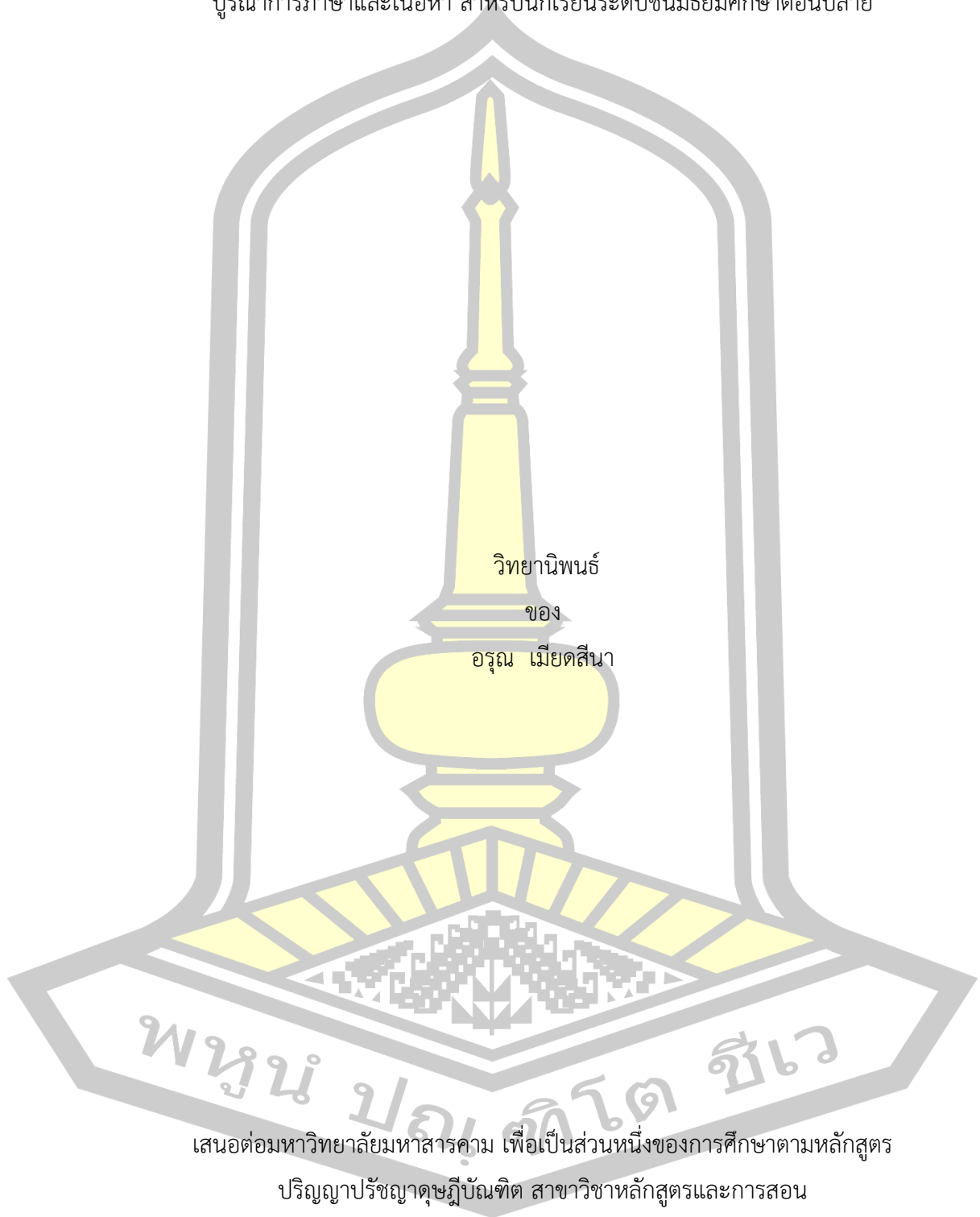
เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

กรกฎาคม 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบ
บูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

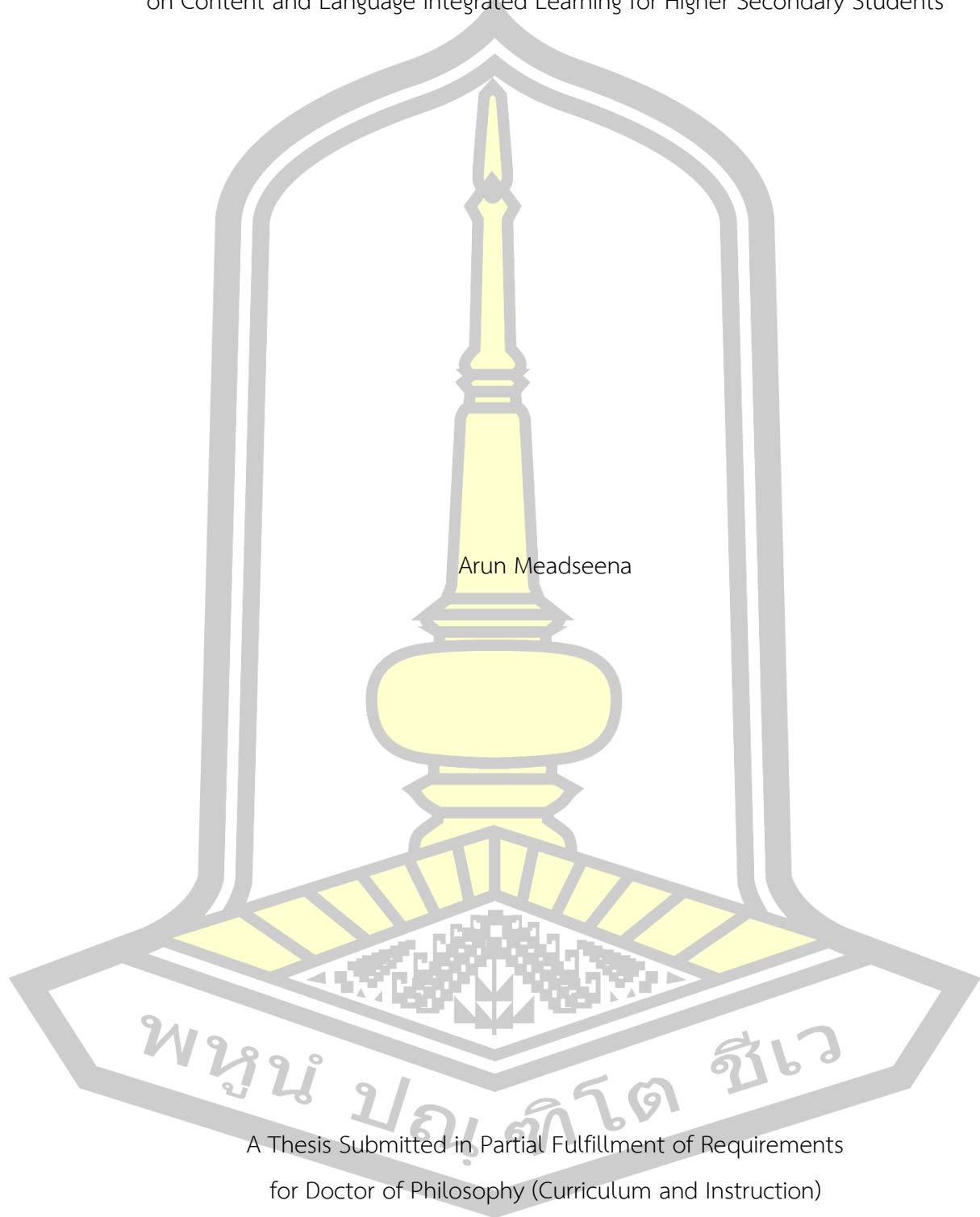

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

กรกฎาคม 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The Development of Instructional Model to Enhance English Language Skills Based
on Content and Language Integrated Learning for Higher Secondary Students

Arun Meadseena

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Doctor of Philosophy (Curriculum and Instruction)

July 2020

Copyright of Maharakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รศ. ดร. Hisham bin Dzakiria)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. จิระพร ชะโน)

กรรมการ

(รศ. ดร. ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

กรรมการ

(ผศ. ดร. ญาณภัทร สีหะมงคล)

กรรมการ

(อ. ดร. กันยารัตน์ สอนสุภาพ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

(รศ. ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ)

(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตาม แนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย		
ผู้วิจัย	อรุณ เมียดสีนา		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิระพร ชะโน		
ปริญญา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนทักษะทางภาษาอังกฤษ 2) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและ 3) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะคือระยะที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็น ระยะที่ 2 การออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบผสม (Mixed Method) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แบบสอบถามนักเรียน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ 3) แบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง 4) แบบประเมินวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด และ 5) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยโดยใช้ข้อมูลเชิงปริมาณอธิบายผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที (t-test) และใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นข้อมูลสนับสนุนด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ลำดับแรก คือ ด้านทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูด ลำดับที่ 2 คือ ด้านการประเมินผลและสะท้อนผล ลำดับที่ 3 คือ ด้านครูผู้สอน ลำดับที่ 4 คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และลำดับสุดท้าย คือ ด้านการใช้ภาษา

2. รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีรายละเอียดขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญประกอบด้วย 1) หลักการแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน 4) ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนอง 6) ระบบสนับสนุน ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมตามรูปแบบ 24 ชั่วโมง โดยขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน 4 ชั้น ดังนี้ ชั้นที่ 1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ชั้นที่ 2 ชี้นำเสนอความรู้ ชั้นที่ 3 ชั้นกิจกรรมการเรียนรู้ ชั้นที่ 4 ชั้นสะท้อนผล และเมื่อนำรูปแบบการเรียนการสอนไปตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญพบว่าคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก

3. ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า

3.1 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าการเรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

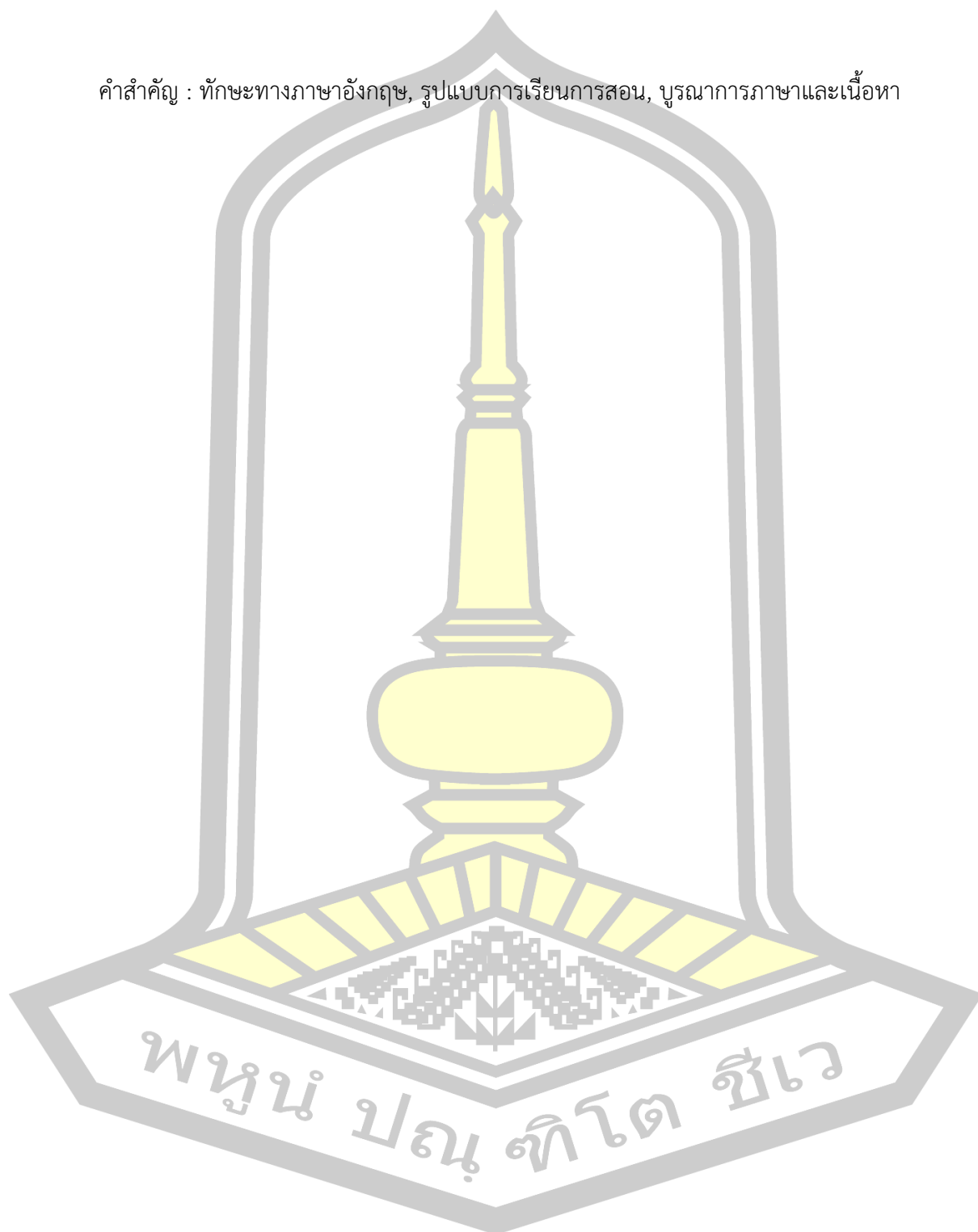
3.2 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาหลังเรียนโดย

ภาพรวมระดับความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.70

คำสำคัญ : ทักษะทางภาษาอังกฤษ, รูปแบบการเรียนการสอน, บุรณาการภาษาและเนื้อหา

TITLE	The Development of Instructional Model to Enhance English Language Skills Based on Content and Language Integrated Learning for Higher Secondary Students		
AUTHOR	Arun Meadseena		
ADVISORS	Assistant Professor Jiraporn Chano , Ed.D.		
DEGREE	Doctor of Philosophy	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2020

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study Needs in English languages teaching, 2) to develop of the instructional model to enhance Enhance English Language Skills Based on Content and Language Integrated Learning for Higher Secondary Students 3) to study of the result on implementing of the instructional model. The research procedures involved three phase as following : the first phase was study of fundamental data. The second phase was the Instructional model design and develop of the instructional model. The third phase was the Instructional model implementation of the instructional model to Enhance English Language Skills Based on Content and Language Integrated Learning for Higher Secondary Students. The instructional model was experimented in the class with forty students from 11th grades at Benchama-maharat School in Ubonratchathani province. The experiment period were in the second semester of academic year of 2018 selected through Cluster Random sampling and instructional model was twenty-four hours. The researcher used mixed method collecting data. The assessment tools were Needs (questionnaire), Achievement Test, English language skills test in Listening and Speaking, interviews and satisfaction form. Both of quantitative and qualitative data were gathered and analyzed to answer the research questions. In addition to quantitative data, content analysis of qualitative data collected from follow-up

interviews explained and supplemented the initial qualitative result.

The result of the research were as follows:

1. The Needs for supporting students' English language skills of speaking and listening were ranked the first. The second was Assessment and Reflection and the third was instructors. The instructional management was ranked the fourth. The last one form and usage languages.

2. The instructional model is composed of six components: 1) Principles of the model 2) Objectives of the model 3) Syntax of the instruction, 4) Social system 5) Principle of Reaction, and 6) Support system. The Instructional model was aimed at enhancing the students' for English Language Skills Based on Content and Language Integrated Learning for Higher Secondary Students. The learning units is connection to others content consists of 8 topics for 24 hours. The teaching-learning procedure was divided into 4 steps: 1) Lead-in 2) Expression 3) Activity 4) Feedback. The Instruction model was verified for quality, appropriateness, and validity by experts. Finally, the result showed that the experts approved the draft instructional model.

3. The results of the Instructional model implementation indicated that the pupils had more the English Language skills showed that:

3.1 English Language skills of teaching Content and Language Integrated Learning (CLIL) was higher than students who were taught through traditional teaching method at .05 level of significance.

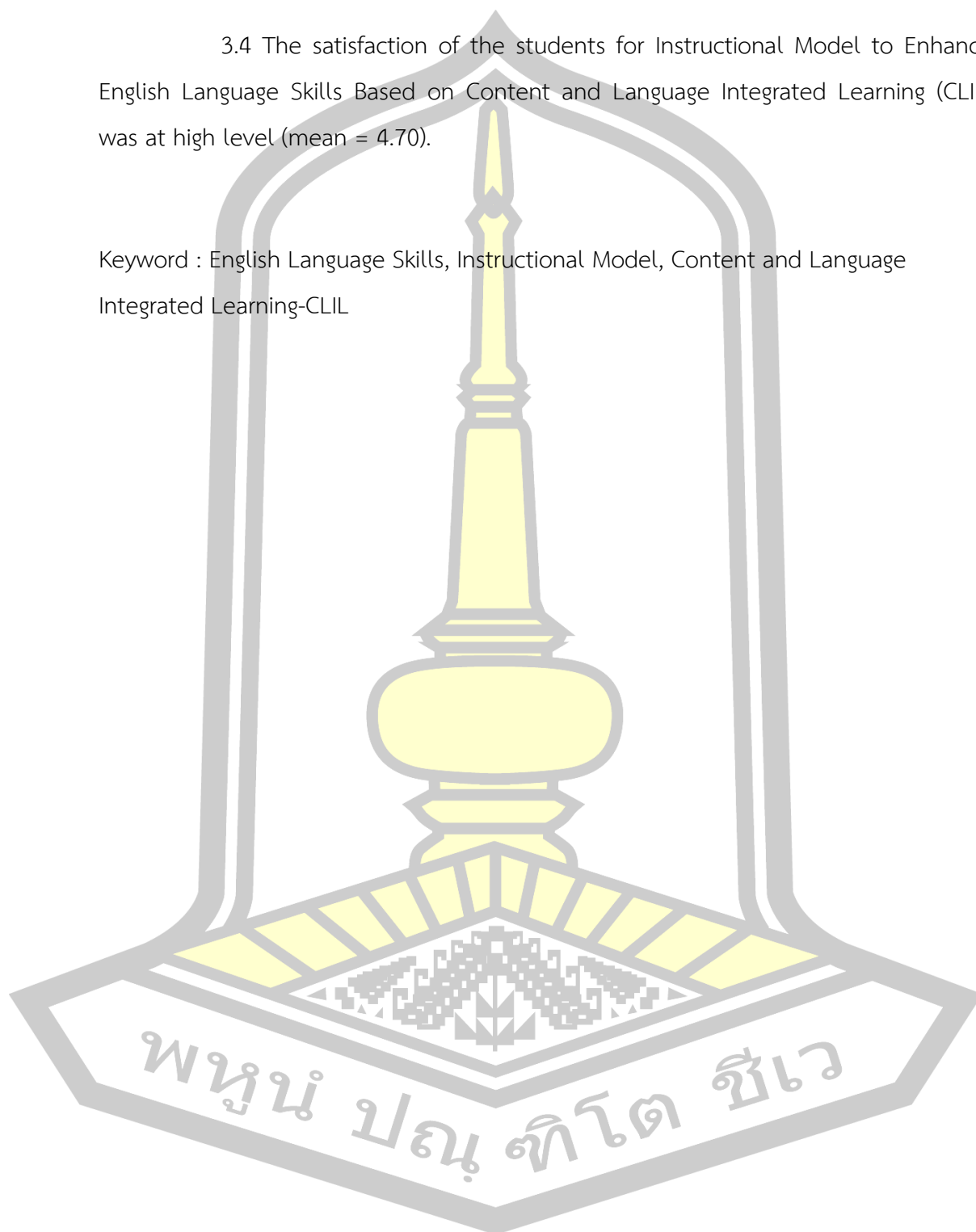
3.2 Speaking competency in English Language skills of teaching Content and Language Integrated Learning (CLIL) was statistically higher than the 80 percent criterion at .05 level of significance.

3.3 Listening competency in English Language skills of teaching Content and Language Integrated Learning (CLIL) was statistically higher than the 80 percent

criterion at .05 level of significance.

3.4 The satisfaction of the students for Instructional Model to Enhance English Language Skills Based on Content and Language Integrated Learning (CLIL) was at high level (mean = 4.70).

Keyword : English Language Skills, Instructional Model, Content and Language Integrated Learning-CLIL

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลือ สนับสนุน ให้ข้อชี้แนะเป็น อย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอขอบคุณ Associate Professor Dr.HISHAM BIN DZAKIRIA ประธาน กรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน กรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มนตรี วงษ์สะพาน กรรมการสอบ ที่ได้กรุณาตรวจสอบรายงานวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งได้ให้แนวคิดและ ข้อคิด ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในการปรับปรุงรายงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบ ร่างรูปแบบ รับรองรูปแบบ และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.นิราศ จันทรวิจิตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ เรือนนภาร อาจารย์ ดร.สงวนศรี ไทรอค อาจารย์ ดร. ปริญา ปรีพัฒน์ อาจารย์ ดร.ฐิติวรดา พลเยี่ยม ดร.จิรา ลังกา คุณครูศิริลักษณ์ ศิริประเสริฐ คุณครูยิวา ผุดผา พิฉินทธารี คุณครูกนกลักษณ์ จันทรอินทร์

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.รุพทอง กว้างสวาสดี ที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนและ กำลังใจในการปฏิบัติงาน ขอขอบคุณนางอินทร์ ศรีรักษา นางสาวสุพิชฌาย์ สีหะวงษ์ โรงเรียนยางชุม น้อยพิทยาคมและนางอุบลรัตน์ วรรณวงษ์ โรงเรียนราศีไศล ที่ได้ให้คำแนะนำในการวิเคราะห์และการ หาคุณภาพเครื่องมือ ขอขอบคุณครูต้นแบบ นางพิมพ์พิสา ถุงจันทร์ โรงเรียนชุมชน ขอขอบพระคุณคุณ พอลวิล เมียดสีนา คุณแม่คำปิ่น เมียดสีนา นางสาวรุ่งฤทัย เมียดสีนา นายอาทิตย์ เมียดสีนา นางสาว มลิวัลย์ เมียดสีนา ที่คอยให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ขอขอบคุณเพื่อนนิสิตสาขาวิชาหลักสูตรและ การสอนทุกคน รวมถึงผู้ประสานงานนิสิตปริญญาเอก ที่ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก ในการ ดำเนินวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณผู้บริหาร ครู นักเรียน โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช โรงเรียนเดชอุดม โรงเรียนศรีเมืองวิทยาคารและโรงเรียนชุมชน ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเฉพาะ อย่างยิ่งครูในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

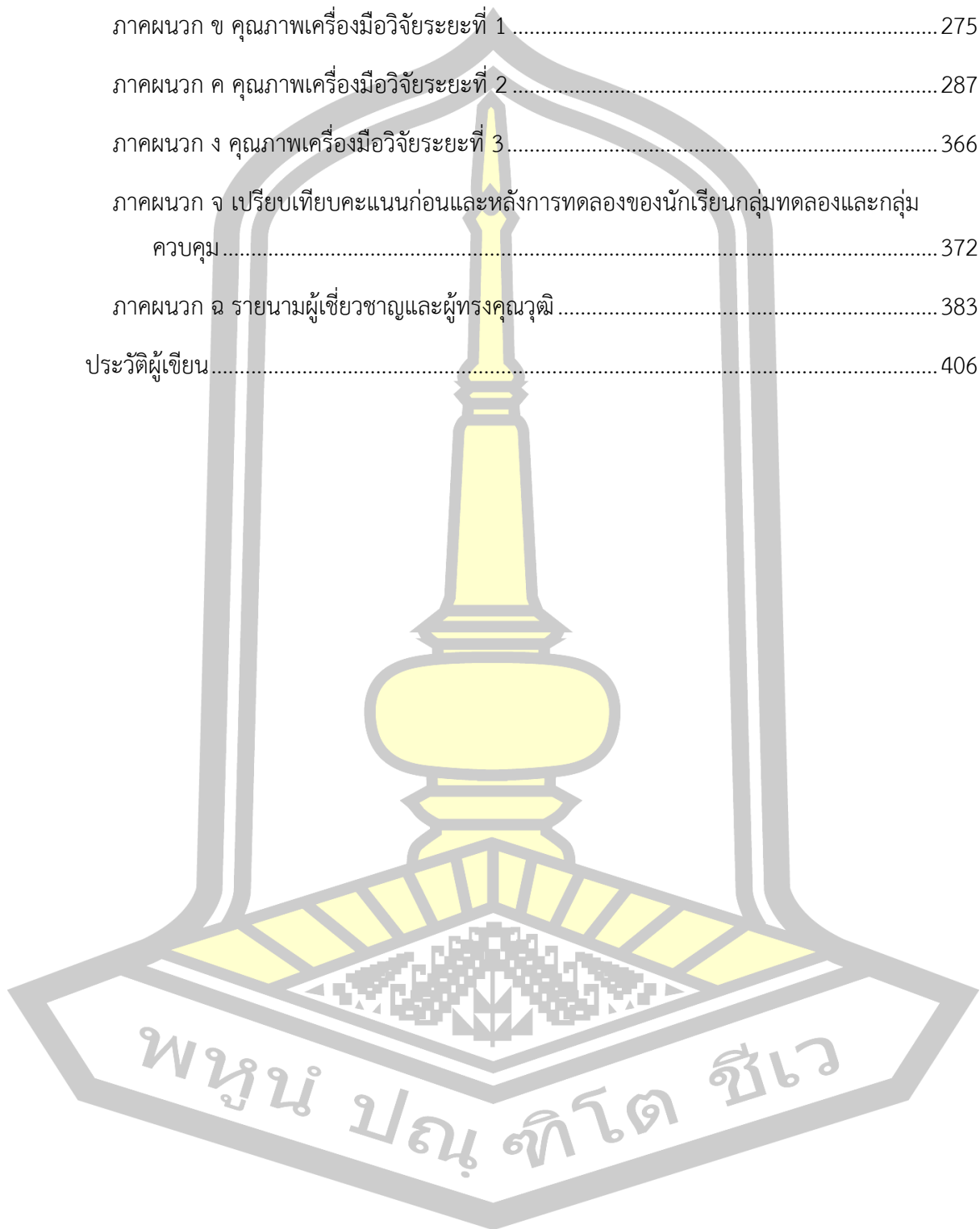
ความดีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้อุทิศให้ ครูบาอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วน ช่วยเหลือและสนับสนุนข้าพเจ้าทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ช
กิตติกรรมประกาศ.....	ญ
สารบัญ.....	ฎ
สารบัญตาราง.....	ต
สารบัญภาพประกอบ.....	ท
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
คำถามของการวิจัย.....	6
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	7
สมมุติฐานการวิจัย.....	7
ความสำคัญของการวิจัย.....	8
ขอบเขตของการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	11
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	
พหุภาษา.....	14
ทักษะทางภาษาอังกฤษ.....	28
แนวคิดทฤษฎีวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (Content and Language Integrated Learning : CLIL).....	36
แนวคิดทฤษฎีการเรียนการสอนภาษาเพื่อความรู้ความเข้าใจทางวิชาการ (Cognitive Academic Language Learning Approach : CALLA).....	60

ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (Piaget)	66
ทฤษฎีการเรียนรู้ของไวทสกี (Vygotsky).....	68
การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน.....	83
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	88
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	94
งานวิจัยในประเทศ.....	94
งานวิจัยต่างประเทศ.....	99
กรอบแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย.....	105
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	106
ระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็น.....	108
ระยะที่ 2 ออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตาม แนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	114
ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบ.....	137
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	149
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	149
ลำดับขั้นตอนผลการออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน.....	149
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	150
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	182
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	182
สรุปผล	183
อภิปรายผล.....	185
ข้อเสนอแนะ	192
บรรณานุกรม.....	194
ภาคผนวก.....	205

ภาคผนวก ก รูปแบบการเรียนการสอนและการหาคุณภาพ.....	206
ภาคผนวก ข คุณภาพเครื่องมือวิจัยระยะที่ 1	275
ภาคผนวก ค คุณภาพเครื่องมือวิจัยระยะที่ 2	287
ภาคผนวก ง คุณภาพเครื่องมือวิจัยระยะที่ 3	366
ภาคผนวก จ เปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่ม ควบคุม.....	372
ภาคผนวก ฉ รายนามผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ	383
ประวัติผู้เขียน.....	406

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอดคล้องกับ มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล.....	17
ตาราง 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอดคล้องกับ มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ	20
ตาราง 3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอดคล้องกับ มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสารความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน.....	21
ตาราง 4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอดคล้องกับ มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ	22
ตาราง 5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอดคล้องกับ มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้ อย่างถูกต้องและเหมาะสม..	23
ตาราง 6 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอดคล้องกับ มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน	23
ตาราง 7 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอดคล้องกับ มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม	24
ตาราง 8 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก	24

ตาราง 9	สรุปการสังเคราะห์แนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาและกลวิธีการเรียนรู้ตามแนวการเรียนรู้ภาษาเพื่อความรู้ความเข้าใจทางวิชาการ	78
ตาราง 10	ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน	87
ตาราง 11	จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษาและกำหนดขนาดตัวอย่างจากการคำนวณ	109
ตาราง 12	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเรื่อง ความคิดรวบยอดและจุดประสงค์การเรียนรู้.....	121
ตาราง 13	แสดงจำนวนข้อสอบที่เขียนทั้งหมดและที่ต้องการจำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้	127
ตาราง 14	แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	150
ตาราง 15	ความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในแต่ละด้าน.....	152
ตาราง 16	ความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการจัดการเรียน.....	152
ตาราง 17	ความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านครูผู้สอน.....	153
ตาราง 18	คงความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านการใช้ภาษา.....	154
ตาราง 19	ความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านการฟังการพูด.....	155
ตาราง 20	ความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านการประเมินผลและการสะท้อนบทเรียน	156
ตาราง 21	การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนโดยรวม	156
ตาราง 22	การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน	157
ตาราง 23	การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านครูผู้สอน.....	158

ตาราง 24 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านการการใช้ภาษา	159
ตาราง 25 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านการฟังการพูด.....	160
ตาราง 26 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านการวัดประเมินผลและการสะท้อนผล	161
ตาราง 27 ผลการประเมินความเหมาะสมของการร่างรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้เชี่ยวชาญ (N = 5).....	165
ตาราง 28 ผลประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยผู้เชี่ยวชาญ (N = 5).....	167
ตาราง 29 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยผู้เชี่ยวชาญ (N = 5).....	171
ตาราง 30 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้เชี่ยวชาญ (N = 5).....	174
ตาราง 31 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของทักษะทางภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	176
ตาราง 32 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการเรียนการสอนตามแนวการเรียนรู้บูรณาการภาษาและเนื้อหาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการสอนแบบปกติก่อนการทดลอง	177
ตาราง 33 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการเรียนการสอนตามแนวการเรียนรู้บูรณาการภาษาและเนื้อหากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการสอนแบบปกติ หลังการทดลอง	178
ตาราง 34 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟังที่ได้รับการเรียนการสอนตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ก่อนและหลังการทดลอง	179

ตาราง 35 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูดกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ก่อนและหลังการทดลอง	179
ตาราง 36 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจต่อการเรียนตามรูปแบบของนักเรียนที่เรียนรู้ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	180
ตาราง 37 ผลประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	270
ตาราง 38 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	271
ตาราง 39 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	274
ตาราง 40 ผลการประเมินคุณภาพของแบบสอบถามประเมินความต้องการจำเป็นต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญ (N = 5)	283
ตาราง 41 ผลการประเมินคุณภาพของร่างรูปแบบรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้เชี่ยวชาญ (N = 5).....	291
ตาราง 42 ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้เชี่ยวชาญ (N = 5).....	296
ตาราง 43 ผลประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยผู้เชี่ยวชาญ (N = 5).....	300
ตาราง 44 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้เชี่ยวชาญ (N = 5)	301

ตาราง 45 ผลค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับข้อคำถามที่เข้าเกณฑ์ จำนวน 40 ข้อ 324

ตาราง 46 ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษที่เข้าเกณฑ์..... 326

ตาราง 47 ผลการประเมินความชัดเจนของข้อคำถามและความสอดคล้องกับจุดประสงค์แบบทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน..... 351

ตาราง 48 ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษที่เข้าเกณฑ์..... 352

ตาราง 49 ผลการประเมินความชัดเจนของข้อคำถามและความสอดคล้องกับจุดประสงค์แบบทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด โดยผู้เชี่ยวชาญ (N = 5)..... 361

ตาราง 50 ผลการทดสอบหาความเชื่อมั่นแบบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด ให้คะแนนจากครูผู้สอน 2 คน (ประยุกต์ใช้ Test-Retest Method)..... 362

ตาราง 51 ความสอดคล้องของของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 368

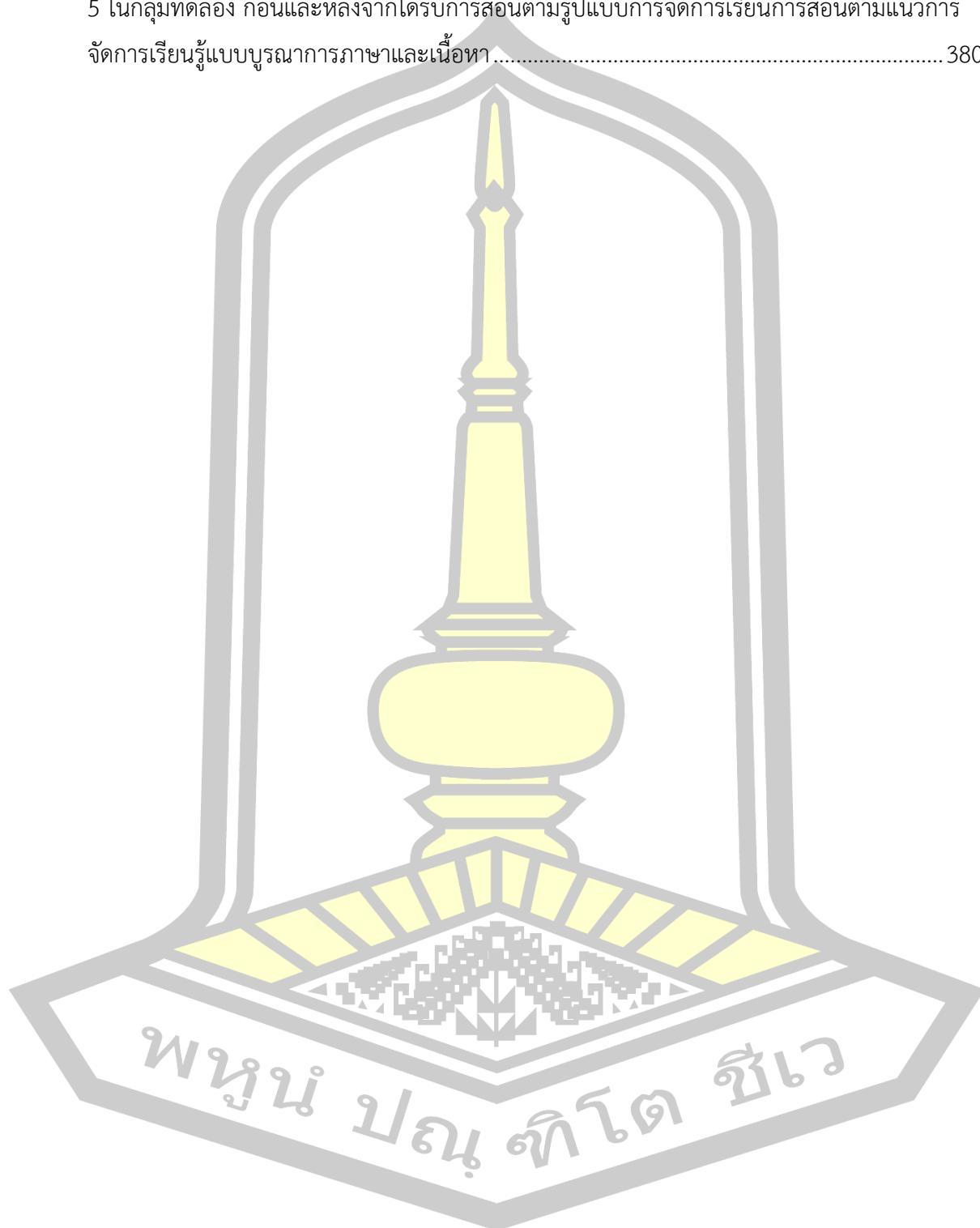
ตาราง 52 สรุปผล ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 40 คน (กลุ่มตัวอย่าง)..... 371

ตาราง 53 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง (ได้รับการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา) และกลุ่มควบคุม (สอนตามปกติ) ก่อนการทดลอง..... 373

ตาราง 54 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง (ได้รับการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา) และกลุ่มควบคุม (สอนตามปกติ) หลังการทดลอง 375

ตาราง 55 ผลการทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังจากได้รับการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา..... 377

ตาราง 56 คะแนนผลการทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังจากได้รับการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา..... 380

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิด 4Cs ของแนวคิดวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL).....	40
ภาพประกอบ 2 แสดงวงจรขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา “LEAF Model”	83
ภาพประกอบ 3 แสดงกรอบทฤษฎีในการวิจัย.....	105
ภาพประกอบ 4 การออกแบบและพัฒนาารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	107
ภาพประกอบ 5 สรุปขั้นตอนการวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็น.....	114
ภาพประกอบ 6 การดำเนินการวิจัยระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบ.....	137
ภาพประกอบ 7 แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยการสุ่มวัดก่อนและหลังการทดลอง (Randomized control group-pretest posttest design).....	139
ภาพประกอบ 8 แบบแผนการวิจัยแบบศึกษากลุ่มเดียว วัดก่อนและหลังการทดลอง (One-group pretest-posttest design).....	140
ภาพประกอบ 9 แบบแผนการวิจัยแบบศึกษากลุ่มเดียว วัดเฉพาะหลังการทดลอง (One-group posttest only design)	140

พูน ปณ ทิโต ชีเว

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีการใช้อย่างแพร่หลายมากที่สุด และเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ในยุคสังคมแห่งการเรียนรู้การสอนในปัจจุบันเพื่อการพัฒนาตนเอง นักเรียนที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีจึงย่อมได้เปรียบในการเข้าถึงองค์ความรู้ที่สำคัญของโลกส่วนใหญ่ถูกบันทึกและเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นนักเรียนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ความสามารถในการภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือเข้าถึงองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองและยกระดับคุณภาพทางการศึกษาในการใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษ (Crystal, 2003)

ทักษะทางภาษาอังกฤษประกอบด้วย ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เช่น การรู้คำศัพท์ ความหมาย แนวคิด และรูปแบบไวยากรณ์ที่เป็นประโยชน์ในการเรียนโดยนักเรียนต้องเรียนรู้ความหมายภาษาที่สอง (Scarcella, 2003) นักเรียนจะสามารถพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษ นักเรียนจึงจะประสบความสำเร็จในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ต้องทำความเข้าใจในการใช้คำศัพท์เฉพาะทาง รูปแบบภาษาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา ความซับซ้อนของภาษา การใช้ระบบเสียง โครงสร้างไวยากรณ์ และความหมายของภาษา (Gottlieb, 2004) ดังนั้นการใช้ภาษาอังกฤษจึงถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา ซึ่งถ้านักเรียนไม่มีทักษะดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อนักเรียนในด้านความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษและนักเรียนอาจประสบปัญหาเกี่ยวกับการนำภาษาอังกฤษมาใช้ในระดับที่สูงขึ้น ถ้าโรงเรียนไม่สามารถเสริมความรู้ทางภาษาอังกฤษที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดมโนทัศน์ทางการใช้ภาษาอังกฤษ (John, 2012) อีกทั้งปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนที่มีความหลากหลายซึ่งสร้างความท้าทายในการเรียนภาษาอังกฤษและการเข้าใจเนื้อหาวิชาที่มีเนื้อหาจำนวนมาก (Michael and others, 2012)

ภาษาอังกฤษจำเป็นสำหรับทุกสิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาที่ใช้ในการเรียนเนื้อหาวิชาต่าง ๆ นักเรียนจำนวนมากสามารถเรียนรู้ได้แต่บางส่วนไม่สามารถเรียนรู้ได้ ความต้องการที่จะพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาของนักเรียนนั้นได้กลายเป็นเรื่องที่ต้องทำอย่างเร่งด่วนในบรรทัดฐานรูปแบบใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรฐานหลักสูตรแกนกลางนั้นมีความต้องการให้นักเรียนได้ใช้ภาษาที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น นักเรียนที่ฉลาดและมีความสามารถจำนวนมากทั่วโลกต่อสู้ดิ้นรนในการเรียนแต่ยอมแพ้เพียงเพราะว่าไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ (Swiers, 2014) อีกทั้งนักเรียนยังมี

อุปสรรคในการเรียนอันเนื่องมาจากการออกแบบการสอน เป้าหมายของการเรียนการสอนและทรัพยากรมนุษย์ตลอดจนเนื้อหาไม่ตรงกับความต้องการของนักเรียน รวมถึงขาดหลักสูตรที่พัฒนาทั้งเนื้อหาวิชาและภาษาไปพร้อมกัน (Echevarria and others, 2013)

ยิ่งไปกว่านั้น การที่นักเรียนไม่ได้รับการพัฒนาภาษาอังกฤษที่จำเป็นต่อการเรียนในโรงเรียน เป็นอีกหนึ่งอุปสรรคต่อการพัฒนาความเข้าใจภาษาอังกฤษ (August and Shanahan, 2006) ในความเป็นจริงภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในปัจจัยที่เด่นชัดที่สุดในการเรียนการสอนเนื้อหาของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ (Francis, Bonner and Mills, 2006) การมีส่วนร่วมในทางวิชาการ การฝึกฝนทั้งการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการเข้าใจเนื้อหาและการใช้ภาษาอังกฤษในการเพิ่มพูนความสามารถ เพื่อพัฒนาให้นักเรียนให้มีความสามารถในด้านวัฒนธรรม เศรษฐกิจและภาษาศาสตร์ที่หลากหลาย ทั้งนี้จึงได้มีการจัดการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง และการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (Eurydice, 2006) ซึ่งวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาเป็นการศึกษาสองภาษา (Bilingual education) เป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่ใช้ภาษาสองภาษาเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน (รูปทองกว้างสวัสดิ์, 2549) นักเรียนจะได้เรียนเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรผ่านภาษาต่างประเทศ (Bentley, 2010) ในระดับมัธยมศึกษา นักเรียนจะได้เรียนรู้ข้อมูลใหม่ ๆ จากเนื้อหาในบริบท ดังนั้น ความล้มเหลวในการทำความเข้าใจภาษาอังกฤษในตำรา เหล่านั้น อาจเป็นอุปสรรคสำคัญในการเข้าถึงข้อมูลของนักเรียน โดยเฉพาะภาษาอังกฤษวิชาการ (Bailey, 2007) ด้วยเหตุนี้เองจึงจำเป็นต้องพัฒนาภาษาอังกฤษและเนื้อหาในหนังสือเรียนในลักษณะของภาษาศาสตร์ (Chamot and O'Malley, 2004) จากความสำคัญและความจำเป็นดังกล่าวประเทศไทยในฐานะเป็นประชาคมโลก และเป็นประเทศหนึ่งที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ จึงได้กำหนดนโยบายการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยให้ดำเนินไปตามนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่เพียงแต่ขยายโครงการพิเศษด้านการสอนภาษาอังกฤษ เช่น English Program, Mini English Program และ Bilingual Program แต่รวมไปถึงการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการสอนแบบบูรณาการเป็นภาคภาษาอังกฤษ (English for Integrated studies) โดยใช้กรอบมาตรฐานของความสามารถของสหภาพยุโรป (CEFR : The Common European Framework of Reference for Languages) เป็นกรอบความคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาในประเทศไทย ซึ่ง CEFR จะจัดการเรียนการสอนโดยกำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจนว่านักเรียนในแต่ละระดับจะต้องมีความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557)

กระทรวงศึกษาธิการกำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common

European Framework of Reference for Languages : CEFR) ซึ่งเทียบเคียงกับคุณภาพนักเรียนที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ การสอนภาษาต่างประเทศ โดยผู้สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไว้ในระดับผู้ใช้ภาษา ชั้นอิสระ (Independent User : B1) หมายถึง นักเรียนสามารถพูด เขียน และจับใจความสำคัญของข้อความทั่ว ๆ ไป เป็นหัวข้อที่คุ้นเคยหรือสนใจ เช่นการทำงาน โรงเรียน เวลาว่าง ฯลฯ สามารถจัดการกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ สามารถบรรยายประสบการณ์ เหตุการณ์ความคิด ความฝัน ความหวัง พร้อมให้เหตุผลสั้น ๆ ได้ ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับระดับความสามารถทางภาษาของนักเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559)

จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษต้องเร่งพัฒนาในการจัดการเรียนการสอนและเพิ่มพูนให้นักเรียนเกิดทักษะทางภาษาอังกฤษ เนื่องจากมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ 39.24 ปีการศึกษา 2561 มีคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 ซึ่งจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษยังไม่ประสบผลสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนเท่าที่ควร และจากประสบการณ์ของผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูดในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ในด้านการฟังนักเรียนไม่สามารถจับใจความสำคัญของบทสนทนาได้ ในการฟังภาษาอังกฤษที่สำคัญได้นั้นต้องแยก Content Words ออกจาก Function Words ให้ได้ และในด้านการพูด เนื่องจากไม่รู้คำศัพท์การเรียงลำดับประโยคทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่เป็นไปตามแผนการสอนและจากสภาพความจริงของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช จังหวัดอุบลราชธานี ในปีการศึกษา 2561 ขาดสมรรถนะทางด้านภาษาได้แก่ ทักษะในด้านการฟัง ทักษะในด้านการพูด จากผลการสอบ CEFR ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับ A1-A2 ซึ่งนักเรียนขาดทักษะทางภาษาอังกฤษภาษาอังกฤษซึ่งมีความสำคัญต่อการเชื่อมโยงความรู้และบูรณาการสู่เนื้อหาสาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นปัญหาการเรียนรู้อังกฤษนักเรียนให้ความสำคัญกับวิชาภาษาอังกฤษไม่มากเท่าที่ควร และเนื้อหาที่เรียนเป็นเนื้อหาที่แต่งขึ้นมาทำให้ไม่น่าสนใจและไม่สอดคล้องโดยตรงกับเนื้อหาวิชาอื่น ๆ ที่นักเรียนเรียน ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างไม่มีการบูรณาการภาษาและเนื้อหา จากเหตุผลและปัญหาดังกล่าว ในการวิจัยในครั้งนี้จึงศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้การสอนตามรูปแบบการสอนที่ใช้ภาษาในการเรียนการสอนเนื้อหา เนื่องจากเป้าหมายหลักที่สำคัญประการหนึ่งที่จะต้องเรียนภาษาต่างประเทศที่ระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ การสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) คือมุ่งหวังให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้

และศึกษาต่อ ซึ่งกำหนดไว้ในสาระที่ 3 : ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระอื่น (Connection) สาระนี้มีเป้าหมายให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับกลุ่มสาระอื่น เช่น สาระการเรียนรู้ การสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สังคมฯ เพื่อเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน และ มาตรฐานที่ 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงกับกลุ่มการเรียนรู้ การสอนอื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน เพื่อให้ผู้สอนจัด กิจกรรมได้บรรลุเป้าหมายตามสาระมาตรฐานที่กำหนดไว้ กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้กำหนดตัวชี้วัด แต่ละระดับชั้นซึ่งระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานที่ 3 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ การสอนอื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน นำเสนอด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) จากสาระ มาตรฐาน และตัวชี้วัดในหลักสูตร จะเห็นได้ว่า นักเรียนต้องมีความรู้เนื้อหาด้านวิชาการเพื่อที่จะสามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ ดังนั้นผู้วิจัยเห็น ว่าการสอนที่ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนเนื้อหา เป็นรูปแบบการสอนที่เหมาะสมในการที่จะ นำมาจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนเนื้อหาทางวิชาการของนักเรียน ทักษะและ ความรู้บางอย่างสามารถใช้งานได้กับหลากหลายสาขาวิชาในหลายภาษา (Coyle, Hood and Marsh, 2010) เนื่องจากการสอนที่ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนเนื้อหา เป็นรูปแบบการสอนที่ พัฒนาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาการบูรณาการหลากหลายเทคนิควิธีการสอนเข้าด้วยกัน อาทิ เช่น การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) กลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading for Comprehension Strategies) และยังรวมไปถึงการออกแบบกิจกรรมเพื่อพัฒนาพื้นฐานความรู้ของ นักเรียนและการช่วยเหลือของครู (Scaffolding) เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาวิชาการ การบูรณาการภาษาและเนื้อหาถูกสอนผ่านรูปแบบของภาษาต่างประเทศ โดยเน้นให้นักเรียน มีส่วนร่วมกับหน่วยการศึกษาหลักในระดับมัธยมศึกษา (Brinton and Stoller, 2008)

ผู้สอนภาษาอังกฤษควรสอนภาษาอังกฤษในแนวทางที่ทำให้นักเรียนมีทักษะต่าง ๆ ที่สามารถนำไปใช้เพื่อการดำรงตนอยู่ได้ในเวทีการแข่งขัน แนวคิดการเรียนการสอนที่มีหลักการ ตรงตามความต้องการในการพัฒนาความรู้และทักษะที่เหมาะสมเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ ประสบการณ์เรียนที่แตกต่างจากเดิม เพราะวิชาเรียนหลักที่บรรจุอยู่ในหลักสูตรจะถูกสอนร่วมกับ ภาษาที่สอง การคิดและการเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ ถูกรวมเข้าด้วยกัน (Bentley, 2010) การสอน ภาษาอังกฤษที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการพัฒนาภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (Content and Language Integrated Learning (CLIL)) การเรียนการสอนเนื้อหา (Learning of Content) พร้อมกันกับเป้าหมายในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ รูปแบบการเรียนการสอนที่มีการจัด กิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาที่สองหรือภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศที่มีการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเนื้อหาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ การสอนต่าง ๆ โดยใช้ภาษาต่างประเทศ

เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ซึ่งมีองค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนด้วย 4 ด้าน (4Cs) คือ เนื้อหา (Content) การสื่อสาร (Communication) กระบวนการคิด (Cognition) และวัฒนธรรม (Culture) จะมีความสัมพันธ์อย่างมากกับเนื้อหาและภาษาต่างประเทศจึงมีความสำคัญต่อวัฒนธรรมและสังคมอย่างเห็นได้ชัด ความเข้าใจวัฒนธรรมต่างประเทศอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนสามารถทำให้นักเรียนเกิดการรู้ภาษาที่สอดคล้องกับเนื้อหา (Coyle, Hood and Marsh, 2010)

ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องสร้างวิธีการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนสมัยใหม่การสอนกลวิธีที่เหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนตามการศึกษาตามแนวคิดทฤษฎีวิธีการสอนกลวิธีทางการเรียน (Cognitive Academic Language Learning Approach-CALLA) Chamot, Michael and O'Malley (2004) เพื่อให้เกิดกระบวนการคิดและการกระทำหรือพฤติกรรมเฉพาะบางอย่างของนักเรียน เพื่อช่วยในการเรียนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสบผลสำเร็จ ประกอบด้วย 4 กลวิธี คือ กลวิธีด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies) กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) กลวิธีด้านสังคม (Social Strategies) กลวิธีด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนที่จะสามารถทำให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายดังกล่าวได้นั้นจึงต้องมีการออกแบบให้เหมาะสมกับธรรมชาติ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา และบริบท ซึ่งจากการศึกษาธรรมชาติของภาษาอังกฤษ พบว่าหากมีการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา Content and Language Integrated Learning-CLIL มาร่วมพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนกลวิธีทางการเรียน Cognitive Academic Language Learning Approach-CALLA ทั้งสองแนวคิดนี้นั้นสามารถเสริมสร้างการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ กับนักเรียนได้ ซึ่งนับได้ว่าเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่สามารถเสริมสร้างทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ในการรู้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและหากมีการศึกษาโดยนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน มาใช้กับนักเรียนในการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและมั่นคงกว่าที่ได้ตั้งใจไว้ มีตัวอย่างน้อยมากในโลกแห่งความเป็นจริงที่ไม่มีการผสมสีดำและสีขาวเพื่อให้ทั้งสองเรื่องวาดภาพความเป็นจริงขึ้นมาอย่างกว้างขวาง สำหรับนักเรียนเป็นข้อได้เปรียบที่ดีนี้ไปปรับใช้กับการเรียนการสอนในวิชาอื่น ๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษก็ย่อมจะเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนได้อีกต่อไปด้วยการบูรณาการเนื้อหาและภาษาไม่ใช่รูปแบบทางการเรียนภาษาแบบใหม่ ไม่ใช่รูปแบบการเรียนเนื้อหาวิชาแบบใหม่ แต่เป็นการหลอมรวมนวัตกรรมทั้งสองเข้าด้วยกัน (Coyle and others, 2011)

ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ได้พัฒนาขึ้น โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเข้าเนื้อหาที่จะนำมาบูรณาการภาษาและเนื้อหา เช่นที่ นิซามา กิริติเกริกไกร และ Lemke ได้กล่าวไว้ว่า เนื้อหาและสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวของนักเรียน หรือเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และเนื้อหาที่

สัมพันธ์กับกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จึงจะมุ่งให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเกิดทักษะทางภาษาที่นักเรียนสามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นรูปแบบที่พัฒนาขึ้น จึงใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาและกลวิธีการเรียนรู้จากการเรียนรู้ภาษาเพื่อความรู้ความเข้าใจ

การเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับรายวิชาต่าง ๆ โดยการศึกษาการใช้ภาษาของวิชาเฉพาะ ซึ่งภาษาดังกล่าวนั้นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการเรียนการสอนของวิชาเหล่านี้ รวมไปถึงผลการสอบของนักเรียน ดังนั้น นักเรียนที่จะสามารถเข้าถึงเนื้อหาแกนกลางได้นั้น จำเป็นต้องมีทักษะทางภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนการสอนโดยการบูรณาการภาษาและเนื้อหานั้น นักเรียนสามารถเรียนรู้ทั้งเนื้อหาวิชาต่าง ๆ และพัฒนาภาษาที่สองไปพร้อม ๆ กัน การสร้างเสริมกลวิธีการเรียนรู้ การสร้างบรรยากาศให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาที่สองมากเท่าไรก็จะสามารถแก้ไขจุดอ่อนของภาษาที่นักเรียนมีโอกาสเรียนและใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนเท่านั้น เพราะการสร้างเสริมกลวิธีการเรียนรู้ได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง จะทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้นไปด้วย

จากหลักการ แนวคิดทฤษฎีที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นประโยชน์ของการจะพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้วยแนวการสอนหลักคือการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (Content and Language Integrated Learning : CLIL) และแนวการสอนรองคือการศึกษาดมวิธีการสอนกลวิธีทางการเรียน (Cognitive Academic Language Learning Approach : CALLA) (Chamot, Michael and O'Malley, 2004) โดยใช้การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน (Joyce, Weil and Calhoun, 2011) ที่มี 6 องค์ประกอบ คือ หลักการแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสอน ระบบสังคม หลักการตอบสนอง ระบบสนับสนุน ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำถามของการวิจัย

1. ความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนเป็นอย่างไร
2. รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและองค์ประกอบของรูปแบบเป็นอย่างไร

3. ผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษในการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่พัฒนาขึ้นในโรงเรียนเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อออกแบบและพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
  - 3.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
  - 3.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ก่อนและหลังการทดลอง
  - 3.3 เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ก่อนและหลังการทดลอง
  - 3.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา หลังการจัดกิจกรรม

สมมุติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าการเรียนแบบปกติ

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา มีทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา มีทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ก่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้

1. ได้รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา
2. เป็นแนวทางและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัย ครูผู้สอน และผู้ที่สนใจในการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา และเป็นการส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแก่นักเรียน
3. เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารในการกำหนดทิศทางและนโยบายการศึกษาให้เน้นบูรณาการ

ขอบเขตของการวิจัย

การพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
  - 1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา และการจัดการเรียนการสอนตามปกติ
  - 1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและทักษะทางภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. ประชากรและตัวอย่าง

ระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็น ในการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 (จังหวัดอุบลราชธานี)

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมาตรฐานสากล จำนวน 9 โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ในภาคเรียนที่ 1/2561 จำนวน 3,828 คน

ตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมาตรฐานสากล จำนวน 9 โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ที่ลงทะเบียนเรียนภาคเรียนที่ 1/2561 โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดของตัวอย่างโดยการเปิดตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ในระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 352 คน

ระยะที่ 2 ออกแบบและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะทางภาษาอังกฤษ (Design and Development)

กลุ่มเป้าหมาย คือผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน

ดังนี้

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 ท่าน ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด
2. รองศาสตราจารย์ ดร.นิราศ จันทระจิตร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ เรือนนະการ
4. ดร.สงวนศรี ไทรอค
5. อาจารย์ ดร.ปริญา ปรีพุดดี
6. อาจารย์ศิริลักษณ์ ศิริประเสริฐ
7. ดร.จิรา ลังกา
8. นางสาวกนกลักษณ์ จันทร์อินทร์
9. นางยิหาว ผุดผา พิณมัทธาวิ

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีชื่อเสียง และได้รับรางวัล OBEC AWARDS ระดับ สพฐ. จำนวน 2 คน

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะทางภาษาอังกฤษ (Implementation and Evaluation)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 700 คน จากนักเรียน 14 ห้อง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 80 คน จากนักเรียน 2 ห้อง ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คนและเป็นกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวบูรณาการภาษาและเนื้อหา

2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนการสอนอื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนการสอนอื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน ตัวชีวิต คั่นคว่า/สืบคั่น บันทึกรสรูป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนการสอนอื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียนการคั่นคว่า/การสืบคั่น การบันทึก การสรูป การแสดงความคิดเห็น และนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนการสอนอื่นจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วย 8 เรื่อง ดังนี้

1.1 Soil quality improvement สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ การงานอาชีพ

เกษตร

1.2 Ratio and percentage สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ คณิตศาสตร์

1.3 Acids and bases in daily life สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ วิทยาศาสตร์

1.4. Water Cycle สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ วิทยาศาสตร์

1.5 Plants part of flowers สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ วิทยาศาสตร์

1.6 Air pollution สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ วิทยาศาสตร์

1.7 Sound perception สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ ศิลปะนาฏศิลป์ ดนตรี

1.8 Magnet and Electricity สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ วิทยาศาสตร์

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ใช้เวลาในการดำเนินการทดลอง 24 ชั่วโมงโดยผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอนด้วยตนเอง

นียมศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน หมายถึง ระเบียบแบบแผนของการดำเนินการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบและมีจุดมุ่งหมายเฉพาะ ผ่านขั้นตอนกระบวนการพัฒนาอย่างเป็นระบบและมีหลักปรัชญา หลักการ แนวคิด ทฤษฎี หรือความเชื่อต่าง ๆ เพื่อเป็นพื้นฐานโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and development)

2. รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา หมายถึง องค์ประกอบของระบบการสอน ที่มีความสัมพันธ์กันเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยใช้แนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (Content and Language Integrated Learning Approach) และแนวการเรียนรู้ภาษาเพื่อความรู้ความเข้าใจทางวิชาการ (Cognitive Academic Language Learning Approach) มีองค์ประกอบต่าง ๆ 6 ประการ ดังนี้ 1. หลักการแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน 2. วัตถุประสงค์ 3. ขั้นตอนการสอน 4. ระบบสังคม 5. หลักการตอบสนอง 6. ระบบสนับสนุน มีขั้นตอนการสอน 4 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน Lead-in (L) หมายถึง ทบทวนความรู้เดิมและกระตุ้นความสนใจจากนักเรียนในบทเรียนที่จะดำเนินการเรียนการสอนและเตรียมรับความรู้ใหม่จากการฟังการใช้สื่อเทคโนโลยี เช่น ภาพ วิดีโอ คลิปเสียงต่าง ๆ เข้าใจและตอบสนองตามคำสั่ง คำขอร้องอย่างทันถ่วงทีและสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง รับรู้คำสั่งที่แตกต่างกันได้อย่างถูกต้อง เข้าใจเรื่องราวจากสิ่งที่ได้ฟังเรื่องราวต่าง ๆ ได้

ขั้นที่ 2 ชี้นำเสนอเนื้อหาบทเรียน Expression (E) หมายถึง ขั้นที่ผู้สอนนำเสนอคำศัพท์บนจอโปรเจคเตอร์ โครงสร้างประโยค จากเรียงลำดับจาก ความหมาย (รูปภาพ) รูปแบบ (บัตรคำ) และการออกเสียง ผู้สอนอธิบายข้อข้อมูลให้กับนักเรียน เป็นการสนทนาโต้ตอบระหว่างครูกับนักเรียน ระหว่างนักเรียนกับนักเรียนเป็นคู่ (In pairs) เป็นกลุ่ม (In group) คละซัน (Mingle) การจับคู่คำศัพท์ระหว่างคำศัพท์กับคำขยายความของคำศัพท์ การฟังแล้วเรียงภาพหรือประโยคตามลำดับเรื่องหรือเรียงเนื้อหาแต่ละตอนจากสิ่งที่ได้ฟัง

ขั้นที่ 3 ชี้นำกิจกรรม Activity (A) หมายถึง ขั้นที่ครูอธิบายคำชี้แจงก่อนที่นักเรียนจะลงมือทำกิจกรรม เริ่มการฟังครั้งที่ 1 โดยครูเปิดคลิปเสียงเนื้อเรื่อง ให้ฟัง นักเรียนได้คาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนพูดคุยกันเป็นคู่ แล้วครูสุ่มถามเป็นคู่ๆ แล้วเขียนคำตอบไว้บนกระดาน เริ่มการฟังครั้งที่ 2 นักเรียนทำความเข้าใจกับสารที่ฟัง จับประเด็นสำคัญของสาร จดบันทึกสิ่งที่ได้ฟัง ขณะฟังจะต้องมีสมาธิสนใจฟัง การฟังที่ต้องการทราบทัศนคติ ความรู้สึกของผู้พูด นักเรียน

เริ่มปรึกษาหารือกันโดยใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนาโต้ตอบกันในชั้นเรียน ก่อนการทดลองหรือทำกิจกรรม เริ่มการฟังครั้งที่ 3 นักเรียนวิเคราะห์สารจากการฟัง เข้าใจน้ำเสียงที่แตกต่างกัน ประเมินค่าสารจากการฟัง การฟังสำหรับใจความสำคัญ การฟังสิ่งที่สนใจหรือเฉาะเจาะจง การฟังที่ต้องการรายละเอียดย่อย นักเรียนตั้งใจฟัง นักเรียนฟังแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง หรือเลือกประโยคถูกผิด การฟังใน แยกแยะคำสำคัญ ครูแจก transcripts และฟังพร้อมกันทั้งชั้นเรียน

ขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผลและเสริมแรง Feedback and praise (F) หมายถึง ขั้นที่นักเรียนพูดนำเสนอข้อมูลต่างๆ จากสิ่งที่ได้บันทึกในอนุทิน นักเรียนพูดสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ นักเรียนระดมสมอง และเขียนอนุทินจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ในบทเรียน ผู้สอนกล่าวคำชมเชย และให้รางวัลให้คะแนนกับนักเรียน

3. แนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา Content and Language Integrated Learning (CLIL) หมายถึงการเรียนรู้เนื้อหา (Learning of content) พร้อมกับกับเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (Simultaneous learning of a foreign language) รูปแบบการเรียนการสอนที่มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเนื้อหาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ประกอบด้วย 4Cs คือ เนื้อหา การสื่อสาร กระบวนการคิด และวัฒนธรรม

4. ทักษะทางภาษาอังกฤษ หมายถึง การปฏิบัติที่ถูกต้อง ทำได้ดีขึ้นไปตามวัตถุประสงค์ในการฟังถูกต้อง การพูดถูกต้อง ในการปฏิบัติบรรลุเป้าหมายในระดับดี จึงเรียกว่าการมีทักษะทางภาษา ซึ่งเกิดจากความสามารถในการรู้และสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสืบค้น รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้ ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ คำศัพท์เนื้อหาโครงสร้างทางไวยากรณ์ เฉพาะหรือซับซ้อนได้ทั้งหมดเพื่อวัตถุประสงค์ในการแสวงหาความรู้ผ่านการแสดงออกทางภาษา 2 ด้านดังนี้

5. ทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง หมายถึง ความสามารถในการรับรู้ความหมายจากเสียงที่ได้ยิน เข้าใจ ตีความจับใจความสิ่งที่รับรู้แล้วเข้าใจและจดจำไว้ รวมทั้งต้องสนใจเรื่องที่ฟังทำความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องที่รับฟัง จับประเด็นสำคัญ และวิเคราะห์ วิจัยเรื่องราว วัดได้จากการฟังแบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟังภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. ทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด หมายถึง ความสามารถในการแสดงออกทางภาษาการใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง รวมทั้งกิริยาอาการถ่ายทอดความรู้ความคิดและความรู้สึกของผู้พูดให้ผู้ฟังได้รับรู้และเกิดการตอบสนอง ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นผู้ฟังสามารถแสดงพฤติกรรมตอบสนองได้ตรงตามจุดมุ่งหมายและเนื้อหาสาระ สิ่งที่พูดเหมาะสมกับผู้ฟังและสถานการณ์ พูดนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ได้

วัดได้จากการวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการประเมินแบบ Rubric score ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาสาระที่ปรากฏในเนื้อหาวิชาที่เรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ อันเป็นผลที่เกิดจากการกระทำของนักเรียนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยเป็นผลจากการได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้ด้วยตนเองหรือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน วัดได้จากแบบทดสอบมีลักษณะเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

8. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อรูปแบบการสอน ความนึกคิด การเห็นประโยชน์ของการฟังและการพูด การมีทัศนคติที่มีต่อการสอนก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน และสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถวัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. ทักษะทางภาษาอังกฤษ
3. ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (Content and Language Integrated Learning Approach : CLIL)
4. ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาเพื่อความเข้าใจทางวิชาการ (Learning strategies of Cognitive Academic Language Learning Approach : CALLA)
5. ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์
6. ทฤษฎีการเรียนรู้ในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการของไวก็อตกี
7. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอน
8. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 9.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 9.2 งานวิจัยต่างประเทศ
10. กรอบแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานหนึ่งใน 8 กลุ่มสาระตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

1. สาระสำคัญกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
สาระสำคัญกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ กำหนดได้ ดังนี้

1.1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและแสดงความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

1.2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศ ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

1.3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

1.4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบ่งได้ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานใน การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

3. คุณภาพนักเรียน

คุณภาพนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีดังนี้

3.1 ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับ ประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่านจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดีพร้อมทั้งให้เหตุผลและ ยกตัวอย่างประกอบ

3.2 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและ เหมาะสม เลือกและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความ ต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลอง หรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและ เขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

3.3 พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จาก การวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้ เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

3.4 เลือกใช้ภาษาน้ำเสียงและกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลา โอกาสและสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

3.5 อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ
สำนวนคำพังเพย สุภาษิตและบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทยวิเคราะห์/อภิปรายความ
เหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิตความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยและ
นำไปใช้อย่างมีเหตุผล

3.6 ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

3.7 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

3.8 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุป
ความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/
ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ

4. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดังตาราง 1-8

ตาราง 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 ที่สอดคล้องกับ มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภท
ต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ปฏิบัติตามคำแนะนำในการใช้ คู่มือ การใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและ อ่าน	คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย คำบรรยาย เช่น ประกาศ เตือนภัยต่าง ๆ ยาและการใช้ยา การใช้อุปกรณ์และสิ่งของ การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต - Modal verb : should/ought to/need/have to/ must + verb ที่เป็น infinitive without to เช่น You should have it after meal. (Active Voice)/The does must be divided. (Passive Voice) - Direct/Indirect Speech

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	<ul style="list-style-type: none"> - คำสันธาน (conjunction) and/but/or/so/not only...but also/both...and/as well as/ after/because etc. - ตัวเชื่อม (connective words) เช่น First,...Second,...Third,...Next,... Then,...Finally,...ect.
<p>2. อ่านออกเสียง ข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นการใช้พจนานุกรมหลักการอ่านออกเสียง เช่น ร้อยกรอง และบทละครสั้น (skit) ถูกต้อง ตามหลักการอ่าน</p>	<p>ข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นการใช้พจนานุกรมหลักการอ่านออกเสียง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ - สระเสียงสั้น สระเสียงยาว สระประสม - การออกเสียงเน้นหนักเบาในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค - การออกเสียงเชื่อมโยงในข้อความ การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน - การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ
<p>3. อธิบายและเขียนประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่านรวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน</p>	<p>ประโยคและข้อความ การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น ภาพ แผนผัง กราฟ แผนภูมิ ตาราง อักษรย่อ จากกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ด้วยการพูดและการเขียนอธิบาย โดยใช้ Comparison of adjective/adverb/ Contrast : but, although, however, in spite of.../Logical connectives เช่น caused by/ followed by/consist of etc.</p>

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
<p>4. จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความสรุปความ ดีความ และแสดงความคิดเห็น จากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดี และบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ</p>	<p>เรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี การจับใจความสำคัญ การสรุปความ การวิเคราะห์ความ การตีความ การใช้ skimming/scanning/guessing/context clue ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็นการให้เหตุผลและการยกตัวอย่างเช่น I believe.../ I agree with...but.../Well, I must say.../What do you think of/about...?/ I think/don't think...?/What's your opinion about...?/ In my opinion.../- if clauses - so...that/such...that</p> <ul style="list-style-type: none"> - too to.../enough to... - on the other hand,... - other (s)/another/the other (s) - คำสันธาน (conjunctions) because/and/so/but/however/because of/due to/owing to etc. - Infinitive pronouns : some, any, someone, anyone, everyone, one, ones, etc. - Tenses : present simple/present continuous/ Present perfect/past simple/future tense, etc. - Simple /Compound /Complex sentence

พหุ ประถมศึกษา

ตาราง 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอดคล้องกับ มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจ ของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทายกล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน การสนทนา/เขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและบุคคลใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ต่าง ๆ ข่าวเหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม
2. เลือกและใช้คำขอร้อง ให้แนะนำ คำชี้แจง คำอธิบายอย่าง คล่องแคล่ว	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย ที่มีขั้นตอนซับซ้อน
3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์จำลอง หรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการ เสนอ และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ เช่น Please.../..., please./I'd like.../I need.../May/Can/Could...?/Would you please...? Yes,../ Please do./Certainly/Yes, of course/Sure/ Need some help?/What can I do to help?/Would you like me to help you?/If you need anything, please.../Is there anything I can do?/I'll do it for you./I'm afraid.../I'm sorry, but.../Sorry, but...etc.
4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบายเปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ ฟัง และอ่านอย่างเหมาะสม	คำศัพท์ สำนวน ประโยคและข้อความที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ ที่ฟังและอ่าน

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
5. พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ อย่างมีเหตุผล	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้ เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียใจ ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน เช่น Nice./Very nice./Well done! /Congratulations on... I like...because.../I love...because.../ I feel...because.../I think.../I believe.../ I agree/disagree.../I'm afraid/I don't like.../ I don't believe.../I have no idea.../Oh no! etc.

ตาราง 3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 ที่สอดคล้องกับ มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสารความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ข่าว/ เหตุการณ์ เรื่อง และประเด็น ต่าง ๆ ตามความสนใจของสังคม	การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ข่าว/ เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเล่นเกม/ ดนตรี การดูภาพยนตร์ การฟังเพลง การเลี้ยงสัตว์ หนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ
2. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์ เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ	การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ การวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าวเหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ

ตาราง 3 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
3. พุดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ	การแสดงความคิดเห็นการให้เหตุผลประกอบ และยกตัวอย่างเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ในท้องถิ่น สังคมและโลก

ตาราง 4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอดคล้องกับ มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับของบุคคล โอกาส และสถานที่ ตามมารยาทสังคมและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	การเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนา ระดับของภาษา มารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้าท่าทาง ประกอบ การพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความ รู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ
2. อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของภาษา	วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา
3. เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน/เรื่องจากภาพยนตร์ บทบาทสมมุติ ละครุสั่น วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่วันวาเลนไทน์

ตาราง 5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอดคล้องกับ มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่าง ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้ อย่าง ถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวนคำพังเพย สุภาษิตและบทกลอนของ ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	การอธิบาย/การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง โครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
2. วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือน และความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษากับของไทย และ นำไปใช้อย่างมีเหตุผล	การวิเคราะห์/การอภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อและวัฒนธรรม ของ เจ้าของภาษากับของไทยการนำวัฒนธรรม ของเจ้าของ ภาษาไปใช้

ตาราง 6 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอดคล้องกับ มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และ นำเสนอด้วยการพูด และการเขียน	การค้นคว้า/การสืบค้น การบันทึกการสรุป การแสดงความคิดเห็น และนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ

ตาราง 7 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 ที่สอดคล้องกับ มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งใน
สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียนสถานศึกษา ชุมชนและ สังคม	การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลอง เสมือนจริงที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และ สังคม

ตาราง 8 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานใน
การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และ สรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ใน การศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/การค้นคว้าความรู้/ ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษา ต่อและประกอบอาชีพ
2. เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชนและ ท้องถิ่น/ประเทศชาติเป็น ภาษาต่างประเทศ	การใช้ภาษาอังกฤษในการเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เช่น การทำหนังสือเล่มเล็กแนะนำโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น/ ประเทศชาติ การทำแผ่นปลิว ป้ายคำขวัญ คำเชิญชวน แนะนำโรงเรียน สถานที่สำคัญในชุมชนและท้องถิ่น/ ประเทศชาติ การนำเสนอข้อมูลข่าวสารในโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น/ประเทศชาติเป็นภาษาอังกฤษ

5. โครงสร้างหลักสูตร

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรียนปีละ 240 ชั่วโมง

การกำหนดโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐาน และเพิ่มเติมดังนี้

ระดับมัธยมศึกษา ต้องจัดโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐานให้เป็นไปตามที่กำหนดและสอดคล้องกับเกณฑ์การจบหลักสูตร

สำหรับเวลาเรียนเพิ่มเติม ทั้งในระดับมัธยมศึกษา ให้จัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติมหรือกิจกรรมพัฒนานักเรียน

กิจกรรมพัฒนานักเรียนที่กำหนดไว้ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 360 ชั่วโมงนั้น เป็นเวลาสำหรับปฏิบัติกิจกรรมแนะแนวกิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ใน ส่วนกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ให้สถานศึกษาจัดสรรเวลาให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรม ดังนี้ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 4-6) รวม 3 ปี จำนวน 60 ชั่วโมง

6. คำอธิบายรายวิชา

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กำหนดคำอธิบายรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีดังนี้

เข้าใจ น้ำเสียง ความรู้สึกของผู้พูด คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ ความแตกต่างด้านภาษา วัฒนธรรม ประเพณี อ่านออกเสียงบทความได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียงและเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน ตีความ วิเคราะห์ ข้อความ ข้อมูล ข่าวสาร บทความ สารคดี บันทึกคดี สื่อที่เป็นความเรียงและไม่ใช่ความเรียงในแบบต่าง ๆ จากสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในหัวข้อต่าง ๆ ใช้ภาษาตามมารยาททางสังคม สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงความคิดเห็น ความต้องการ อธิบาย บรรยาย แลกเปลี่ยนความรู้ และให้เหตุผลเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ เหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบันและอนาคต โดยใช้ประโยชน์จากสื่อ เทคโนโลยี สื่อการเรียนทางภาษา และผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ แสวงหาวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง สามารถนำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็น เจาะจำโน้มน้าว ตอรองเกี่ยวกับประสบการณ์และเหตุการณ์ต่าง ๆ ในท้องถิ่น ด้วยวิธีการที่หลากหลายอย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ โดยใช้เค้าโครงตามแนวคิดของเจ้าของภาษาด้วยความเพลิดเพลิน เข้าร่วมกิจกรรม เปรียบเทียบ และนำความรู้ด้านภาษา วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อไปใช้อย่างมีวิจารณญาณ เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้เพื่อขยายโลกทัศน์ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย การเข้าสู่สังคมและอาชีพ สามารถใช้ภาษาสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ตามสถานการณ์ในสถานศึกษาและชุมชน

7. หน่วยการเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กำหนดหน่วยการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ดังนี้

หน่วยที่ 1 Soil quality improvement สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ การงานอาชีพ
เกษตร

หน่วยที่ 2 Ratio and percentage สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ คณิตศาสตร์

หน่วยที่ 3 Acids and bases in daily life สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ วิทยาศาสตร์

หน่วยที่ 4 Water Cycle สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ วิทยาศาสตร์

หน่วยที่ 5 Plants part of flowers สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ วิทยาศาสตร์

หน่วยที่ 6 Air pollution สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ วิทยาศาสตร์

หน่วยที่ 7 Magnet and Electricity สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ วิทยาศาสตร์

หน่วยที่ 8 Sound perception สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ ศิลปะ นาฏศิลป์ ดนตรี

8. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีดังนี้

วัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการ
คือ การประเมินเพื่อพัฒนานักเรียน และเพื่อตัดสินผลการเรียนในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของ
นักเรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น นักเรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัด เพื่อให้บรรลุ
ตามมาตรฐานการเรียนรู้สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนซึ่งเป็น
เป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับ
สถานศึกษาระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็น
กระบวนการพัฒนาคุณภาพนักเรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ
ความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียนตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการ
ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน
ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชาติมีรายละเอียด ดังนี้

1. การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการ
จัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิค
การประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถามการสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงการ
การประเมินชิ้นงาน/ภาระงานแฟ้มสะสมงานการใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเอง
หรือเปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมินในกรณีที่ไม่ว่าง

ตัวชี้วัด ให้มีการสอนซ่อมเสริม การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า นักเรียนมีพัฒนาการ ความก้าวหน้า ในการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อย เพียงใดมีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอน ใช้ปรับปรุง การเรียนการสอนของตนด้วย โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. การประเมินระดับสถานศึกษาเป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการ เพื่อตัดสินผลการเรียนของนักเรียนเป็นรายปี/รายภาคผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนานักเรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนตามเป้าหมายหรือไม่ นักเรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตรโครงการหรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา และการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

3. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษาเป็นการประเมินคุณภาพนักเรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบ สามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและ ดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษาหรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัดในการดำเนินการจัด สอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่ การศึกษา

4. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพนักเรียนในระดับชาติตาม มาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้นักเรียนทุกคน ที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 เข้ารับการประเมินผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับ ต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุน การตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้นเป็นประโยชน์ต่อ สถานศึกษาในการตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพนักเรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของ สถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไขส่งเสริมสนับสนุน เพื่อให้ นักเรียนได้พัฒนา เติบโตตามศักยภาพบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหา และความ ต้องการ ได้แก่ กลุ่มนักเรียนทั่วไป กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนต่ำ กลุ่มนักเรียนที่มีปัญหาด้านวินัย และพฤติกรรมกลุ่มนักเรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มนักเรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนได้ทันเวลาที่ เป็นโอกาสให้นักเรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียนสถานศึกษาในฐานะ ผู้รับผิดชอบจัดการศึกษาจะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษา ให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน

ทักษะทางภาษาอังกฤษ

ทักษะทางภาษาอังกฤษ หมายถึงความสามารถในการรู้ ด้านการฟัง และความสามารถในการแสดงออก ด้านการพูด โดยทักษะทางภาษา 2 ด้านดังนี้

1. ด้านการฟัง

1.1 ความหมายของการฟัง

นักการศึกษาด้านภาษาได้ให้ความหมายของการฟังดังนี้

อันเดอวูด (Underwood, 2006) ได้กล่าวถึง ความหมายของการฟัง ว่า การฟังเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ความสนใจและความพยายามเพื่อให้ทราบความหมาย จากสิ่งที่ได้ยิน การฟังที่ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้ฟังต้องเข้าใจความหมาย ที่ผู้พูดต้องการสื่อ เพราะความหมายของผู้พูดนั้นอาจมีความหมายหลายอย่าง ผู้ฟังจำเป็นต้อง จดจำคำพูดและวิเคราะห์จากสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้เสนอข่าวสารนั้น

จูตา (Juta, 2007) ได้กล่าวถึงความหมายของการฟังไว้ว่า การฟังเป็น กระบวนการที่ซับซ้อนกว่าการได้ยิน การฟังเป็นกระบวนการที่ประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบ คือ ประสาทสัมผัสและการตั้งใจ ความเข้าใจและการแปลความหมาย การจำ และการตอบสนอง ซึ่ง องค์ประกอบของการฟังดังที่ได้กล่าวมาจะเกิดขึ้นในลำดับเหตุการณ์ในการฟังโดยที่เราไม่รู้ตัวก่อน เพ็ทตี้ และโบริซอฟ (Purdy and Borisoff, 1997) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า เป็นกระบวนการที่มีการทำงานอยู่ตลอดเวลา ซึ่งจะแฝงอยู่ในการมีส่วนร่วม ประสาทสัมผัส การแปลความหมาย การจำ การตอบสนอง ที่ถูกแสดงออกเมื่อมีความต้องการ ความเอาใจใส่ และข้อมูลต่าง ๆ ที่ถูกเสนอของมนุษย์

เบิร์น และจอยส์ (Burns and Joyce, 1997) ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า หมายถึง กระบวนการรับสาร (Massage) ที่มากระทบโสตสัมผัสและสร้างความสำคัญหรือความหมาย ของข่าวสารที่ได้ยิน ผู้ฟังจะต้องมีความสามารถเข้าใจสิ่งที่พูดออกมาซึ่งต้องพิจารณาถึงจุดประสงค์

ของผู้พูด ความสัมพันธ์ของประโยคที่ได้ยินกับข่าวสารของผู้พูด ตลอดจนพิจารณาถึงสังคมและวัฒนธรรมของผู้พูดด้วย

รอสท์ (Rost, 1991) กล่าวว่า เพื่อให้คำจำกัดความของการฟังนั้น จะต้องตอบคำถามสองคำถาม กล่าวคือ อะไรคือทักษะที่องค์ประกอบในการฟังและผู้ฟังจะต้องทำ อะไรในเรื่ององค์ประกอบนั้น เราจะต้องสามารถบอกสิ่งเหล่านี้ ได้แก่ การแยกความแตกต่างระหว่างเสียงต่าง ๆ การรู้จักคำ การระบุกลุ่มไวยากรณ์ของคำ การระบุข้อความและกลุ่มของถ้อยคำ ซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยรวมให้ความหมาย การเชื่อมสิ่งกระตุ้นทางภาษากับปรกติชนภาษาศาสตร์ (ทำนองเสียงและการเน้นหนัก) และไปหาสิ่งที่เป็นอวัจนภาษา ท่าทางและสิ่งที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ เพื่อที่จะสร้างความหมาย การใช้ความรู้เดิม (สิ่งที่เรารู้แล้วเกี่ยวกับเนื้อหา และรูปแบบและบริบท สิ่งที่ได้พูดไปแล้ว เพื่อที่จะทำนายและยืนยันความหมาย) การจำคำและความคิดที่สำคัญ

ความสำเร็จในการฟังเกี่ยวข้องกับการบูรณาการทักษะองค์ประกอบเหล่านี้ ดังนั้นการฟังจึงเป็นเรื่องของการประสานระหว่างทักษะองค์ประกอบ ไม่ใช่องค์ประกอบใด องค์ประกอบหนึ่งโดยเฉพาะ การรวมของทักษะการรับรู้เหล่านี้ ทักษะการการวิเคราะห์ และทักษะ การสังเคราะห์เป็นสิ่งที่เราเรียกว่า เป็นความสามารถในการฟังของบุคคล นอกจากนี้ผู้ฟังต้องมีการ ตัดสินใจในเวลาขณะนั้น ดังนั้นการฟังจึงเป็นกระบวนการคิด โดยคิดเกี่ยวกับความหมาย

จึงกล่าวได้ว่า ความหมายของการฟัง คือ การได้ยินโดยมีความตั้งใจที่จะได้ฟัง เพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง ซึ่งผู้ฟังจะต้องตีความหมายของผู้พูดและโต้ตอบได้ โดย ผู้ฟัง จะต้องเข้าถึงวัตถุประสงค์ของผู้พูดด้วย การฟังจะมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อผู้ฟัง มีความตั้งใจ และ สนใจต่อเรื่องที่ฟัง เพราะการฟังมีหลายระดับ สำหรับการฟังภาษาอังกฤษ ผู้ฟังจะต้องมีความรู้ด้าน ภาษาศาสตร์ บริบทสถานการณ์

1.2 ความสำคัญของการฟัง

รอสท์ (Rost, 1991) ได้ให้หลักสำหรับการพัฒนาความสามารถในการฟังไว้มีดังนี้

1. ความสามารถในการฟังพัฒนาโดยการมีปฏิสัมพันธ์แบบตัวต่อตัว (Face to face interaction)
2. การฟังพัฒนาโดยการให้ความสนใจต่อความหมายและความพยายามที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่และเนื้อหาที่สำคัญของภาษาเป้าหมาย
3. ความสามารถในการฟังพัฒนาโดยการทำงานในกิจกรรมแบบเน้นความเข้าใจ (Comprehension activities)

ฮาร์มเมอ (Harmer, 2007) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการฟังไว้ว่า การฟังเป็น สิ่งที่ดีสำหรับการอ่านออกเสียงของนักเรียน เพราะยังนักเรียนได้ยินก็ยิ่งเข้าใจภาษาอังกฤษที่ผู้อื่นพูด และนักเรียนก็จะยิ่งซึมซับระดับเสียง การใช้น้ำเสียงที่เหมาะสม การเน้นคำ เสียงของคำศัพท์ต่าง ๆ ซึ่งผสมเข้ากับการพูดที่สัมพันธ์ เนื้อหาในการฟังเป็นต้นแบบที่ดีของการอ่านออกเสียง

พูดอีกประการหนึ่งคือนักเรียนฟังมากเท่าใดก็จะพัฒนาตัวเองมากเท่านั้น ไม่เพียงแต่เข้าใจในด้านภาษาแต่ในด้านการพูดของนักเรียนก็จะดีขึ้นด้วย

กิลักจานี (Gilakjani, 2011) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการฟังไว้ว่า การฟังเป็นทักษะที่ถูกใช้บ่อยที่สุดในห้องเรียน ทั้งผู้สอนและนักเรียนต้องยอมรับว่าการฟังอย่างเข้าใจนั้นสามารถทำให้เราประสบผลสำเร็จในด้านวิชาการ การศึกษาค้นคว้าที่หลากหลายบ่งชี้ว่า ประสิทธิภาพด้านทักษะการฟังมีความสำคัญมากกว่าทักษะการอ่าน โดยเป็นปัจจัยที่มีส่วนทำให้ประสบความสำเร็จด้านวิชาการ

จึงได้กล่าวได้ว่า ความสำคัญทักษะการฟัง คือ การพัฒนาทักษะการฟังต้องพิจารณาตั้งแต่การเลือกเนื้อหา หรือการสร้างบทเรียน ที่ใช้ภาษาให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน กิจกรรมการเรียนการสอนนั้นต้องมีโอกาสในการฝึกฝน การใช้ภาษาให้ได้มากที่สุด ผู้สอนต้องนำสไตล์ทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ มาช่วยในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.3 กิจกรรมการสอนการฟัง

ฮาร์มเมอ (Harmer, 2007) ได้เสนอแนะกิจกรรมทักษะการฟังไว้ดังนี้

1. จิ๊กซอร์ กิจกรรมนี้เริ่มจากผู้สอนแบ่งนักเรียนออกเป็นสามกลุ่มให้แต่ละกลุ่มฟังเทปที่แตกต่างกันแต่เป็นเรื่องราวหรือเนื้อหาที่คล้ายๆกัน หลังจากนั้นให้นักเรียนนำสิ่งที่ได้จากการฟังมาเขียนเปรียบเทียบในสิ่งที่ได้ฟัง ว่าเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน ทั้งมีการแก้ไขหรือตอบคำถามจากปริศนาและบรรยายสถานการณ์ที่ได้ฟัง

2. บทกวี ผู้สอนสามารถนำบทกวีมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษได้อย่างหลากหลาย นักเรียนสามารถฟังบทกวีแล้วอ่านออกเสียงถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก มีการแสดงความคิดเห็นให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ฟัง

3. การเล่าเรื่อง การเล่าเรื่องเป็นการพูดที่สำคัญ เมื่อนักเรียนได้ฟังเรื่องเล่า นักเรียนสามารถนำเรื่องที่ฟังไปทำกิจกรรมได้อย่างหลากหลายวิธี เช่น การเรียงภาพให้ถูกต้องจากการฟังเรื่องเล่า หรือการฟังเรื่องเล่าแล้วให้นักเรียนเดาเหตุการณ์ในตอนจบและสามารถนำเรื่องไปใช้ในการแสดงเดี่ยวได้

จึงกล่าวได้ว่า กิจกรรมการสอนการฟัง คือ โดยการใช้สื่อต่าง ๆ เช่น จิ๊กซอร์ บทกวี การเล่าเรื่อง การเล่าเรื่องเป็นการพูดที่สำคัญ และสามารถตอบคำถามจากกิจกรรมการฟังว่าเหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน ใครทำอะไร อย่างไร ทั้งแก้ไขและตอบคำถามจากสิ่งที่ได้ยิน

1.4 การประเมินการฟัง

หญิง (Ying, 1990) ได้กล่าว การประเมินการฟังไว้ว่า วัตถุประสงค์ของการประเมินความสามารถในการฟังซึ่งมีการป้อนข้อมูลด้วยเสียง ระยะทาง และเสียงต่าง ๆ จากสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีการออกแบบเพื่อประเมินทักษะการฟังในสถานการณ์ต่าง ๆ นักเรียนสามารถที่จะฟัง

เกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและฟังซ้ำได้อีก การประเมินการฟังสามารถให้หลาย ๆ คนประเมินได้ เช่นเดียวกัน ได้แก่ ครู พ่อแม่หรือผู้ปกครองและรวมถึงคนอื่น ๆ ซึ่งนักเรียนจะได้รับทั้งคำชม และ คำแนะนำจากผู้สอนและคนอื่น ๆ เกี่ยวกับพัฒนาทักษะการฟังให้มีประสิทธิภาพ ทั้งเกณฑ์การ ประเมินมีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนและเข้าใจง่ายทั้งผู้สอนและนักเรียน นอกจากนี้สื่อในการสอน ทักษะการฟังมีความสำคัญต่อการประเมินการฟังด้วยเช่นกัน ซึ่งสื่อมีส่วนช่วยให้นักเรียนได้ฟังจากสื่อ จจริงหรือเจ้าของภาษา สิ่งที่คุณสอนต้องคำนึงถึงและจำเป็นในการประเมินทักษะการฟัง ได้แก่

1. สื่อที่จำเป็นในการประเมินทักษะการฟัง

1.1 เครื่องบันทึกเทปหรือซีดี

1.2 เครื่องวัดระดับเสียง

1.3 คำศัพท์ วลี ประโยค สำหรับที่จะประเมิน

2. สิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในการประเมินทักษะการฟัง

ควรเลือกห้องเรียนที่อยู่ในช่วงเวลาที่ไม่มีการเรียนการสอน ถ้าไม่สามารถหาได้ ให้เลือกห้องเรียนที่ขนาดพอเหมาะ ทั้งเหมาะสมกับจำนวนของนักเรียน รวมถึงการเลือกห้องที่เวลา พูดหรือเปิดเสียงจากสื่อ วีดีโอ เทป ให้ได้ยินอย่างทั่วถึง

จึงกล่าวได้ว่า การประเมินการฟัง คือ การรับสารผ่านอุปกรณ์สื่อ และ ปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารการผ่านการฟังและการสื่อความเข้าใจต่อการประเมินด้านการฟังรวมถึง สิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในการประเมินการฟังโดยไม่มีสิ่งรบกวนขณะทำงานทดสอบด้านการฟัง

2. ด้านการพูด

2.1 ความหมายของการพูด นักการศึกษาด้านภาษาได้ให้ความหมายของการพูดไว้

ดังนี้

ชาลเนย์ และบรูก (Chaney and Bruk, 1998) ได้กล่าวถึงความหมายของการพูดไว้ว่า การพูดเป็นกระบวนการสร้างและการสื่อความหมายผ่านการใช้วจนภาษาและอวัจนภาษา

บราวน์ (Brown, 1994) ได้กล่าวถึงความหมายของการพูดไว้ว่า การพูดเป็น กระบวนการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการสร้างและรับข้อมูล โดยขึ้นอยู่กับ บริบทการมีส่วนร่วมหรือประสบการณ์ร่วมกับผู้อื่นของผู้พูด

วาเลนเต้ (Valette, 1997) ให้ความหมาย ของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ว่า “เป็นการพูดตามหน้าที่ของภาษา กล่าวคือ เป็นการทำให้ผู้อื่นเข้าใจเรื่องที่ตนเองต้องการสื่อสาร และการที่จะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการพูดคอยู่ในระดับดีมากนั้น ผู้พูดต้องสามารถเลือกใช้ สำนวนภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย”

เซียล (Searle, 1978) กล่าวถึง ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ว่า “การกล่าวคำพูดที่เกิดจากความตั้งใจของผู้พูดและก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างใดอย่างหนึ่งตามสถานการณ์ในการสื่อสาร”

พอลสัน (Paulson, 1978) ให้ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ว่า “เป็นการปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลและสื่อความหมายตามแบบแผนทางสังคม” ลิตเติ้ลวูด และ ลุย (Littlewood and Liu, 1996) ให้คำจำกัดความของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ว่า “เป็นกิจกรรมระหว่างบุคคลสองคน คือผู้พูดและผู้ฟัง โดยผู้พูดคาดคะเนความรู้และความรู้สึกของผู้ฟัง เพื่อที่จะเลือกใช้คำพูดให้เหมาะสมกับบริบทของการใช้ภาษานั้น”

แคนเนล และสเวน (Canale and Swain, 1980) จำแนกความสามารถในการพูดเพื่อสื่อสารได้ 4 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 ความสามารถด้านการใช้ระเบียบวิธีของภาษา (Grammatical competence) เป็นความหมายเกี่ยวกับรูปภาษาในระดับประโยค ประกอบด้วยเสียง ศัพท์ และโครงสร้างประโยค ผู้พูดที่มีความสามารถด้านนี้จะเข้าใจและใช้โครงสร้างต่าง ๆ อย่างถูกต้อง สามารถออกเสียงให้ถูกต้อง และสนทนาได้ตอบด้วยสำเนียงและจังหวะที่เจ้าของภาษาเข้าใจได้

ด้านที่ 2 ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic competence) เป็นความสามารถในการใช้ภาษาได้เหมาะสมตามระเบียบแบบแผนของสังคมใช้ภาษานั้น ผู้พูดจะต้องทำความเข้าใจบริบททางสังคมเพื่อช่วยให้ผู้พูดสามารถเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์การสื่อสาร ผู้พูดจำเป็นต้องรู้กฎเกณฑ์และบรรทัดฐานของสังคมที่ตัวกำหนดความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการพูด

ด้านที่ 3 ความสามารถในการใช้ถ้อยความ (Discourse Competence) เป็นความสามารถในการใช้ระเบียบวิธีทางภาษาในการเชื่อมโยงถ้อยคำ ประโยค และข้อความให้สัมพันธ์กันเพื่อสื่อความหมายและสร้างถ้อยความเพื่อสื่อสาร ต้องมีความสามารถในการเริ่มและจบสนทนา และดำรงการสนทนาให้ดำเนินต่อไปได้ ผู้พูดที่มีประสิทธิภาพจะต้องรู้จักสะสมโครงสร้างต่าง ๆ ต้องรู้จักใช้ถ้อยคำเพื่อความสัมพันธ์ระหว่างประโยค ตลอดจนสำนวนที่ผู้พูดใช้แสดงความคิดเห็น แสดงความสัมพันธ์ของเวลา ระบุสาเหตุและแสดงขัดแย้งของข้อความ และการเน้นความสำคัญของข้อความได้ สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้พูดจัดการเรื่องการเปลี่ยนผลัดการพูดในการสนทนาได้

ด้านที่ 4 ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic competence) เป็นความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสารทั้งด้านภาษาพูดและภาษาท่าทาง ทั้งนี้เพื่อมิให้การสื่อสารต้องล้มเหลวเนื่องจากการมี ความสามารถทางภาษาไม่เพียงพอหรือข้อจำกัดในการแสดงออกในการสื่อสาร กลวิธีต่าง ๆ ที่ใช้ในการสื่อสาร เช่น การใช้พจนานุกรม การใช้ข้อความหรือวลีอธิบายคำ (Paraphrase) ความสามารถด้านนี้ทำให้ผู้พูดขยายขีดความสามารถในการ

สื่อสารได้ ถึงแม้ว่าผู้พูดจะยังไม่มีความสามารถด้านไวยากรณ์ที่ดีพอ แต่ผู้พูดก็สามารถใช้กลวิธีในการจัดการกับความบกพร่องเหล่านั้น เพื่อช่วยให้สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้

จึงกล่าวได้ว่า ความหมายของการพูด คือ ทักษะการพูดหมายถึงการเปล่งเสียงออกมาเพื่อให้เกิดความหมาย การพูดเป็นการบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผู้พูด ผู้ฟัง และข้อมูล การพูดเป็น Productive skills เพราะผู้พูดเป็นผู้ให้ข้อมูล หรือเป็นผู้ส่งสาร การพูดกับการเขียนถือว่าเป็น Productive skills ส่วนการฟังและการอ่านเป็น Receptive skills เป็นการรับสาร

2.2 ความสำคัญของการพูด

กายี (Kayi, 2006) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดไว้ว่า การพูดเป็นกระบวนการที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาที่สอง การพัฒนาความสามารถทางการสื่อสารด้านการพูดให้มีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพ เพราะเหตุผลประการนี้เป็นส่วนที่ช่วยนำพานักเรียนไปสู่ความสำเร็จในการสื่อสารด้านการพูด ดังนั้นการสอนพูดจึงเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับผู้สอน โดยผู้สอนควรเอาใจใส่ในเรื่องสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและเลือกจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลาย เพราะกิจกรรมในการสอนทักษะการพูดมีผลต่อการสื่อสารของนักเรียน และเป็นสิ่งที่ทำให้นักเรียนกระตือรือร้นในกระบวนการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

ริชาร์ดส์ (Richards, 2008) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดไว้ว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่ได้รับความสนใจมากในการเรียนภาษาที่สอง ดังนั้นนักเรียนจึงมักประเมินความสำเร็จและประสิทธิภาพในการเรียนภาษาที่สองของพวกเขาด้วยการพูด เพราะพวกเขาถือว่าการพูดเป็นสิ่งที่พวกเขาสามารถแสดงออกถึงความสามารถทางภาษาที่สองได้อย่างเต็มที่

เบ็คการ์ท (Burkart, 1998) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดไว้ว่า นักเรียนภาษาส่วนใหญ่ถือว่าความสามารถด้านการพูดเป็นเสมือนเครื่องมือในการวัดระดับความรู้ทางภาษาของพวกเขา นักเรียนจะแสดงออกถึงประสิทธิภาพทางภาษาด้วยการพูดหรือสนทนากับผู้อื่นอย่างคล่องแคล่วมากกว่าการอ่านหรือการเขียน นักเรียนส่วนใหญ่จึงถือว่าการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดที่พวกเขาจะต้องเรียนรู้และพัฒนา เพื่อให้การสื่อสารของพวกเขาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของการพูด กล่าวได้ว่าเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับสังคมโลกในปัจจุบันเนื่องจากภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และการเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ องค์ประกอบของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

นิวนัน (Nunan, 1992) สคาเซลลา และอ็อกฟอร์ด (Scacella and Oxford, 1992) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาศาสตร์สังคมต่อการเรียนรู้ทักษะการพูด กล่าวได้ว่าผู้พูดที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีความรู้ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม ซึ่งจะช่วยให้ผู้พูดสามารถเลือกใช้

ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการใช้ภาษา ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงควรสอนเกี่ยวกับการใช้ภาษาให้เหมาะสมตามแบบแผนของสังคมและวัฒนธรรมด้วย

ดอนเย่ และเทอร์เรล (Dornyei and Thurrell, 1992) กล่าวว่าไว้ว่า การที่นักเรียน ไม่มีความรู้ในเรื่องแบบแผนของสังคมและวัฒนธรรมของภาษาที่ใช้สื่อสาร อาจจะทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสารได้มากกว่าการที่นักเรียน ขาดความสามารถในการใช้ระเบียบวิธีของภาษาเสียอีก เพราะ ความล้มเหลวในการสื่อสารส่วนใหญ่เกิดจากความเข้าใจผิดอันเนื่องมาจากความแตกต่างด้านสังคม และวัฒนธรรมมากกว่าความผิดพลาดในการใช้ระเบียบวิธีของภาษา

เมอเซีย (Murcia, 1998) เสนอแนะเกี่ยวกับความสามารถด้านการสื่อสารไว้ว่า ในบรรดาความสามารถด้านการสื่อสารสี่ด้านตามกรอบแนวคิดของ แคนเนล และสเวน (Canale and Swain, 1980) นั้น ความสามารถด้านการใช้ถ้อยความได้นั้น นักเรียนต้องใช้ความสามารถด้านอื่น ๆ ทุกด้านกระบวนการในการจัดการถ้อยความทั้งการตีความหมาย ถ้อยความและการสร้างถ้อยความจะ แสดงให้เห็นความสามารถด้านอื่น ๆ ที่สามารถสังเกตและประเมินได้เป็นอย่างดี

จึงกล่าวได้ว่า ความสำคัญของการพูด คือ ความสามารถด้านการใช้ถ้อยความ และความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคมเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นักเรียนภาษาที่มีความสามารถสองด้านนี้ย่อมมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ดังนั้นในการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาที่ให้ความสำคัญกับผลสำเร็จในการสื่อสารให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร และเหมาะสมกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของผู้ร่วมสื่อสาร จึงควรประเมินความสามารถทั้งสองด้านนี้เป็นหลัก

2.3 กิจกรรมการสอนการพูด

ฮาร์มเมอ (Harmer, 2007) ได้กล่าวถึงกิจกรรมในการสอนทักษะการพูดไว้ดังนี้

1. การเล่าเรื่อง (Telling stories) ปัจจุบันนักเรียนใช้เวลาส่วนมากในการเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันกับคนอื่น ๆ ดังนั้นนักเรียนจึงจำเป็นต้องมีความสามารถในการพูดเล่าเรื่องในภาษาอังกฤษด้วยวิธีการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาทักษะการพูดเล่าเรื่องคือ การใช้กฎของการเติมคำในช่องว่าง โดยการตั้งหัวข้อให้นักเรียนพูดเกี่ยวกับหัวข้อนั้น ให้นักเรียนพูดคุยกันเป็นกลุ่ม โดยผู้สอน จะให้รูปภาพของสถานการณ์กลุ่มละหนึ่งภาพเพื่อเล่าเรื่องตามรูปภาพ นักเรียนจะได้ดูภาพตามเวลาที่กำหนดให้เข้าใจ แล้วบอกเล่าเรื่องราวจากภาพ จากนั้นก็นำภาพที่แตกต่างกันของแต่ละกลุ่มมาเรียงเป็นลำดับเหตุการณ์ให้ต่อเนื่องกันให้ถูกต้อง พร้อมกับพูดเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ให้สอดคล้องกับภาพแต่ละภาพได้

2. การพูดเกี่ยวกับสิ่งที่ชอบ (Favorite objects) ในการทำกิจกรรมการพูด นักเรียนส่วนใหญ่มักจะชอบพูดเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งต่าง ๆ ที่พวกเขาชอบ การจัดกิจกรรมการพูดเกี่ยวกับสิ่งที่ชอบจึงเป็นกิจกรรมที่มีความหลากหลายในการเล่าเรื่องราวส่วนตัว ซึ่งส่วนใหญ่ นักเรียน

จะเล่าถึงสิ่งที่ตัวเองชอบ เช่น เครื่องดนตรี วัตถุที่มีคุณค่าทางจิตใจ เสื้อผ้า เครื่องประดับ หรือรูปภาพต่าง ๆ เป็นต้น โดยในขณะที่นักเรียนคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองชอบนั้น พวกเขาจะคิดถึงเรื่องราวเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งเหล่านั้นเพื่อแสดงออกมาเป็นการพูดเล่าเรื่อง ซึ่งกิจกรรมลักษณะนี้จะเชื่อมโยงกับกิจกรรมการเล่าเรื่องดังที่กล่าวมาข้างต้นด้วย ผู้สอนควรให้นักเรียนทำกิจกรรมนี้เป็นกลุ่ม แล้วพูดเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองชอบให้เพื่อนในกลุ่มฟัง จากนั้นให้แต่ละกลุ่มเลือกสิ่งที่น่าสนใจที่สุดมาพูดเล่าให้เพื่อนกลุ่มอื่น ๆ ฟัง

3. การสำรวจ (Survey) การจัดกิจกรรมสำรวจเป็นกิจกรรมที่นักเรียนสัมภาษณ์เพื่อนในห้องเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ ในการสร้างแบบสำรวจนั้น นักเรียนสามารถสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ได้ด้วยตนเอง โดยผู้สอนอาจตั้งหัวข้อการสำรวจให้กับนักเรียน เช่น การสำรวจนิสัยการนอนของผู้คน นักเรียนอาจสร้างคำถามในการสำรวจหรือสัมภาษณ์คนอื่น ๆ ว่าปกติคุณนอนวันละกี่ชั่วโมง คุณเคยละเมอเดินหรือพูดหรือไม่ หรือคุณเคยตกจากเตียงหรือไม่ เป็นต้น โดยนักเรียนจะเดินไปสอบถามเพื่อนในห้องหลายๆ คน สำหรับหัวข้อการสำรวจที่ได้รับความนิยมคือ การค้นหาคนที่สามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น คนที่สามารถเล่นบาสเกตบอล คนที่สามารถเล่นกีตาร์ คนที่สามารถว่ายน้ำ เป็นต้น

4. การนำเสนองาน (Student presentations) กิจกรรมนี้อาจให้นักเรียนทำเป็นงานเดี่ยวหรือกลุ่มก็ได้ ผู้สอนต้องให้หัวข้อในการค้นหาข้อมูลเพื่อนำเสนอแก่นักเรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม โดยผู้สอนต้องแนะนำโครงสร้างในการนำเสนองานให้นักเรียนได้มีแบบแผนในการนำเสนองานที่ถูกต้อง เช่น มีการกล่าวทักทายและพูดเกริ่นเรื่อง มีการพูดเนื้อหาที่กระชับเข้าใจง่าย และมีการพูดสรุปเนื้อหาในตอนสุดท้าย เป็นต้น

จึงกล่าวได้ว่า กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนการพูด คือ ความสามารถในการพูดโดยผ่านกิจกรรมต่าง ๆ อันได้แก่ ในการเล่าเรื่อง การพูดเกี่ยวกับในสิ่งที่ชอบ การพูดเกี่ยวกับเรื่องหรือสถานการณ์ที่กำหนดจากภาพ การสัมภาษณ์ การสำรวจ และการนำเสนองาน

2.4 การวัดและการประเมินการพูด

ฟลอเรย์ (Florez, 1999) ได้กล่าวถึงการประเมินการพูดไว้ว่า การประเมินทักษะการพูดมีอยู่หลายรูปแบบ ซึ่งมาจากการทดสอบโดยใช้ภาษาพูดเป็นมาตรฐานในการทดสอบ ได้แก่

1. การทดสอบภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน หรือการประเมินการพูดภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง

2. การประเมินตามสภาพจริง เช่น ตารางวัดความก้าวหน้า การวิเคราะห์ตัวอย่างจากเทปบันทึกเสียง หรือการบันทึกการสื่อสารทางภาษาในห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินควรสะท้อนถึงกระบวนการเรียนการสอนที่ได้ใช้ในขั้นตอนเริ่มต้นของบทเรียน ตัวอย่างเช่น หากบทเรียนเน้นไปที่การใช้ภาษาและการแลกเปลี่ยน

การสนทนาสำหรับการอภิปรายภายในกลุ่ม เครื่องมือในการประเมินอาจจะเป็นเครื่องมือที่ผู้สอนสามารถตรวจสอบได้ว่านักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปรายภายในกลุ่มหรือไม่ และสำหรับเกณฑ์การประเมินควรกำหนดไว้อย่างชัดเจนและสามารถเข้าใจง่ายได้ทั้งผู้สอนและนักเรียน

จึงกล่าวได้ว่า การวัดและประเมินผลการพูด คือ การทดสอบโดยใช้การพูดเป็นมาตรฐานในการทดสอบ ในการทดสอบภาษาอังกฤษพื้นฐานและการประเมินตามสภาพจริง นักเรียนต้องได้ปฏิบัติด้านการพูดจริง

แนวคิดทฤษฎีวิถีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (Content and Language Integrated Learning : CLIL)

แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาภาษา (Content and Language Integrated Learning Approach : CLIL) ได้มีการนำมาใช้ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1994 โดย David March ในทวีปยุโรป พ.ศ. 2539 University of Jyväskylä และ European Platform for Dutch Education ได้ให้คำจำกัดความว่าเป็นวิธีการทางศึกษาที่ใช้สำหรับวิชาที่สอนโดยใช้ภาษาต่างประเทศที่เน้นเป้าหมายอย่างเดียวกัน คือ การเรียนรู้เนื้อหา (Learning of content) พร้อมกันกับเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (Simultaneous learning of a foreign language) การศึกษาทุกระดับ ในทวีปยุโรปที่มีการจัดการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ โดยใช้ภาษาต่างประเทศ เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน (Teaching others subjects through a foreign language) มานานหลายทศวรรษ (EURYDICE, 2006)

ก่อนปี ค.ศ. 1970 การจัดการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน (Medium of Instruction) จัดขึ้นในภูมิภาคที่ติดกับชายแดนซึ่งมีการใช้ภาษาในการสื่อสารสองภาษา หรือในเมืองใหญ่ ๆ ที่มีประชากรที่ใช้มากกว่า หนึ่งภาษา โดยวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาลักษณะดังกล่าวเป็นการจัดการเรียนการสอนแบบสองภาษา (Bilingual education)

ยูริไดส์ (EURYDICE, 2006) กล่าวว่า ในช่วงปี ค.ศ. 1970-1980 ประเทศแคนาดาได้มีการพัฒนาและมีการทดลอง การเรียนการสอน แบบ Immersion Program เป็นการจัดการศึกษาที่ใช้สองภาษา (Bilingual Education) มีลักษณะหนึ่งซึ่งการสอนแบบ Immersion Program ในแคนาดา ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างมาก อันเนื่องมาจากการได้รับการสนับสนุนจากทางราชการ และผู้ปกครองที่นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินการ จึงทำให้นำไปสู่ความสนใจ ในด้านการศึกษา และการวิจัยการจัดการเรียนการสอนแบบ Immersion Program มีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับวัยของนักเรียน และพื้นฐานของนักเรียน ซึ่งมีการใช้แนวคิด (Approaches) ที่แตกต่างกันไป

ตามลักษณะของภาษาและสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา รวมทั้งวัตถุประสงค์ และความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และรัฐบาลในท้องถิ่น ๆ

ในช่วง ค.ศ. 1990 คำย่อว่า CLIL ที่มาจาก content and Language Integrated Learning หรือแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาและภาษา ได้เริ่มมีผู้รู้จักมากขึ้น เมื่อ CLIL ได้กลายเป็นนวัตกรรมการสอนในยุโรป ที่ใช้ภาษาต่างประเทศในการสอนในวิชาต่าง ๆ นอกเหนือจากวิชาทางภาษา (non-language-subjects) ซึ่งเป็นการนำเอาแนวคิดการบูรณาการ (Integrated approach) ระหว่างการเรียนการสอนที่ผู้สอนควรจะมีการเอาใจใส่ ไม่ใช่เฉพาะการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเท่านั้น แต่จะต้องจัดการเรียนการสอนในวิชาทั่วไปด้วย เช่น คณิตศาสตร์ สังคมศาสตร์ พลานามัย วิทยาศาสตร์ หรือศิลปศึกษา

ทั้งการจัดการเรียนการสอน แบบสองภาษา (Bilingual education) และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาทั้งภาษา CLIL มีนักการศึกษาจำนวนมากให้ข้อสังเกตว่าลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่คล้ายกัน ทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอน เช่น การจัดการเรียนการสอนเข้าไปในตารางเรียนตามหลักสูตรของโรงเรียน และการวางเป้าหมายการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาและเข้าใจเนื้อหาและวัฒนธรรมของทั้งสองภาษา คือภาษาของนักเรียน และภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียน

สหภาพยุโรป (EU) ในการสนับสนุน การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาทั้งภาษา (CLIL) ตามวัตถุประสงค์โดยสรุปดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมการศึกษาทางด้านภาษาที่มีความหลากหลายในภูมิภาคยุโรป โดยต้องการให้พลเมืองของยุโรปสามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างน้อย สามภาษาที่ใช้ในยุโรป
2. เพื่อสนับสนุนนวัตกรรมทางการสอนภาษาต่างประเทศ
3. เพื่อพัฒนาคุณภาพการฝึกอบรมในด้านการสอนกับผู้สอนภาษา

ในปี ค.ศ. 2001 เป็นปีแห่งภาษาของสหภาพยุโรป ที่มีการประกาศสนับสนุน ส่งเสริม และมีการประชาสัมพันธ์ อย่างมากให้ใช้ แนวการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL) เพื่อให้การสื่อสารเป็น สื่อเชื่อมโยง ความเป็นหนึ่งเดียวกันในสหภาพยุโรป นับแต่นั้นมาหลายประเทศในสหภาพยุโรปได้ให้การยอมรับและนำแนวคิดการบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL) มาใช้ในการจัดการศึกษา ทั้งนี้ถือได้ว่า CLIL ประสบผลสำเร็จได้ด้วยการสนับสนุนจากนโยบายของทางการในระดับทวีปโดย CLIL ได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการธิการแห่งยุโรป หรือ European Commission ตั้งแต่ปี 1996 และมีการสนับสนุนและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และความต้องการและความจำเป็นของคนในระดับสังคมในภูมิภาคนั้นอย่างแท้จริง

ทั้งนี้เมื่อวิเคราะห์ความเป็นมาและเป้าหมายในการดำเนินการของสหภาพยุโรปแล้วพบว่า มีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนให้ใช้การสื่อสารเป็นสื่อเชื่อมโยงความร่วมมือ ความเข้าใจเป็นหนึ่งเดียวกันในสหภาพยุโรป และการพัฒนาภาษาต่างประเทศโดยการใช้ยุทธวิธี การจัดการเรียนการสอนที่ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ทั้งเนื้อหาวิชาต่าง ๆ แล้วนักเรียนยังได้พัฒนาความสามารถ ในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้อีกด้วย นอกจากนี้เมื่อพิจารณาในแง่มุมมองของบริษัท พบว่าประเทศต่าง ๆ ในยุโรปต่างมีภาษาและวัฒนธรรมที่หลากหลาย แต่มีเป้าหมายร่วมกัน คือการพัฒนาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศหรือเป็นภาษาที่สอง ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนการสอนที่มีบูรณาการภาษาละเนื้อหา (CLIL) ซึ่งสหภาพยุโรปประกาศสนับสนุนให้มีการนำไปใช้ในการจัดการศึกษาในหลายประเทศทั่วยุโรปนั้น เป็นการจัดการศึกษาภายใต้บริบทที่นักเรียนอยู่ในสิ่งแวดล้อมในประเทศของตนเอง การใช้ภาษาส่วนใหญ่ก็เป็นภาษาของคนในชาติ มีเพียงในห้องเรียนที่มีการจัดให้ มีการเรียนการสอนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนในวิชาต่าง ๆ ซึ่งบริบทดังกล่าวนี้มีลักษณะที่คล้ายกับประเทศไทย กล่าวคือสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการไทยได้สนับสนุนให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนวิชาต่าง ๆ ขณะที่นักเรียนยังอยู่ในบริบทที่สิ่งแวดล้อมที่มีการใช้ภาษาไทย ดังนั้นแนวคิดการบูรณาการเนื้อหากับภาษา (CLIL) จึงเป็นแนวคิดที่เหมาะสมในการนำไปสู่การพัฒนาแบบการสอนสำหรับนักเรียนในโครงการสอนสองภาษา หรือโครงการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนในรายวิชาต่าง ๆ ต่อไป

หลักการและเหตุผลของแนวคิดวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL)

ความต้องการในด้านความเข้าใจในการสื่อสารท่ามกลางความหลากหลายของภาษาและวัฒนธรรม ที่มีความหลากหลายในทวีปยุโรปมีมากขึ้น รวมทั้งความต้องการของผู้ปกครองของนักเรียนที่ต้องการให้ลูกหลานเข้าใจในภาษาวัฒนธรรมของตนเองและภูมิภาคตนเอง จึงทำให้ผู้ปกครองต้องการ ให้บุตรหลานได้เรียนในโรงเรียนที่การจัดการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตรของโรงเรียน โดยใช้ภาษาต่างประเทศในการเรียนการสอน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อเตรียมนักเรียนให้เป็นผู้ที่มีความสามารถในการเรียนรู้แบบยั่งยืน (Life long learning) ในสังคมที่มีความเป็นสากล ซึ่งจะทำให้พวกเขาปฏิบัติงานที่ดีขึ้นในตลาดแรงงาน (Socio-economic objective)
2. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้คุณค่า การเคารพ อดทน อดกลั้น เผชิญหน้า เข้าใจและสามารถอยู่ร่วมกับวัฒนธรรมที่แตกต่าง โดยการเรียนผ่าน CLIL (Socio-cultural-objective)
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาในด้านทักษะภาษา ด้านการสื่อสาร นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษา ด้วยการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง (Linguistic objective)

ความรู้ในเนื้อหาวิชาการ และพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ (Educational objective)

มาร์ช มาจีเลอร์ และ ฮาร์ติลา (Marsh, Majilers and Hartiala, 2001)

ได้ให้ความสำคัญในหลักการและเหตุผลของแนวคิดวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา CLIL ไว้ 5 มิติ ดังนี้

1. มิติในด้านวัฒนธรรม (The cultural dimension)
  - 1.1 เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรม ในด้านความรู้และความเข้าใจ
  - 1.2 การพัฒนาทักษะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม
  - 1.3 การเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค หรือชนกลุ่มน้อยในสังคม
  - 1.4 การเข้าใจในวัฒนธรรมบริบทที่หลากหลายมากขึ้น
2. มิติในด้านสิ่งแวดล้อม (The environment dimension)
  - 2.1 เตรียมตัวเข้าสู่การเป็นสากล หรือ การเตรียมพลเมืองให้มีความเป็นมิตรกับนานาชาติ โดยเฉพาะในสหภาพยุโรป
  - 2.2 การเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ
3. มิติทางด้านภาษา (The language dimension)
  - 3.1 การพัฒนาความสามารถทางภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศที่ต้องการเรียนรู้
  - 3.2 การพัฒนาทักษะการสื่อสาร
  - 3.3 การพัฒนา ความสนใจและเจตคติในพหุภาษา
  - 3.4 การศึกษาภาษาต่างประเทศ
4. มิติทางด้านเนื้อหา (The content dimension)
  - 4.1 ทำให้โอกาสศึกษาเนื้อหาที่มีความแตกต่าง และมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล
  - 4.2 ทำให้เรียนรู้ศัพท์เฉพาะในวิชาต่าง ๆ ในภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศที่ต้องการเรียนรู้
  - 4.3 เพื่อเตรียมตัวในการศึกษาในอนาคต และเพื่อการทำงานในอนาคต
5. มิติด้านการเรียนรู้ (The learning dimension)
  - 5.1 เป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง
  - 5.2 เป็นการฝึกปฏิบัติรูปแบบและวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย
  - 5.3 เป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้

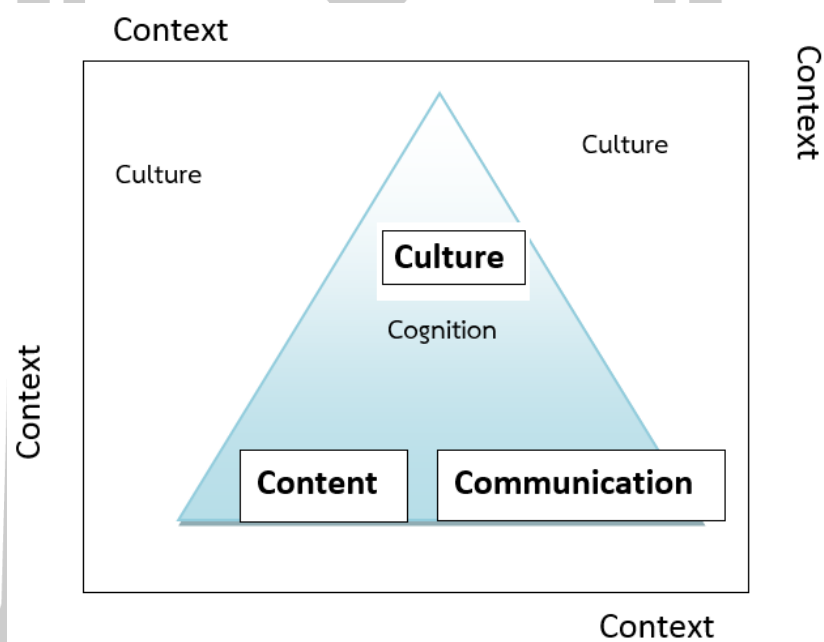
ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า 5 มิติของหลักการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดวิธีการสอน ภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาของ มาร์ช (Marsh) มาจีเลอร์ (Majilers) และฮาร์ติลา (Hartiala) มีความสอดคล้องกับกรอบแนวคิดวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL)

ของรองศาสตราจารย์ Do Coyle แห่งมหาวิทยาลัย Nottingham ประเทศอังกฤษ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษและโดยเฉพาะในเรื่องแนวคิดวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL)

หลักการกรอบแนวคิดวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL) ของ ดู คอล์ย ฟิลิป ฮูด และเดวิด มาร์ท (Coyle, Hood and Marsh, 2010)

ใช้หลักการ 4Cs ได้แก่ (1) Content เนื้อหา (2) Communication การสื่อสาร (3) Cognition การใช้กระบวนการคิดขั้นสูง (4) Culture วัฒนธรรม

กรอบแนวคิดดังกล่าวสร้างตามหลักการโดย ดู คอล์ย ฟิลิป ฮูด และ เดวิด มาร์ท Do Coyle, Philip hood, David Marsh. 2010) ตามภาพประกอบ 1 ดังนี้ The 4Cs Framework

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิด 4Cs ของแนวคิดวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL)

มีรายละเอียดดังนี้

1. เนื้อหาสาระ (Content) ไม่ได้เป็นเพียงสิ่งที่นักเรียนจะได้มาซึ่งความรู้และทักษะเท่านั้นแต่เป็นการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนสามารถสร้างความรู้ความเข้าใจได้ด้วยตนเอง และสามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในแบบของตนเอง เนื้อหาที่เรียนนั้นเกี่ยวกับความรู้และการใช้กระบวนการคิด

(Cognition) ที่ช่วยให้นักเรียนสร้างความเข้าใจและตีความของเนื้อหา ซึ่งต้องเป็นการวิเคราะห์ตีความด้านภาษา

2. ความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษา (Communication) ซึ่งเกี่ยวข้องกับบริบทและสิ่งแวดล้อมของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับภาษา และวัฒนธรรมที่ใช้บริบทหรือสังคมของนักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์ในบริบทของการเรียนรู้ภาษาบริบทและสิ่งแวดล้อมนับเป็นปัจจัยที่สำคัญในการส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้และการพัฒนาในทักษะการใช้ภาษาของนักเรียนในชั้นเรียน

3. Cognition กระบวนการคิด การเรียนรู้และการฝึกฝนกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ

4. Culture วัฒนธรรม เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้การอยู่ร่วมกันผ่านวัฒนธรรมที่หลากหลายเพื่อการเป็นประชากรโลก

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า เป้าหมายของแนวคิดการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL) นั้นมุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถเรียนรู้จนเกิดความรู้ในเนื้อหา วิชาต่างๆ ภาษา วัฒนธรรม และทักษะการเรียนรู้ ที่สามารถทำให้นักเรียนปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและชุมชนนั้นได้เป็นอย่างดี ทั้งยังมีทักษะในการดำรงชีวิตด้วยตนเองและเป็นทักษะการเรียนรู้ที่ยั่งยืนอีกด้วย

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL)

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการเนื้อหา (CLIL) นั้นมีลักษณะคล้ายกับ Immersion Program ของแคนาดา เนื่องจาก CLIL ได้สร้างมาจากแนวคิดการจัดการเรียนการสอนของแคนาดา (Marsh, 2001) ได้แก่

1.1 การเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ (The Natural Approach) โดย Terrell (1977) และ Stephen Krashen นักภาษาศาสตร์แห่ง University of Southern California ที่ว่าการพัฒนาทักษะภาษามีแนวทางที่ต่างกัน 2 ทาง คือ การรู้ภาษา (Acquisition) และการเรียนรู้ภาษา (Learning)

1.2 การรู้ภาษา (Acquisition) เป็นวิธีการรู้ภาษาโดยธรรมชาติ “Nature way” โดยที่การเรียนรู้ภาษาที่สอง ซึ่งมีกระบวนการที่คล้ายคลึงกับการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่ เป็นการเรียนรู้แบบไม่รู้ตัว (Subconscious) นักเรียนจะไม่คิดว่ากำลังเรียนภาษาอยู่เลยเพราะมุ่งใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเท่านั้น ไม่เน้นกฎเกณฑ์ทางภาษาใดๆ แต่นักเรียนสามารถรู้สึกได้ถึงความถูกต้องของภาษาสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง เป็นการเรียนรู้แบบไม่เป็นทางการ (informal)

1.3 การเรียนรู้ (Learning) เป็นวิธีการเรียนรู้ภาษาที่สองซึ่งเป็นการเรียนรู้อย่างรู้ (Conscious) เป็นการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาเป็นการเรียนรู้อย่างเป็นทางการ Krashen (1987) เชื่อว่า การรู้ภาษาหรือ Acquisition เป็นการเรียนรู้ที่สำคัญเช่นที่นักเรียนสามารถพูดภาษาที่สองได้คล่องโดยไม่ต้องเรียนรู้กฎหรือหลักภาษาได้ และหากนักเรียนมุ่งเน้นที่จะพูดให้ถูกต้องตามหลัก

ภาษาก็เป็นเหตุที่ทำให้เรียนพูดภาษาที่สองล้มเหลวได้ เพราะมุ่งแต่คิดว่าจะพูดอย่างไรมากกว่าที่คิดว่าจะพูดอะไร

ดังนั้น สมมติฐานการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ (The natural order hypothesis) ที่ว่าการเรียนรู้ภาษาที่สองเป็นไปตามขั้นตอนตามธรรมชาติ เช่นเดียวกับขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาแม่ของนักเรียนเอง ซึ่ง CLIL ถือว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ตามธรรมชาติที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้วิชาต่าง ๆ โดยใช้ภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศในการเรียนรู้ถือเป็นการสร้างสิ่งแวดล้อมที่ทำให้นักเรียนได้รู้ภาษาตามธรรมชาติ

1. สมมติฐานเกี่ยวกับกลไกทดสอบภาษา (The monitor hypothesis)

สมมติฐานนี้เชื่อว่า การรู้ภาษา (Acquisition) และการเรียนรู้ภาษา (Learning) นำไปใช้แตกต่างกัน คือ การรู้ภาษา (Acquisition) นั้นเป็นการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง โดยมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ขณะที่การเรียนรู้ (Learning) เป็นการเรียนรู้ที่กฎเกณฑ์ของภาษาสามารถนำไปใช้ในการพูดได้ไม่มากนัก เพราะเป็นการใช้เพื่อการตรวจสอบความถูกต้องของภาษาที่มีเงื่อนไข 3 ประการ คือ ต้องมีเวลาเพียงพอ ซึ่งในชีวิตจริงจะไม่มีมากพอในการตรวจสอบการใช้ภาษาที่ถูกต้องโดยเฉพาะเวลาสนทนา เพราะจะทำให้ช้า หรือต้องหยุดพูดเป็นช่วงๆ

2. ต้องมุ่งเน้นไปที่รูปแบบของภาษา (Form) หรือความถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษา ที่เรียนมาในชีวิตจริงจะสนใจเนื้อหาของสนทนามากกว่า

3. จะต้องความรู้ในกฎไวยากรณ์ของภาษานั้น ๆ ที่มีอยู่มาก จึงไม่อาจแน่ใจว่าเรามีความรู้ในกฎภาษาอย่างครบถ้วน CLIL มุ่งเน้น ให้นักเรียนรู้ภาษาไปตามธรรมชาติผ่านการเรียนวิชาต่าง ๆ โดยใช้ภาษาที่สอง

4. สมมติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The input Hypothesis)

ซึ่งมีปัจจัย 4 ประการ คือ

4.1 เป็นการรู้ภาษา (Acquisition) ไม่ใช่การเรียนรู้ภาษา (Learning)

4.2 เป็นการรู้ภาษาโดยความเข้าใจภาษา มิฉะนั้นข้อมูลที่ได้มาจากการฟังหรือการอ่านก็เป็นเพียงเสียง หรือตัวอักษร ที่ไม่มีความหมายสำหรับนักเรียน

4.3 เป็นการรู้ภาษาที่ต้องมีความหมายในเนื้อหาไม่ใช่เป็นเพียงกฎเกณฑ์ของภาษาหรือโครงสร้างภาษาเท่านั้น โดยนักเรียนสามารถเข้าใจภาษาได้จากบริบท หรือข้อมูลทางภาษาที่สามารถช่วยให้นักเรียนเข้าใจการสื่อสารภาษานั้น ๆ ได้

4.4 ต้องเป็นข้อมูลที่น่าสนใจและเกี่ยวกับตัวนักเรียน ไม่ใช่พูดเพื่อแสดงให้นักเรียนเห็นโครงสร้างกฎเกณฑ์ทางภาษา เป็นการรู้ภาษาที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติไม่ใช่การสอนโดยตรง

5. สมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างด้านจิตใจ (The Affective Filter Hypothesis) เป็นปัจจัยด้านเจตคติ เช่น แรงจูงใจ ความวิตกกังวล ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมหรือขัดขวางการเรียนรู้ภาษาของนักเรียน นักเรียนที่มีแรงจูงใจ มีความผ่อนคลาย จะมีเจตคติที่ดี และมีความมั่นใจในการรับข้อมูลหรือเกิดการเรียนรู้ได้ดี และ CLIL เป็นสิ่งที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของนักเรียน กล่าวคือ นักเรียนต้องการเรียนรู้ภาษาที่นักเรียนต้องอยู่ในสังคมที่ใช้มากกว่าหนึ่งภาษา ดังนั้นนักเรียนจึงมีความต้องการที่เข้าใจภาษาวัฒนธรรมและสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ จะทำให้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และในอนาคต

นอกจากนี้ มาร์ช และคณะ (Marsh and others, 2001) ได้นำแนวคิดจากนักจิตวิทยาภาษาศาสตร์ John B. Carroll, Kenneth Chastain และ Noam Chomsky มาใช้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL) ที่เชื่อว่าการเรียนรู้ทางภาษาของมนุษย์มีความสลับซับซ้อน เพราะเป็นกระบวนการสร้างสรรค์ของมนุษย์หรือเกิดจากความเข้าใจการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ตามแนวคิดนี้จึงเน้นให้นักเรียนเข้าใจ โดยอาจต้องใช้ภาษาของนักเรียนประกอบเพื่อสื่อความหมายได้ชัดเจนและเกิดความเข้าใจ โดยมีแนวคิดพื้นฐานการสอนภาษาตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจตามกฎเกณฑ์เมื่อนักเรียนเข้าใจรูปแบบภาษาและความหมายแล้วสามารถเข้าใจภาษาได้

ออสเชล (Ausubel, 1968) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่มีความหมายนั้นเนื้อหาในการเรียนรู้นั้นจะต้องเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งที่เคยเรียนรู้และเก็บไว้ในโครงสร้างพุทธิปัญญา (Cognitive structure) นักเรียนจะต้องมีประสบการณ์ และมีความคิดที่จะเชื่อมโยงหรือจัดกลุ่มสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ให้สัมพันธ์กับความรู้หรือสิ่งที่เรียนรู้เดิม ความตั้งใจของนักเรียนและการที่นักเรียนมีความรู้คิดที่จะเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ให้มีความสัมพันธ์กับโครงสร้างพุทธิปัญญา (Cognitive structure) ที่อยู่ในความทรงจำแล้ว

แอนเดอสัน (Anderson, 1990, 1993) ได้แนะนำทฤษฎีการเรียนรู้ Cognitive สำหรับการเรียนการสอนที่มีการบูรณาการระหว่างภาษาและเนื้อหา ตามขั้นตอนของ Cognitive (นักเรียนสังเกตและให้ความสนใจกับข้อมูลในการจดจำ และนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาคือพื้นฐานทางภาษาและ Concept ที่นักเรียนรับรู้) จากนั้นนำเข้าสู่ขั้นการ Associative (มีการแก้ไขข้อผิดพลาดให้ถูกต้องและนำไปเชื่อมโยงกับความรู้และทักษะจนเป็นกระบวนการ) ที่นำไปสู่ขั้นเรียนรู้ด้วยตนเอง

เกรซเซน (Krashen, 1987) การรู้ภาษาเป็นวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ 2 ที่มีกระบวนการคล้ายกับการเรียนรู้ภาษาแม่ คือการเรียนรู้แบบไม่รู้ตัว เพราะมุ่งใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการเรียนรู้ตามธรรมชาติ

เมฮิสโต มาร์ช และฟรีโกล (Mehisto, Marsh and Frigols, 2008) การบูรณาการภาษาและเนื้อหา สมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างด้านจิตใจ (The Affective Filter Hypothesis)

เป็นปัจจัยด้านเจตคติ เช่นแรงจูงใจ ความวิตกกังวล ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริม หรือขัดขวาง การเรียนรู้ภาษาของนักเรียน นักเรียนที่มีแรงจูงใจ มีความผ่อนคลาย จะมีเจตคติที่ดี และมีความ มั่นใจในการรับข้อมูลหรือเกิดการเรียนรู้ได้ดี และแนวคิดวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและ เนื้อหา (CLIL) เป็นสิ่งที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของนักเรียน กล่าวคือนักเรียนต้องการเรียนรู้ ภาษาที่สองที่นักเรียนต้องอยู่ในสังคมที่ใช้มากกว่าหนึ่งภาษา ดังนั้นนักเรียนจึงมีความต้องการที่เข้าใจ ภาษาวัฒนธรรมและสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จะทำให้นำไปใช้ในชีวิตประจำวันและอนาคตได้

2. ลักษณะการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการบูรณาการภาษาและเนื้อหา

เมฮิสโต มาร์ช และฟริโกส (Mehisto, Marsh and Frigols, 2008) กล่าวว่า การสอน ตามแนวคิดวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL) นั้นไม่มีรูปแบบที่ตายตัว เนื่องจากการจัดการเรียนการสอน ตามแนวคิดวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL) นั้นต้องปรับตามบริบทของแต่ละเนื้อหาวิชาและระดับของนักเรียน สภาพสังคม ความต้องการ ของสังคมและประเทศ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนนี้ จึงต้องมีการทำการวิเคราะห์ความต้องการ ของสังคม และความต้องการจำเป็นของนักเรียนในสังคมนั้น ๆ อย่างไรก็ตาม Coyle, Hood และ Marsh (2010) ได้ให้แนวทางในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน ตามแนวคิดวิธีการสอนภาษา แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL) โดยพิจารณาจาก

นักเรียนหรือนักเรียนที่สามารถเข้าเรียนในแนวคิดวิธีการสอนภาษาแบบบูรณา การภาษาและเนื้อหา (CLIL) โดยผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์มาตรฐานของการจัดการเรียนการสอน แนวคิดวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL) หรือ Admission Criteria) นั้น สามารถเปิดรับได้กับนักเรียนทุกคน ทุกระดับ และไม่จำกัดว่านักเรียนจำเป็นต้องมีพื้นฐานใน ภาษาเป้าหมายแต่อย่างใด เช่น ประเทศเยอรมัน ไม่มีการทดสอบนักเรียนก่อนเข้าเรียนในหลักสูตรที่มี การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL) แต่เริ่มการจัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมตอนต้น แต่ในบางประเทศนั้นรัฐบาลอาจมีเงื่อนไข ในการคัดเลือกนักเรียน โดยให้นักเรียนผ่านการทดสอบ เช่น การสอบข้อเขียน สอบสัมภาษณ์ และการสอนปากเปล่า เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนมีความรู้ความสามารถในด้าน เนื้อหาวิชาการ และความสามารถในภาษาที่สอง ที่ใช้ในการเรียนรู้เพื่อที่จะสามารถเข้าเรียนในหลักสูตรที่มีการจัดการ เรียนการสอนตามแนวคิดวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL) เช่น ประเทศ สาธารณรัฐเช็ก ประเทศสโลวาเกีย และประเทศบัลแกเรีย เป็นต้น ดังนั้นคุณลักษณะของนักเรียนนั้นผู้ จัดหลักสูตรสามารถกำหนดได้ตามพื้นฐานความรู้ในภาษาและเนื้อหาเป้าหมายของนักเรียนและ จัดการเรียนการสอนตามความสามารถและพื้นฐานของนักเรียน

วิชาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่มีการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (Subjects taught through CLIL) ซึ่งอาจมีความแตกต่างกันระหว่างการจัดการเรียนการสอนในระดับ ประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา

ระดับประถมศึกษา วิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL) หรือที่ใช้ภาษาที่สองในการจัดการเรียนการสอน เป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ วิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ศิลปะศึกษา ประวัติศาสตร์ และกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่นในประเทศเบลเยียม (ในชุมชนที่ใช้ภาษาเยอรมัน) ในขณะที่โรมาเนีย จะเริ่มมีการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL) ในระดับประถมศึกษาปีที่ 3 และมีการสอนทุกรายวิชา ยกเว้นภาษาแม่ และวิชาที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ประจำชาติ และอีกหลายประเทศที่จัดการเรียนการสอนโดยมีการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL) ตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยโรงเรียนจะจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL) โดยโรงเรียนจะจัดการเรียนการสอนเพียง 1 รายวิชาที่สอนเป็นภาษาต่างประเทศซึ่งโรงเรียนเป็นผู้เลือกรายวิชา

ระดับมัธยมศึกษา บางประเทศมีการสอนทุกรายวิชาโดยใช้ภาษาที่สอง ยกเว้นภาษาแม่ของนักเรียน เช่น เบลเยียม ออสเตรีย โรมาเนีย ฮังการี ส่วนประเทศเยอรมัน สเปน เนเธอร์แลนด์จะเลือกบางรายวิชาที่ใช้สอนโดยใช้ภาษาที่สอง ประเทศเอสโตเนีย (ในชุมชนที่ใช้ภาษารัสเซีย) หลักสูตรในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL) มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาที่สอง เช่นเอสโตเนีย จะจัดการเรียนการสอน โดยใช้ภาษาที่สองในวิชาอื่น ๆ อย่างน้อย ร้อยละ 60 ในปีแรกในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นต้น

ระยะเวลาที่ใช้สอนวิชาอื่น ๆ โดยใช้ภาษาที่สอง ตามแนวคิดวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา หรือ CLIL (Official teaching time) ในแต่ละสัปดาห์นั้น อาจกำหนดระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนในวิชาอื่น ๆ โดยใช้ภาษาที่สองแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับแต่ละบริบทของแต่ละโรงเรียนหรือประเทศนั้น ๆ และระดับของนักเรียน เช่น

ระดับประถมศึกษา ในบางประเทศหรือบางโรงเรียนให้จัดการเรียนสอนเป็นภาษาที่สอง ร้อยละ 50 ของหลักสูตร ในแต่ละสัปดาห์ในบางแห่งจัดระยะเวลาในการสอนโดยใช้ภาษาที่สองระหว่าง 1-3 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ ในช่วงระดับประถมศึกษาปีที่ 1 และเพิ่มเวลาต่อสัปดาห์ขึ้น ในระดับชั้นที่สูงขึ้นเป็น 24 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จากทั้งหมดที่นักเรียนปกติต้องเรียนสัปดาห์ละ 30 ชั่วโมง เป็นต้น

ระดับมัธยมศึกษา ในระดับนี้ส่วนใหญ่จะเพิ่มเวลาในการเรียนเป็นภาษาที่สองมากขึ้น เช่น ในประเทศเนเธอร์แลนด์นั้น มัธยมศึกษาตอนต้น มีการจัดให้นักเรียนเรียนเป็นภาษาที่สอง

ร้อยละ 50 ของหลักสูตร และในมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 100 ยกเว้นในวิชาวรรณคดี และ ภาษาแม่

ผู้สอน (Teachers) คุณสมบัติของผู้สอนที่สอนในที่ใช่ CLIL ต้องเป็นผู้มีความ รับผิดชอบ และมีความสามารถ 1 หรือมากกว่า 1 วิชา และมีความรู้และทักษะในเรื่องวิธีสอน ภาษาต่างประเทศ และมีความรู้ที่ดี ในวิชาอื่นๆ ที่ไม่ใช่วิชาภาษาต่างประเทศ แต่เป็นวิชาที่ใช้ ภาษาที่สองในการจัดการเรียนการสอน เช่นวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคมศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ศิลปะ พลศึกษา เป็นต้น ทั้งนี้ ผู้สอนตามแนวคิดวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL) ต้องการคัดกรองตามเกณฑ์ในแต่ละประเทศที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งส่วนใหญ่จะกำหนดเกณฑ์ ใน ด้านความสามารถที่ต้องใช้สอนตามแนววิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL) และความรู้ในวิชาที่สอน ซึ่งบางประเทศ จะมีการจัดใบประกาศนียบัตรสำหรับผู้สอนตามแนวคิด วิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL) โดยระบุความรู้ความสามารถและทักษะที่ ผู้สอนนั้นๆ มีในบางประเทศ เช่น เยอรมัน ออสเตรีย นอร์เวย์ ผู้สอน ที่จบการศึกษาด้านการสอนมา โดยตรงโดยทั่วไปจะได้เรียนอย่างน้อย 2 วิชาหลัก อย่างไรก็ตามมีเพียงไม่กี่ประเทศที่วางกฎเกณฑ์ ว่าผู้สอน ตามแนวคิดการบูรณาการภาษากับเนื้อหา (CLIL) จะต้องมีใบอนุญาต หรือใบ ประกาศนียบัตรการสอนตามแนวคิดการบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL) ได้ด้วยปัจจัยหลาย ๆ อย่าง ของแต่ละประเทศ ทั้งนี้จึงทำให้ในหลายประเทศใช้การคัดเลือก ผู้สอนจากเกณฑ์ ดังนี้

1. เป็นผู้สอนเจ้าของภาษา
2. มีวุฒิทางการศึกษาในภาษาที่ต้องใช้สอนตามแนวคิดวิธีการสอนภาษาแบบ บูรณาการภาษา และเนื้อหา (CLIL)

3. ความหมายของการบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL)

มีผู้ให้ความหมายของการบูรณาการภาษาและเนื้อหาไว้อย่างหลากหลาย ได้แก่ มาร์ช (Marsh, 2002) ให้ความหมายของแนวคิดการบูรณาการภาษาและเนื้อหา (Content and Language Integrated Learning Approach (CLIL)) เป็นแนวคิดที่มีกระบวนการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนและสิ่งแวดล้อมที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้ที่ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อใน การเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่วิชาเกี่ยวกับภาษา เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคมศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เป็นต้น

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ให้คำนิยามของแนวคิด (Approach) ว่าหมายถึง ทฤษฎีหลักการ หรือความเชื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับธรรมชาติของภาษา นั่นคือ ลักษณะพื้นฐานของระบบ ภาษาและความเชื่อเกี่ยวกับธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา เป็นกระบวนการในการเรียนรู้ภาษาและ ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษา แนวคิดจึงเป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยให้ผู้สอนสามารถ จัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้แล้วแนวคิดยังเป็นแนวทางที่ช่วยให้

ผู้สอนในการวางแผน กำหนดเป้าหมายและเนื้อหา รวมถึงการเลือกรูปแบบและกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนด้วย

แนวการสอนหรือแนวคิด (Approach) คือ การนำทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับธรรมชาติของภาษาและแนวทางในการเรียนรู้ภาษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสอนภาษา (Richard, Platte and Platt, 1999)

สุมาลี ชีโนกุล (2548) ได้นิยามการสอนภาษาอังกฤษเชิงเน้นเนื้อหา (Content-based Instruction) คือรูปแบบการสอนที่ออกแบบเพื่อ ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ โดยใช้เนื้อหาในกลุ่มสาระอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับภาษาเป็นฐานในการเรียน การสอน ผู้สอนจะจัดเตรียมเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และเทคนิคจากเนื้อหาเป็นสื่อ โดยนำเนื้อหาสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ มาบูรณาการกับจุดมุ่งหมายของการสอนภาษา

ธูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2549) แมคโกรอาที (Mcgroarty, 1998) กล่าวถึงวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาว่าเป็นการศึกษาสองภาษา (Bilingual education) เป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่ใช้สองภาษาเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน การใช้ภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะทักษะทางภาษาอังกฤษ ซึ่งนักเรียนพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษได้ยากกว่าภาษาเพื่อสื่อสาร

บริตัน สโนว์ และเวสเช (Brinton, Snow and Wesche, 2008) ได้ให้ความหมายของการบูรณาการภาษาและเนื้อหาไว้ว่า การบูรณาการภาษาและเนื้อหาถูกอธิบายเป็นทฤษฎีทางการศึกษา ซึ่งวิชาต่าง ๆ เช่น ภูมิศาสตร์ หรือชีววิทยาถูกสอนผ่านรูปแบบของภาษาต่างประเทศ โดยเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมกับหน่วยการศึกษาหลักในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษาด้วย การบูรณาการภาษาและเนื้อหาคล้ายกับการเรียนแบบสองภาษา เช่น การเรียนการสอนที่เน้นเนื้อหาเป็นหลัก เป็นต้น

บัฟเฟอ (Dolton-Puffer, 2007) ได้ให้ความหมายของการบูรณาการภาษาและเนื้อหาไว้ว่า เป็นการศึกษาภาษาอื่น ๆ ซึ่งไม่ใช่ภาษาแม่ที่ถูกนำมาใช้เป็นสื่อกลางในการเรียนการสอน ซึ่งการเรียนภาษาที่สองกลายมาเป็นเป้าหมายในการเรียนแบบการบูรณาการภาษาและเนื้อหา

คอลลีย์ และคณะ (Coyle and others, 2011) การบูรณาการภาษาและเนื้อหาเป็นวิธีการทางการศึกษาที่ใช้ภาษาต่างประเทศในการเรียนการสอนทั้งเนื้อหาวิชาและภาษา ในกระบวนการเรียนการสอนนั้นไม่ได้มุ่งเน้นการสอนอย่างใดอย่างหนึ่งระหว่างภาษาและเนื้อหาวิชา การบูรณาการภาษาและเนื้อหาไม่ใช่รูปแบบทางการเรียนภาษาแบบใหม่ ไม่ใช่รูปแบบการเรียนเนื้อหาวิชาแบบใหม่ แต่เป็นการหลอมรวมนวัตกรรมทั้งสองเข้าด้วยกัน

กล่าวโดยสรุป การสอนตามแนวคิดภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา หมายถึงรูปแบบการเรียนการสอนที่มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือ

ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเนื้อหาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ การเรียนรู้เนื้อหา (Learning of content) พร้อมกันกับเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (Simultaneous learning of a foreign language) รูปแบบการเรียนการสอนที่มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเนื้อหาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ประกอบด้วย 4Cs คือ เนื้อหา การสื่อสาร กระบวนการคิด และวัฒนธรรม

4. ความสำคัญและคุณสมบัติของการบูรณาการภาษาและเนื้อหา

ความสำคัญของการบูรณาการภาษาและเนื้อหา

เบนเลย์ (Bentley, 2010) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบูรณาการภาษาและเนื้อหาว่าการบูรณาการภาษาและเนื้อหานี้เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะในภาษาแรก นอกจากนั้นยังช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการสื่อสารและทักษะกระบวนการคิดเกี่ยวกับวิชาวิทยาศาสตร์ ศิลปะศาสตร์ เทคโนโลยี หรือวิชาอื่นอีกมากมายที่บรรจุอยู่ในหลักสูตรขั้นพื้นฐาน นักเรียนจะได้เรียนรู้ประสบการณ์ที่แตกต่างจากการเรียนรู้ผ่านภาษาต่างชาติเพราะในชั้นเรียนเนื้อหาวิชาจะถูกสอนรวมกับภาษาต่างประเทศ และทักษะการคิดและทักษะการเรียนรู้จะถูกบูรณาการเข้าด้วยกัน สำหรับครูผู้สอนในชั้นเรียนการบูรณาการภาษาและเนื้อหาสามารถใช้ครูที่สอนเนื้อหาวิชาเฉพาะ ครูสอนภาษา ครูสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษา หรือครูผู้ช่วยในชั้นเรียนผู้สอนที่แตกต่างกันจะต้องมีวิธีการที่หลากหลายในการสอน เช่น ครูสอนภาษาจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา

ส่วนครูที่สอนเนื้อหาวิชาที่จำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเช่นเดียวกัน ดังนั้นในการสอนภาษากับเนื้อหาวิชาจึงจำเป็นต้องร่วมมือกันเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

คอลลีย์ และคณะ (Coyle and others, 2011) การเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาที่มีความสำคัญต่อกระบวนการเรียนการสอนในปัจจุบัน การเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชา และในขณะเดียวกันนักเรียนก็ได้เรียนรู้ภาษาที่สองไปพร้อมกับเนื้อหาวิชานั้น ๆ นอกจากนั้นการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหายังเป็นการเตรียมนักเรียนให้มีความพร้อมในการเรียนต่อและประกอบอาชีพในอนาคตอีกด้วย ความสามารถในการคิดเกี่ยวกับความแตกต่างของการใช้ภาษา ผู้สอนจำเป็นต้องสร้างวิธีการสอนเนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับนักเรียนสมัยใหม่ จากมุมมองดังกล่าวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาไม่ใช่เพียงสนับสนุนการพัฒนาความสามารถทางภาษาเท่านั้น แต่ยังพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในด้านการคิดวิเคราะห์อีกด้วย

5. ลักษณะสำคัญของวิธีการบูรณาการภาษาและเนื้อหา

เมซิสโต มาร์ช และฟริโกส (Mehisto, Marsh and Frigols, 2013) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของวิธีการบูรณาการภาษาและเนื้อหาไว้ ดังนี้

1. จุดประสงค์/เป้าหมาย (Multiple focus)
  - 1.1 ส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษในเนื้อหาวิชา
  - 1.2 ส่งเสริมการเรียนรู้เนื้อหาวิชาในห้องเรียนทักษะภาษาอังกฤษ
  - 1.3 เป็นการบูรณาการเนื้อหาวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกัน
2. การรักษาและพัฒนาสภาพแวดล้อมในการเรียน (Safe and enriching learning environment)
  - 2.1 เป็นการใช้กิจกรรมในยามว่างและการสนทนา
  - 2.2 เป็นการแสดงออกทางการใช้ทักษะภาษาที่สองและเนื้อหาวิชา
  - 2.3 เป็นการสร้างให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ทักษะทางภาษาที่สองและเนื้อหาวิชา
  - 2.4 เป็นการให้นักเรียนได้เรียนรู้สื่อสภาพจริงและสถานการณ์จริงในห้องเรียน
3. การสร้างความน่าเชื่อถือ (Authenticity)
  - 3.1 เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามเกี่ยวกับทักษะการใช้ภาษาที่สอง
  - 3.2 เป็นการช่วยกันให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนสูงสุด
  - 3.3 เป็นการเชื่อมโยงเนื้อหาในการเรียนเข้าสู่เหตุการณ์ในชีวิตประจำวันของนักเรียน
  - 3.4 เป็นการเลือกใช้สื่อที่ทันสมัยเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในบทเรียน
4. ความกระตือรือร้นในการเรียน (Active learning)
  - 4.1 เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีการสื่อสารทางภาษามากกว่าที่ผู้สอนจะเป็นผู้สื่อสารเอง
  - 4.2 เป็นการให้นักเรียนเป็นผู้กำหนดเนื้อหาวิชาและทักษะทางภาษาด้วยตนเอง
  - 4.3 เป็นการให้นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น
6. การปรับใช้ทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาในห้องเรียน

คอลลีย์ และคณะ (Coyle and others, 2011) ได้กล่าวถึงการปรับใช้ทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาในห้องเรียนไว้ดังนี้

1. ผู้สอนเนื้อหาวิชาและภาษาร่วมกันแบ่งปันทัศนคติหรือมุมมองในการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สิ่งแรกที่เกี่ยวข้องโดยตรงในห้องเรียนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา คือ ครูสอนภาษา และครูสอนเนื้อหาวิชา ครูผู้สอนทั้งสองจึงต้องทำความเข้าใจและสร้างทัศนคติที่ตรงกัน และร่วมมือกันวางแผนการจัดการให้ห้องเรียนให้สัมพันธ์กัน เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ทั้งเนื้อหาวิชาและภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งที่คุณครูควรที่จะแลกเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา เช่น

1.1 ห้องเรียนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาในอุดมคติเป็นอย่างไร และมีวิธีการดำเนินงานอย่างไรให้เป็นไปในรูปแบบนั้น

1.2 ต้องการให้นักเรียนและผู้สอนในห้องเรียนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา มีความสามารถหรือได้รับสิ่งใดบ้างจากวิธีการเรียนแบบนี้

2. ผู้สอนต้องวิเคราะห์สภาพแวดล้อมหรือบริบทในห้องเรียนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาในขั้นตอนนี้จะเป็นขั้นตอนต่อเนื่องจากขั้นตอนแรก คือ เมื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการจัดการห้องเรียนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาแล้วจะต้องมาวิเคราะห์ถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นจริงในห้องเรียน โดยพิจารณาจากข้อมูลพื้นฐานเช่น ประเภทของโรงเรียน ขนาดของโรงเรียน สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ครูผู้สอน และศาสนา จากนั้นนำข้อมูลดังกล่าวมาเป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม

3. การวางแผนบทเรียนในห้องเรียนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ก่อนการวางแผนบทเรียนนั้นจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่ผู้สอนควรคำนึงถึงองค์ประกอบหลัก 4 ประการ ดังนี้

3.1 เนื้อหาในการสอน ซึ่งควรเป็นหัวข้อที่ช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ใหม่ เกิดทักษะกระบวนการต่าง ๆ และมีความเข้าใจในเนื้อหาต่าง ๆ ที่เรียน หัวใจหลักของกระบวนการเรียนภาษาและเนื้อหาวิชาให้ประสบความสำเร็จนั้นจะต้องจัดให้สอดคล้องกับการพัฒนาความรู้ใหม่ ทักษะกระบวนการต่าง ๆ และความเข้าใจของนักเรียน เนื้อหาในส่วนนี้เป็นโครงสร้างหลักของการสอนในห้องเรียนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา เช่น วิชาคณิตศาสตร์ ประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และวิชาอื่น ๆ อีกในหลักสูตร

3.2 การสื่อสารในห้องเรียน ผู้สอนจะต้องสร้างห้องเรียนให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้สอนและนักเรียนกับนักเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้และการใช้ภาษา ในการสื่อสารในห้องเรียนนั้น ไม่ได้คำนึงถึงความถูกต้องของหลักไวยากรณ์มากนัก แต่เน้นให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วและเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ

3.3 ความรู้ความเข้าใจ โดยผู้สอนจะต้องให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดและความเข้าใจในระดับสูง มีทักษะในการแก้ปัญหา และการยอมรับข้อแตกต่างในแต่ส่วน รวมทั้งมีการสะท้อนตัวของนักเรียนเอง

3.4 วัฒนธรรม นักเรียนควรมีความเข้าใจในตัวเองและผู้อื่น

รวมทั้งเข้าใจและยอมรับวัฒนธรรมที่หลากหลาย และนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสม

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบหลัก 4 ประการแล้ว ผู้สอนควรมีขั้นตอนในการวางแผน บทเรียนดังนี้

1. พิจารณาเนื้อหาที่ใช้สอน ควรพิจารณาจากหัวข้อดังต่อไปนี้ (1) เนื้อหาเหมาะสมกับนักเรียนหรือไม่ (2) นักเรียนจำเป็นต้องทราบเนื้อหาในการเรียนก่อนหรือไม่ (3) กลวิธีการสอนใดที่จะช่วยสร้างความรู้ ทักษะ และความเข้าใจให้กับนักเรียน (4) จุดมุ่งหมายของการสอนเนื้อหา (5) เนื้อหานี้จะช่วยให้ นักเรียนสามารถเกิดความคิดต่อยอดได้หรือไม่ (6) ควรที่จะเรียงลำดับเนื้อหาในการสอนอย่างไร

2. การเชื่อมโยงเนื้อหาและกระบวนการคิด ควรพิจารณาจากหัวข้อดังต่อไปนี้ (1) ให้นักเรียนใช้ทักษะกระบวนการคิดที่สัมพันธ์กับเนื้อหา (2) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาทักษะกระบวนการคิดระดับสูง (3) เลือกใช้คำถามคำถามที่ช่วยพัฒนาให้นักเรียนเกิดทักษะ การแก้ปัญหา การวิเคราะห์ และการประเมินค่า (4) เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และอภิปรายเนื้อหาที่เรียน (5) ผู้สอนควรทราบว่านักเรียนจำเป็นต้องเรียนและต้องการเรียนอะไร

3. การสื่อสารทางภาษา เป็นกระบวนการที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้การใช้ภาษาในห้องเรียน ควรพิจารณาจากหัวข้อดังต่อไปนี้ (1) ภาษาประเภทใดที่ควรใช้สำหรับเนื้อหาที่สอน (2) วิธีการพูดกับนักเรียนแบบใดที่เหมาะสมในห้องเรียน (3) ใช้ภาษาในการอธิบายอย่างไรให้นักเรียนเกิดความเข้าใจได้ง่าย (4) ทักษะการใช้ภาษาแบบใดบ้างที่นักเรียนควรได้รับการพัฒนา (5) มีวิธีการอย่างไรให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาใหม่ๆ

4. การพัฒนาทักษะการรับรู้ทางวัฒนธรรมและโอกาสที่จะได้เรียนรู้วัฒนธรรมอื่น ๆ (1) วัฒนธรรมใดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนสอน (2) การประยุกต์ใช้วัฒนธรรมนั้น ๆ อย่างเหมาะสม (3) วัฒนธรรมเหล่านั้นมีผลกระทบอย่างไรกับนักเรียน

การพึงปฏิบัติเมื่อนำแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาไปใช้ใน ห้องเรียน

การเตรียมเนื้อหา

1. เนื้อหาประเภทใดที่เหมาะสมกับนักเรียน
2. สื่อหรือทรัพยากรใดที่สามารถนำมาปรับใช้กับกระบวนการเรียนการสอน
3. ปรับสื่อการเรียนการสอนให้เข้าเนื้อหาและวัฒนธรรมของนักเรียน
4. สร้างจุดมุ่งหมายในการสอน
5. สร้างผลลัพธ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นกับตัวนักเรียน

6. เนื้อหาหรือสื่อใดที่สามารถพัฒนากระบวนการเรียนรู้และกระบวนการคิด
ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การตรวจสอบและประเมินค่าการบวนการเรียนการสอนในห้องเรียน

1. เลือกวิธีการตรวจสอบพัฒนาการเรียนรู้นักเรียน
2. ใช้วิธีการสะท้อนผลการเรียนรู้กับนักเรียนอย่างเหมาะสม
3. นำผลที่ได้ไปปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนการสอน

7. ประโยชน์ของการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา

เบนเลย์ (Bentley, 2010) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการสอนแบบบูรณาการภาษา
และเนื้อหาไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนทราบวิธีการเรียนแบบใหม่โดยนักเรียนจะได้เรียนเนื้อหาวิชา
ต่าง ๆ ในหลักสูตรผ่านภาษาต่างประเทศ

2. ช่วยส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทางภาษาในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร
ของนักเรียน

3. ช่วยส่งเสริมและพัฒนาการแสดงออกทางด้านเนื้อหาวิชาและภาษาที่หนึ่ง
ของนักเรียน

4. ช่วยเพิ่มความมั่นใจในการเรียนในภาษาแม่หรือภาษาที่หนึ่งของนักเรียน

5. ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านสื่อใหม่ๆ ที่ช่วยพัฒนาทักษะกระบวนการคิด

6. ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าของความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการ
สื่อสารกับบุคคลอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8. การประเมินการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา

เบนเลย์ (Bentley, 2010) ได้กล่าวถึงการประเมินการสอนแบบบูรณาการภาษาและ
เนื้อหาไว้ว่า ผู้สอนทุกคนจะรู้ถึงรูปแบบการสร้างแบบประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนให้มี
ประสิทธิภาพ แต่การเรียนการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาที่มีรูปแบบในการประเมินอยู่ในตัว
เพราะการประเมินนี้มีจุดประสงค์เพื่อประเมินทั้งการสอนเนื้อหาวิชาและภาษาด้วยกัน ในหลาย ๆ
ประเทศวิธีการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหานั้นค่อนข้างที่จะเป็นการสอนแบบใหม่และผู้สอน
หลาย ๆ คนยังไม่แน่ใจว่าสิ่งนี้คืออะไร ประเมินอย่างไร และประเมินเมื่อไหร่ การประเมินการเรียน
การสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสามารถกำหนดไปที่เนื้อหาวิชา เช่น การตอบคำถาม
คณิตศาสตร์ในบริบทของภาษาต่างประเทศ การใช้รูปแบบการสร้างเงื่อนไขในการตั้งสมมติฐานใน
บริบทของภาษาต่างประเทศ การอธิบายกระบวนการต่าง ๆ เช่น คำศัพท์ ลำดับเหตุการณ์ การใช้
คำกริยา เป็นต้น การประเมินการเรียนการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสามารถกำหนดด้วย
ทักษะการติดต่อสื่อสาร ทักษะกระบวนการคิด (กระบวนการคิดของนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่

พวกเขาเรียน เรียนอย่างไร เรียนเพื่ออะไร) ทักษะการฝึกฝนบทเรียน (การตรวจสอบ การทดลอง การคำนวณ การวาดภาพ) ความสามารถในการประเมินการบูรณาการภาษาและเนื้อหาให้เกิดประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องยึดความก้าวหน้าของนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และค้นหาคุณลักษณะพื้นฐานที่นักเรียนควรได้รับที่พวกเขาได้เรียนรู้เนื้อหาวิชาผ่านภาษาต่างประเทศนั้นไปแล้ว ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องทราบถึงระดับของภาษาและคุณลักษณะที่นักเรียนจำเป็นต้องมีตามเนื้อหาวิชาที่สอน สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สำคัญที่นักเรียนจำเป็นต้องรู้ว่าพวกเขาต้องได้รับการประเมินอะไรบ้างจากสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้ไป

1. ขั้นตอนก่อนการประเมิน

ก่อนที่จะประเมินนักเรียน ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจว่าประเมินนักเรียนเพื่ออะไร ตามขั้นตอนดังนี้

1. ค้นหาเกี่ยวกับพื้นฐานความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาวิชานั้นๆ
2. ค้นหาจุดอ่อนและจุดที่สมควรปรับปรุงในเนื้อหาวิชาและการใช้ภาษา
3. ค้นหาสิ่งที่สามารถกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้
4. ตรวจสอบความก้าวหน้าของทักษะกระบวนการคิด ทักษะการฝึกฝนและการเรียนรู้
5. ค้นหาวิธีการสอนที่สนับสนุนการเรียนรู้ต่อนักเรียน
6. ส่งเสริมความก้าวหน้าในการเรียนเนื้อหาวิชาและภาษาของนักเรียน
7. ค้นหาและวางแผนกระบวนการสอนเนื้อหาวิชาและภาษาที่มีประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพ

8. แจ้งการประเมินต่อเพื่อนร่วมงานและผู้ปกครองให้ทราบ
9. กำหนดคุณลักษณะหรือผลการเรียนเมื่อนักเรียนเรียนจบบทเรียนแล้ว

เบนเลย์ (Bentley, 2010) ได้กล่าวว่า การประเมินนั้นต้องตัดสินจากเกณฑ์การประเมินซึ่งผู้สอนจะต้องใช้ในการประเมิน เกณฑ์ในการประเมินเป็นรายงานที่ช่วยให้ผู้สอนรู้ว่านักเรียนมีประสิทธิภาพมากเท่าใดในการเรียนรู้เนื้อหาวิชาและภาษา เช่น

1. ผลผลิตของนักเรียน นักเรียนสามารถอธิบายกระบวนการเกิดวัฏจักรของน้ำได้
2. เกณฑ์การประเมินผล จำนวนของขั้นตอนการเกิดวัฏจักรของน้ำซึ่งนักเรียนสามารถอธิบายได้ และความสามารถในการเชื่อมโยงขั้นตอนแต่ละขั้นตอนได้อย่างต่อเนื่อง

2. ประเภทของการประเมิน

ประเภทของการประเมินแบ่งเป็น 2 ประเภทหลัก (Bentley, 2010) คือ

1. การประเมินผลรวม (Summative Assessment) หรือเรียกว่า

การสรุปผลการเรียนรู้ เป็นการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน ที่ผู้สอนประเมินจากข้อมูลของนักเรียนที่เรียนตามความแตกต่างแต่ละคน ทำให้มีการออกแบบเฉพาะสิ่งที่ต้องการประเมิน เพื่อให้ผู้สอนสามารถวินิจฉัยการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคนได้ มีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้ทราบถึงสิ่งที่พวกเขาจะได้รับหลังจากเรียนเนื้อหาวิชาและภาษาในช่วงเวลาที่กำหนด

1.1 เครื่องมือในการประเมินผลรวม

ผู้สอนจะทำการประเมินผลรวมเมื่อต้องการทราบว่านักเรียนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาหลังจากเรียนไปแล้วมากเท่าใด และนักเรียนสามารถใช้ภาษาในเนื้อหาวิชาที่เรียนได้มีประสิทธิภาพมากเพียงใด การประเมินผลรวมค่อนข้างที่จะเป็นการประเมินที่เป็นทางการ

1. การทดสอบมาตรฐาน (Standardized tests) เป็นตัวอย่างหนึ่งของการประเมินผลย่อย โดยแบบทดสอบมาตรฐานนี้ ผู้ออกข้อสอบภายนอกจะเป็นผู้จัดทำขึ้น โดยส่วนใหญ่จะเป็นผู้สอนประจำเนื้อหาวิชาเหล่านั้น

2. แบบทดสอบวินิจฉัย (Diagnostic test) เป็นแบบทดสอบที่สามารถบ่งชี้ถึงปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนเนื้อหาวิชาต่าง ๆ

1.2 การประเมินผลย่อย (Formative Assessment) เป็นการประเมินระหว่างเรียน เป็นการประเมินอย่างต่อเนื่องซึ่งช่วยให้ผู้สอนเข้าใจว่านักเรียนเรียนรู้และเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนได้ดีมากเท่าใด การประเมินผลย่อยนี้จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียนในแต่ละช่วงซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนในการใช้พัฒนาความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียนต่อไป

2. เครื่องมือในการประเมินผลย่อย

การประเมินผลย่อยจะประเมินด้วยผู้สอนหลังจากเรียนจบบทเรียนในแต่ละบท โดยการประเมินในลักษณะนี้จะแสดงให้เห็นถึงการเรียนรู้และความก้าวหน้าของนักเรียน ทั้งการเรียนเป็นรายบุคคล และการเรียนรู้แบบกลุ่ม การประเมินย่อยเป็นการประเมินที่ไม่เป็นทางการ ผู้สอนสามารถทำแบบทดสอบที่ไม่เป็นทางการโดยใช้เครื่องมือการประเมินได้แก่

1. การตั้งคำถาม (Using questions) ผู้สอนสามารถใช้การตั้งคำถามในลักษณะข้อสอบที่มีประสิทธิภาพมาทดสอบนักเรียนหลังจากที่นักเรียนเรียนเสร็จในแต่ละบท

2. การสังเกตและการบันทึกผล (Observing and Recording) ผู้สอนสามารถใช้การสังเกตและบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียนระหว่างเรียนได้โดยการสะสมข้อมูลของนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัด หรือสร้างแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นในลักษณะย่อย ๆ

3. การประเมินผลจากการปฏิบัติ (Performance assessment)

โดยผู้สอนจะทำการประเมินในลักษณะนี้จากการที่นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มหรือการนำเสนองานหน้าชั้นเรียนทั้งรายบุคคลและกลุ่ม

4. การประเมินเพื่อนร่วมชั้น (Peer assessment) เป็นการ

ประเมินที่ผู้สอนให้นักเรียนแต่ละคนประเมิน และให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียนคนอื่นในชั้นเรียน

5. การประเมินตนเอง (Self-assessment) เป็นการประเมินที่

ผู้สอนให้นักเรียนใช้ประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเอง

6. การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio assessment)

โดยผู้สอนจะให้นักเรียนจัดทำแฟ้มสะสมผลงานของตนเอง ผู้สอนสามารถประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนได้จากผลงานของนักเรียนจากแฟ้มสะสมผลงาน และนักเรียนก็สามารถทราบพัฒนาการการเรียนรู้ของตนเองได้จากแฟ้มของตนเองอีกด้วย

ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญและแพร่หลายที่สุด กลายเป็นภาษาสากลของโลกไปแล้ว คนในประเทศต่าง ๆ รับรู้รับฟังภาษาอังกฤษผ่านสื่อต่าง ๆ ทุกวัน สินค้าและเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันส่วนใหญ่ มีชื่อเครื่องหมาย คำอธิบายวิธีใช้และแหล่งผลิตเป็นภาษาอังกฤษ หนังสือ ตำรา วารสาร อินเทอร์เน็ต วิทยุ โทรทัศน์ ที่สื่อความหมายด้วยภาษาอังกฤษก็มีอยู่แพร่หลายทั่วไป อาจกล่าวได้ว่าแทบทุกประเทศในโลกให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก การสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (Content and Language Integrated Learning : CLIL)

เทคนิคการสอนแบบบูรณาการ เป็นการนำสาระการเรียนรู้ในวิชาที่สอนไปบูรณาการกับวิชาอื่น ๆ

บูรณาการภาษาและเนื้อหา หมายถึง การทำให้สมบูรณ์ ซึ่งอาจจะขยายความเพิ่มเติมได้อีกว่าหมายถึงการทำให้หน่วยย่อย ๆ ที่สัมพันธ์อิงอาศัยกันเข้ามามีส่วนทำหน้าที่ย่างประสานกลมกลืนเป็นองค์รวมหนึ่งเดียว ที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์ในตัวเอง (พระเทพเวที (ประยูรธปยุตโต, 2531)

บูรณาการภาษาและเนื้อหา หมายถึง การนำเอาศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมาผสมผสานเข้าด้วยกัน เพื่อประโยชน์ในการจัดหลักสูตรแบบบูรณาการ (Integrated Curriculum) คือ หลักสูตรที่นำเอาเนื้อหาของวิชาต่าง ๆ มาหลอมรวมเข้าด้วยกันทำให้เอกลักษณ์ของแต่ละรายวิชาหมดไป เช่นเดียวกัน การเรียนการสอนที่ดำเนินการด้วยวิธีบูรณาการเราเรียกว่า การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ (Integrated Instruction) คือ เน้นที่องค์รวมของเนื้อหามากกว่าองค์ความรู้ของแต่ละรายวิชา และเน้นที่การเรียนของนักเรียนเป็นสำคัญยิ่งกว่าการบอกเนื้อหาของครู (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2543)

การจัดการเรียนการสอนแบบหน่วยเป็นการบูรณาการหลักสูตรประเภทหนึ่ง ที่เรียกว่า สหวิทยาการ (Interdisciplinary) วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบหน่วยมีคุณลักษณะสำคัญคือการตั้งหัวข้อเรื่องที่น่าสนใจขึ้นมา แล้วนำความรู้จากวิชาการต่าง ๆ มาโยงสัมพันธ์กับหัวข้อเรื่องนั้นเพื่อประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ความแตกต่างที่สำคัญที่จำแนกการจัดการเรียนการสอนออกจากหลักสูตรก็คือ การเรียนการสอนเน้นบูรณาการที่ระดับเนื้อหาวิชาเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกัน แต่หลักสูตรเน้นบูรณาการที่รายวิชาโดยตรงก่อนที่จะไปแยกกำหนดเป็นเรื่องที่จะจัดการเรียนการสอนต่อไป

วัฒนา ระงับทุกข์ ได้ให้ความหมายของบูรณาการว่า “การนำศาสตร์ต่าง ๆ มาผสมผสานกันเพื่อประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง”

ชนาธิป พรกุล ได้ให้ความหมายของบูรณาการว่า “การเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ทุกชนิด ที่บรรจุอยู่ในแผนของหลักสูตร เป็นการเชื่อมโยงแนวนอนระหว่างหัวข้อและเนื้อหาต่างๆที่เป็นความรู้ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย การบูรณาการทำให้นักเรียนได้รับความรู้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และรู้ในเรื่องนั้นอย่างลึกซึ้ง การบูรณาการความรู้เป็นสิ่งจำเป็นโดยเฉพาะในยุคที่มีความรู้ ข้อมูลข่าวสารมาก จึงเกิดเป็นหลักสูตรที่เรียกว่า หลักสูตรบูรณาการ (Integrated curricula) ซึ่งพยายามสร้างหัวข้อเรื่อง (Themes) ในโปรแกรมวิชาโดยนำความคิดหลักในวิชามาสัมพันธ์กัน และสัมพันธ์กับวิชาอื่นด้วย”

หลักสูตรแบบบูรณาการ (Integrated Curricula) เป็นหลักสูตรที่นำเอาศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมาผสมผสานเข้าด้วยกันเพื่อประโยชน์สูงสุดในการจัดหลักสูตรและจัดการเรียน ทำให้เอกลักษณ์ของแต่ละรายวิชาหมดไป เกิดเป็นเอกลักษณ์ใหม่ของหลักสูตรโดยรวม ทำให้เกิดความรู้ที่มีความหมาย มีความหลากหลายและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

การเรียนการสอนแบบบูรณาการ (Integrated Instruction) เน้นที่องค์รวมของเนื้อหามากกว่าองค์ความรู้ของแต่ละรายวิชาและเน้นที่การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นสำคัญยิ่งกว่าการบอกเนื้อหาของครู

ลักษณะสำคัญของการบูรณาการ

ผลการจัดหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ถ้าสามารถดำเนินได้อย่างสมบูรณ์แล้วก็ควรจะมีลักษณะโดยรวมดังต่อไปนี้ (ธารง บัวศรี, 2532)

1. เป็นการบูรณาการระหว่างความรู้และกระบวนการเรียนรู้ เพราะในปัจจุบันนี้ปริมาณของความรู้มีมากขึ้นเป็นทวีคูณ รวมทั้งมีความสลับซับซ้อนมากขึ้นเป็นลำดับ การเรียนการสอนด้วยวิธีการเดิม อาทิ การบอกเล่า การบรรยายและการท่องจำ อาจจะไม่เพียงพอที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพได้ นักเรียนควรจะเป็นผู้สำรวจความสนใจของตนเองว่า

ในองค์ความรู้หลายหลากนั้น อะไรคือสิ่งที่ตนเองสนใจอย่างแท้จริง ตนควรแสวงหาความรู้ เพื่อตอบสนองความสนใจเหล่านั้นได้อย่างไร เพียงใด ด้วยกระบวนการเช่นไร ซึ่งแน่นอนว่า กระบวนการเรียนการสอนลักษณะนี้ย่อมขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) ไม่ใช่ข้อย

2. เป็นการบูรณาการระหว่างพัฒนาการความรู้และพัฒนาการทางจิตใจ นั่นคือให้ความสำคัญแก่ จิตพิสัย คือ เจตคติ ค่านิยม ความสนใจ และสุนทรียภาพ แก่นักเรียนในการ แสวงหาความรู้ด้วย ไม่ใช่เน้นแต่เพียงองค์ความรู้หรือพุทธิพิสัยแต่เพียงอย่างเดียว อันที่จริงการทำให้ นักเรียนเกิดความซาบซึ้งขึ้นเสียก่อนที่จะได้ลงมือศึกษานั้น นับได้ว่าเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งสำหรับ จูงใจให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นทั้งแก่ผู้สอนและนักเรียน

3. บูรณาการระหว่างความรู้และการกระทำในข้อนี้ก็มีนัยแห่งความสำคัญ และความสัมพันธ์เช่นเดียวกับที่ได้กล่าวไว้แล้วในข้อสอง เพียงแต่เปลี่ยน จิตพิสัยเป็นทักษะพิสัย เท่านั้น

4. บูรณาการระหว่างสิ่งที่เรียนในโรงเรียนกับสิ่งที่เป็นอยู่ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียน คือ การตระหนักถึงความสำคัญแห่งคุณภาพชีวิตของนักเรียนว่าเมื่อได้ผ่านกระบวนการ เรียนการสอนตามหลักสูตรแล้ว สิ่งที่เรียนที่สอนในห้องเรียนจะต้องมีความหมายและมีคุณค่าต่อชีวิต ของนักเรียนอย่างแท้จริง

5. บูรณาการระหว่างวิชาต่าง ๆ เพื่อให้เกิด ความรู้ เจตคติและการกระทำที่ เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของนักเรียนอย่างแท้จริง ตอบสนองต่อคุณค่าในการ ดำรงชีวิตของนักเรียนแต่ละคน การบูรณาการความรู้ของวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อตอบสนอง ความต้องการหรือเพื่อตอบปัญหาที่นักเรียนสนใจจึงเป็นขั้นตอนสำคัญที่ควรจะทำในขั้นตอนของ บูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง

เหตุผลสนับสนุนการบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอน

1. การขยายตัวของความรู้ มีเรื่องที่จะต้องเพิ่มเข้ามาในหลักสูตรมากมาย เช่น เอดส์ เพศศึกษา สิ่งแวดล้อม จึงจำเป็นต้องหาทางเลือกสาระให้นักเรียนเรียนในเวลาที่เหมาะสม

2. หลักสูตรปัจจุบันไม่เหมือนชีวิตจริงเพราะเรียนเป็นช่วง โรงเรียนต้องแสดงให้เห็นว่าแต่ละวิชาอิทธิพลต่อนักเรียนอย่างไร เขาควรต้องเห็นความสำคัญของทุกวิชาที่ผูกจัดเชื่อมโยง กันไว้

3. ปัจจุบันเราไม่อาจฝึกคนให้เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะไม่ได้ จะต้องฝึกให้นักเรียน สามารถบูรณาการสิ่งที่เรียนกับชีวิตในโลกกว้างได้ จากอบ (Jacobs, 1989)

นอกจากนี้ยังมีเหตุผลสนับสนุนการบูรณาการอย่างน้อยอีก 2 ประการ คือ

1. ไม่มีหลักสูตรวิชาใดเพียงวิชาเดียวที่สำเร็จรูปและสามารถนำไปแก้ปัญหามากมายที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง

2. วิชาการหรือแนวคิดต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกันหรือเกี่ยวข้องกันควรนำมาเชื่อมโยงกันเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย (เพราพรธณ โกมลมาลย์, (2541)

เนื่องจากวิถีชีวิตจริงของคนเรามีเรื่องราวต่าง ๆ ที่มีความหมายสัมพันธ์ซึ่งกันและกันไม่ได้ แยกออกจากกันเป็นเรื่อง ๆ ดังนั้น (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2543)

1. นักเรียนจะเรียนรู้ได้ดีขึ้นและเรียนรู้อย่างมีความหมายเมื่อมีการบูรณาการเข้ากับชีวิตจริง โดยการเรียนรู้ในสิ่งที่ใกล้ตัวแล้วขยายกว้างไกลตัวออกไป

2. การขยายตัวของความรู้ในปัจจุบัน ขยายไปอย่างรวดเร็วมากมีเรื่องใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นมากมาย จึงจำเป็นที่จะต้องเลือกสาระที่สำคัญและจำเป็นให้นักเรียนในเวลาที่มีเท่าเดิม

3. ไม่มีหลักสูตรวิชาใดเพียงวิชาเดียวที่สำเร็จรูป และสามารถนำไปใช้แก้ปัญหามากมายที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงได้

4. เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกันหรือเกี่ยวข้องกันควรนำมาเชื่อมโยงกันเพื่อให้นักเรียนรู้อย่างมีความหมาย ลดความซ้ำซ้อนเชิงเนื้อหาวิชา ลดเวลา แบ่งเบาภาระของครูผู้สอน

5. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความรู้ ความคิด ความสามารถและทักษะที่หลากหลาย

ประเภทของการบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอน

เราสามารถบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนได้เป็นสองแบบ (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2543)

1. การบูรณาการแบบสหวิทยาการ (Interdisciplinary) เป็นการสร้างหัวเรื่อง (Theme) ขึ้นมาแล้วนำเนื้อหาจากวิชาต่าง ๆ มาโยงสัมพันธ์กับหัวเรื่องนั้น ซึ่งบางครั้งก็อาจเรียกวิธีบูรณาการแบบนี้ได้ว่า สหวิทยาการแบบมีหัวข้อ (Thematic Interdisciplinary Studies) หรือบูรณาการที่เน้นการนำไปใช้เป็นหลัก (Application-First Approach)

การกำหนดหัวเรื่อง (Theme) ได้แก่ การสร้างหัวเรื่องโดยมีหลักในการกำหนดหัวเรื่องดังนี้

1.1 เป็นเรื่องที่น่าสนใจ และมีโอกาสได้เลือกเรียน

1.2 เป็นเรื่องที่สามารถโยงความสัมพันธ์ได้หลายวิชาหรือหลายกลุ่ม

ประสบการณ์

1.3 เป็นเรื่องที่นักเรียนมีประสบการณ์เดิมอยู่แล้วและสอดคล้องกับชีวิตจริง และมีความหมายต่อนักเรียน

1.4 เป็นเรื่องที่มีแหล่งความรู้ให้นักเรียนรู้ได้ศึกษาค้นคิดอย่างหลากหลาย และเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับท้องถิ่นกับความรู้ที่เป็นสากล

1.5 เป็นเรื่องที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนและส่งเสริม การพัฒนานักเรียนรอบด้าน การตั้งชื่อต้องทันสมัย และน่าสนใจช่วยให้นักเรียนอยากรู้ อยากเรียน

2. การบูรณาการแบบพหุวิทยาการ (Multidisciplinary)

เป็นการนำเรื่องที่ต้องการจะให้นักเรียนได้เรียนรู้สอดแทรก (Infusion) ไว้ ในวิชาต่าง ๆ หรือบูรณาการเน้นเนื้อหาของวิชาเป็นแกนแล้วนำสิ่งที่ต้องการให้เกิดแก่นักเรียนเกิดไป สอดแทรกในวิชาแกนดังกล่าวซึ่งบางครั้งเราก็อาจจะเรียกรูปแบบการบูรณาการแบบนี้ได้ว่า การบูรณาการที่ เน้นเนื้อหารายวิชาเป็นหลัก (Discipline First Approach)

กรมวิชาการได้แบ่งการบูรณาการหลักสูตรและการสอนเป็น 4 แบบ ดังนี้

1. การบูรณาการแบบผู้สอนคนเดียว

ครูสอนสามารถจัดการเรียนรู้โดยเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ กับหัวเรื่องที่สอดคล้องกับชีวิตจริง หรือสาระที่กำหนดขึ้นมา เช่น เรื่องสิ่งแวดล้อม น้ำ เป็นต้น ครูผู้สอนสามารถเชื่อมโยงสาระ และกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระต่าง ๆ เช่น การอ่าน การเขียน การคิด คำนวณ การคิดวิเคราะห์ต่าง ๆ ทำให้นักเรียนได้ใช้ทักษะ และกระบวนการเรียนรู้ไปแสวงหา ความรู้ ความจริงจากหัวข้อเรื่องที่กำหนด

2. การบูรณาการแบบคู่ขนาน

มีครูผู้สอนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป จัดการสอนโดยอาจยึดหัวข้อเกี่ยวกับเรื่องใด เรื่องหนึ่ง แล้วบูรณาการเชื่อมโยงแบบคู่ขนาน เช่น ครูผู้สอนคนหนึ่งสอนวิทยาศาสตร์เรื่องเงา ครูผู้สอนอีกคนอาจสอนคณิตศาสตร์เรื่องการวัดระยะทาง โดยการวัดเงา คิดคำนวณในเรื่องเงา ในช่วงเวลาต่าง ๆ จัดการทำกราฟของเงาในระยะต่าง ๆ หรืออีกคนหนึ่งอาจให้ นักเรียนรู้ศิลปะ เรื่องเทคนิค การวาดรูปที่มีเงา

3. การบูรณาการแบบสหวิทยาการ

การบูรณาการในลักษณะนี้นำเนื้อหาจากหลายกลุ่มสาระมาเชื่อมโยงเพื่อ จัดการเรียนรู้ซึ่งโดยทั่วไปผู้สอนมักจัดการเรียนการสอนแยกตามรายวิชา หรือกลุ่มวิชา แต่ในบางเรื่อง ครูผู้สอน จัดการเรียนการสอนร่วมกันในเรื่องเดียวกัน เช่น เรื่องวันสิ่งแวดล้อมของชาติ ครูผู้สอนวิชา ภาษาไทยจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนรู้ภาษาคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ผู้สอนวิทยาศาสตร์จัด กิจกรรมค้นคว้าเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ผู้สอนสังคมศึกษาให้นักเรียนค้นคว้าหรือทำกิจกรรมชมรม เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และครูผู้สอนสุขศึกษาอาจจัดทำกิจกรรมเกี่ยวกับการรักษาสิ่งแวดล้อมให้ถูก สุขลักษณะ เป็นต้น

4. การบูรณาการแบบโครงการ

ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการเป็นโครงการโดยนักเรียนและครูผู้สอน ร่วมกันสร้างสรรค์โครงการขึ้น โดยใช้เวลาการเรียนต่อเนื่องกันในหลายชั่วโมง ด้วยการนำเอาจำนวนชั่วโมงของวิชาต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนเคยสอนแยกกัน ในลักษณะของการสอนเป็นทีม ในกรณีที่ต้องการเน้นทักษะบางเรื่องเป็นพิเศษครูผู้สอนสามารถแยกการสอนได้ เช่น กิจกรรมเข้าค่ายดนตรี กิจกรรมเข้าค่ายภาษาอังกฤษ กิจกรรมเข้าค่ายศิลปะ เป็นต้น

แนวคิดทฤษฎีการเรียนการสอนภาษาเพื่อความรู้ความเข้าใจทางวิชาการ (Cognitive Academic Language Learning Approach : CALLA)

แนวคิดทฤษฎีการเรียนการสอนภาษาเพื่อความรู้ความเข้าใจทางวิชาการ (Cognitive Academic Language Learning Approach : CALLA) หมายถึง กระบวนการทางความคิด และการกระทำหรือพฤติกรรมเฉพาะบางอย่างของนักเรียนใช้เพื่อช่วยในการเรียนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสบผลสำเร็จ ประกอบด้วย 4 กลวิธีคือ กลวิธีด้านพุทธิปัญญา กลวิธีด้านอภิปัญญา กลวิธีด้านสังคม กลวิธีด้านอารมณ์และความรู้สึก

กลวิธีด้านพุทธิปัญญา หมายถึง พฤติกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษา ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางปัญญา เช่น การจดบันทึก การขีดเส้นใต้ การแปลความและการตีความ การฝึกฝน และการวิเคราะห์

กลวิธีด้านอภิปัญญา หมายถึง พฤติกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนใช้จัดการเรียนรู้ทางภาษาของตนเอง เช่น การวางแผนการเรียน การประเมินการเรียนรู้ด้วยตนเอง

กลวิธีด้านสังคม หมายถึง พฤติกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้อื่นโดยใช้ทักษะทางสังคม อาทิเช่น การพูดคุย การตั้งคำถาม การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น

กลวิธีด้านอารมณ์และความรู้สึก หมายถึง พฤติกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรู้สึกของนักเรียนในการเรียนรู้ และแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษา เช่น การลดความวิตกกังวลใจ การให้กำลังใจตนเอง การเขียนบันทึกการเรียนรู้ รวมทั้งการสร้างความมั่นใจในการเรียนให้กับตนเอง

ชเมต และโอ มอลเลย์ (Chamot and O'malley, 1994) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบแนวการเรียนรู้ภาษาเพื่อความรู้ความเข้าใจทางวิชาการ เป็นการออกแบบเพื่อช่วยนักเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองให้บรรลุความสำเร็จด้านการเรียนเชิงวิชาการ โดยใช้การสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนภาษาอังกฤษและห้องเรียนสองภาษาที่เน้นเนื้อหาเชิงวิชาการ กรอบเนื้อหาการเรียนการสอนนี้ ได้แก่

1. ทฤษฎีพุทธิปัญญา นิยม ระบุว่า การเรียนรู้ เป็น กระบวนการพลวัต ซึ่งนักเรียนสามารถเลือกเนื้อหาจากสภาพแวดล้อม จัดการเนื้อหาที่เชื่อมโยงกับสิ่งที่ตนเองรู้ แล้วพิจารณาความสำคัญจากนั้นใช้เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับบริบท แล้วสะท้อนผลกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง

2. ประเภทของความจำ ประกอบด้วย ความจำระยะยาว (Long Term Memory) ที่นักเรียนสามารถจดจำข้อมูลได้เป็นระยะเวลานานจากประสบการณ์ส่วนตัว และการเรียน ความจำระยะสั้น (Short Term Memory) เราจะจำเบอร์โทรศัพท์หรือข้อมูลอื่น ๆ ในระยะเวลาอันสั้นและง่ายที่จะหลงลืม บางครั้งเราเรียกว่าการจดจำข้อมูลชั่วคราว (Working Memory) ซึ่งเป็นความจำที่ใช้ในการประมวลผลข้อมูล การแก้ปัญหา การจัดการข้อมูลใหม่กับข้อมูลพื้นฐานที่นักเรียนมีอยู่เดิม

3. ความรู้เชิงประจักษ์ (Declarative Knowledge) คือ ความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความหมาย หรือลักษณะของสิ่งของ หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันตลอดจนสาระสำคัญทางวิชาการ เช่น ข่าวเหตุการณ์ประจำวัน หลักไวยากรณ์ระดับภาษา เครื่องหมายวรรคตอน ฯลฯ

4. ความรู้เชิงวิชาการ (Procedural Knowledge) คือ ความรู้เกี่ยวกับวิธีการขั้นตอนการปฏิบัติ ซึ่งสัมพันธ์กับทักษะ ความรู้เชิงกระบวนการนี้ เป็นความรู้ที่พัฒนามาจากความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง และจะมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องต่อไป ตามประสบการณ์ หรือการเรียนรู้ที่เพิ่มมากขึ้น เช่น การปฏิบัติการทดลอง การอ่านแผนที่ การสื่อสาร กับบุคคลต่าง ๆ

5. ระบบผลผลิตในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ (Production Systems in Math Problem solving) แนวการสอนนี้ฝึกให้นักเรียนได้เรียนรู้กลวิธีในการแก้ปัญหา เช่น กระบวนการแก้ไขปัญหา ของ Polya (1957) ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การเข้าปัญหา การหาข้อมูลที่ต้องการ การวางแผน การแก้ปัญหา และการตรวจสอบ

6. ความรู้ในเมตาคอกนิชัน (Metacognitive Knowledge) หมายถึง ส่วนของความรู้ทั้งหมดที่บุคคลสะสมไว้ในระบบความจำระยะยาว เป็นการที่บุคคลรู้ว่าตนเองรู้อะไร และจะบรรลุเป้าหมายได้อย่างไร ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ในเมตาคอกนิชันของบุคคลนั้น ได้แก่

6.1 ตัวแปรด้านบุคคล คือ การรู้ถึงความสามารถทางปัญญา ของบุคคล

6.2 ตัวแปรด้านงาน คือ การรู้ถึงลักษณะงานที่ทำ

6.3 ตัวแปรด้านยุทธวิธี คือ การรู้ถึงยุทธวิธีที่เหมาะสมที่จะใช้ในการทำงานนั้นให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวการสอนนี้ได้แก่

6.3.1 ภาษาข้ามหลักสูตร (Language across the Curriculum) เป็นคำที่ใช้กับหลักสูตรของโรงเรียนและมหาวิทยาลัยที่เปิดโอกาสให้นักเรียนที่จะศึกษาภาษาต่างประเทศหรือใช้ความรู้ที่มีอยู่ก่อนของภาษาต่างประเทศที่อยู่นอกห้องเรียนการเรียนภาษาแบบดั้งเดิม

6.3.2 วิธีการประสบการณ์ภาษา (Language Experience Approach)

เป็นวิธีการภาษาที่ส่งเสริมการอ่านและการเขียนโดยใช้ประสบการณ์ส่วนตัวและภาษาแม่ ซึ่งสามารถใช้ในการเรียนกับกลุ่มที่เป็นนักเรียนชาติเดียวกันหรือนักเรียนต่างชาติ โดยจะเริ่มต้นการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนและครู ซึ่งจะนำไปใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนและกิจกรรมอื่น ๆ ที่จะเรียนต่อไป

6.3.3 การสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole class) หมายถึง การสอนภาษาที่

เป็นไปตามธรรมชาติ เน้นที่การสื่อความหมาย นักเรียนสามารถใช้ประสบการณ์เดิมช่วยให้เข้าใจ การสอนจะไม่แยกย่อยเป็นส่วน ๆ แต่เน้นให้เข้าใจในภาพรวมก่อน แล้วจึงเรียนรู้ด้านโครงสร้างภาษา ภายหลัง นักเรียนสามารถที่จะรังสรรค์ภาษาด้วยตนเองอย่างอิสระ ครูจะเป็นครูคอยช่วยกระตุ้นและ ต้องยอมรับกับความแตกต่างด้านการออกเสียงที่เป็นสำเนียงภาษาถิ่น (Dialects) ในเบื้องต้นแล้วจึง พัฒนาให้ถูกต้องในโอกาสต่อไป การสอนภาษาแบบองค์รวมจะเน้นการนำวรรณกรรมต่างๆ ที่ตีมาเป็นสื่อการเรียนการสอน และสัมพันธ์กับเรื่องที่น่าสนใจ เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ ภาษาที่หลากหลาย สามารถนำไปเป็นแบบอย่าง การใช้ภาษาของตนเองและใช้ได้ในสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนภาษาแบบองค์รวมจึงเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ และยึดหลักของประชาธิปไตยในชั้นเรียน

6.3.4 การเขียนแบบกระบวนการ (Process Writing) หมายถึง การให้นักเรียน

เขียนและเสนอความคิดหรือการสะท้อนผลของตนเอง ครูอาจสามารถสาธิตการเขียนแบบ กระบวนการได้โดยการทำกิจกรรม Thinking aloud ความคิดของตนเอง การจดบันทึก การจัดการ เรียบเรียงข้อมูล การเขียนโครงร่างเป็นต้น

6.3.5 การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึง การจัด

กิจกรรมเป็นกลุ่มย่อยโดยนักเรียนทุกคนต้องมีหน้าที่รับผิดชอบในสิ่งที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งนักเรียน ต้องเข้าใจในกระบวนการการทำงานในลักษณะเผชิญหน้า เป็นการเน้นการปฏิบัติให้มีความสำเร็จใน กลุ่มย่อย ซึ่งแนวการสอนแบบแนวการเรียนรู้ภาษาเพื่อความเข้าใจทางวิชาการนี้ เน้นการเรียนรู้แบบ ร่วมมือในช่วงการฝึกปฏิบัติ (Practice) ช่วงการเตรียมพร้อม (Preparation) ช่วงการประเมินผล (Evaluation) และช่วงขยายผล (Expansion)

6.3.6 การเรียนการสอนการเรียนรู้ (Cognitive Instruction) เป็นวิธีการ

การเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะการคิดและกระบวนการเป็นวิธีการเพิ่มประสิทธิภาพการ เรียน โดยการให้นักเรียนเรียนรู้กลวิธีการเรียนรู้ของตนเองมากยิ่งขึ้น การพึ่งพาตนเอง มีความ ยืดหยุ่น ผู้สอนใช้คำถามที่ท้าทายกระตุ้นให้นักเรียนเกิดทักษะการคิดขั้นสูง เพื่อการเรียนรู้ข้อมูลใหม่ แนวการสอนนี้ได้รับอิทธิพลมาจากทฤษฎีพุทธิปัญญานิยม ซึ่งประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ และวัตถุประสงค์การสอนของหลักสูตร และการออกแบบการสอน ดังนี้

1) หัวข้อเนื้อหา (Content Topics) ควรเป็นเนื้อหาไม่ทำให้นักเรียนเกิด สับสนทางภาษา ดังนั้น จึงควรเลือกเนื้อหาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ด้วยเหตุนี้เนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์จึงถูก นำมาใช้สอนเป็นวิชาแรก เนื่องจาก นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ และได้รับประสบการณ์ตรงจากการเรียน วิชานี้

2) ทักษะทางภาษาเชิงวิชาการ (Academic Language Skills) ได้แก่ ทักษะ ทางภาษาทั้ง 4 ประกอบด้วย ทักษะการฟัง ทักษะพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน ในบทเรียน ของรายวิชาต่าง ๆ ผู้สอนภาษาทำหน้าที่เป็นเครื่องมือ สำหรับการเรียนรู้เนื้อหารายวิชานั้น ๆ นักเรียนไม่เพียงได้เรียนรู้คำศัพท์และไวยากรณ์ในรายวิชานั้น ๆ แต่ยังสามารถเรียนรู้แนวคิดและทักษะที่ สำคัญและจำเป็นในการเรียนรู้เนื้อหาอย่างมีประสิทธิภาพ เช่นการวิเคราะห์ การประเมิน การตัดสินใจ และการชักชวน เป็นต้น นักเรียนพัฒนาทักษะทางภาษา เป็นภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรม ที่ช่วยทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหารายวิชานั้น

3) การสอนกลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategy Instruction) มุ่งเน้นการ ให้นักเรียนวิเคราะห์ และสะท้อนผลของการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ และการนำกลวิธีไปใช้ใน สถานการณ์อื่น ๆ ได้อีกด้วย

กล่าวโดยสรุปว่า การจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนโดยสอดแทรกทั้ง สองด้านคือทั้งด้านเนื้อหาและการเข้าใจภาษาวิชาการด้วยภาษาตามหัวข้อเรื่องในการจัดการเรียน การสอนที่เน้นกลวิธีทางการเรียนรู้และการร่วมมือกันในการจัดการเรียนการสอน

กลวิธีการเรียนรู้

อ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford, 1990) ได้กล่าวถึงกลวิธีการเรียนรู้ไว้ดังนี้ กระบวนการคิดอย่างมี วิจารณ์ญาณและพฤติกรรมเฉพาะอย่างที่นักเรียนเลือกใช้อย่างมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยแก้ปัญหา เกี่ยวกับการเรียนรู้และเพื่อพัฒนาการเรียนของตนเองให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งเสนอการจัด ประเภทของกลวิธีในการเรียนภาษาเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ กลวิธีทางตรง และกลวิธีทางอ้อม ดังนี้

กลวิธีทางการเรียนทางตรง (Direct Strategies) หมายถึง กลวิธีที่เกี่ยวข้องโดยตรง กับภาษาเป้าหมายที่นักเรียนเรียนรู้โดยกลวิธีนี้นักเรียนใช้กระบวนการทางสมองที่แตกต่างกัน ได้แก่

1. กลวิธีด้านการจำ (Memory strategies) เก็บข้อมูลความรู้ทางภาษาไว้ โดยเฉพาะเรื่องคำศัพท์ และนำออกมาเมื่อต้องการ นอกจากนี้กลวิธีดังกล่าวยังมีบทบาทสำคัญในการ พัฒนาคำรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับภาษาทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอัตโนมัติ กลวิธีด้าน ความจำเป็นแบ่งกลวิธีย่อยได้ 4 กลวิธี ดังนี้

1.1 การสร้างเครือข่ายความรู้ทางสมอง (Creating mental linkage) ได้แก่ การจัดกลุ่มคำศัพท์ การนำความรู้ใหม่ไปสัมพันธ์กับความรู้เดิมและการนำคำศัพท์ใหม่ไปใช้ในบริบท

1.2 การเสริมสร้างความจำโดยใช้ภาพและเสียง (Applying images and sounds) ได้แก่ จินตนาการ การใช้สำคัญ และการเพิ่มความจำโดยใช้เสียงช่วย

1.3 การเสริมสร้างความจำโดยใช้ท่าทาง (Reviewing well) ได้แก่ การทบทวนโครงสร้างทางภาษา และการทบทวนคำศัพท์

1.4 การเสริมสร้างความจำโดยใช้ท่าทาง (Employing action) ได้แก่ การใช้ท่าทางและความรู้สึกประกอบการอธิบาย การใช้เทคนิคด้านกลไก เช่น การเขียนคำศัพท์ต่าง ๆ บนบัตรคำและเคลื่อนย้ายบัตรคำและเคลื่อนย้ายบัตรคำ

2. กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive strategies) หมายถึง กลวิธีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสมอง โดยนักเรียนกำหนด และปฏิบัติด้วยตนเอง เพื่อให้มีส่วนร่วมในการใช้ภาษา กลวิธีนี้นักเรียนใช้มากกว่ากลวิธีอื่น ๆ ได้แก่

2.1 การฝึกฝน (Practice) ได้แก่ การพูดซ้ำ ๆ การฝึกเขียนหรือพูดอย่างมีรูปแบบ การจำและใช้กฎเกณฑ์ของภาษา การเชื่อมคำและวลีให้เป็นประโยค และการฝึกอย่างเป็นธรรมชาติ

2.2 การรับและส่งสาร (Receiving and sending messages) ได้แก่ การจับใจความอย่างรวดเร็ว เช่น การฟังหรือการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ หรือเพื่อหาข้อมูลเฉพาะจุดที่ต้องการและการใช้แหล่งข้อมูลในการรับและส่งสาร

2.3 การวิเคราะห์และการให้เหตุผล (Analyzing and reasoning) ได้แก่ การให้เหตุผลโดยใช้กฎเกณฑ์ การวิเคราะห์คำพูดหรือข้อความ การวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบของภาษาระหว่างภาษาเป้าหมายกับภาษาแม่ไปใช้ในภาษาเป้าหมาย

2.4 การสร้างแบบหรือโครงสร้างของสารที่รับและส่งขึ้นมาใหม่ (Creating structure for input and output) ได้แก่ การจดโน้ตย่อ การสรุปความ และการสร้างความเด่นชัดให้กับใจความสำคัญ เช่น ชิดเส้นใต้ การทำเครื่องหมายดอกจันที่มีข้อความ

3. กลวิธีการชดเชยข้อบกพร่อง (Compensation strategies) หมายถึง กลวิธีที่นักเรียนใช้เพื่อสื่อสารและเดาความหมาย เมื่อพบปัญหาในการเรียนหรือการใช้ภาษาเป้าหมายนั้น กลวิธีนี้แบ่งได้ ดังนี้

3.1 การเดาอย่างมีหลักการ (Guessing intelligently) ได้แก่ การเดาโดยใช้ตัวชี้แนะทางภาษา และการเดาโดยใช้ตัวชี้แนะด้านอื่น ๆ เช่น การเดาสถานการณ์บริบท โครงสร้างของข้อความหรือความสัมพันธ์ระหว่างคำ

3.2 การแก้ไขข้อจำกัดทางภาษา (Overcoming limitations writing) การแก้ไขข้อจำกัดในที่นี้คือ ข้อจำกัดในทักษะการพูดและการเขียน เช่น การใช้คำในภาษาแม่แทน

คำศัพท์ที่ติดขัด การใช้ท่าทางประกอบการพูด การเลือกใช้คำบางคำที่ไม่สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารหรือการปรับสารให้ง่ายขึ้น เป็นต้น

กลวิธีในการเรียนทางอ้อม (Indirect strategies) หมายถึง กลวิธีที่นักเรียนใช้ในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับการเรียนและส่งเสริม ควบคุมกระบวนการเรียนของตน

1. กลวิธีที่นำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive strategies) หมายถึง กลวิธีที่นักเรียนใช้ในการวางแผนการเรียน เพื่อให้กระบวนการเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแบ่งได้เป็น

1.1 การเอาใจใส่ต่อการเรียน (Centering your learning) เช่น การเอาใจใส่กับงานที่ได้รับมอบหมาย หรือการตั้งใจจนกว่าจะพร้อมแล้วจึงพูด

1.2 การจัดการและการวางแผนการเรียน (Arranging and planning your learning) เช่น การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ การวางแผนไว้ล่วงหน้า การวางจุดประสงค์ของการทำงานแต่ละชิ้น และการค้นหาวิธีการเรียนที่ได้ผลการควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้

1.3 การประเมินผลการเรียน (Evaluation your learning) เช่น การตรวจสอบตนเอง เช่นการค้นหาข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในด้านความเข้าใจ การใช้ภาษา และการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนของตน

2. กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective strategies) หมายถึง กลวิธีที่นักเรียนใช้เพื่อควบคุมอารมณ์และทัศนคติในการเรียนรวมทั้งใช้กลวิธีในการส่งเสริมหรือพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง กลวิธีดังกล่าวแบ่งได้ ดังนี้

2.1 การลดความวิตกกังวล (Lowering your anxiety) เช่น การผ่อนคลายกล้ามเนื้อ การหายใจลึก ๆ การฟังหรือการทำสมาธิ การใช้ดนตรีเพื่อช่วยลดความตึงเครียดและความเครียดหรือการดูภาพยนตร์ตลก

2.2 การให้กำลังใจตนเอง (Encouraging yourself) เช่น การพูดชมเชยตนเองเพื่อเสริมแรงในการเรียน หรือการกล้าลองใช้ภาษาอย่างชาญฉลาดในการพูดหรือเขียน แม้จะพบข้อผิดพลาดบ้างก็ตาม

2.3 การตรวจสอบระดับจิตใจและอารมณ์ของตนเอง (Taking your emotional temperature) เช่น การใช้แบบสำรวจเพื่อตรวจสอบความรู้สึก ทัศนคติ แรงจูงใจของตนเองที่มีต่อการเรียนภาษาเป็นต้น

3. กลวิธีด้านสังคม (Social strategies) หมายถึง กลวิธีที่จำเป็นต้องใช้เมื่อนักเรียนมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เพราะภาษาเป็นพฤติกรรมทางสังคมซึ่งการสื่อสารทางภาษาจะเกิดขึ้นระหว่างบุคคลกับบุคคลอื่น กลวิธีนี้มีดังนี้

3.1 การถามคำถาม (Asking Questions) เช่น การถาม หรือการขอ คำอธิบายเพื่อขอความกระจ่าง การขอให้ผู้พูดย้ำคำพูด หรือพูดซ้ำอีกครั้ง หรือการถามเพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องของข้อมูล

3.2 การคำนึงถึงผู้อื่นและแสดงความเข้าใจผู้อื่น (Empathizing with others) ได้แก่ การพัฒนาความเข้าใจด้านวัฒนธรรมของผู้อื่น และการคำนึงความคิดและความรู้สึก ของผู้อื่น

Chamot and O'malley (1994) ได้ให้จำกัดความไว้ดังนี้ เป็นกระบวนการคิดอย่างมี วิจารณ์ญาณและพฤติกรรมเฉพาะอย่างที่นักเรียนเลือกใช้อย่างมีจุดหมายเพื่อช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับการ เรียนรู้และเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และเพื่อพัฒนาการเรียนของตนเองให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การจัดประเภทของกลวิธีในการเรียนรู้ภาษานั้นสามารถแบ่งได้เป็น 4 ประเภทใหญ่ ๆ คือ กลวิธีด้าน ปัญหา กลวิธีด้านอภิปัญญา กลวิธีด้านอารมณ์ และกลวิธีด้านสังคม

กล่าวโดยสรุปว่า ด้วยเหตุนี้รูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาผนวกกับ กลวิธีการเรียนรู้ของแนวการเรียนรู้ภาษาเพื่อความรู้ความเข้าใจทางวิชาการ ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยมั่นใจว่าจะทำให้นักเรียนเกิดทักษะทางภาษาอังกฤษ และมีความพร้อมในการเชื่อมโยงไปสู่องค์ ความรู้อื่น ๆ ต่อไป

ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (Piaget)

จ็ิน เพียเจต์ (Piaget, 1969) นักจิตวิทยาชาวสวิสในฐานะผู้เชี่ยวชาญในทฤษฎีพัฒนาการ ทางด้านสติปัญญา ผลงานของเขาเกี่ยวข้องกับความจริงเติบโตและพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็ก ซึ่งทฤษฎีนี้เน้นถึงความสำคัญของความเป็นมนุษย์ อยู่ที่มนุษย์มีความสามารถในการสร้างความรู้ผ่าน การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ซึ่งอยู่ในตัวเด็กตั้งแต่แรกเกิด ความสามารถนี้คือการปรับตัว (Adaptation) เป็นกระบวนการที่เด็กสร้างโครงสร้างตามแนวความคิด (Scheme) โดยการมี ปฏิสัมพันธ์โดยตรงกับสิ่งแวดล้อม 2 ลักษณะ คือ เด็กพยายามปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม โดยซึมซับประสบการณ์ (Assimilation) และการปรับโครงสร้างสติปัญญา (Accommodation) ตามสภาพแวดล้อมเพื่อให้เกิดความสมดุลในโครงสร้างความคิด ความเข้าใจ (Equilibration) ทั้งนี้ เพียเจต์ได้แบ่งลำดับขั้นพัฒนาการทางสติปัญญาไว้ 4 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นประสาทการรับรู้และการเคลื่อนไหว (Sensorimotor Stage) พัฒนาการระยะนี้ อยู่ในช่วง 2 ปีแรกหลังเกิด ขั้นนี้เป็นขั้นของการเรียนรู้จากประสาทสัมผัส ในขั้นนี้พัฒนาการจะ ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว มีการพัฒนาการเรียนรู้ การแก้ปัญหา มีการจัดระเบียบการกระทำ มีการคิด ก่อนที่จะทำ การกระทำจะทำอย่างมีจุดมุ่งหมายด้วยความอยากรู้อยากเห็น และเด็กยังสามารถ

เลียนแบบ โดยไม่จำเป็นต้องมีตัวแบบให้เห็นในขณะนั้นได้ ซึ่งแสดงถึงพัฒนาการด้านความจำที่เพิ่มมากขึ้นในช่วง 18-24 เดือน

2. ขั้นก่อนการคิด (Preoperational Stage) ขั้นนี้จะอยู่ในช่วง 2-7 ปี ในระยะ 2-4 ปี เด็กยังยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง มีขีดจำกัดในการรับรู้ สามารถเข้าใจได้เพียงมิติเดียว ในระยะ 5-6 ปี เด็กจะย่างเข้าสู่ขั้น Intuitive Thought ระยะนี้เป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของการคิด ที่ขึ้นอยู่กับการรับรู้กับการคิดอย่างมีเหตุผลตามความจริง ซึ่งเด็กจะก้าวออกจาก การรับรู้เพียงมิติเดียวไปสู่การรับรู้ได้ในหลาย ๆ มิติในเวลาเดียวกันมากขึ้น และจะก้าวไปสู่การคิดอย่างมีเหตุผล โดยไม่ยึดอยู่กับการรับรู้เท่านั้น เด็กจะเริ่มมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวดีขึ้น แต่ยังคงคิดและตัดสินผลของการกระทำต่าง ๆ จากสิ่งที่เห็นภายนอก

3. ขั้นการคิดด้วยรูปธรรม (Concrete Operational Stage) ขั้นนี้ เริ่มจากอายุ 7-11 ปี เด็กจะมีความสามารถคิดเหตุผลและผลที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น โดยไม่ยึดอยู่เฉพาะการรับรู้เหมือนขั้นก่อน ๆ ในขั้นนี้เด็กจะสามารถคิดย้อนกลับ (Reversibility) สามารถเข้าใจเรื่องการอนุรักษ์ (Conservation) สามารถจัดกลุ่มหรือประเภทของสิ่งของ (Classification) และสามารถจัดเรียงลำดับของสิ่งต่าง ๆ (Serrations) ได้ เด็กในขั้นปฏิบัติการคิดด้วยรูปธรรมจะพัฒนาจากการยึดตนเองเป็นศูนย์กลางไปสู่ความสามารถที่จะเข้าใจแนวคิดของสังคมรอบตัว และสามารถเข้าใจว่าผู้อื่นคิดอย่างไรมากขึ้น แม้ว่าการคิดของเด็กวัยนี้จะพัฒนาไปมากแต่การคิดของเด็กยังต้องอาศัยพื้นฐานของการสัมผัสหรือสิ่งที่เป็นรูปธรรม เด็กยังไม่สามารถคิดในสิ่งที่เป็นนามธรรมที่ซับซ้อนได้เหมือนผู้ใหญ่ อย่างไรก็ตาม ตอนปลายของขั้นนี้เด็กจะเริ่มเข้าใจสาเหตุของเหตุการณ์รอบตัวพร้อมจะแก้ปัญหา ไม่เพียงแต่สิ่งที่สัมผัสได้หรือเป็นรูปธรรมเท่านั้นแต่เด็กจะเริ่มสามารถแก้ปัญหา โดยอาศัยการตั้งสมมติฐานและอาศัยหลักของความสัมพันธ์ของปัญหานั้น ๆ บ้างแล้ว

4. ขั้นการคิดด้วยนามธรรม (Formal Operational Stage) ตั้งแต่อายุ 11 ปี จนถึงวัยผู้ใหญ่เป็นช่วงที่เด็กจะสามารถคิดไม่เพียงแต่ในสิ่งที่เห็นหรือได้ยินโดยตรงเหมือนระยะก่อน ๆ อีกต่อไป แต่จะสามารถจินตนาการเงื่อนไขของปัญหาในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต โดยพัฒนาสมมติฐานอย่างสมเหตุสมผลเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ ซึ่งก็หมายถึงว่า ในระยะนี้เด็กจะมีความสามารถคิดหาเหตุผลเหมือนผู้ใหญ่ตนเอง

ทฤษฎีการเรียนรู้ของไวทสกี (Vygotsky)

1. พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development)

ไวทสกี อธิบายว่า การจัดการเรียนรู้จะต้องคำนึงถึงระดับพัฒนาการ 2 ระดับ คือ ระดับพัฒนาการที่เป็นจริง (Actual Development Level) และระดับพัฒนาการที่สามารถจะเป็นไปได้ (Potential Development Level) ระยะห่างระหว่างระดับพัฒนาการที่เป็นจริงและระดับพัฒนาการที่สามารถจะเป็นไปได้ เรียกว่า พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ซึ่งไวทสกีเปรียบเทียบการเรียนรู้กับพัฒนาการไว้ ดังนี้

Past Learning : Actual Development Level

Present Learning : Zone of Proximal Development

Future Learning : Potential Development Level

(Wink and Putney, 2002)

พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) เป็นการทำหน้าที่หรือทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งทีในปัจจุบันที่บุคคลยังไม่มีความสามารถจะทำได้ แต่อยู่ในกระบวนการที่จะทำให้บุคคลมีความพร้อม สามารถทำหน้าที่หรือทำงานได้อย่างสมบูรณ์ในอนาคต เป็นกระบวนการที่ยังอยู่ในระหว่างการเริ่มต้น (Embryonic State) ซึ่งไวทสกีเปรียบเทียบว่าเป็น “ดอกตูม” (Buds) หรือ ดอกไม้ (Flowers) ของพัฒนาการมากกว่าที่จะเป็น “ผล” (Fruits) ของพัฒนาการ (Vygotsky, 1978)

พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ คือ บริเวณที่เด็กกำลังจะเข้าใจในบางสิ่งบางอย่าง จากการเป็นครูและนักวิจัยของเขา เขาตระหนักอยู่เสมอว่าเด็กมีความสามารถที่จะแก้ปัญหาที่เกินกว่าระดับพัฒนาการทางสติปัญญาของเขาที่จะทำได้ หากเขาได้รับคำแนะนำ ถูกกระตุ้น หรือชักจูงโดยใครบางคนที่มีสติปัญญาที่ดีกว่า บุคคลเหล่านี้อาจเป็นเพื่อนที่มีความสามารถ นักเรียนคนอื่น ๆ พ่อแม่ ครู หรือใครก็ได้ที่มีความเชี่ยวชาญ ไวทสกีได้ให้คำนิยามพื้นที่รอยต่อพัฒนาการนี้ว่า

“ระยะห่างระหว่างระดับพัฒนาการที่แท้จริง ซึ่งกำหนดโดยลักษณะการแก้ปัญหาของแต่ละบุคคลกับระดับของศักยภาพแห่งพัฒนาการที่กำหนด โดยผ่านการแก้ปัญหาภายใต้คำแนะนำของผู้ใหญ่ หรือในการร่วมมือช่วยเหลือกับเพื่อนที่มีความสามารถเหนือกว่า” และได้กล่าวสนับสนุนอีกว่า

“พื้นที่รอยต่อพัฒนาการในวันนี้ จะเป็นระดับของพัฒนาการในวันพรุ่งนี้ อะไรก็ตามที่เด็กสามารถทำได้โดยอยู่ภายใต้ความช่วยเหลือในวันนี้ วันพรุ่งนี้เขาจะสามารถทำได้ด้วยตัวของเขาเอง เพียงได้รับการเรียนรู้ที่ดีก็จะนำมาซึ่งพัฒนาการที่เจริญขึ้น” (Vygotsky, 1978)

พื้นที่รอยต่อพัฒนาการจะอยู่ระหว่าง ระดับของการแสดงพฤติกรรมโดยได้รับการช่วยเหลือกับการทำงานที่เด็กทำอย่างอิสระตามลำพัง พื้นที่รอยต่อของพัฒนาการนี้ไม่มีความคงที่ไม่มีแน่นอน แต่จะแปรเปลี่ยนไป ซึ่งในความแปรเปลี่ยนนั้น ได้ทำให้เด็กกลายมาเป็นผู้ที่มีความสามารถในการเรียนรู้มากขึ้นและมีความเข้าใจในความซับซ้อนของมโนทัศน์และทักษะต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น อะไรก็ตามที่เด็กได้รับการช่วยเหลือในอดีต จะกลายมาเป็นการทำงานอย่างอิสระตามลำพังในปัจจุบัน และเมื่อเผชิญกับสถานการณ์การเรียนรู้ใหม่ จากที่เคยทำงานอย่างอิสระตามลำพัง ก็จะกลับกลายมาเป็นการทำงานที่ต้องได้รับความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญกว่า วงจรนี้ก็จะเกิดขึ้นต่อเนื่องซ้ำไปซ้ำมา เพื่อการได้มาซึ่งความรู้ ทักษะ กลวิธี หรือพฤติกรรมการเรียนรู้อื่น ๆ ที่มีคุณภาพสูงขึ้น

เด็ก ๆ แต่ละคนอาจมีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการที่มีความแตกต่างกัน สำหรับเด็กบางคน อาจเป็นไปได้ว่าเขาต้องการความช่วยเหลือในการทำกิจกรรมที่ได้มาซึ่งการเรียนรู้เพียงเล็กน้อย ขณะที่เด็กคนอื่น ๆ สามารถเรียนรู้แบบก้าวกระโดดต่อไปได้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือที่น้อยมาก และเป็นไปได้ที่ว่า เด็ก ๆ อาจต้องการความช่วยเหลือในการเรียนรู้ในเรื่องบางเรื่องมากกว่าเรื่องอื่น ๆ ดังนั้น เด็กจะมีการตอบสนองต่อการได้รับความช่วยเหลือที่แตกต่างกันในแต่ละครั้งที่เกิดกระบวนการเรียนรู้ เช่น เด็กที่ใช้ภาษาได้ดี จะไม่มีความรู้สึกยุ่งยากที่จะสรุปแนวความคิดที่ได้มาจากการอ่านเพื่อความเข้าใจ แต่อาจจะรู้สึกลำบากเต็มไปดด้วยอุปสรรคเป็นอย่างมากเมื่อต้องเรียนรู้การคำนวณตัวเลขจำนวนมาก

นอกจากนี้ ขณะที่อยู่ในแต่ละขั้นตอนของการเรียนรู้ต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง พฤติกรรมการตอบสนองของเด็กที่มีต่อการให้ความช่วยเหลือจะแตกต่างกัน เช่น ในช่วงสัปดาห์แรกของการฝึกนับสิ่งของเด็กต้องการความช่วยเหลือเป็นอย่างมาก โดยเด็กจะแสดงพฤติกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการที่อยู่ในความคิดของตนออกมาอย่างมากมาย เป็นต้นว่า การเป็นคนช่างซักช่างถาม จำนวนสิ่งของกับพ่อแม่ หรือ ให้พ่อแม่เป็นฝ่ายตั้งโจทย์ถามคำถามเกี่ยวกับจำนวนสิ่งของ ถ้าในเวลานั้นหรือในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ พ่อแม่ได้จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และตอบสนองต่อความต้องการของเด็ก เด็กจะสามารถนับเลขได้ถูกต้องและเร็วกว่าที่เด็กจะเรียนรู้แบบลองผิดลองถูกตามลำพัง แต่เมื่อเด็กเกิดการเรียนรู้และมีความเข้าใจเกี่ยวกับการนับจำนวนสิ่งของได้บ้างแล้ว พฤติกรรมที่ต้องการความช่วยเหลือเกี่ยวกับเรื่องนี้ของเด็กก็จะค่อย ๆ ยุติไปในที่สุด

2. การเรียนรู้ในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ

ไวท์ฮีดส์ก็อธิบายว่า พัฒนาการและการเรียนรู้มีลักษณะที่เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน การเรียนรู้นำไปสู่พัฒนาการ สนับสนุนพัฒนาการ หรือผลักดันให้พัฒนาการเป็นไปในระดับที่สูงขึ้น เป็นการขยายระดับพัฒนาการออกไปอย่างไม่มีขีดจำกัด โดยเกิดจากการเรียนรู้มโนทัศน์ 2 ประเภท

คือ มโนทัศน์โดยธรรมชาติ (Spontaneous or Everyday Concepts) และ มโนทัศน์ที่เป็นระบบ (Scientific or Schooled Concepts) (Wink and Putney, 2002)

มโนทัศน์โดยธรรมชาติ (Spontaneous or Everyday Concepts) เกิดจากการสังเกตหรือจากการรับรู้สีกทางประสาทสัมผัส อันเป็นประสบการณ์ที่เราสร้างขึ้นมาจากตัวเองจากเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันทั่ว ๆ ไป และได้ถูกนำมาใช้ในลักษณะที่เราแทบไม่รู้ตัว

มโนทัศน์ที่เป็นระบบ (Scientific or schooled concepts) เป็นมโนทัศน์ที่ได้ถูกพัฒนาขึ้นมาในลักษณะที่เป็นระบบมากขึ้น มีลักษณะกว้างๆ มีความเป็นนามธรรมมาก และได้ถูกนำมาใช้อย่างมีระเบียบแบบแผนและมีจุดมุ่งหมาย ดังนั้น มโนทัศน์ที่เป็นระบบจึงเปรียบได้กับมโนทัศน์ที่เกิดจากการเรียนในโรงเรียนหรือสถานศึกษา

มโนทัศน์ทั้ง 2 ประเภทนี้ทำงานประสานกัน มโนทัศน์ในชีวิตประจำวันมีความจำเป็นสำหรับเด็กที่จะเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ เพื่อให้ได้มาซึ่งมโนทัศน์ที่เป็นระบบ มโนทัศน์ที่เป็นระบบจะทำหน้าที่หลอมรวมมโนทัศน์ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้เด็กได้นำไปใช้ประกอบการคิดซึ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มากขึ้น รวมทั้งเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาและขยายมโนทัศน์โดยธรรมชาติให้กลายเป็นมโนทัศน์ที่เป็นระบบ

การพัฒนาจากความรู้ความเข้าใจจากมโนทัศน์โดยธรรมชาติไปสู่มโนทัศน์ที่เป็นระบบจะต้องอาศัยสื่อกลางที่มีความหมาย (Mediation) ดังนี้

1. ภาษา (Language)

ไวทสกีก็ได้แสดงทัศนะไว้ว่า ภาษาเกิดขึ้นครั้งแรกเป็นภาษาที่ไม่ได้แสดงถึงความคิด เป็นช่วงระยะเวลาที่ความคิดกับภาษาไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่เมื่อเด็กมีพัฒนาการมากขึ้น ความคิดกับภาษาจะเริ่มมีความสัมพันธ์กันมากขึ้น ความคิดถูกแสดงให้เห็นออกมาผ่านทางภาษา ซึ่งภาษาที่แสดงออกมามีความเป็นเหตุเป็นผลมากขึ้น ก็เป็นผลสืบเนื่องจากการใช้ความคิดที่มากขึ้น (Vygotsky, 1986) ดังนั้น ภาษาจึงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความคิด และในขณะเดียวกันเราก็พัฒนาภาษาโดยผ่านทางความคิดด้วยเช่นกัน ความสัมพันธ์ที่เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกันนี้ทำให้เกิดความเชื่อที่ว่าพฤติกรรมทางสังคมซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา สามารถนำไปสู่การเพิ่มพัฒนาการทางความคิดได้ และนี่เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ทฤษฎีของไวทสกีมีความแตกต่างไปจากนักจิตวิทยาอื่นเดียวกันกับเขา

เด็กใช้ภาษาในการสื่อสารความคิดระหว่างบุคคล และสื่อสารกับความคิดของตนเองด้วยการพูดกับตนเอง (Inner Speech) ตัวอย่างเช่น เด็กอายุ 4 ขวบ ผู้ซึ่งเพิ่งได้รับจิกซอร์รูปภาพเป็นของขวัญวันเกิด เขาพยายามต่อจิกซอร์แต่ก็ทำไม่สำเร็จ ในขณะที่ต่อชิ้นส่วนก็จะพูดกับตนเองไปพร้อม ๆ กัน รวากับว่ามีคนอื่นร่วมทำงานด้วย จนกระทั่งพ่อเข้ามามีส่วนร่วม พอนั่งข้าง ๆ เขาและให้คำแนะนำว่าควรจะต้องวางชิ้นส่วนตรงส่วนที่เป็นมุมก่อน ถ้าชิ้นส่วนนั้นมีส่วนที่เป็นสีแดงก็

ให้หาชิ้นส่วนอื่น ๆ ที่มีสีแดงรวมอยู่ด้วย ถ้าเด็กดูเหมือนว่ากำลังมีความคับข้องใจ พ่อจะแสดงตัวอย่างโดยการต่อชิ้นส่วนสองชิ้นที่เป็นภาพเนื้อเดียวกัน พร้อมทั้งอธิบาย จนกระทั่งเด็กต่อจิ๊กซอว์จนสำเร็จ พ่อให้คำพูดที่ท้าทายให้เขาต่อจิ๊กซอว์ภาพนี้อีกครั้งด้วยตัวของเขาเองตามลำพัง เขาเริ่มต้นด้วยการแบ่งชิ้นส่วนจิ๊กซอว์ออกเป็นกลุ่ม สีเดียวกันก็กองไว้เป็นพวกเดียวกัน จากนั้น พ่อค่อย ๆ ถอยหลังออกมาปล่อยให้เด็กทำงานอย่างอิสระมากขึ้นเรื่อย ๆ

จากการที่เด็ก ๆ พุดไปพร้อม ๆ กับที่ทำการกิจกรรม ไวก็อตสกีอธิบายว่า เด็กเริ่มต้นจากการสื่อสารกับบุคคลอื่น แล้วกลายมาเป็นการสื่อสารกับความคิดของตนเองโดยการพูดกับตนเอง ต่อมาเมื่อเด็กได้สร้างความรู้และเพิ่มพูนความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ มากขึ้น เสียงที่เปล่งออกมาจากการพูดกับตนเองจึงค่อย ๆ เงียบไป กลายเป็นการสื่อสารภายในกระบวนการคิดของเด็กเท่านั้น ซึ่งขณะที่เด็กกำลังใช้ความคิดแสดงว่าเด็กกำลังสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization) ขึ้น อันเป็นการสร้างความหมายใหม่ขึ้นจากภายในตน โดยใช้ความคิดของตนตีความหมายของภาษาหรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจของตนเองมีความชัดเจนยิ่งขึ้น (Vygotsky, 1986) จากตัวอย่างที่เด็กต่อจิ๊กซอว์ การที่เด็กพูดออกมาในขณะที่ทำการกิจกรรม จึงเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่า ในขณะที่เด็กกำลังคิดอะไรอยู่ในใจ หรือพยายามสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับตนเอง ซึ่งไวก็อตสกีอธิบายว่าขณะนั้นเด็กกำลังสร้างพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ขึ้น (Schaffer, 1999)

2. ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction)

เด็กเกิดมาพร้อมกับพื้นฐานทางความคิดความเข้าใจกับสิ่งต่าง ๆ ในระดับต่ำ (Lower Mental Functions) คือ มีความใส่ใจ การรู้สึก การรับรู้ ความจำ ที่ไม่ซับซ้อน เนื่องจากขีดจำกัดทางชีวภาพ การมีจินตนาการหรืออารักประสบการณ์บางสิ่งบางอย่างให้อยู่ภายในความทรงจำอาจยากเกินกว่าความสามารถของเด็กที่จะสามารถทำได้ แต่การที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) กับพ่อแม่ ครู และคนอื่น ๆ ที่ให้ความเอาใจใส่ ดูแล ช่วยเหลือแก่เด็ก จะช่วยทำให้เด็กได้สร้างและเด็กสามารถเรียนรู้ได้อย่างไม่มีขีดจำกัดขึ้นอยู่กับบริบททางสังคมที่จะเอื้อให้เด็กเกิดปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุน ความช่วยเหลือในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการนอกจากจะเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เชี่ยวชาญกับผู้เริ่มฝึกหัด เมื่อผู้เชี่ยวชาญมีความสามารถมากกว่าได้ช่วยเหลือผู้เริ่มฝึกหัด การช่วยเหลือในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการที่ไวก็อตสกีได้อธิบายไว้นั้น ยังกินความหมายที่กว้างและลึกซึ้งยิ่งกว่านี้ โดยขยายความรวมไปถึงการร่วมมือทางสังคมในการทำกิจกรรมด้วย ซึ่งไม่ใช่เพียงเด็กต้องการผู้ใหญ่ที่คอยให้ความช่วยเหลือเท่านั้น ไวก็อตสกีเชื่อว่าเด็กสามารถเริ่มกิจกรรมในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการระดับที่สูงขึ้นได้จากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อน ๆ หรืออาจจะกับเด็ก ๆ ที่อยู่ในระดับพัฒนาการที่ต่างกัน หรือแม้กระทั่งกับเพื่อนในจินตนาการ

สำหรับการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนักเรียนนั้น ผู้สอนอาจทำได้หลายอย่าง เช่น ผู้สอนอาจแสดงการพูดเป็นนัยหรือเพียงแค่ออกใบ้ สร้างเงื่อนไขในการเรียนรู้บางอย่างขึ้นมา การถามคำถามนำ การบอกให้นักเรียนทบทวนสิ่งที่ได้พูดอธิบายไปแล้ว การถามนักเรียนว่าเข้าใจอะไรบ้างจากการเรียนรู้เป็นระยะ ๆ การสาธิตประกอบการอธิบายซึ่งบางงานอาจจะสาธิตบางส่วนหรือบางงานก็อาจจะสาธิตให้เห็นทั้งหมด การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ การฝึกหัดทักษะเฉพาะอย่างที่เป็นสำหรับนักเรียนสำหรับการเรียนรู้ เป็นต้น นอกจากนี้ พฤติกรรมการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมยังรวมไปถึงการโต้ตอบพูดคุยกับบุคคลซึ่งได้นำเสนอผลงาน หรือแม้กระทั่งขณะที่เด็กกำลังจินตนาการ แล้วกำลังพยายามถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นคำพูดเพื่ออธิบายบางสิ่งบางอย่างให้แก่เพื่อน ๆ

3. วัฒนธรรม (Culture)

ไวก็อตสกี อธิบายว่า เด็กจะปรับเปลี่ยนความคิดความเข้าใจไปตามประสบการณ์ที่ได้รับจากสังคมและวัฒนธรรมของเขา จนกระทั่งสร้างความรู้ขึ้นมา ทำให้เด็กมีกระบวนการทางปัญญาในระดับที่สูงขึ้น (Higher Mental Functions) ซึ่งแต่ละวัฒนธรรมจะถ่ายทอดลักษณะเฉพาะของความเชื่อและค่านิยมในวัฒนธรรมนั้นไปสู่เด็ก ๆ ทำให้เขารู้ว่า เขาคิดอะไร และควรคิดอย่างไรจึงจะเหมาะสม (Schaffer, 1999) เช่น เด็กที่อยู่ในระบบการศึกษา แม้ว่าจะไม่สามารถคิดคำนวณตัวเลขด้วยวิธีการที่เป็นขั้นตอนและเป็นระบบเหมือนกับเด็กที่เรียนอยู่ในโรงเรียน แต่เด็กเหล่านั้นก็มีความเข้าใจเกี่ยวกับตัวเลขที่จะต้องใช้ในชีวิตประจำวันในแบบฉบับของเขา รู้จักใช้ตัวเลขในการเจรจาต่อรองหรือการบริหารความเสี่ยง เพื่อให้เขาสามารถเอาตัวรอดจากการถูกคุกคามต่าง ๆ ได้ ซึ่งเด็กที่เรียนในระบบการศึกษาอาจยังไม่มี ความเข้าใจในเรื่องนี้เท่ากับเขา นั้นเป็นเพราะเด็กทั้งสองกลุ่มอยู่คนละบริบทเชิงสังคมวัฒนธรรม

4. การเลียนแบบ (Imitation)

บทบาทของการเลียนแบบมีความสำคัญต่อการเรียนรู้และพัฒนาการ เช่น ถ้าเด็กกำลังเกิดอุปสรรคในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ครูจึงแก้ปัญหาให้เห็นเป็นตัวอย่างบนกระดานดำ ในขณะที่เด็กอาจจะเลียนแบบวิธีการแก้ปัญหของครู โดยสร้างความเข้าใจขึ้นภายในตนเอง แต่ถ้าครูให้แก้ปัญหาคณิตศาสตร์ที่ยากขึ้น อันเป็นการขยายสิ่งที่เรียนรู้แล้วไปสู่สิ่งที่เรียนรู้ใหม่ เด็กอาจจะยังไม่สามารถเข้าใจได้ในขณะนั้น ครูจึงจำเป็นต้องแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ลักษณะนี้หลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้เด็กค่อย ๆ เลียนแบบวิธีการแก้ปัญหอย่างค่อยเป็นค่อยไป

5. การชี้แนะหรือการช่วยเหลือ (Guidance or Assistance)

การชี้แนะหรือการช่วยเหลือ เป็นการร่วมมือทางสังคม (Social Collaborative) ที่สนับสนุนให้พัฒนาการทางความรู้ความเข้าใจเจริญเติบโตจะเน้นไปที่การมีบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญกว่าอาสาที่จะมีส่วนร่วมให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์การเรียนรู้โดยให้การดูแลเอาใจใส่และ

ปรับปรุงนักเรียนที่เริ่มฝึกหัด การจัดเตรียมสิ่งที่จะช่วยสนับสนุนเพื่อให้นักเรียนเพิ่มความรู้ความเข้าใจในการแก้ปัญหา ซึ่งได้เปรียบเทียบว่าเป็น “การต่อนั่งร้าน (Scaffold)” ซึ่งในบริบทที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ หรืออาจจะเรียกได้ว่าเป็น “การเสริมต่อการเรียนรู้”

3. การเสริมต่อการเรียนรู้

แนวทางที่ไวก็อตสกี และต่อมา Bruner เริ่มนำมาเผยแพร่ ขยายความ และมีชื่อเสียงเป็นอย่างมาก คือ การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ซึ่งกล่าวไว้ดังนี้

การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) หมายถึง บทบาทเชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนักเรียน ที่ให้การช่วยเหลือด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามสภาพปัญหาที่เผชิญอยู่ในขณะนั้น เพื่อให้นักเรียนสามารถแก้ปัญหานั้นด้วยตนเองได้ (Wood, Bruner and Ross, 1976) โดยเป็นการจัดเตรียมสิ่งที่เอื้ออำนวย การให้การช่วยเหลือ แนะนำ สนับสนุน ขณะที่นักเรียนกำลังแก้ปัญหาหรือกำลังอยู่ในระหว่างการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง (นักเรียนกำลังอยู่ในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ) ทำให้นักเรียนต้องสร้างความรู้ความเข้าใจเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาย่อยอย่างเป็นขั้นตอน และปรับการสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตน (Internalization) ให้กลายเป็นความรู้ความเข้าใจใหม่ภายในตนเอง ซึ่งจะส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียน ให้ก้าวไปสู่ขั้นหรือระดับพัฒนาการที่สูงขึ้นไป (Raymond, 2000) ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถกำกับตนเองในการเรียนรู้ และมีความเชื่อมั่นในตนเองในการเรียนรู้ที่เพิ่มมากขึ้น

Wood, Bruner และ Ross (1976) ได้เสนอวิธีการช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ไว้

6 ประการ คือ

1. การสร้างความสนใจ (Recruitment) กระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจที่จะเรียนรู้ด้วยความสมัครใจ โดยนักเรียนจะต้องอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของงานหรือการเรียนรู้นั้น
2. ลดระดับการเรียนรู้ที่ไร้หลักการ ระเบียบ หรือกฎเกณฑ์ (Reduction in degree of freedom) เพราะจะทำให้ยากต่อการจัดการหรือการให้ความช่วยเหลือ ดังนั้น ผู้สอนจะต้องสะท้อนผลการเรียนรู้ (Feedback) เป็นระยะ ๆ สม่ำเสมอ ต่อเนื่องกัน เพื่อให้นักเรียนนำผลไปใช้เพื่อเพิ่มระดับการเรียนรู้ในแต่ละขั้นได้อย่างถูกต้อง
3. รักษาทิศทางของการเรียนรู้ (Direction maintenance) ผู้สอนต้องดูแลกวดขันนักเรียนเป็นพิเศษเพื่อให้เรียนรู้ที่จะมุ่งไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้
4. กำหนดลักษณะสำคัญที่ควรพิจารณาของสิ่งที่เรียนรู้ให้เด่นชัด (Marking critical features) เช่น ผู้สอนเมื่ออธิบายเนื้อหาสาระบางอย่างที่ต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ก็ควรเน้นเสียงเป็นพิเศษ หรือหากนักเรียนเกิดความขัดแย้งในการทำความเข้าใจสิ่งที่เรียนรู้ ผู้สอนควรแปลความหมายของเรื่องที่กำลังเรียนรู้นั้น ๆ เสียใหม่ ด้วยภาษาที่ให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย ๆ และถูกต้องตรงกัน

5. ควบคุมความคับข้องใจของนักเรียน (Frustration control) รับรู้ต่ออารมณ์ของนักเรียนที่แสดงออกมา เช่น ผู้สอนต้องยอมรับความรู้สึกของนักเรียนกรณีที่เขาเกิดความไม่เข้าใจสิ่งที่กำลังเรียนรู้ ไม่ควรเพิกเฉยหรือปล่อยให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ค้างคาใจ เพราะจะทำให้นักเรียนมีความคับข้องใจเพิ่มมากขึ้น

6. ควรมีการสาธิต (Demonstration) หรือมีแบบอย่างให้กับนักเรียนในการแก้ปัญหาการเรียนรู้ การให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนในการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่พัฒนาการความคิดความเข้าใจ นอกจากความเข้าใจกลวิธีในการเสริมต่อการเรียนรู้แล้ว ยังต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายประการที่ส่งผลต่อวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ตัวอย่างเช่น เด็กชายมานะอายุห้าขวบ เรียนอยู่ชั้นอนุบาล 3 ไม่สามารถนั่งนิ่งแล้วฟังอย่างสงบ ขณะนั่งฟังการเล่าเรื่องได้ ครูจึงต้องพยายามจัดเตรียมการช่วยเหลือต่าง ๆ เพื่อช่วยให้มานะรวมความสนใจไปยังเรื่องที่ครูเล่าให้ได้ ครูจึงเรียกมานะมานั่งใกล้และใช้มือโอบไหล่ ซึ่งเป็นสัญญาณที่ไม่ใช้คำพูด (Nonverbal) แต่ทั้ง ๆ ที่ใช้ความพยายามเช่นนี้ มานะก็ยังดิ้นไปมาและมองไปรอบ ๆ ห้อง ในวันต่อมา มานะกำลังเล่นกับกลุ่มเพื่อน ๆ ปิติ ซึ่งเป็นรุ่นพี่อายุเจ็ดขวบเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั่งลงบนเก้าอี้และอ่านหนังสือเช่นเดียวกันกับครู สักครู่มานะกับเด็กคนอื่น ๆ ก็แสดงบทบาทสมมติว่าตนเองเป็นนักเรียน และฟังปิติเล่าเรื่อง มานะนั่งลงและฟังอย่างตั้งใจอยู่ราว ๆ สี่ถึงห้านาที จากนั้นก็ไปเล่นอย่างอื่น พฤติกรรมของมานะที่นั่งฟังปิติเล่าเรื่อง เป็นพฤติกรรมที่ครูมีความปรารถนาอยากจะทำให้พฤติกรรมนี้เกิดขึ้น คือ ความตั้งใจ ซึ่งพฤติกรรมความตั้งใจนี้จะอยู่ในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ อันเป็นพฤติกรรมที่มานะกำลังฝึกหัด และเป็นสิ่งที่มานะจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่นเป็นพิเศษ จากตัวอย่าง มานะสามารถมีความตั้งใจได้จากการเล่นและการช่วยเหลือของกลุ่มเพื่อน เพื่อนทำให้มานะสามารถเกิดการเรียนรู้ในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการของเขาได้ แต่เมื่ออยู่กับครูเขากลับไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ แสดงให้เห็นว่าบริบททางสังคมวัฒนธรรมเมื่อมานะอยู่กับเพื่อน และมานะอยู่กับครูไม่เหมือนกัน ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการของมานะ

ข้อเสนอแนะในการเสริมต่อการเรียนรู้ สรุปได้ดังนี้

1. ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน

ขนาดพื้นที่รอยต่อพัฒนาการแสดงให้เห็นถึงขีดจำกัดของพัฒนาการของเด็ก ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง เราไม่สามารถสอนเด็ก ๆ ได้ตลอดเวลา หรือเราไม่สามารถสอนทักษะหรือพฤติกรรมให้แก่เด็ก ๆ เกินกว่า พื้นที่รอยต่อพัฒนาการของพวกเขาได้ เช่น เรามีอาจจะสอนให้เด็กทารก ยืนด้วยมือบนคานทรงตัว (Balance Beam) ได้ เพราะว่าทักษะนั้นอยู่ห่างไกลจากระดับพัฒนาการที่แท้จริงของเขามาก ถ้าทักษะนั้นอยู่ภายนอกพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ เขาได้บันทึกไว้ว่าโดยทั่วไปเด็ก ๆ จะเพิกเฉย ไม่เอาใจใส่ หรือใช้ทักษะ กลวิธี รวมทั้งใช้ข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้นในแต่ละครั้งที่จัดการเรียนรู้ให้นักเรียน ควรจะมีการตั้งจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับ

ศักยภาพของนักเรียน และสามารถคาดการณ์ได้ว่าเมื่อนักเรียนได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้ จะมีความเจริญงอกงามทางสติปัญญาใหม่ ๆ อย่างไรที่จะเกิดขึ้นกับเขาบ้าง เพื่อให้นักเรียนสามารถก้าวขึ้นไปสู่ขีดสูงสุดตามพัฒนาการที่เขาสามารถจะเป็นไปได้

2. การให้ความช่วยเหลือควรมีความเหมาะสม

การอำนวยความสะดวกนักเรียนที่มากเกินไปอาจส่งผลทำให้นักเรียนลดระดับความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้และลดระดับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (Self-directed Learning) ลง การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเป็นการที่นักเรียนมีความคิดริเริ่มในการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการวางเป้าหมาย กำหนดแผนการเรียนรู้และแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ สร้างกลวิธีการเรียนรู้ และประเมินสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนด้วยตนเอง แต่ถ้าช่วยเหลือนักเรียนน้อยเกินไปอาจทำให้นักเรียนไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ นำไปสู่ความวิตกกังวล ความคับข้องใจ และในที่สุดก็จะสูญเสียแรงจูงใจในการเรียนรู้

สิ่งสำคัญของการจัดการเสริมต่อการเรียนรู้ คือ การช่วยเหลือนักเรียนต้องมีเป้าหมายให้นักเรียนสามารถช่วยเหลือตนเองได้ เมื่อความสามารถของนักเรียนมีเพิ่มมากขึ้น ไม่ใช่ต้องคอยช่วยเหลือหรือต้องช่วยประคับประคองนักเรียนตลอด เพราะในที่สุดนักเรียนจะต้องสามารถทำงานให้เสร็จสมบูรณ์หรือมีความรอบรู้ในสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตัวของตัวเอง นั่นคือ เมื่อความสามารถของนักเรียนมีเพิ่มมากขึ้น ผู้สอนจะต้องค่อยๆ ลดการให้ความช่วยเหลือลงทีละน้อย ดังนั้น เมื่อใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ผู้สอนควรตระหนักว่าเป้าหมายที่แท้จริงก็เพื่อให้นักเรียนมีอิสระในการเรียนรู้และสามารถกำกับตนเอง (Self-Regulating) ในการเรียนรู้และการแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองในที่สุด

3. กิจกรรมและงานที่จัดเตรียมไว้ต้องท้าทายนักเรียน

กิจกรรมหรืองานที่จัดเตรียมไว้ให้นักเรียน ต้องท้าทาย จูงใจหรือทำให้นักเรียนมีความสนใจ เพื่อให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนานทำงานหรือกิจกรรมนั้น แต่งานหรือกิจกรรมต้องไม่ยากหรือซับซ้อนมากเกินไปกว่าศักยภาพของนักเรียนที่จะสามารถจัดการหรือทำให้ประสบความสำเร็จได้ (Bransford, Brown and Cocking, 2000) ดังนั้น ในงานที่ค่อนข้างยากจะต้องมีแบบอย่าง (Model) หรือมีการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้นักเรียนทำงานหรือกิจกรรมที่มอบหมายได้อย่างถูกต้อง

4. ลำดับขั้นตอนและทิศทางมีความถูกต้องและชัดเจน

ต้องจัดลำดับขั้นตอนก่อนหลังในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกต้อง โดยมุ่งเน้นไปที่การบรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้เป็นหลัก การเรียนการสอนต้องมีทิศทางที่ชัดเจน และลดความสับสนของนักเรียน โดยผู้สอนต้องคาดการณ์ล่วงหน้าได้ว่าจะมีปัญหาอะไรที่นักเรียนจะ

เผชิญบ้าง และจะพัฒนาการสอนไปที่ละขั้น ๆ ได้อย่างไร จึงจะสามารถอธิบายให้นักเรียนเข้าใจได้ เมื่อเขาต้องพบกับสถานการณ์ที่คาดการณืไว้แล้ว

5. วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ชัดเจน

การกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ต้องชัดเจน เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจว่าทำไมต้องทำภาระงานหรือกิจกรรมการเรียนรู้ และทำไมสิ่งที่เรียนรู้จึงมีความสำคัญ ผู้สอนต้องสามารถชี้ให้เห็นนับตั้งแต่เริ่มต้นกิจกรรมการเรียนรู้ว่า ความแตกต่างระหว่างสิ่งที่นักเรียนกำลังทำหรือเรียนรู้ กับวิธีการแก้ปัญหาหรือการกระทำที่เป็นมาตรฐานหรือที่พึงประสงค์นั้นเป็นเช่นไร รวมทั้งมีการอธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงมาตรฐานความเป็นเลิศในการเรียนรู้ที่ตั้งไว้ด้วย

6. เนื้อหาสาระเหมาะสมกับนักเรียน

ผู้สอนต้องตรวจสอบเนื้อหาที่จะให้เด็กเรียนรู้ เพื่อกำหนดขอบเขตและปรับปรุงบทเรียนให้มีความเหมาะสมกับนักเรียน ขจัดอุปสรรคต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น ลดความไม่แน่นอน ความงุนงงสงสัย และความไม่พึงพอใจในเนื้อหาสาระของนักเรียน เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงสุด

7. มีแหล่งเรียนรู้ที่สะดวกและหลากหลาย

ผู้สอนต้องชี้แจงให้นักเรียนได้รู้เกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณค่า ที่จะช่วยลดความสับสน ความคับข้องใจ ลดความเสี่ยง และช่วยลดเวลาให้แก่ นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนได้ตัดสินใจที่จะใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและมีความสะดวกในการเรียนรู้ จะทำให้นักเรียนได้ใช้เวลาไม่มากนักในการค้นหาทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ แต่ได้ใช้เวลาส่วนใหญ่ในการเรียนรู้ และค้นพบความรู้ ผลลัพธ์จากการมีแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณค่าและหลากหลาย จึงทำให้นักเรียนมีการเรียนรู้ที่รวดเร็วมากขึ้น

8. ดูแลเอาใจใส่นักเรียน

ผู้สอนต้องดูแลเอาใจใส่นักเรียนให้ตั้งใจทำงานที่มอบหมาย ในการเรียนรู้แม้ นักเรียนสามารถตัดสินใจด้วยตนเองได้ว่าจะเรียนรู้ไปในทิศทางไหนหรือมีสิ่งใดที่จะต้องเรียนรู้บ้าง แต่นักเรียนไม่สามารถที่จะออกนอกกลุ่มนอกทางได้ เพราะจะต้องทำงานที่ได้กำหนดไว้แล้ว

9. ส่งเสริมให้มีการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ

ในบริบทของการเสริมต่อการเรียนรู้ในห้องเรียน กิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้สอนจัดให้นักเรียน จะยากเกินกว่าระดับพัฒนาการทางสติปัญญาที่แท้จริงของนักเรียนสามารถแก้ปัญหาให้สำเร็จลงได้ตามลำพัง และต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นจึงจะแก้ปัญหาได้ ดังนั้น ครูอาจจะจัดให้มีการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ (Cooperative Learning) โดยจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ให้นักเรียนได้มีการช่วยเหลือกันในการทำงานหรือการแก้ปัญหาเป็นกลุ่มย่อย (Small Group) โดยครูยังคงมีส่วนในการดูแลเอาใจใส่ ให้ความช่วยเหลือนักเรียน

10. การประเมินนักเรียนแบบพลวัต

การประเมินแบบพลวัต (Dynamic Assessment) เกิดขึ้นมาจากข้อจำกัดของการประเมินแบบเดิมที่ไม่มีความยืดหยุ่น การประเมินแบบเดิมไม่สามารถทำให้ทราบพัฒนาการที่แท้จริงของนักเรียน และไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนได้อย่างเต็มที่ เพราะวิธีการแบบเดิมมุ่งเน้นการวัดความสามารถของนักเรียนที่ผ่านมาแล้วหรือเกิดขึ้นแล้ว ไม่ได้ประเมินพัฒนาการที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน หรือพัฒนาการที่จะเกิดขึ้นในอนาคตซึ่งต่อเนื่องจากที่เป็นอยู่ การประเมินแบบพลวัตจะประเมินพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง หลังจากที่ได้เรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้สอนกับนักเรียน ทำให้ทราบความแตกต่างด้านความสามารถหรือพัฒนาการที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนที่เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้สอน และนำไปใช้ในการกำหนดหรือปรับเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งงานจากการเรียนในบริบทต่าง ๆ เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนสามารถพัฒนานักเรียนได้อย่างสูงสุด (ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์, 2549)

การประเมินแบบพลวัตจะประเมินผลรอบด้าน มีเกณฑ์การประเมิน และมีการสะท้อนผลการเรียนรู้ที่ชัดเจน โดยจะต้องประเมินว่าผู้ได้เรียนรู้อะไรและสามารถทำอะไรได้บ้าง รวมทั้ง ประเมินด้วยว่านักเรียนสามารถทำอะไรได้ในระดับการช่วยเหลือที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งผู้สอนจะต้องบันทึกด้วยว่านักเรียนได้นำการช่วยเหลือของผู้สอนไปใช้อย่างไร และเด็กใช้การช่วยเหลืออะไรเป็นส่วนมาก การประเมินผลแบบพลวัตมีความสำคัญต่อการส่งเสริมศักยภาพให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ รวมทั้งเป็นการขยายไปสู่การประเมินผลนักเรียนตามสภาพจริง ดังนั้น การนำความรู้ความเข้าใจพื้นที่รอยต่อพัฒนาการไปใช้ในการประเมินผล ไม่เพียงแต่จะทำให้การประเมินการณ์ ความรู้ความสามารถของนักเรียนมีความชัดเจนเพิ่มมากขึ้น แต่ยังเป็นวิธีการประเมินที่มีความยืดหยุ่นสำหรับนักเรียนด้วย

สรุปทฤษฎีของวัฒนธรรมและสังคมของ เลฟ ไวก็อตสกี (Lev Vygotsky) ให้มีความสำคัญกับวัฒนธรรมและสังคมมาก เพราะสังคมและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งที่จะส่งเสริมความฉลาดและกระบวนการเรียนรู้ในพัฒนาการของเด็ก

ไวก็อตสกี เชื่อว่า ตัวเรามีปฏิสัมพันธ์กับสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งจะทำให้เราเป็นมนุษย์ที่มีความฉลาดและแตกต่างจากสัตว์ ไวก็อตสกี ได้กล่าวว่า มนุษย์ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมตั้งแต่แรกเกิด ซึ่งนอกจากสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติแล้ว ยังมีสิ่งแวดล้อมทางสังคม คือ วัฒนธรรมที่สังคมสร้างขึ้น ดังนั้น สถาบันสังคมต่างๆ เริ่มตั้งแต่สถาบันครอบครัวจะมีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางเชาว์ปัญญาของแต่ละบุคคลเด็กเรียนรู้สัญลักษณ์ต่าง ๆ และคำพูดเป็นครั้งแรกจากสังคม ซึ่งความฉลาดความสามารถ ในการสื่อสารด้านภาษานี้เองเป็นพื้นฐานที่ทำให้เด็กแตกต่างจากสัตว์ นอกจากนั้นภาษายังเป็นเครื่องมือสำคัญของการคิดและพัฒนาเชาว์ปัญญาขั้นสูง พัฒนาการทาง

ภาษาและทางความคิดของเด็กเริ่มด้วยการพัฒนาที่แยกจากกัน แต่เมื่ออายุมากขึ้นพัฒนาการทั้งสองด้านจะเป็นไปพร้อมกัน

จากทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ ตามช่วงวัยที่จะสร้างความรู้ด้วยการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและมีความสามารถในการจินตนาการ คิดหาเหตุผล และตามทฤษฎีการเรียนรู้ไวท์กอตสกี ที่เป็นพื้นที่รอยต่อการพัฒนาการโดยเกิดการพัฒนาการตามมโนทัศน์ตามธรรมชาติและมโนทัศน์ที่เป็นระบบโดยอาศัยสื่อกลางที่มีความหมายนั้นคือภาษาเพื่อก่อเกิดการเชื่อมโยงกับองค์ความรู้และเสริมสร้างความรู้ต่อไปอย่างต่อเนื่องเป็นระบบแต่การเรียนรู้ภาษาโดยมีเนื้อหาที่มีจำนวนมากแล้วตั้งนั้นจากบริบทและการจัดการเรียนการสอนที่ต้องพึ่งพาและประสานกันทั้งด้านของเนื้อหาและภาษาเพื่อให้การเรียนรู้มีความหมายและให้มีรูปแบบวิธีการแนวใหม่ในการเสริมสร้างการเกิดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเข้าใจเนื้อหาวิชาการในแต่ละบทเรียนและเหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยการวิเคราะห์ สังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาและทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาเพื่อเข้าใจและการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษ

ตาราง 9 สรุปการสังเคราะห์แนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาและกลวิธีการเรียนรู้ตามแนวการเรียนรู้ภาษาเพื่อความรู้ความเข้าใจทางวิชาการ

การสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา CLIL	กลวิธีการเรียนรู้ตามแนวการเรียนรู้ภาษาเพื่อ ความรู้ความเข้าใจทางวิชาการ CALLA	“LEAF”
4 Pillars	Preparation ชั้นเตรียมตัว ในขั้นนี้ครูจะต้องดูว่านักเรียนเรียนเรื่องอะไรบ้าง ผู้สอนควรจะนำเสนอภาพรวมและวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ใหม่ที่ผู้สอนต้องการจะนำเสนอให้นักเรียน ซึ่งทำให้นักเรียนทราบว่านักเรียนกำลังจะเรียนอะไรเรื่องเกี่ยวกับอะไรและในชั้นการเตรียมตัวนี้ยังเป็นการดึงเอาความรู้เดิมของนักเรียน	Lead-In

ตาราง 9 (ต่อ)

การสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา CLIL	กลวิธีการเรียนรู้ตามแนวการเรียนรู้ภาษาเพื่อ ความรู้ความเข้าใจทางวิชาการ CALLA	“LEAF”
Content ความรู้เนื้อหาภาษาอังกฤษ (Content Language Content Knowledge) ประกอบด้วยความรู้ เสียง ศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ตลอดจนรูปแบบภาษาของภาษาอังกฤษที่ ทำหน้าที่ปฏิบัติการในเนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ซึ่งในที่นี้ ได้แก่ ความรู้ เกี่ยวกับความเป็นไปของชนชาติต่างๆ	Presentation ชั้นนำเสนอ ในขั้นนี้จะต้อง นำเสนอและอธิบายข้อมูลใหม่ๆ ให้กับนักเรียน ซึ่งครูจะต้องสังเกต และบางทีก็จะต้อง ปรับเปลี่ยนภาษาที่ใช้ในการสอนให้เป็นภาษา แม่ จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจง่ายมากกว่า ครูที่ สอนแบบแนวการเรียนรู้ภาษาเพื่อความรู้ความ เข้าใจทางวิชาการ มีวิธีการนำเสนอที่ หลากหลาย เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้หลายวิธี ทั้งทางด้านการฟังและการเห็น และการพูด และ เขียน ครูควรดำรงบรรยากาศภายในชั้นเรียนให้ มีประสิทธิภาพ	Expression
Communication ทักษะภาษาสื่อสาร ภาษาอังกฤษ (English Communicative Ability) สามารถใช้ภาษาอังกฤษรับและส่ง สารที่ต้องการสื่อได้เป็นอย่างดี มีทักษะดี ทั้งในการรับสาร อันได้แก่ ฟังและอ่าน และในการแสดงออก อันได้แก่ พูดและ เขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อภาษาอังกฤษ ได้รับการระบุให้เป็นภาษากลางเพื่อการ ทำงาน	Practice ชั้นฝึก ในขั้นนี้ จะต้องจัดให้ นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ นักเรียนสามารถ ประเมินค่าคำศัพท์คำใหม่คำไหนที่เข้าใจยาก เพราะนักเรียนสามารถเรียนรู้ และแลกเปลี่ยน ข้อมูลกับเพื่อนได้โดยการพูดคุย และการสร้าง ปฏิสัมพันธ์ เดี่ยว คู่ กลุ่ม ทั้งชั้น การเดิน พบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทำให้นักเรียน จะได้ทำงานร่วมกับเพื่อน และใช้หน้าที่ของ ภาษาได้อย่างถูกต้อง เพื่อช่วยกันแก้ไขปัญหา	Activity
Cognition ทักษะการคิด (Thinking Skills)อันได้แก่ ทักษะการคิดพื้นฐาน (Lower Order Thinking Skills : Lots) เช่น จำ เข้าใจ นำไปใช้ ทักษะการคิดขั้น สูง (High Order Thinking Skills: Hots) เช่นการวิเคราะห์ ประเมิน สร้างสรรค์ และทักษะการคิดซับซ้อนหลายระดับ เช่น คิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดแก้ปัญหา เป็นต้น	Evaluation ในขั้นนี้ ครูส่วนใหญ่มีทักษะใน การวัดและประเมินนักเรียนมาก แต่นักเรียน กับไม่มีประสบการณ์ในการประเมินตนเอง ฉะนั้นการเรียนการสอนแบบแนวการเรียนรู้ ภาษาเพื่อความรู้ความเข้าใจทางวิชาการ ทำใ้ นักเรียนสามารถวัดและประเมินตนเอง และ สามารถทำให้นักเรียนรู้ว่าตนเองมีความสามารถ อยู่ในระดับใด และรู้ว่าตัวเองจะต้องเรียนรู้ อะไร กิจกรรมการวัดและประเมินสามารถ	Feedback

ตาราง 9 (ต่อ)

การสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา CLIL	กลวิธีการเรียนรู้ตามแนวการเรียนรู้ภาษาเพื่อ ความรู้ความเข้าใจทางวิชาการ CALLA	“LEAF”
	<p>ประเมินดีทั้งแบบเป็นกลุ่ม และเดี่ยว หรือ ประเมินจากสภาพจริง หรืองานที่สั่งให้ทำเป็น การบ้าน ในการวัดผลกลุ่ม นักเรียนจะสามารถ ตรวจสอบและแก้ไขงานของแต่ละคนให้ถูกต้องได้ใน กลุ่มเล็กๆ สมาชิกกลุ่มจะขั้นตอนการวินิจฉัย เพื่อแก้ปัญหาและถกเถียงกันเกี่ยวกับความมี ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ต่างๆ ที่ถูกนำมาใช้ ส่วนในการวัดเดี่ยว นักเรียนตรวจแก้งานตาม ลำพัง จัดบันทึกการเรียนรู้ การตอบสนอง อุปสรรค สะสมรายการความสำเร็จของตนเอง และวิเคราะห์กระบวนการกับครู ทั้งวัดผลกลุ่ม และการวัดผลเดี่ยวเป็นส่วนประกอบสำคัญของ ผลงานในภาพรวมของนักเรียน การเสริมแรง และกำลังใจ</p>	
<p>Culture การตระหนักรู้วัฒนธรรมนานาชาติ (International Cultural Awareness) ดังที่ระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางที่ระบุไว้ว่า จะต้องเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม ซึ่ง นักเรียนไทยควรมีการยอมรับความ หลากหลายทางวัฒนธรรม และเห็นคุณค่า ความเป็นมนุษย์</p>	<p>Expansion ขันขยายผล ในขั้นนี้ จุดประสงค์ ของการขยายผล ขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาที่เน้น ความรู้ความเข้าใจทางวิชาการ คือ เพื่อให้ นักเรียนสามารถบูรณาการความรู้ใหม่และ ทักษะเข้ากับขอบข่ายองค์ความรู้ที่มีอยู่เดิม ขึ้น แรก ครูจะต้องชักนำนักเรียนสู่การอภิปราย แลกเปลี่ยนเกี่ยวหัวข้อของบทเรียนซึ่งจะต้อง เน้นกระตุ้นทักษะการคิด นักเรียนจะถูกชักจูง ด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่มีผลต่อสิ่งที่นักเรียนได้ เรียนรู้ อาจทำให้พวกเขาพบว่าควรมีการ ทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงมุมมองของความรู้ที่ มีอยู่เดิม อันเป็นผลที่เกิดจากความรู้และทักษะ ใหม่ๆ การเปลี่ยนแปลงความรู้นั้นเป็นผลลัพธ์ สำคัญของการสอนแบบแนวการเรียนรู้ภาษา เพื่อความรู้ความเข้าใจทางวิชาการ</p>	

ตาราง 9 (ต่อ)

การสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา CLIL	กลวิธีการเรียนรู้ตามแนวการเรียนรู้ภาษาเพื่อ ความรู้ความเข้าใจทางวิชาการ CALLA	“LEAF”
	การออกแบบกิจกรรมในชั้นเรียนและที่ บ้านสำหรับนักเรียนนั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะ สอดแทรกความรู้ใหม่ๆ เป็นตัวป้อนและทักษะ ผ่านกิจกรรมซึ่งมีความหมายเฉพาะ นอกจากนี้ ครอบครัวยังมีส่วนเกี่ยวข้องเนื่องจากนักเรียนจะ ถูกชักนำไปสู่องค์ความรู้ใหม่ๆ ไปใช้ที่บ้าน หรือหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ใหม่ๆ และ พื้นฐานทางวัฒนธรรมของพวกเขา ครูอาจสั่งให้ นักเรียนอ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อบทเรียนทาง วิชาการ และให้นักเรียนรายงานโดยเขียนหรือ พูด เป็นแบบเดี่ยว เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม เกี่ยวกับหัวข้อที่นักเรียนจะได้เรียนเพิ่มเติมกับ สาระการเรียนรู้อื่นๆ	

ขั้นตอนการสอน LEAF's MODEL

ขั้น Lead-in (L) ในขั้นนี้เพื่อทบทวนความรู้เดิมและกระตุ้นความสนใจจากนักเรียนใน
บทเรียนที่จะดำเนินการเรียนการสอนและเตรียมรับความรู้ใหม่จากการฟังการใช้สื่อเทคโนโลยี เช่น
ภาพ วิดีโอ คลิปเสียงต่าง ๆ เข้าใจและตอบสนองตามคำสั่ง คำขอร้อง อย่างทันถ่วงทีและสามารถ
ปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง รับรู้คำสั่งที่แตกต่างกันได้อย่างถูกต้อง เข้าใจเรื่องราวจากสิ่งที่ได้ฟัง
เรื่องราวต่าง ๆ ได้

ขั้น Expression (E) ในขั้นนี้ ผู้สอนนำเสนอคำศัพท์บนจอโปรเจคเตอร์ โครงสร้าง
ประโยค จากเรียงลำดับจาก ความหมาย (รูปภาพ) รูปแบบ (บัตรคำ) และการออกเสียง ผู้สอนอธิบาย
ป้อนข้อมูลให้กับนักเรียน เป็นการสนทนาโต้ตอบระหว่างครูกับนักเรียน ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน
เป็นคู่ (In pairs) เป็นกลุ่ม (In group) คละชั้น (Mingle) การจับคู่คำศัพท์ระหว่างคำศัพท์กับคำขยาย
ความของคำศัพท์ การฟังแล้วเรียงภาพหรือประโยคตามลำดับเรื่องหรือเรียงเนื้อหาแต่ละตอน
จากสิ่งที่ได้ฟัง

ขั้น Activity (A) ในขั้นนี้ให้ครูได้พูดอธิบายคำชี้แจงก่อนที่นักเรียนจะลงมือทำ
กิจกรรม

เริ่มการฟังครั้งที่ 1 โดยครูเปิดคลิปเสียงเนื้อเรื่อง ให้ฟัง นักเรียนได้คาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนพูดคุยกันเป็นคู่ แล้วครูสุ่มถามเป็นคู่ ๆ แล้วเขียนคำตอบไว้บนกระดาน

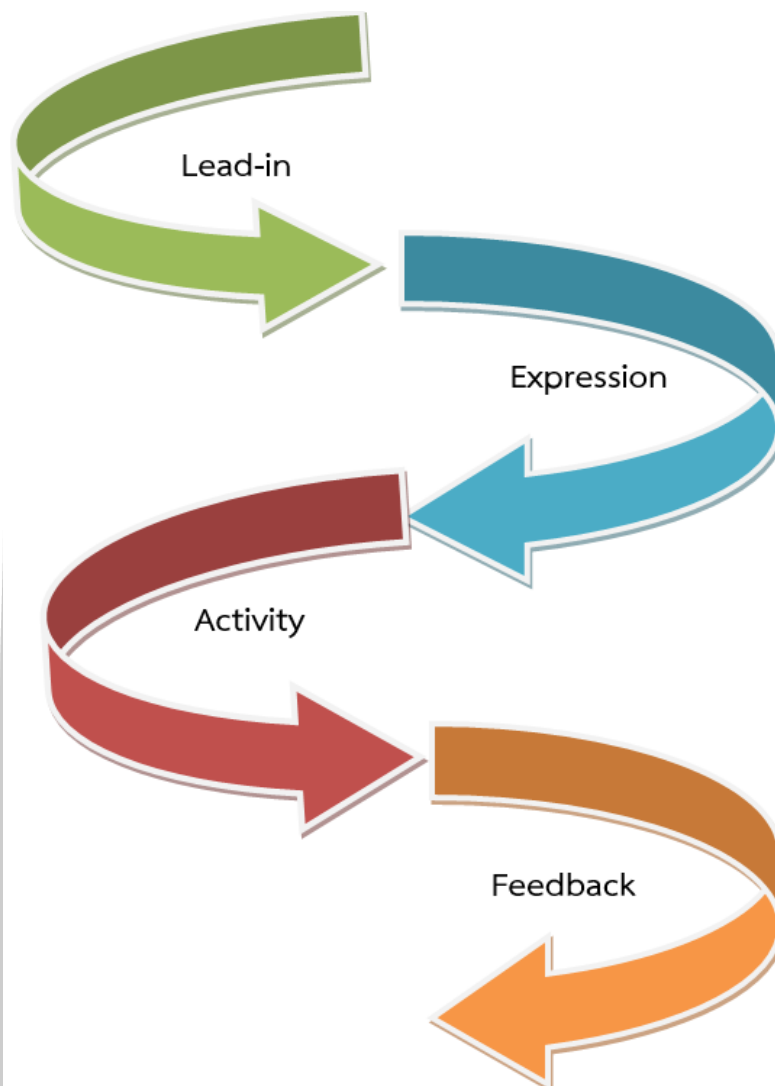
เริ่มการฟังครั้งที่ 2 นักเรียนทำความเข้าใจกับสารที่ฟัง จับประเด็นสำคัญของสารจดบันทึกสิ่งที่ได้ฟัง ขณะฟังจะต้องมีสมาธิสนใจฟัง การฟังที่ต้องการทราบทัศนคติ ความรู้สึกของผู้พูด นักเรียนเริ่มปรึกษาหารือกันโดยใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนาโต้ตอบกันในชั้นเรียนก่อนการทดลองหรือทำกิจกรรม

เริ่มการฟังครั้งที่ 3 นักเรียนวิเคราะห์สารจากการฟัง เข้าใจน้ำเสียงที่แตกต่างกัน ประเมินค่าสารจากการฟัง การฟังสำหรับใจความสำคัญ การฟังสิ่งที่สนใจหรือเฉาะเจาะจง การฟังที่ต้องการรายละเอียดย่อย นักเรียนตั้งใจฟัง นักเรียนฟังแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง หรือเลือกประโยคถูกผิด การฟังใน แยกแยะคำสำคัญ ครูแจก Transcripts และฟังพร้อมกันทั้งชั้นเรียน

ขั้น Feed back (F) นักเรียนพูดนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ จากสิ่งที่ได้บันทึกในอนุทิน นักเรียนพูดสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ นักเรียนระดมสมอง และเขียนอนุทินจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ในบทเรียน ผู้สอนกล่าวคำชมเชย และ ให้รางวัล ให้คะแนนกับนักเรียน

การจัดการเรียนการสอนตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา
 ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพประกอบ 2 แสดงวงจรขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษา และเนื้อหา “LEAF Model”

การพัฒนาแบบการเรียนการสอน

1. ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบเป็นนามรูปธรรมตามแนวความคิดหรือสิ่งที่เป็นนามธรรม ซึ่งบุคคลแสดงมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น คำอธิบาย แผนผัง ไดอะแกรม หรือแผนภาพ เพื่อใช้ให้ตนเองหรือบุคคลอื่นสามารถเข้าใจได้ชัดเจนยิ่งขึ้น รูปแบบการเรียนการสอนเป็นเครื่องมือทางความคิดที่บุคคลใช้ในการสืบเสาะหาคำตอบ คำอธิบายของปรากฏการณ์ทั้งหลาย ซึ่งในการวิจัยจะตั้งสมมติฐานที่คาดคะเน

ไว้ล่วงหน้า สมมุติฐานเหล่านี้มาจากคำอธิบายหรือข้อค้นพบที่ผ่านมาหรืออาจจะเกิดจากประสบการณ์ของผู้ศึกษาวิจัยหรืออาจจะเกิดจากทฤษฎี หลักการ แนวคิดต่าง ๆ สมมุติฐานเป็นข้อความที่บ่งบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหรือตัวแปรต่าง ๆ ของสถานการณ์ปัญหา นั้น ๆ ซึ่งจะยังคงเป็นเพียงเครื่องมือในการแสวงหาคำตอบหรือคำอธิบายเท่านั้น จนกว่าจะได้รับการนำไปพิสูจน์ทดสอบหากสมมุติฐานเป็นจริง คำอธิบายนั้นก็สามารนำไปใช้ทำนายหรืออธิบายปรากฏการณ์นั้น ๆ ได้ รูปแบบเช่นเดียวกันกับสมมุติฐานที่บุคคลอาจสร้างขึ้นจากความคิด ประสบการณ์ อุบมาอุปไมย หรือจากทฤษฎีและการต่าง ๆ ได้ รูปแบบการเรียนการสอนที่ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Instructional Model ซึ่งมีนักวิชาการ หลายคนได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

จอยส์ และเวล (Joyce and Weil, 2000) ได้อธิบายว่ารูปแบบการเรียนการสอนว่าเป็นรูปแบบการเรียนรู้หรือแบบแผนในการจัดการเรียนรู้ที่บรรยายให้เห็นรายละเอียดของสิ่งแวดล้อมในการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เป็นแนวทางในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีเป้าหมายให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ทั่วไปหรือวัตถุประสงค์เฉพาะ ขึ้นอยู่กับปรัชญาและจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้นั้น ๆ ที่ผู้สอนช่วยให้นักเรียนเกิดการพัฒนาก้าวหน้าทางความคิด ทักษะ ค่านิยม และการแสดงออก รวมทั้งการให้วิธีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพแก่นักเรียนในการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในอนาคต

จอยส์ และคณะ (Joyce and others, 2011) ได้อธิบายว่า รูปแบบการเรียนการสอน เป็นการอธิบายเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ของนักเรียนรวมถึงพฤติกรรมของผู้สอนขณะที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนนั้นๆ โดยรูปแบบการเรียนการสอนจะมีหลากหลายรูปแบบซึ่งแต่ละรูปแบบซึ่งแต่ละรูปแบบก็จะมีเป้าหมายต่างๆ กันไป เช่น เป้าหมายเกี่ยวกับหลักสูตร การวางแผนหน่วยการเรียนรู้หรือ บทเรียนการออกแบบการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนต่างๆ รวมถึงบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ทิศนา แคมมณี (2555) รูปแบบการเรียนการสอน คือแบบแผนการดำเนินการสอนที่ได้รับการจัดระบบอย่างสัมพันธ์และสอดคล้องกับทฤษฎี หลักการสอนที่รูปแบบนั้นยึดถือหรือได้รับการทดสอบว่ามีประสิทธิภาพสามารถทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายเฉพาะของรูปแบบนั้น ๆ โดยทั่วไปแบบแผนการดำเนินการสอนดังกล่าวมักประกอบด้วยทฤษฎีหลักการที่รูปแบบนั้นยึดถือและกระบวนการเรียนการสอนที่มีลักษณะเฉพาะอันจะนำนักเรียนไปสู่จุดมุ่งหมายเฉพาะของรูปแบบนั้นกำหนด ซึ่งผู้สอนสามารถนำไปเป็นแบบแผนหรือแบบอย่างในการจัดและดำเนินการสอนอื่น ๆ ที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะเช่นเดียวกัน

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นสรุปว่า รูปแบบการเรียนการสอน เป็นแบบแผนดำเนินการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบตามทฤษฎีหรือหลักการที่รูปแบบนั้นยึดถือและได้รับการพิสูจน์ว่าจะมีประสิทธิภาพบรรยายให้เห็นรายละเอียดของสิ่งแวดล้อมในการเรียนที่ใช้เป็นแนวทางในการออกแบบ

การเรียนรู้ที่มีเป้าหมายให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ทั่วไปหรือวัตถุประสงค์เฉพาะ ขึ้นอยู่กับปรัชญา และจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ต่างๆ

2. องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

เวล และคณะ (Weil and others, 1978) อธิบายรูปการเรียนการสอนว่า มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. ทฤษฎีหรือหลักการที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบ
2. แนวทางในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนและสิ่งแวดล้อมในการเรียน
3. วิธีการสอนและวิธีเรียนที่จะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

อเรนดส์ (Arends, 1997) อธิบายว่า รูปแบบการเรียนการสอน มีองค์ประกอบ 4 ประการ คือ

1. หลักการตามทฤษฎีที่ใช้เป็นแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาของรูปแบบ
2. ผลการเรียนรู้ที่ต้องการ
3. วิธีสอนที่จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุประสงค์ของรูปแบบ
4. สิ่งแวดล้อมในการเรียนการสอนที่จะนำไปสู่ผลการเรียนรู้ที่ต้องการ

คีวีส์ และเซลลิน (Keeves and Sellin, 1997) อธิบายว่า รูปแบบโดยทั่วไปต้องมี องค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. รูปแบบจะต้องนำไปสู่การทำนาย (Prediction) ผลที่ตามมาซึ่งสามารถพิสูจน์ ทดสอบได้ กล่าวคือ สามารถนำไปสร้างเครื่องมือเพื่อไปพิสูจน์ทดสอบได้
2. โครงสร้างของรูปแบบจะต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Relationship) ซึ่งสามารถใช้อธิบายปรากฏการณ์เรื่องนั้นได้
3. รูปแบบจะต้องสามารถสร้างจินตนาการ (Imagination) ความคิดรวบยอด (Concept) และความสัมพันธ์ (Interrelations) รวมทั้งช่วยขยายขอบเขตของการสืบเสาะความรู้
4. รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง (Structural Relationships) มากกว่า ความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง (Associative Relationships)

จอยส์ และเวล (Joyce and Weil, 2000) ได้อธิบายองค์ประกอบของรูปแบบการเรียน การสอนไว้ดังนี้

1. เป้าหมายของรูปแบบการเรียนการสอนซึ่งอธิบายถึงสิ่งที่มุ่งพัฒนาหรือ คุณลักษณะที่ต้องการเกิดกับนักเรียน
2. หลักการหรือแนวคิดที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบ
3. รายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนการเรียนการสอนหรือการดำเนินการสอน
4. การประเมินผลที่ชี้ให้เห็นถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากรูปแบบนี้

จอยส์ และคณะ (Joyce and others, 2011) ได้เสนอรูปแบบการจัดการเรียนการสอน โดยเริ่มจากการเสนอภาพเหตุการณ์ในห้องเรียน (Scenario) เพื่อนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนแต่ละแบบซึ่งแต่ละแบบมีองค์ประกอบ 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ที่มาของรูปแบบการเรียนการสอน (Orientation to Model) ประกอบด้วยเป้าหมายของรูปแบบ ข้อตกลงเบื้องต้น หลักการและมโนทัศน์ที่สำคัญ เป็นพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน

ส่วนที่ 2 รูปแบบการจัดการเรียนการสอน (The model of Teaching) มี 4 ส่วน คือ ขั้นตอนของรูปแบบ (Syntax หรือ Phases) เป็นการอธิบายบทบาทของนักเรียนและผู้สอน หลักการโต้ตอบ (Principle of Reaction เป็นการบอกวิธีการที่ผู้สอนควรตอบสนองต่อสิ่งที่นักเรียนกระทำ) สิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน (Support System) เป็นการบอกเงื่อนไขหรือสิ่งที่จำเป็นในการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

ส่วนที่ 3 การนำรูปแบบการสอนไปใช้ (Application) เป็นการแนะนำหรือให้ข้อสังเกตใช้รูปแบบการเรียนการสอนนั้น เช่น เนื้อหา หรือวัยนักเรียน

ส่วนที่ 4 ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม (Instructional and Nurturing Effect) เป็นการบอกให้นักเรียนรู้อารมณ์กับนักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อมอย่างไร (ทิตินา แชมมณี, 2555 ; วิณา ประชากุล และประสาธต์ เนื่องเฉลิม, 2554 ; Arends, 1997 ; Joyce, Weil and Calhoun, 2011)

ทิตินา แชมมณี (2555) ได้เสนอว่า รูปแบบการเรียนการสอนต้องมีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1. ปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อ ที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักของรูปแบบการเรียนการสอนนั้นๆ
2. มีการบรรยายและอธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักยึดถือ
3. มีการจัดระบบ คือ มีการจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำนักเรียนไปสู่เป้าหมายของระบบหรือกระบวนการนั้นๆ
4. มีการอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ อันจะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนนั้น ๆ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนได้ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบ 2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3. ขั้นตอนการสอน 4. ระบบสังคม 5. หลักการโต้ตอบ 6. ระบบสนับสนุน ตารางผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบ ดังตาราง 10 ต่อไปนี้

ตาราง 10 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

Weil และคณะ (1978)	Arends (1997)	Kneeves (1997)	Joyce และ Weil (2000)	Joyce, Weil และ Calhoun (2011)	สรุป
✓ หลักการแนวคิด	✓ หลักการ	✓ โครงสร้าง ของระบบ	✓ เป้าหมาย	✓ หลักการ	1. หลักการ
✓ การออกแบบและ สิ่งแวดล้อมในการ เรียน	✓ ผลการ เรียนรู้ที่ ต้องการ	✓ จุดประสงค์	✓ หลักการ	✓ วัตถุประสงค์	2. วัตถุประสงค์
✓ วิธีการสอนและ วิธีการเรียน	✓ วิธีสอน	✓ ผลที่เกิดขึ้น	✓ การ ประเมินผล	✓ ขั้นตอนการ จัดการเรียนรู้	3. ขั้นตอน การสอน
	✓ สิ่งแวดล้อม	✓ ความสัมพันธ์ ระหว่าง โครงสร้างกับ ผลที่เกิดขึ้น		✓ ระบบสังคม	4. ระบบ สังคม
				✓ หลักการ โต้ตอบ	5. หลักการ ตอบสนอง
				✓ ระบบ สนับสนุน	6. ระบบ สนับสนุน

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ได้มีนักการศึกษาให้ความหมายของความพึงพอใจไว้อย่างหลากหลาย ดังเช่น มอร์ส (Morse, 1967) กล่าวว่า ความพึงพอใจหรือความพอใจ ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Satisfaction” หมายถึง สิ่งที่ตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์เป็นการลดความตึงเครียดทางด้านร่างกายและจิตใจ หรือสภาพความรู้สึกของบุคคลที่มีความสุข ความชื่นใจ ตลอดจนสามารถสร้างทัศนคติในทางบวกต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเปลี่ยนไปตามความพอใจต่อสิ่งนั้น

วรูม (Vroom, 1964) กล่าวว่า ทัศนคติและความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสามารถใช้แทนกันได้เพราะทั้งสองคำนี้จะหมายถึงผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้นโดยที่ทัศนคติด้านบวก จะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น และทัศนคติด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจนั่นเอง

กู๊ด (Good, 1973) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง คุณภาพหรือระดับความพึงพอใจ ซึ่งเป็นความสนใจต่าง ๆ และทัศนคติของบุคคลต่อกิจกรรม

วอลเลสไตน์ (Wallestein, 1971) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายหรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้าย (End-State in Feeling) ที่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

เชลลีย์ (Shelly, 1975) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ กล่าวคือเป็นความรู้สึกที่ระบอบย้อนกลับความสุขที่สามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและมีความสุขนี้จะส่งผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ

อมรศักดิ์ ศรีวิกรานต์โยธิน (2549) กล่าวว่า ความพึงพอใจหรือทัศนคติสามารถใช้แทนกันได้ซึ่งทั้ง 2 คำ นี้สื่อถึงความรู้สึกที่ดีความรู้สึกที่ชอบและสุขใจ โดยความพึงพอใจจะเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งในเชิงประเมินค่าทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นที่แสดงออกมา ซึ่งจะแสดงออกมาในลักษณะทิศทางบวก (Positive Direction) ทิศทางลบ(Negative Direction) หรือไม่มีปฏิกิริยา คือ รู้สึกเฉย ๆ (Non Reactive) ไม่มีความรู้สึกไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นนั้นก็ได้

เกษมสันต์ ชาวตง (2547) กล่าวว่า “ความพึงพอใจ หมายถึง สภาวะของความพร้อม ทางด้านจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึก ความคิดเห็น แนวโน้ม จะแสดงออกทางด้านพฤติกรรมหากมีสิ่งเร้า มากระตุ้น สามารถบอกระดับความมากน้อยได้เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีไม่ดีเหมาะสม ไม่เหมาะสม เป็นต้น ซึ่งสภาพความพร้อมนี้เกิดจากกระบวนการตัดสินใจโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มา เป็นส่วนประกอบ

จึงพอกล่าวได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคลซึ่ง เกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนเองต้องการ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น ตรงกันข้ามหากความต้องการไม่ได้รับการตอบสนอง ความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น ความพึงพอใจที่มีต่อการใช้บริการจะเกิดขึ้นหรือไม่นั้นจะต้องพิจารณาถึงลักษณะของการให้บริการขององค์กร ประกอบกับระดับ ความรู้สึกของผู้มารับบริการในมิติต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล

2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ มีมากมายแต่ในที่นี้จะได้นำมากล่าวเพียงบางทฤษฎี เพื่อจะได้นำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับการดำเนินการทำวิจัย

1. ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์

ทฤษฎีการจูงใจที่เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางมากอีกทฤษฎีหนึ่งคือ “ทฤษฎี ลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์” (Maslow’s hierarchy of needs) ทฤษฎีของมาสโลว์ ยึดถือข้อสมมติฐาน 4 ประการ ดังนี้ (Hawkins, Best and Coney, 1998)

1. มนุษย์ทุกคนมีรูปแบบการรับแรงจูงใจคล้ายคลึงกันโดยผ่านมาจาก แหล่งกำเนิดภายในร่างกายและจากปฏิกริยาสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction)
2. แรงจูงใจบางอย่างมีความจา เป็นขั้นพื้นฐานและสำคัญมากกว่าแรงจูงใจ อย่งอื่น
3. แรงจูงใจที่มีความจาเป็นขั้นพื้นฐานมากกว่าจาเป็นจะต้องได้รับการ ตอบสนองให้ได้รับความพอใจก่อนจนถึงระดับเป็นแรงจูงใจน้อยที่สุด ก่อนที่แรงจูงใจทางด้านอื่นจะ ได้รับแรงกระตุ้น
4. เมื่อแรงจูงใจขั้นพื้นฐานได้รับการตอบสนองจนได้รับความพอใจแล้ว แรงจูงใจขั้นที่สูงกว่าก็จะเกิดขึ้นเข้ามาแทนที่มาสโลว์ได้จัดลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ประเภท 5 ระดับ ดังนี้ คือ (Hoyer and MacInnis, 1997)

ระดับที่ 1 ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) ได้แก่ ความต้องการขั้นพื้นฐานเบื้องต้น อันเป็นสิ่งจาเป็นเพื่อการดำรงชีพของมนุษย์ได้แก่ อาหาร น้ำ อากาศการพักผ่อนนอนหลับและความต้องการทางเพศ เป็นต้น ความต้องการเหล่านี้จะต้องได้รับการ ตอบสนองจนเป็นที่พอใจก่อนความต้องการในระดับสูงขึ้นไปจึงจะเกิดขึ้น

ระดับที่ 2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นหลังจากความต้องการในระดับที่ 1 ได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้ว และมีความรู้สึกอิสระไม่ต้องเป็นห่วงกังวลกับความต้องการทางด้านร่างกายอีกต่อไป ความต้องการความปลอดภัยจึงเกิดขึ้นความต้องการนี้จะเห็นได้ชัดในเด็กเล็ก ซึ่งต้องการความอบอุ่นปลอดภัยจากพ่อแม่ ซึ่งสอดคล้องตามลักษณะ “ความต้องการหลีกเลี่ยงอันตราย” (Harm Avoidance Need) ของเมอร์เรย์ ซึ่งจะได้กล่าวในตอนหลัง

ระดับที่ 3 ความต้องการทางสังคม (Social Needs) บางครั้งเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ความต้องการความรักและการเป็นเจ้าของ” (Love and Belongingness) เป็นความต้องการที่จะมีความรักความผูกพันกับผู้อื่น เช่น ความรักจากเพื่อน เพื่อนร่วมงาน ครอบครัว หรือคนรัก เป็นต้น ซึ่งความรักดังกล่าวนี้ มีความหมายรวมถึงทั้งการให้และการรับความรักด้วย ซึ่งความต้องการดังกล่าวนี้เมอร์เรย์ เรียกว่า “ความต้องการความรักความผูกพัน” (Affiliation Need) (Onkvisit and Shaw, 1994)

ระดับที่ 4 ความต้องการมีเกียรติยศมีศักดิ์ศรีในสังคม (Esteem Needs หรือ Egoistic Needs) เป็นความต้องการที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกของตนเองว่าตนเองมีประโยชน์ มีคุณค่าและต้องการให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าของตน ยอมรับนับถือยกย่องตนว่าเป็นผู้มีชื่อเสียง มีเกียรติยศ และมีศักดิ์ศรีด้วย ซึ่งความต้องการดังกล่าวนี้มีลักษณะเหมือนกับ “ความต้องการประสบความสำเร็จ” (Achievement Need) ของเมอร์เรย์ นั่นเอง

ระดับที่ 5 ความต้องการสมหวังในชีวิต (Self-actualization หรือ Self-fulfillment Needs) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดที่บุคคลปรารถนาที่จะได้รับผลสำเร็จในสิ่งที่ตนคิด และตั้งความหวังไว้ ซึ่งแต่ละคนต่างตั้งความมุ่งหวังของตนเองไว้แตกต่างกันจึงยากที่จะให้คำนิยามได้แต่หากจะกล่าวง่าย ๆ ก็อาจจะกล่าวได้ว่า ความต้องการนี้เป็นความต้องการที่คนอยากจะทำตนเองเป็นในชีวิต เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งความหวังไว้ความต้องการทั้ง 5 ระดับ อาจจำแนกออกได้เป็น 2 ชั้น เพื่อให้มองเห็นความแตกต่างของ ความต้องการที่ง่ายขึ้น คือ (Robbins, 1996)

1. ความต้องการขั้นต่ำ (Lower-order needs) เป็นความต้องการที่จะต้องได้รับการตอบสนองก่อนเพื่อให้เกิดความพอใจภายนอก ได้แก่ ความต้องการทางด้านร่างกายและความต้องการความปลอดภัย

2. ความต้องการขั้นสูง (Higher-order needs) เป็นความต้องการที่จะได้รับการตอบสนองทีหลังเพื่อก่อให้เกิดความพอใจภายใน ได้แก่ ความต้องการด้านสังคม ความต้องการมีเกียรติยศ มีศักดิ์ศรีในสังคม และความต้องการความสมหวังในชีวิต

2. ทฤษฎีการจูงใจของแม็คเคลลแลนด์

ในขณะที่ทฤษฎีลำดับขั้นของมาสโลว์ได้มีการทบทวนกับทฤษฎีการจูงใจของแม็คเคลลแลนด์ (McClelland) ได้รับการสนับสนุนจากผลงานการวิจัยอย่างมาก ตามทฤษฎีของเขานั้นยึดถือความเชื่อว่า ความต้องการของคนที่จะเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ มี 3 ประการ คือ

1. ความต้องการประสบความสำเร็จ (Need for Achievement หรือ nAch)
2. ความต้องการความรักความผูกพัน (Need for Affiliation หรือ nAff)
3. ความต้องการอำนาจบารมี (Need for Power หรือ nPow)

แม็คเคลลแลนด์ได้ทำการวิจัยตามแนวความคิดของความต้องการทั้ง 3 ประการดังกล่าว และได้สรุปผลการวิจัยที่น่าสนใจไว้ดังนี้ (Mowen and Minor, 1998)

1. บุคคลที่ต้องการประสบผลสำเร็จสูง (nAch) จะแสวงหาแนวทางเพื่อก้าวไปข้างหน้าจะใช้ความพยายามเพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จและจะมีความรับผิดชอบในการแก้ปัญหาต่าง ๆ จากการศึกษาของแม็คเคลลแลนด์พบว่า 85 เปอร์เซ็นต์ของนักศึกษาที่มีความต้องการประสบผลสำเร็จสูงจะเข้าสู่อาชีพที่ต้องการผู้มีความสามารถที่จะเผชิญกับความเสี่ยงและการตัดสินใจ และมีโอกาสที่ประสบผลสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ (Mowen and Minor, 1998)

2. บุคคลที่ต้องการความรักความผูกพันสูง (nAff) แม็คเคลลแลนด์มองความต้องการนี้คล้ายกับความต้องการระดับที่ 3 ของมาสโลว์เขาได้สรุปผู้ที่มีความต้องการทางด้านนี้สูงไว้ว่า พวกนี้ได้จัดลำดับความสำคัญ ความต้องการที่อยากจะอยู่ร่วมกับผู้อื่นมากกว่าความต้องการเพื่อความสำเร็จตัวอย่างเช่น จากการศึกษาโดยการทดลองการให้มีโอกาสเลือกผู้ช่วยในการทำงานอย่างหนึ่งพบว่าบุคคลที่ต้องการประสบผลสำเร็จสูง (nAch) จะเลือกผู้ช่วยที่มีคุณสมบัติแสดงถึงความสามารถเป็นสำคัญ ส่วนบุคคลที่ต้องการความรักความผูกพันสูง (nAff) จะเลือกเพื่อนของเขาเองมาเป็นผู้ช่วยร่วมงาน จะเห็นได้ชัดว่า บุคคลที่มีความต้องการความรักความผูกพันสูงจะตัดสินใจโดยยึดถือความสบายใจในการทำงานมากกว่าที่จะยึดถือความสำเร็จของงาน

3. ทฤษฎีบุคคลที่มีความต้องการอำนาจบารมีสูง (nPow) ซึ่งหมายถึงความปรารถนาอยากได้อำนาจบารมีเพื่อนำไปใช้ควบคุมกำกับผู้อื่น บุคคลผู้ต้องการมีอำนาจบารมีสูงตามแนวความคิดของแม็คเคลลแลนด์ มีความต้องการอำนาจแยกเป็น 2 แนวทาง คือ ในทางบวกเป็นความปรารถนาอยากมีอำนาจบารมี สามารถเชิญชวนและดลบันดาลใจผู้อื่นให้คล้อยตามยอมรับได้หรือในทางลบ เป็นความปรารถนาต้องการ

3. ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ของเมอร์เรย์ (Murray's list of human needs)

ผลงานของเมอร์เรย์มีผลกระทบต่อทฤษฎีการจูงใจอย่างมากเมอร์เรย์ได้เสนอแนะรายการความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ที่เป็นแรงผลักดันภายในกำกับให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ประกอบด้วย 20 ประการด้วยกันดังนี้ คือ (Onkvisit and Shaw, 1994)

1. ต้องการถ่อมตน (Abasement)
2. ต้องการประสบผลสำเร็จ (Achievement)
3. ต้องการความรักความผูกพัน (Affiliation)
4. ต้องการความก้าวร้าว (Aggression)
5. ต้องการมีอิสรภาพ (Autonomy)
6. ต้องการตอบโต้ต่อต้าน (Counteraction)
7. ต้องการปกป้องตนเอง (Dependence)
8. ต้องการให้ผู้อื่นเคารพนบนอบ (Deference)
9. ต้องการมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น (Dominance)
10. ต้องการแสดงออกให้ปรากฏ (Exhibition)
11. ต้องการหลีกเลี่ยงอันตราย (Harm avoidance)
12. ต้องการหลีกเลี่ยงสิ่งที่ทำให้อับอาย (In avoidance)
13. ต้องการอุปถัมภ์เลี้ยงดูผู้อื่น (Nurturance)
14. ต้องการมีระเบียบเรียบร้อย (Order)
15. ต้องการเล่นสนุกสนาน (Play)
16. ต้องการปฏิเสธไม่ยอมรับในสิ่งที่ไม่ชอบ (Rejection)
17. ต้องการแสวงหาความตื่นเต้น (Sentience)
18. ต้องการทางเพศ (Sex)
19. ต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่น (Succedance)
20. ต้องการความเข้าใจ (Understanding)

ความต้องการเหล่านี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ทางการศึกษาได้มาก แต่ก็มีนักวิจารณ์มักจะโต้แย้งว่า ความต้องการต่าง ๆ ที่เมอร์เรย์เสนอแนะไม่ได้มีพื้นฐานมาจากผลการวิจัย แต่เป็นสิ่งที่ได้มาจากการสังเกตบุคคลและประสบการณ์ทางคลินิกของเขาเอง แนวความคิดของเมอร์เรย์จึงไม่มีหลักฐานเพียงพอทางด้านการวิจัยที่จะสนับสนุนหรือคัดค้านให้มีความเด่นเหนือผู้อื่น และผู้อื่นยอมรับยอมจำนนด้วย

3. การวัดความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจอาจทำได้หลายวิธีดังต่อไปนี้ (สาโรช ไสยสมบัติ, 2534)

1. การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีการที่นิยมใช้กันแพร่หลายวิธีหนึ่ง โดยการร้องขอหรือขอความร่วมมือจากกลุ่มบุคคลที่ต้องการจะวัดแสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนด คำตอบไว้ให้เลือกตอบหรือเป็นคำตอบอิสระ โดยคำถามอาจจะถามถึงความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ

2. การสัมภาษณ์ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ ซึ่งเป็นวิธีการที่ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ ที่จะจูงใจให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบคำถามให้ตรงกับข้อเท็จจริง การวัดความพึงพอใจโดยวิธีการสัมภาษณ์นับว่าเป็นวิธีการที่ประหยัดและมีประสิทธิภาพอีกวิธีหนึ่ง

3. การสังเกต เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการได้ โดยวิธีการสังเกตจากพฤติกรรมทั้งก่อนมารับบริการ ขณะรอรับบริการและหลังจากการได้รับบริการแล้ว เช่น การสังเกตกิริยาท่าทาง การพูด สีหน้า และความถี่ของการมาขอรับบริการ เป็นต้น การวัดความพึงพอใจโดยวิธีนี้ ผู้วัดจะต้องกระทำอย่างจริงจังและมีแบบแผนที่แน่นอน จึงจะสามารถประเมินถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการได้อย่างถูกต้อง

จะเห็นได้ว่าการวัดความพึงพอใจต่อบริการนั้นสามารถที่จะทำ การวัดได้หลายวิธีทั้งนี้จะต้องขึ้นอยู่กับความสะดวก ความเหมาะสม ตลอดจนจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายของการวัดด้วย จึงจะส่งผลให้การวัดนั้น มีประสิทธิภาพเป็นที่น่าเชื่อถือได้

4. วิธีสร้างความพึงพอใจต่อการเรียน

สมยศ นาวิการ (2540) ได้กล่าวถึงการทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนหรือการปฏิบัติงาน ดังแนวคิดพื้นฐานที่ต่างกัน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน การตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง

2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผล รับ นั้นคือ ความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริง การปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจในรูปของรางวัลหรือผลตอบแทนซึ่งแบ่ง ออกเป็น ผลตอบแทนภายใน (Intrinsic rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน อันเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้

กล่าวโดยสรุปคือ จากแนวคิดนี้การสร้างความพึงพอใจในการเรียนการสอนเกิดขึ้น โดยผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนรู้อันบรรลุผลสำเร็จ ต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์ รวมทั้งสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียนให้เกิดแรงจูงใจในการทำกิจกรรมจนบรรลุตามวัตถุประสงค์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

จาริณี จันทร์ศรี (2551) ได้ศึกษาการพัฒนารายวิชาโดยยึดหลักการเรียนตามแนวบูรณาการเนื้อหาและภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ ความรู้เนื้อหาและวัฒนธรรม การเกษตรของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาขอบเขตที่ว่ารายวิชาซึ่งยึดหลักการเรียนตามแนวบูรณาการภาษาและเนื้อหา สามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ เนื้อหาด้านการเกษตรและความรู้ทางวัฒนธรรมของนักศึกษาปริญญาตรีและเพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาปริญญาตรีที่มีต่อรายวิชาดังกล่าว โดยได้ดำเนินการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 27 คน โดยใช้เครื่องมือวิจัยดังนี้ 1 รายวิชาซึ่งยึดตามแนวบูรณาการภาษาและเนื้อหา ดำเนินการสอนจำนวน 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง แบบทดสอบรายวิชาซึ่งยึดตามแนวบูรณาการภาษาและเนื้อหา ซึ่งแบ่งออกเป็นสี่ตอน ได้แก่ แบบทดสอบการอ่าน แบบทดสอบการเขียน เนื้อหาด้านการเกษตร และแบบทดสอบด้วยความรู้ทางวัฒนธรรม 3 แบบทดสอบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรายวิชา ซึ่งยึดตามแนวบูรณาการภาษาและเนื้อหา และ 4 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรายวิชา จากการศึกษาพบว่า หลังเรียนนักศึกษามีคะแนนเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ เนื้อหาทางการเกษตร และความรู้ทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ผลการวิจัยยังระบุว่านักศึกษามีความคิดเห็นในเชิงบวกต่อรายวิชาซึ่งยึดตามแนวบูรณาการภาษาและเนื้อหา จากผลการศึกษาพบว่า รายวิชานี้สามารถเพิ่มพูนความสามารถทางภาษาอังกฤษ เนื้อหาทางการเกษตร และความรู้ทางวัฒนธรรมของนักศึกษาปริญญาตรี ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาวิชาซึ่งยึดหลักการเรียนตามแนวบูรณาการภาษาและเนื้อหามากยิ่งขึ้น

นิชาภา กิรติเกริกไกร (2552) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ผ่านมาในโรงเรียนโชคชัยสามัคคี พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับวิชาภาษาอังกฤษไม่มากเท่าที่ควร และเนื้อหาที่เรียนเป็นเนื้อหาที่ตื้นเขิน ทำให้ไม่น่าสนใจและไม่ได้สอดคล้องโดยตรงกับเนื้อหาวิชาอื่น ๆ ที่นักเรียนเรียนในด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ยังไม่เคยใช้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ดังนั้น การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงมีความมุ่งหมาย 3 ประการ ดังนี้ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา และ 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทาง

ภาษา โดยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนโชคชัยสามัคคี อำเภอโชคชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวนนักเรียน 39 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ค้นคว้ามามี 2 ชนิด ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา จำนวน 10 แผน รวมเวลาเรียน 12 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษา ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าความยาก (P) ตั้งแต่ 0.31-0.59 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (B) ตั้งแต่ 0.36-0.81 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 และแบบทดสอบภาคปฏิบัติจำนวน 2 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ t-test (Dependent Samples) ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏ พบว่า 1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.99/75.85 2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.5399 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 53.99 3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา มีคะแนนความสามารถทางภาษาหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รุ่งระวี สมะวรรณนะ (2553) ได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาทั้งภาษาเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอน HEC MODEL โดยมีขั้นตอนในการจัดกระบวนการเรียนการสอนรวม 3 ขั้นตอนหลักได้แก่ ขั้นที่ 1) ขั้นเตรียมการวางแผนการจัดการเรียนรู้ 2) ขั้นจัดกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน 2.1) ขั้นนำเสนอและรับประสบการณ์ 2.2) ขั้น รวบรวมข้อมูลความรู้โดยการสังเกตและไตร่ตรอง 2.3) ขั้นสรุปความรู้รวม จัดกลุ่มความคิดอย่างเป็นระบบระบบนำสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ 2.4) ขั้นทดลองและประยุกต์องค์ความรู้ใหม่และ ขั้นที่ 3) ประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้นี้มีคะแนนการประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ได้จากการทดลองระหว่างเรียนรวม 5 ครั้ง พบว่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุรุษต์ ภูดอกไม้ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารายวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการตามแนวคิดการเรียนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านและการเขียนของนักศึกษาปริญญาตรี การวิจัยนี้มีจุดประสงค์ เพื่อศึกษาการพัฒนารายวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการตามแนวคิดการเรียนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ

อุดรธานีที่ลงเรียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการเป็นวิชาบังคับ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 37 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการสอนและแผนการสอนแบบสังเกตการณ์การเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติภาคบรรยายและการวิเคราะห์หาข้อมูลโดยหาค่ามัชฌิมาเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-test ความถี่และค่าร้อยละผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนารายวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการตามแนวคิดการเรียนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเสริมสร้างทักษะด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองมีค่าประสิทธิภาพของการเรียนการสอนสูงกว่าคะแนนก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) การพัฒนารายวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการตามแนวคิดการเรียนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเสริมสร้างการมีส่วนร่วมร่วมกับกิจกรรมในห้องเรียนของนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น จากแบบสังเกตการณ์การเรียนนักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมเป็นอย่างมาก ในขณะที่แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนตามแนวคิดการเรียนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา พบว่า นักศึกษามีเจตนาที่ดีต่อการเรียน การวิจัยนี้ยืนยันว่าการพัฒนารายวิชาภาษาอังกฤษตามแนวคิดการเรียนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษานั้นช่วยให้นักศึกษาปรับปรุงทักษะด้านการอ่านและการเขียนและเสริมสร้างการมีส่วนร่วมร่วมกับกิจกรรมในห้องเรียนเพิ่มมากขึ้น

ลัดดา หวังภักษิต (2557) ได้ศึกษาและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุข (PEACE) ในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาซึ่งได้นำแนวทฤษฎีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนในครั้งนี้ด้วย โดยรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ (PEACE) มีอยู่ 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่หนึ่ง การเตรียมตัวเพื่อเปิดรับข้อมูล (P : Preparation) ขั้นที่สองการหาความรู้หรือข้อมูลตามแบบการเรียนรู้และความถนัด (E : Exposition) ขั้นที่สาม การวิเคราะห์ไตร่ตรอง (A : Analysis) ขั้นที่สี่การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (C : CO-Creation) และขั้นที่ห้าการประเมินผล (E : Evaluation) จากผลการทดลองพบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ .01 เนื่องจากการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจโดยเฉพาะผู้เรียนในระดับประถมศึกษาที่โรงเรียนและฝึกฝนการใช้ภาษา นักเรียนมีโอกาสเลือก แบบการเรียนรู้ที่ตนเองสนใจและสามารถประสบความสำเร็จตามศักยภาพ ถึงแม้ว่านักเรียนบางกลุ่มมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาในระยะแรก และผู้วิจัยยังพบว่านักเรียนรู้จักเชื่อมโยงความรู้ได้ เรียนกับชีวิตจริงทำให้การเรียนรู้ไม่ใช่เพียงแต่ถ่ายทอดเนื้อหาแต่การเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายและทำให้ทำการทดลองประสบความสำเร็จนั่นคือนักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้และ นักเรียนยังเห็นประโยชน์ของรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยจะนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต อีกประการผู้วิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

ประทับใจที่ได้ เรียนรู้และการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้และ และเห็นว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นสามารถนำมาเป็นแนวทางในการเรียนรู้ของตนเองและมีประโยชน์ สำหรับการดำเนินชีวิตและอยากให้มีการจัดกิจกรรมเช่นนี้อีก

วาสนา จำงโพธิ์ (2557) ได้ออกแบบขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีการจัดการเรียนรู้บูรณาการทางเนื้อหาและภาษาเพื่อการสื่อสารในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งได้ออกแบบขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ออกเป็น 5 ชั้น ดังต่อไปนี้ ชั้นที่ 1 การนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) ชั้นที่ 2 ชั้นการฟัง (Listening) ชั้นที่ 3 ชั้นการพูด (Speaking) ชั้นที่ 4 ชั้นการอ่าน (Reading) และ ชั้นที่ 5 ชั้นการเขียน (Writing) ซึ่งผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน

ทัศนีย์ จันตียะ (2558) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและแนวทางการเรียนรู้ภาษาเพื่อความเข้าใจทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเชิงวิชาการและกลยุทธ์การเรียนรู้สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและแนวทางการเรียนรู้ภาษาเพื่อความเข้าใจทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเชิงวิชาการและกลยุทธ์การเรียนรู้สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1 การวิจัย (Research : R1) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2 การพัฒนา (Development : D1) : การพัฒนาและหาประสิทธิภาพ 3 การวิจัย (Research : R2) : การทดลองใช้ 4 การพัฒนา (Development : D2) การประเมินและปรับปรุงแก้ไข โดยได้ทำการศึกษากับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 34 คน ภาคปลาย ปีการศึกษา 2558 คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม โดยใช้ระยะเวลาในการทดลองจำนวน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 3 ชั่วโมง รวมเป็น 24 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและแนวทางการเรียนรู้ภาษาเพื่อความเข้าใจทางวิชาการ แบบฝึกการอ่าน คู่มือรูปแบบการสอน แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ แบบวัดกลยุทธ์การเรียนรู้ บันทึกการอ่าน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติแบบไม่อิสระและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1. รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและแนวทางการเรียนรู้ภาษาเพื่อความเข้าใจทางวิชาการเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเชิงวิชาการและกลยุทธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี PPTE Model มี 5 องค์ประกอบ 1 หลักการบูรณาการการสอนอ่านที่เน้นภาระงานและแนวทางการเรียนรู้ภาษาเพื่อความเข้าใจทางวิชาการ 2 วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเชิงวิชาการและกลยุทธ์การเรียนรู้ 3 กระบวนการเรียนการสอน ประกอบด้วย 4 ชั้น

ขั้นที่ 1 เตรียมการ ขั้นที่ 2 ปฏิบัติภาระงาน ขั้นที่ 3 ฝึก ขั้นที่ 4 ถ่ายโอน ขั้นที่ 5 ประเมินผล 4 การวัดและการประเมินผล 2 ด้าน คือ ด้านทักษะการอ่านเชิงวิชาการและด้านการใช้กลยุทธ์ การเรียนรู้ 5 เงื่อนไขสำคัญในการนำรูปแบบไปใช้ให้เกิดผลสำเร็จ พบว่า รูปแบบการสอนอ่าน ภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและแนวการเรียนรู้ภาษาเพื่อความเข้าใจทางวิชาการมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.34/82.03 2 ประสิทธิภาพของรูปแบบ พบว่า 2.1 หลังเรียนตามรูปแบบนักศึกษา มีความสามารถในการอ่านเชิงวิชาการ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2.2 นักศึกษาที่เรียนตามรูปแบบมีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก 2.3 หลังเรียนตามรูปแบบ นักศึกษามีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย มาก

จิระพร ชะโน (2559) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาครูด้านการสอน ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สำหรับสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า จากการศึกษา 1) สภาพปัจจุบัน ปัญหา ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูด้านการสอน ภาษาอังกฤษ ระดับสภาพปัญหา โดยรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.21 ระดับความต้องการในการ พัฒนา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.36 2) แนวทางการพัฒนาครูด้านการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการเหตุผล 2) วัตถุประสงค์ 3) การจัดกิจกรรม 4) เนื้อหาสาระประกอบด้วย 4.1) ภาวะความเป็นผู้นำทางการเรียนการสอน 4.2) ระบบพี่เลี้ยง 4.3) การสอนภาษาอังกฤษแบบ CLIL 5) การวัดและประเมินผล และ 3) ผลการประเมินแนวทางการพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ เกี่ยวกับความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของแนวทางการพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษระดับชั้น ประถมศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.01, 4.37, 4.43 ตามลำดับ โดยใช้วิธีการ ดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 3 ระยะ ดังต่อไปนี้ ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา ความต้องการ จำเป็น กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูที่สอนในระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น จำนวน 113 คน ระยะที่ 2 การร่างแนวทางการพัฒนาครูด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษา และการจัดทำคู่มือประกอบการฝึกอบรม ระยะที่ 3 ขั้นการประเมินผล แนวทางการพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ระยะเวลาในการ วิจัยตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2557-สิงหาคม 2558)

ภุริชญา เผือกพรหม (2559) การพัฒนาหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิด การบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อพัฒนาหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับ ภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และ 2 ประเมิน คุณภาพของหลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้

โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา และการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่พัฒนาขึ้นในครั้งนี้มีคุณภาพดีและสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้เกิดขึ้นกับนักเรียนได้ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื่องจากผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียน โดยใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือ จะเป็นการสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาที่ยั่งยืน นั่นคือประสิทธิผลของหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

อาทิตย์ ศรีจันทร์ตร (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการ เนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการ เนื้อหาและภาษา (CLIL) มีความสามารถในการฟัง-พูด หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 3 โดยที่นักเรียนที่ได้รับการสอน ตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มีความสามารถในการฟัง-พูดสูงกว่าก่อนการทดลอง แสดงให้เห็นได้ว่า การเรียนการสอนโดยยึดการสอนตามทฤษฎีการสอนบูรณาการเนื้อหาและภาษา ส่งผลให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดได้ดีขึ้น เนื่องจากนักเรียนมีโอกาสฝึกฝนการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอและมีโอกาสทำงานเป็นกลุ่มกับเพื่อน และนักเรียนสามารถ นำความรู้เดิมและความรู้ใหม่นำมาประยุกต์ใช้ในวิถีของตนเองแล้ว นำเสนอในรูปแบบ ภาษาต่างประเทศของนักเรียนเอง ดังนั้นนักเรียนที่ได้รับการสอนตามทฤษฎีนี้จึงมีความสามารถ การฟัง-พูดสูงกว่าก่อนการทดลอง

งานวิจัยต่างประเทศ

ลาซากาบาสเตอร์ (Lasagabaster, 2009) ได้ศึกษาผลของการสอนโดยยึดตามแนวการบูรณาการภาษาและเนื้อหาเกี่ยวกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในประเทศสเปนซึ่งเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ในการวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการใช้การบูรณาการภาษาและเนื้อหาในชั้นเรียนของโรงเรียนในเมืองบาค ประเทศสเปน ซึ่งเป็นเมืองที่ใช้สองภาษาคือภาษาบาคและภาษาสเปนและภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สามในหลักสูตรของเมือง โดยได้ทำการศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างจำนวน 198 คน ซึ่งเรียนใน 4 โรงเรียน โดยการวิจัยใช้เครื่องมือดังนี้ แบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย แบบทดสอบด้านโครงสร้างไวยากรณ์ แบบทดสอบด้านการฟังภาษาอังกฤษ แบบทดสอบด้านการพูดภาษาอังกฤษ แบบทดสอบการอ่าน และแบบทดสอบการเขียน จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยยึดตามแนวการบูรณาการภาษาและเนื้อหา มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นมากกว่าการสอนที่ไม่ได้สอนตามแนวการบูรณาการภาษาและเนื้อหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลอเรนซ์โซ และคณะ (Lorenzo and others, 2008) ได้ศึกษารูปแบบการสอนของผู้สอนภาษาต่างประเทศตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา ในเมืองอันดาลูเซียในประเทศสเปนทางตอนใต้ โดยจัดให้ผู้สอนชาวสเปนซึ่งสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาจำนวน 23 คน ปรับเปลี่ยนภาษาจากเนื้อหาวิชาประวัติศาสตร์ที่ได้รับชุดเดียวกัน โดยนำไปสอนแก่นักเรียนที่เรียนโรงเรียนสองภาษา โดยผู้วิจัยได้มีความสนใจในการศึกษาการปรับเปลี่ยนภาษาที่แตกต่างกันจากเนื้อหาเดียวกัน ซึ่งผลการศึกษาทำให้พบ 3 ประการ คือ ประการแรก ผู้สอนเลือกแนวทางการปรับเปลี่ยนภาษาในเนื้อหาที่แตกต่างกัน ส่งผลให้บางส่วนไม่ประสบความสำเร็จในการปรับเปลี่ยน ขณะที่อีกส่วนหนึ่งสามารถทำได้สำเร็จ ประการที่สอง ความพยายามปรับเปลี่ยนภาษาแสดงพฤติกรรมผู้สอนที่กระทำต่อเนื้อหาได้เป็น 3 ประการ ได้แก่ ปรับโครงสร้างภาษาให้ซับซ้อนน้อยลง ปรับแต่งภาษาให้เหมาะสมกับกระบวนการคิด และรวมไปถึงการปรับความหมาย โครงสร้างภาษา และรูปแบบเพื่อให้เหมาะแก่การสอน ประการที่สาม พฤติกรรมผู้สอนข้างต้น ให้ผลการพัฒนาทักษะทางวิชาการและทักษะการคิด และความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศที่แตกต่างกัน

ไมล์นีย์ และการ์เซีย (Milne and Garcia, 2008) ศึกษาเปรียบเทียบการกล่าวซ้ำของผู้สอนเพื่อให้แนวคิดการเรียนรู้หรือให้ความเข้าใจเมื่อถ่ายทอดการสอนผ่านภาษาอังกฤษให้แก่เด็กเรียนที่ใช้ภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ ในบริบทการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาที่แตกต่างกัน 2 ระดับ ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้เก็บบันทึกวิดีโอและถ่ายบทสนทนาในสถานการณ์ที่ผู้สอนมีความแตกต่างกัน 4 กลุ่ม ตามภูมิหลังประสบการณ์การสอนภาษาต่างประเทศเนื้อหาวิชา ระดับการศึกษาที่สอน (มัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา) จำนวนนักเรียน และระยะเวลาการสอนที่แตกต่างกัน ผลการศึกษาพบว่ากรกล่าวซ้ำของผู้ที่สอนทั้งสองระดับเสริมสร้างความเข้าใจเนื้อหาวิชาเช่นกัน แต่หน้าที่ในการกล่าวซ้ำที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับภูมิหลังและวิธีการสอนของผู้สอน หน้าที่ในการกล่าวซ้ำ ได้แก่ เพื่อยืดหลักการพูดเพื่อให้ตนเองบรรยายได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เพื่อเน้นให้ปัญหาความเข้าใจเนื้อหาของนักเรียนชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้สอนแน่ใจว่าติดตามปัญหาหรือเนื้อหาของนักเรียนได้ตรงประเด็น และเพื่อเป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้สอนติดตามเนื้อหาที่บรรยายได้ดีขึ้น อีกทั้งเพื่อช่วยให้นักเรียนได้ติดตามเมื่อฟังเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

อินเฟเต้ เบนเวนนิวโต้ และลัสทรูซซี่ (Infante, Benvenuto and Lastrucci, 2009) ได้ศึกษาผลกระทบของการบูรณาการภาษาและเนื้อหา จากเทคนิคการสอนของครูที่มีประสบการณ์ ในวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อวิเคราะห์ผลการสอนการ บูรณาการภาษาและเนื้อหาจากเทคนิคการสอนของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นครูโรงเรียนประถม 11 คน ในประเทศอิตาลี ที่คุ้นเคยกับการใช้การสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ

แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ สำหรับแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ ข้อมูลส่วนบุคคล คำถามเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์และความสนใจของครูต่อการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา และส่วนสุดท้ายเป็นการแสดงข้อเสนอแนะของครู ส่วนการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์นั้นใช้ในกรณีครูตอบแบบสอบถามสั้น ๆ ไม่ตอบคำถามที่เป็นลายลักษณ์อักษร ในกรณีนี้จะใช้การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ยาวนานเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาเป็นผู้ที่จัดการสอนให้ประสบความสำเร็จได้ดีที่สุด

ลัสกาบัสเตอร์ และซีเอร์รา (Lasagabaster and Sierra, 2009) ศึกษาวิเคราะห์ผลการใช้แนวคิดบูรณาการ เนื้อหากับภาษาที่มีต่อทัศนคติของนักเรียนภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อภาษาราชการทั้งสองภาษา อัน ได้แก่ ภาษาสเปนและภาษาบาสก์ ในโรงเรียนสองภาษา ระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 287 คน จาก โรงเรียนที่แตกต่างกัน 4 โรงเรียน โดยจัดการวิจัยเชิงเปรียบเทียบ การเรียนการสอนแบบ แนวคิด บูรณาการเนื้อหากับภาษา เปรียบเทียบกับการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษผ่านการเรียนการสอนตามแนวคิดบูรณาการ เนื้อหากับภาษาซึ่งมุ่งเน้นการเรียนภาษาต่างประเทศในสถานการณ์จริง มากกว่าแนวทางการเรียน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเดิม ผลดังกล่าวยังเกี่ยวเนื่องส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติต่อภาษา ราชการของตนดีขึ้นตามด้ยเนื่องจากการใช้ภาษาอยู่ในบริบทที่เป็นการเรียนการสอนในภาวะสอง ภาษาระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาราชการนั้น ๆ อีกประการหนึ่ง

ลอเรนซ์ ปาสซีลค์ (Loranc-Paszylk, 2009) ได้ศึกษาการบูรณาการการอ่านและการเขียนในห้องเรียนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ในวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อสำรวจความเป็นไปได้ของการอ่านแบบบูรณาการและกิจกรรมการเขียนภายในห้องเรียนแบบบูรณาการ ภาษาและเนื้อหา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาปริญญาตรีสาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งหมด 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบระดับมาตรฐานจากแต่ละส่วนของข้อสอบ ESOL และ IELTS 3 โดยให้นักศึกษาในห้องเรียนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาทำแบบทดสอบก่อนเรียน หลังจากนั้นครูสอนเรื่องประวัติศาสตร์ของกลุ่มสหภาพยุโรปให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มด้วยวิธีต่าง ๆ อย่างเช่น การนำเสนอผลงานและอภิปราย การอ่านเนื้อหาที่ได้รับมอบหมาย (เฉลี่ย 4-5 หน้า ต่อคน) และการเขียนเรียงความเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง (ประมาณ 400 คำ) ในหัวข้อดังต่อไปนี้ เปรียบเทียบระหว่างระบบเบรตตันวูดส์และระบบการเงินยุโรป เปรียบเทียบเขตการค้าเสรีระหว่างเขตการค้าเสรีในภูมิภาคและตลาดเดียว เปรียบเทียบระหว่างการร่างสนธิสัญญาและกฎหมายยุโรปตลาดเดียว และเปรียบเทียบอนาคตระหว่างอังกฤษ ฝรั่งเศส และเยอรมัน เป็นต้น สุดท้ายคือทำแบบทดสอบหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผลการทดสอบก่อนเรียนทักษะการอ่านคิดเป็น 56% และหลังเรียนคิดเป็น 77% ส่วนผลการทดสอบก่อนเรียนทักษะการเขียนคิดเป็น 59%

และหลังเรียนคิดเป็น 83% ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า นักศึกษาสามารถบูรณาการการอ่านและทำกิจกรรม การเขียนภายในห้องเรียนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปาสซีค (Loranc-Paszylk, 2009) ได้วิจัยความสามารถของนักเรียนระดับปริญญาตรี ทางด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการการเรียนรู้ด้านเนื้อหา และภาษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเรียนการสอนในหัวข้อเรื่องประวัติศาสตร์ของยุโรป พบว่านักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ที่มีความสามารถทางด้านการเขียนสูงขึ้น

เซลลาลยา และซาร์โรปี (Celaya and De Zarobe, 2010) ศึกษาเปรียบเทียบการรับ ภาษาต่างประเทศด้านการยืมคำและการสร้างคำใหม่ ผู้วิจัยจัดให้นักเรียนสองภาษาที่ใช้ภาษาสเปน ภาษาบาสก์ และภาษาคาตาลันเป็นภาษาแม่ มีความแตกต่างกันระหว่างแนวทางการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและแนวทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ อื่นที่มีใช้การเรียนการสอน แนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษารวมถึงจัดให้นักเรียนแตกต่างกันเรื่อง อายุ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยเรื่องแนวทางการสอนที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์อย่างยิ่งกับการรับ ภาษาต่างประเทศในเรื่อง การยืมคำ โดยที่กลุ่มที่เรียนตามแนวทางการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาจะมีอัตราการใช้คำยืมน้อยกว่านักเรียนตามแนว ทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่นที่มีใช้การเรียนการสอนแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา ส่วนปัจจัยด้านอายุมีผลโดยตรงต่อการสร้างคำใหม่ โดยที่นักเรียนทั้งสองแนวทางจะมีอัตราการสร้าง คำใหม่มากกว่าเมื่อมีอายุน้อยกว่า และอัตราการสร้างคำใหม่น้อยกว่าเมื่อมีอายุมากกว่า

วาร์คูตี (Várkuti, 2010) ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างแนวทางการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ แนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและแนวทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่นที่มี ใช้การเรียนการสอนแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาโดยกลุ่มนักเรียนที่นำมาศึกษาใช้ภาษาฮัง การเรียนเป็นภาษา แม่และใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผู้วิจัยได้จัดการทดสอบความสามารถใน การใช้ภาษา ทั้งในเชิงวิชาการและเชิงในการสนทนาทั่วไป ผลการวิจัยพบว่านักเรียนในกลุ่มที่ใช้แนว ทางการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษามีความรู้เรื่องศัพท์ กว้างขวางกว่าอีกกลุ่มหนึ่ง ทั้งในเชิงปริบทการสนทนา การอธิบายกฎทางไวยากรณ์ ความเชื่อมโยง ภายในตัวบทภาษา รวมถึงการเชื่อมโยงกับปริบททางสังคม ผลการศึกษาโดยภาพรวมกล่าวได้ว่า การใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในแนวทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศแนวคิดบูรณาการ เนื้อหาเกี่ยวกับภาษาเอื้อให้นักเรียนมี ความสามารถในการใช้ภาษาได้ดีกว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แบบดั้งเดิม

โกเมซ (Gomes, 2014) ได้ทำบทความเกี่ยวกับ CLIL : A way to promote basic listening and speaking skills through multiple intelligences based lessons โดยได้ศึกษา และเผยแพร่ เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดโดยใช้แนวทฤษฎีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

ผ่านบทเรียนที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีปัญหา และจากผลการวิจัยพบว่าหลังจากที่นักเรียนได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ทำให้ทักษะการพูดของนักเรียนมีการพัฒนาขึ้น ซึ่งเป็นนักเรียนที่อยู่ในระดับสูงคิดเป็นร้อยละ 61.69 ระดับปานกลางร้อยละ 36.25 และระดับต่ำร้อยละ 2.05 จากผลการวิจัยดังกล่าวทำให้การพัฒนาด้านการพูดพัฒนาขึ้นร้อยละ 97.5 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) จะส่งเสริมให้นักเรียนมีแรงจูงใจและมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและแสดงให้เห็นว่านักเรียนสามารถพัฒนาด้านความรู้และภาษาขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ชอสตีลิดัว และกริแวน (Chostelidou and Grivab, 2014) ได้ศึกษาผลของการสอนจากโปรแกรม Content and Language integrated Learning- CLIL ตามแนวการบูรณาการภาษาและเนื้อหาแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและเนื้อหา ซึ่งผลจากการศึกษากลุ่มทดลอง จำนวน 139 คน มีนัยสำคัญสูงกว่า กลุ่มควบคุม จำนวน 131 คน ในการส่งเสริมทักษะการอ่านและความรู้ในเนื้อหาวิชาเฉพาะ และจากการสัมภาษณ์กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามโปรแกรม CLIL มีทัศนคติเชิงบวกต่อการสอนโดยใช้โปรแกรม CLIL กว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการสอนตามโปรแกรม Non-CLIL

เดลลูห์ (Delliou, 2016) ที่ได้ทำการวิจัย การพัฒนาทักษะการพูดสำหรับ นักเรียนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในประเทศกรีซ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของทักษะการพูดของนักเรียนตลอดจนทัศนคติที่ดีต่อวิธีการสอนตามแนวคิด ทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษานักเรียนมีโอกาสได้สื่อสารภาษาอังกฤษอย่างอิสระในขณะที่ทำกิจกรรมและ นักเรียนไม่ได้พัฒนาเฉพาะการใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วเท่านั้น (Fluency) แต่นักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มทาง กลวิธีทางการเรียนและทักษะการทำงานร่วมกัน (Strategies and Cohesions) เพิ่มสูงขึ้น สืบเนื่องมาจาก กิจกรรมทางภาษาร่วมกับผู้อื่นจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้เพิ่มขึ้นจาก ห้องเรียนแบบเดิม เมื่อนักเรียนสามารถฟังและพูดได้มากขึ้นและมีโอกาสและฝึกประสบการณ์เป็นประจำ จึงส่งผลให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น ดังนั้น นักเรียนกลุ่มทดลองมีจึงสามารถ พัฒนาทักษะการฟัง-พูดได้สูงขึ้น

เคอเรนวาน (Karawan, 2016) กล่าวสรุปไว้ว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเมื่อบรรยากาศการเรียนมุ่งไปที่เนื้อหา ไม่ใช่การเรียนที่เน้นไปที่โครงสร้างทางภาษา หรือไวยากรณ์เหมือนห้องเรียนทั่วไป การจัดการเรียนการสอนควรให้นักเรียนได้เรียนผ่านการทดลองหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ การจัดกิจกรรมที่เน้นทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจริงตามที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ทำให้สร้างความสนใจของนักเรียน ซึ่งมีการโต้ตอบระหว่างนักเรียนกับครู ใน

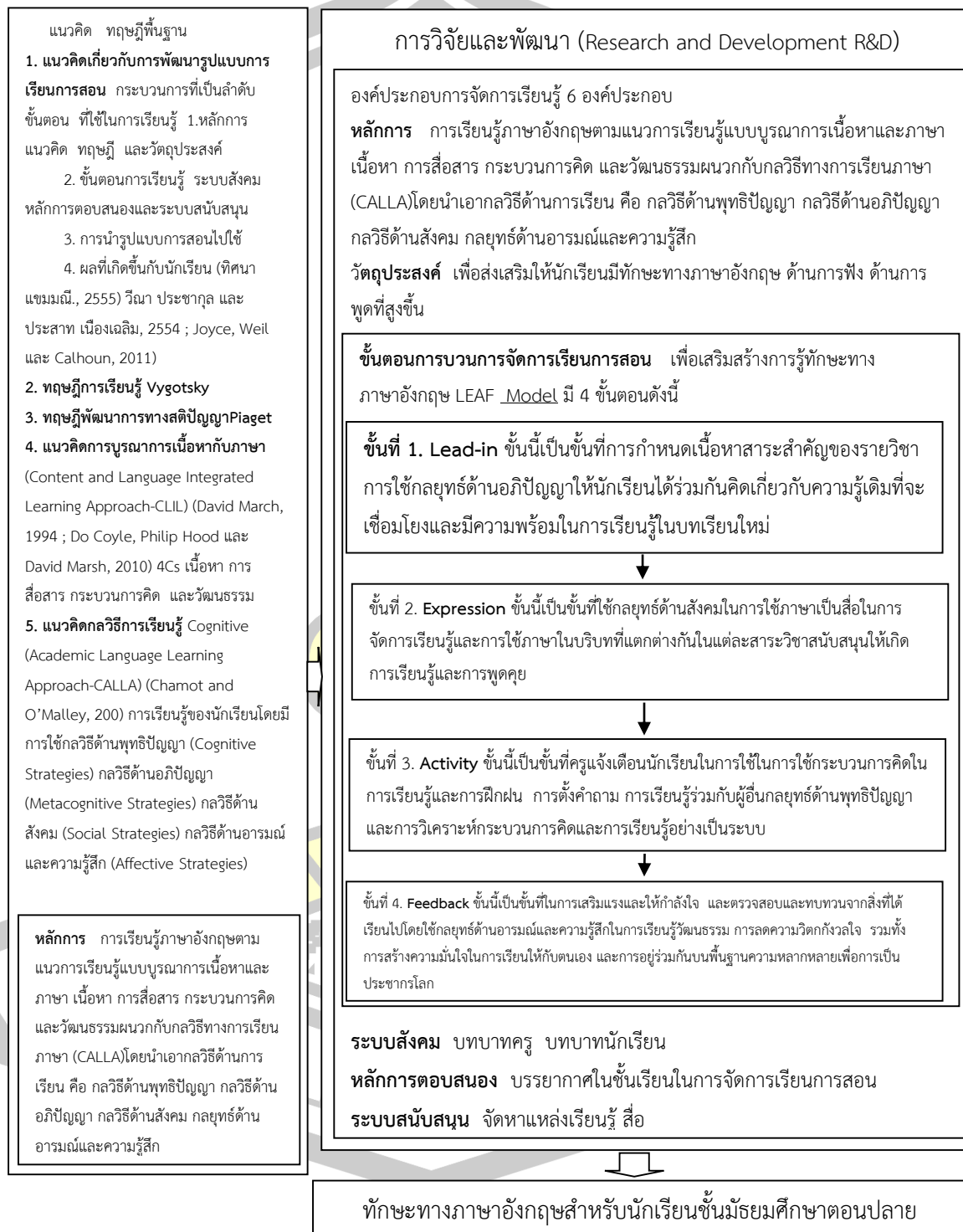
ขณะเดียวกันนักเรียนสามารถฝึกพูดประโยคเดิมที่เรียนมาและเชื่อมต่อกับผู้อื่น ผลการศึกษาคะแนน กระบวนการทำงานกลุ่มของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 4.87 อยู่ในระดับดีมาก เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนตามแนวการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น มีกระบวนการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มซึ่งนักเรียนจะต้องรู้หน้าที่ มีระบบระเบียบ กฎเกณฑ์กติกาของ กลุ่ม นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น อภิปราย ตามประเด็น ออกแบบกิจกรรมร่วมกัน เป็นการพัฒนา ทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารผ่านกิจกรรมการเรียนรู้

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา เพื่อพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเหมาะสม ซึ่งมีลักษณะของการ พัฒนาภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้ภาษาตาม ธรรมชาติและมีความต่อเนื่องในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนรู้ภายใต้ บริบทที่นักเรียนอยู่ในสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว ในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษและมีขั้นตอนการเรียนการสอน อย่างมีระบบสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ของนักเรียนให้มีความสามารถทางภาษาสูงขึ้น และใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศร่วมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

กรอบแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

กรอบแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้

ภาพประกอบ 3 แสดงกรอบทฤษฎีในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษารูปแบบการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ตามระยะการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนมีขั้นตอนการดำเนินงานดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็น

เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย นำข้อมูลสารสนเทศจากการค้นพบมาเป็นแนวทางในการออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

ระยะที่ 2 ออกแบบและพัฒนารูปแบบ

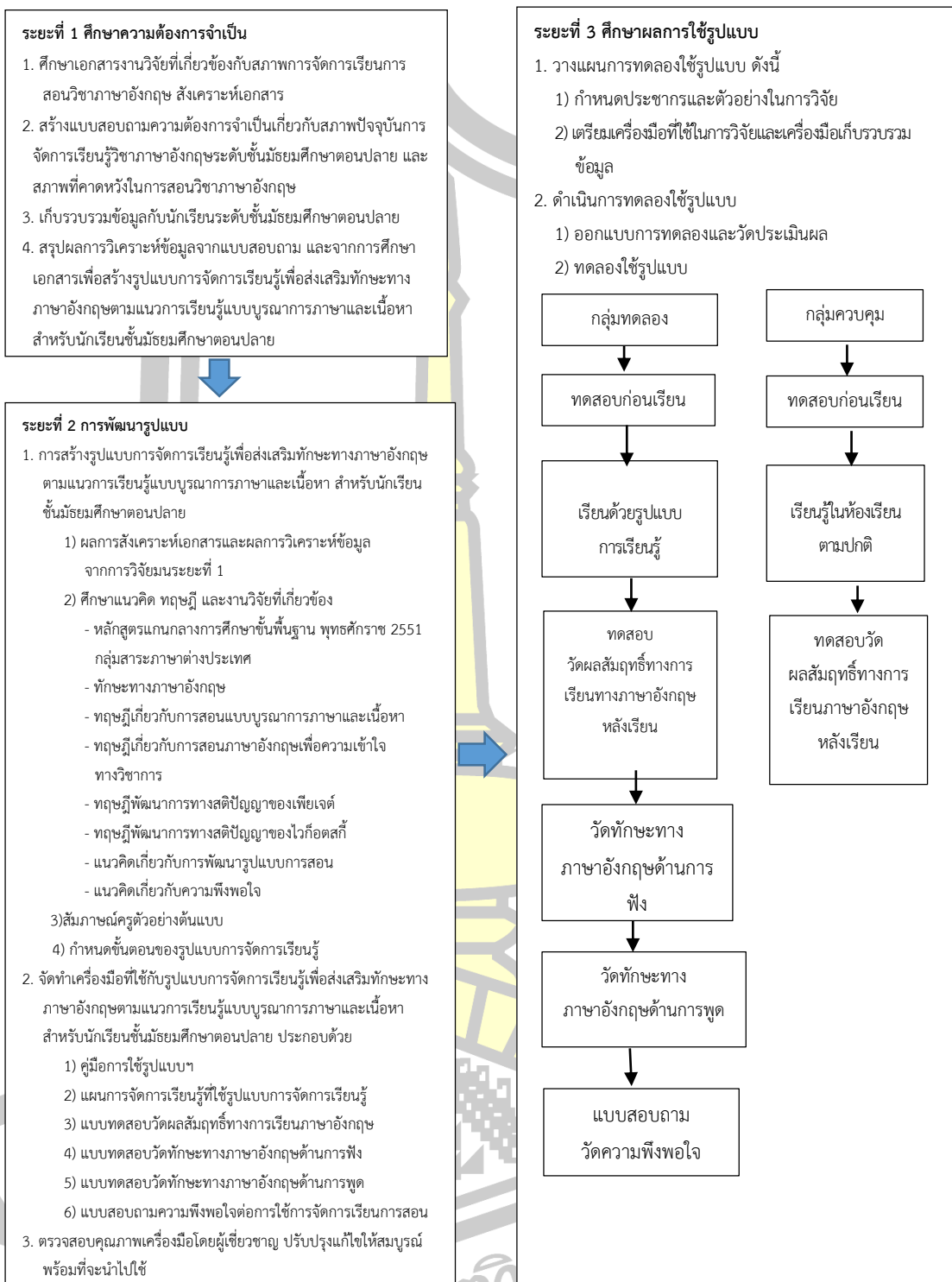
เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบ

เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

การดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษารูปแบบการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ผู้วิจัยสรุปเป็นแผนผังแสดงการดำเนินงานได้ดังภาพประกอบ 4

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ภาพประกอบ 4 การออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทาง

ภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็น

ขั้นตอนในการศึกษาความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ชนิดของข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่ต้องการศึกษา มีดังนี้

1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากทฤษฎีหลักการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา และการวัดผลประเมินผล

1.2 แหล่งข้อมูลบุคคล ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 จำนวน 9 โรงเรียน โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน แล้วนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการกำหนดร่างของรูปแบบการเรียนการสอนและศึกษาความเป็นไปได้ของรูปแบบการเรียนการสอน

2. ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

3. ประชากรและตัวอย่าง

3.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมาตรฐานสากล จำนวน 9 โรงเรียน ในภาคเรียนที่ 1/2561 จำนวน 3,828 คน

3.2 ตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ลงทะเบียนเรียนภาคเรียนที่ 1/2561 โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดของตัวอย่างโดยวิธีการการเปิดตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ในระดับความเชื่อมั่น 95 % ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 352 คน เมื่อได้ขนาดของตัวอย่างแล้วผู้วิจัยคำนวณหาสัดส่วนตัวอย่างจากประชากรในแต่ละโรงเรียนตามสูตร ดังนี้

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละโรงเรียน} = \frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละโรงเรียน}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

เมื่อคำนวณหาสัดส่วนตัวอย่างจากโรงเรียนมาตรฐานสากลทั้ง 9 โรงเรียนตามสูตรข้างต้นแล้วจะได้ตัวอย่างจากการคำนวณ แสดงดังตาราง 11

ตาราง 11 จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษาและกำหนดขนาดตัวอย่างจากการคำนวณ

โรงเรียน	ประชากร	ตัวอย่าง
เบ็ญจมะหาราช	705	66
นารีนุกูล	623	58
โพธิ์ไทรวิทยาคาร	174	15
ศรีเมืองวิทยาคาร	291	27
เดชอุดม	616	57
ตระการพืชผล	363	33
อำนาจเจริญ	565	52
ห้วยตะพานวิทยาคม	152	13
ปทุมราชวงศา	339	31
รวม	3,828	352

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 ประกอบด้วยเครื่องมือ คือ

แบบสอบถามความต้องการจำเป็นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาการพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพทางภาษาอังกฤษ ใช้เก็บข้อมูลจากนักเรียนทั้ง 9 โรงเรียน ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2/2561 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

5.1 แบบสอบถามความต้องการจำเป็นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาการพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพทางภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีขั้นตอน ดังนี้

5.1.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

5.1.2 กำหนดองค์ประกอบ ประเด็นสำคัญของแบบสอบถามให้สอดคล้องครอบคลุมกับข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร

5.1.3 สร้างแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของ Likert โดยแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน มีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะเป็นแบบ
ตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบ ได้แก่ เพศ อายุ
โรงเรียน ระดับชั้น

ตอนที่ 2 ความต้องการจำเป็นต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน มีลักษณะเป็นแบบมาตราประเมินค่า 5 ระดับ แบ่งเป็น 5 ด้าน ประกอบด้วย

ด้านการจัดการเรียนการสอน	จำนวน 6 ข้อ
ด้านครูผู้สอน	จำนวน 6 ข้อ
ด้านการใช้ภาษา	จำนวน 6 ข้อ
ด้านการฟังและการพูด	จำนวน 6 ข้อ
ด้านการประเมินผลและสะท้อนบทเรียน	จำนวน 5 ข้อ

โดยแต่ละด้านประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ประเด็น คือ สภาพที่เป็นจริง
และสภาพที่ควรจะเป็น รวมถึง สาเหตุและแนวทางแก้ไข

5.2 การหาคุณภาพแบบสอบถามความต้องการจำเป็นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
การพัฒนาการเรียนการสอนและวิธีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการ
ดังนี้

5.2.1 นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง สัมภาษณ์ครู ที่สร้างขึ้น
เสนอที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม แล้วนำกลับมาปรับปรุง
แก้ไขตามคำแนะนำ

5.2.2 นำแบบสอบถามปรับปรุง แก้ไขตามคำแนะนำของที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม โดยมีรายนามผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

5.2.2.1 รศ.ดร. นิราศ จันทระจิตร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม
ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

5.2.2.2 ผศ.ดร.ประเสริฐ เรือนนภาร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

5.2.2.3 นางยิวา ผุดผา พิฉินทธาวิ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนชุมชน จังหวัดศรีสะเกษ

5.2.2.4 ดร.จิรา ลังกา ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนรายวิชา
ภาษาอังกฤษ ปร.ด. ปริญญาเอกสาขาหลักสูตรและการสอน

5.2.2.5 อาจารย์ ดร.สงวนศรี ไทรอค คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
หมู่บ้านจอมบึง ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน

ผู้วิจัยนำแบบประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถามความต้องการ
จำเป็นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาการพัฒนาการเรียนการสอนและวิธีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะ
ทางภาษาอังกฤษ ที่มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) และนำมาหาค่าเฉลี่ย
และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความหมาย โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ผลการประเมินคุณภาพแบบสอบถามความต้องการจำเป็นที่เกี่ยวข้องกับ
การศึกษาการพัฒนาการเรียนการสอนและวิธีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ
โดยผู้เชี่ยวชาญผู้วิจัยคัดเลือกข้อคำถามรายชื่อที่มีเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2556)
ผลการประเมินคุณภาพความเหมาะสมของแบบสอบถามในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$,
S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการประเมินผลและการสะท้อนบทเรียน มีผลการ
ประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) รองลงมาคือ
ด้านด้านการฟังและการพูด มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.46)
ด้านการจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.47)
ด้านการใช้ภาษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.50) และด้านครูผู้สอน
มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.52) ตามลำดับ

5.2.3 ผู้วิจัยตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยการนำ
แบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
โดยนำไป try out กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน โดยหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
(r_{xy}) ด้วยวิธี Item total correlation ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและหาค่าความเชื่อมั่นเพื่อหา
คุณภาพของเครื่องมือ โดย หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha
Coefficient) ได้ค่า Reliability แบบสอบถามที่เป็นสภาพจริงเท่ากับ 0.98 และได้ค่า Reliability
แบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์เท่ากับ 0.99

5.2.4 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
ต่อไป

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการจำเป็นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาการพัฒนาการเรียนการสอน และวิธีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บ

รวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมาตรฐานสากลที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1/2561 ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูล ในช่วงเดือนสิงหาคม 2561 ถึง เดือนตุลาคม ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

6.1 ขอนหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามเพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

6.2 ประสานผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

6.3 จัดส่งแบบสอบถามด้วยตนเองตามโรงเรียนต่าง ๆ โดยขอความร่วมมือจากครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของแต่ละโรงเรียนเพื่อเก็บข้อมูลจากนักเรียน

6.4 ผู้วิจัยเดินทางไปเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนตามโรงเรียนต่าง ๆ ด้วยตนเอง

6.5 ตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบสอบถามเพื่อเตรียมวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการจำเป็นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาการพัฒนาการเรียนการสอน และวิธีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักเรียนทำการวิเคราะห์ ดังนี้

7.1 วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ทั้ง 2 สภาพ คือ สภาพที่เป็นจริง และสภาพที่คาดหวัง เป็นรายชื่อ นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย โดยเกณฑ์การให้คะแนนระดับความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน จำแนกเป็น 5 ระดับคะแนน โดยกำหนดสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง ดังนี้

5 หมายถึง มีสภาพความเป็นจริงหรือสภาพที่คาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีสภาพความเป็นจริงหรือสภาพที่คาดหวังอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีสภาพความเป็นจริงหรือสภาพที่คาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีสภาพความเป็นจริงหรือสภาพที่คาดหวังอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีสภาพความเป็นจริงหรือสภาพที่คาดหวังอยู่ในระดับน้อยที่สุด

หากไม่ระบุคำตอบ กำหนดค่าคะแนนให้เป็น 0 และจะไม่นำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการวิเคราะห์ เนื่องจากถือว่าเป็นค่าสูญหาย (Missing values) เกณฑ์การแปลผลสำหรับช่วงระดับคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 มีสภาพความเป็นจริงหรืออยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 มีสภาพความเป็นจริงหรืออยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50–3.49 มีสภาพความเป็นจริงหรืออยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50–2.49 มีสภาพความเป็นจริงหรืออยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00–1.49 มีสภาพความเป็นจริงหรืออยู่ในระดับน้อยที่สุด

7.2 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็น
ด้าน ๆ จำนวน 5 ด้าน

7.3 ดัชนีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (modified priority needs index : PNI_{modified}) ซึ่งนงลักษณ์ วิรัชชัยและสุวิมล ว่องวานิช ได้ปรับสูตรการคำนวณมาจากดัชนี PNI โดยการหารหาค่าผลต่างของ (I-D) ด้วยค่า D โดยใช้หลักการกำหนดความต้องการจำเป็นจากระดับของสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่คาดหวังที่ควรจะเป็น ได้ดังนี้

$$PNI_{\text{modified}} = \frac{(I - D)}{D}$$

เมื่อ PNI_{modified} หมายถึง ดัชนีการจัดเรียงลำดับความสำคัญต้องการจำเป็น

I หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง

D หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น

7.4 นำความจำเป็นในลำดับที่ 1 ถึง 3 ไปเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์
ครูผู้สอนเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อวิเคราะห์ หาสาเหตุและแนวทางแก้ไข

8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

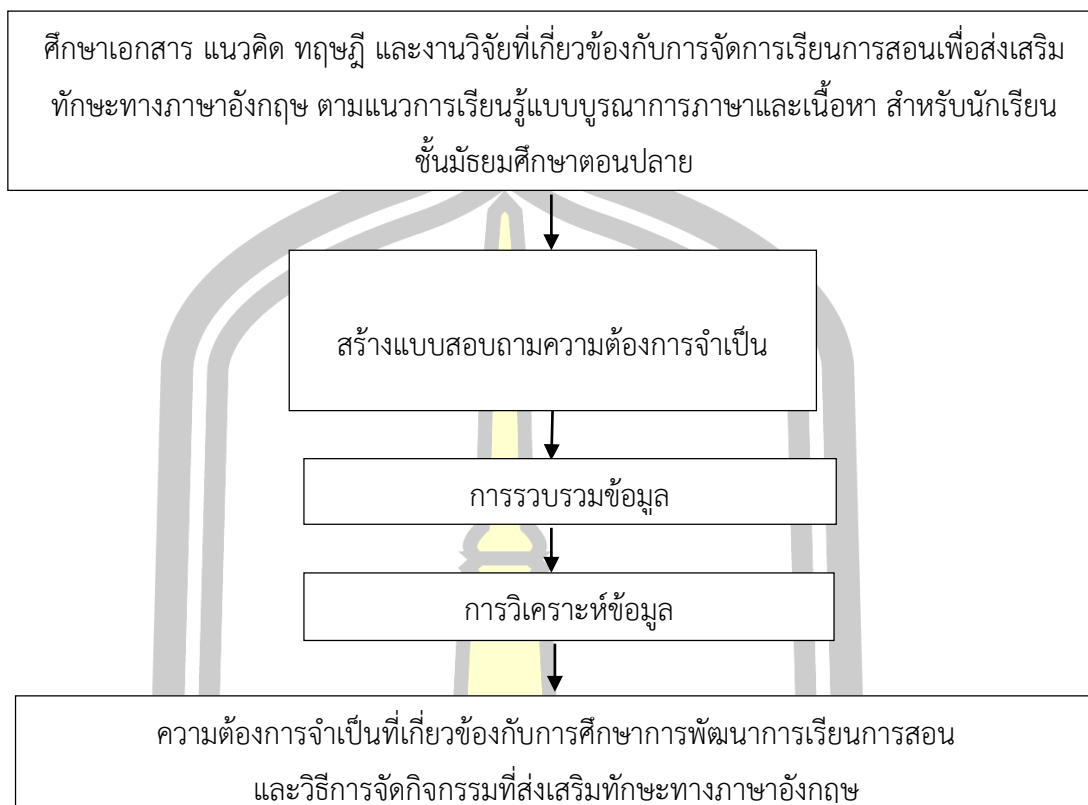
การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นนี้ใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

8.1 การหาร้อยละ (%)

8.2 การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

8.3 การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัยในระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็นที่เกี่ยวข้องกับ
การศึกษาการพัฒนาการเรียนการสอน และวิธีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ
ดังภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 สรุปขั้นตอนการวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็น

ระยะที่ 2 ออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตาม
แนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนในการออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทาง
ภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทาง
ภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย

2. กลุ่มเป้าหมาย

ตัวอย่าง ตามขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาเพื่อรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญ สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย การพัฒนารูปแบบที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปลาย จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง ซึ่งใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกจากผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการวิจัยการศึกษา และการจัดการเรียนการสอน ได้แก่

ผู้เชี่ยวชาญด้านการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร. นิราศ จันทจรจิตร คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยนครพนม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ เรือนนระการ คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

3. นางยิหวา ผุดผา พิฉิมทธาวิ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนชุมชน

4. อาจารย์ ดร.สงวนศรี ไทรอค คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

หมู่บ้านจอมบึง ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน

5. ดร.จิรา ลังกา ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญพิเศษ สพม. 29

ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน

2. ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อรับรองรูปแบบ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจงเกณฑ์ในการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการพัฒนารูปแบบ ด้านการวิจัย การศึกษา ด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 ปี

2.1 รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย การศึกษา

2.2 รองศาสตราจารย์ ดร.นิราศ จันทจรจิตร ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร และการสอน

2.3 อาจารย์ ดร. สงวนศรี ไทรอค ผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมทักษะทาง ภาษาอังกฤษ

2.4 อาจารย์ ดร.ปริญา ปริพุฒิ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

2.5 อาจารย์ศิริลักษณ์ ศิริประเสริฐ ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอน

ภาษาอังกฤษ

3. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนวิชา

ภาษาอังกฤษ ที่มีชื่อเสียง และได้รับรางวัล OBEC AWARDS ระดับ สพฐ. เป็นคนครุตัวอย่างต้นแบบ จำนวน 2 คน เกี่ยวกับแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่โรงเรียนชุมชน ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีครูได้รับรางวัล OBEC AWARD ระดับชาติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จากการศึกษา ทำให้ทราบว่า การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษต้องบูรณาการทั้ง ภาษา (Language) และ เนื้อหา (Content) ซึ่งจากการศึกษาข้อมูลเชิงประจักษ์

4. นักเรียนที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 40 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน สำหรับทดสอบนาร่อง ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย 1) รูปแบบฉบับร่าง 2) แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ

3.2 เอกสารประกอบการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย 1) คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน 2) แผนการจัดการเรียนรู้

3.3 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง เป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีแนวคำถามปลายเปิด เพื่อสอบถามความต้องการจำเป็นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาการพัฒนาการเรียนการสอนและวิธีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ใช้เก็บข้อมูลจากผู้สอน โดยการเลือกแบบเจาะจงที่มีผลงาน ชื่อเสียง ด้านการสอน รางวัลทรงคุณค่า OBEC AWARDS

3.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3.5 แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง

3.6 แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูด

3.7 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

3.8 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

4.1 รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีขั้นตอนดำเนินการสร้างดังนี้

4.1.1 นำข้อมูลจากการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการศึกษาข้อมูลในการวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มากำหนดกรอบแนวทางในการพัฒนาร่างรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

4.1.2 ศึกษาเอกสาร งานวิจัย หนังสือ ตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบและการสร้างรูปแบบ ทักษะทางภาษาอังกฤษ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษและวิธีการวัดประเมินผล รวมถึงแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.1.3 จัดทำร่างรูปแบบ ซึ่งรูปแบบประกอบด้วย หลักการแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสอน ระบบสังคม หลักการตอบสนอง และระบบสนับสนุน มีขั้นตอนในการสร้างของรูปแบบ ได้แก่

4.1.3.1 นำข้อมูลจากการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการตีความข้อมูลในระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน มากำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนาร่างรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา

4.1.3.2 ร่างรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ใช้แนวคิดและองค์ประกอบที่ได้จากระยะที่ 1 มาใช้เป็นกรอบแนวคิด

4.1.3.3 การจัดการเรียนการสอน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ส่วนกิจกรรมในห้องเรียนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ

4.1.3.4 การวัดและประเมิน คือ วิธีการประเมินผล การเรียนรู้ของนักเรียน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งประเมินโดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจทักษะทางภาษาอังกฤษ แบบบันทึกอนุทิน แบบประเมินทักษะทางภาษาอังกฤษ แบบสัมภาษณ์ทักษะทางภาษาอังกฤษ และแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบ

4.1.4 ได้ร่างรูปแบบการเรียนการสอน นำร่างรูปแบบการเรียนการสอนเสนอต่อที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญได้ประเมินความเหมาะสมของร่างรูปแบบการเรียนการสอน โดยใช้แบบ

ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ ในขั้นตอนของการสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ มีดังนี้

4.1.4.1 กำหนดกรอบประเด็นที่จะประเมิน โดยวิเคราะห์จาก องค์ประกอบ ของรูปแบบ แล้วสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุม

4.1.4.2 สร้างแบบประเมินตามประเด็นดังนี้ รูปแบบประกอบด้วย หลักการ แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสอน ระบบสังคม หลักการตอบสนอง และระบบ สนับสนุน แล้วนำแบบประเมินที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความ เหมาะสมของแบบประเมิน ตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถาม และภาษาที่ใช้ ปรับปรุงแก้ไข แบบประเมิน โดยผู้วิจัยได้มีการเพิ่มประเด็นในการประเมินให้มีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น

4.1.4.3 นำแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน (ผู้เชี่ยวชาญชุดประเมินยกร่างรูปแบบ) เพื่อพิจารณาข้อคำถามที่ใช้ในการ ประเมินและตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะตามคำแนะนำ

4.1.4.4 จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญได้ดำเนินการประเมิน ความเหมาะสมของรูปแบบต่อไป

4.1.5 ปรับปรุงแก้ไขร่างรูปแบบการเรียนการสอนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4.1.6 นำร่างรูปแบบการเรียนการสอนที่ได้ปรับปรุงตามคำแนะนำของ ผู้เชี่ยวชาญชุดประเมินร่างรูปแบบ) นำรูปแบบเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อรับรองรูปแบบ จำนวน 5 ท่าน

4.2 เอกสารประกอบการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทาง ภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลาย ประกอบด้วย 1) คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน 2) แผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอน ดำเนินการสร้างดังนี้

4.2.1 คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

4.2.1.1 ดำเนินการสร้างคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน เพื่อให้การ ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ดำเนินไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ เพื่อให้ผู้ที่สนใจนำรูปแบบการ เรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ คู่มือดังกล่าวประกอบด้วย 1) ความเป็นมาและความสำคัญ 2) ความหมายและองค์ประกอบของรูปแบบ 3) แนวคิดพื้นฐานใน การพัฒนารูปแบบ 4) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 5) กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่าง 6) การวัด ประเมินผลรูปแบบ 7) การนำไปใช้ 8) ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

4.2.1.2 นำคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนให้ประธานและกรรมการ ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพและ

ความเหมาะสมของคู่มือประกอบการใช้รูปแบบการเรียนการสอน จากนั้นนำข้อบกพร่องไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4.2.1.3 นำคู่มือที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช จังหวัดอุบลราชธานี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน พบว่าสามารถจัดกิจกรรมตามคู่มือได้ดีมีรายละเอียดบางส่วนของคู่มือยังไม่ถูกต้องตรงกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เช่น กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล

4.2.1.4 ปรับปรุงคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนให้เหมาะสม

4.2.1.5 จัดพิมพ์คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้จริง

กับกลุ่มตัวอย่าง

4.2.2 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริม

ทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

การสร้างและหาคุณภาพแผนการสอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

มีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขั้นที่ 2 ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา

ขั้นที่ 3 ศึกษาองค์ประกอบของการเรียนการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา

ขั้นที่ 4 ศึกษาวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 5 วิเคราะห์หลักสูตร คำอธิบายรายวิชา วิเคราะห์เนื้อหา วิเคราะห์ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้ วิธีการวัดและประเมินการรู้ การออกข้อสอบ การวิเคราะห์ข้อสอบ

ขั้นที่ 6 ศึกษาคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ฟัง พูด ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีภาคเรียนที่ 2/2561

คำอธิบายรายวิชา

ฟัง พูด คำชี้แจง คำบรรยาย คำแนะนำ ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในการ บรรยายลักษณะบุคคล การสมัครงาน ขอและให้ข้อมูล ความช่วยเหลือ และบริการผู้อื่น ถ่ายโอนข้อมูลที่ได้ฟัง อ่านออกเสียง คำ วลี สำนวนง่าย ๆ ประโยคคำสั่ง คำขอร้อง

คำแนะนำ คำอธิบาย ข้อความที่ซับซ้อน ข้อมูล บทอ่าน เรื่องราวสั้น ๆ ทั้งที่เป็นความเรียงและไม่ใช้ความเรียง จากสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ แล้วถ่ายโอนเป็นคำพูดของตนเอง ในรูปแบบต่าง ๆ สรุปรูป แสดงความคิดเห็น ความต้องการ ความรู้สึกเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง เพื่อเปรียบเทียบ ข้อมูล ข่าวสาร เหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ท้องถิ่น สังคม ประสบการณ์ส่วนตัว การศึกษา การทำงาน ภูมิปัญญาท้องถิ่น วันสำคัญของชาติ ศาสนา วัฒนธรรมไทย และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เห็นคุณค่าของภาษาอังกฤษ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้เพิ่มเติมและเชื่อมโยงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ชั้นที่ 7 แบ่งเนื้อหาสาระทั้งหมดเป็น 8 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

อาชีพ เกษตร

1. Soil quality improvement สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ การงาน

2. Ratio and percentage สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ คณิตศาสตร์

3. Acids and bases in daily life สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ

วิทยาศาสตร์

4. Water Cycle สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ วิทยาศาสตร์

5. Plants part of flowers สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ วิทยาศาสตร์

6. Air pollution สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ วิทยาศาสตร์

7. Sound perception สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ ศิลปะ นาฏศิลป์

ดนตรี

8. Magnet and Electricity สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ วิทยาศาสตร์

ผู้วิจัยได้ใช้ จำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้ นำมาสร้างแผนการ

สอนเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ชั้นที่ 8 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ภาษา กับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น โดยแบ่งข้อเรื่องย่อยประจำบทตั้งตัวอย่างตาราง 12

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ตาราง 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเรื่อง ความคิดรวบยอดและจุดประสงค์การเรียนรู้

ชื่อเรื่อง	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์การเรียนรู้
1. Soil quality improvement	การใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนรู้ภาษาและเนื้อหาจำเป็นต้องฝึกทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษในการเชื่อมโยงความรู้วิชาการเกษตรกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการใช้ประโยค คำศัพท์ สำนวนง่ายๆ ในชีวิตประจำวันและการฝึกนำไปใช้อย่างต่อเนื่องก็เป็นผลดีกับนักเรียนได้ ปฏิบัติตามคำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟัง มีทักษะในการฟังโดยสามารถตีความวิเคราะห์สิ่งที่ฟัง น้ำเสียง กริยาท่าทาง และสรุปความ ถ่ายโอนเป็นภาษาพูด และเขียนได้อย่างสร้างสรรค์	<ol style="list-style-type: none"> 1. ฟังและพูดขั้นตอนการสรุปผลการทดลองได้ 2. ตอบคำถามจากเรื่อง sour soil ได้ 3. ทดลองความเป็นกรดของดินได้ 4. คิดแก้ปัญหาดินเปรี้ยวได้ 5. เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับSoil quality improvement ในชุมชนตนเองได้
2. Ratio and percentage	พุดนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ ประสบการณ์ข่าว / เหตุการณ์เรื่องราวและสถานการณ์ตามความสนใจ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องอัตราส่วนได้ 2. ฟังและพูดอธิบายและสรุปวิธีแก้โจทย์ปัญหา 3. คิดแก้ปัญหาจากสถานการณ์จำลองเรื่องอัตราส่วนที่กำหนดได้ 4. ใช้ความรู้เรื่องอัตราส่วนในการสร้างผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรท้องถิ่นได้

ตาราง 12 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์การเรียนรู้
3. Acids and bases in daily life	พุดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ กิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งใน ท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมให้เหตุผล และยกตัวอย่างประกอบอย่าง สร้างสรรค์	<ol style="list-style-type: none"> 1. ฟังและพุดขั้นตอนการสรุปผลการ ทดลองเกี่ยวกับกรด-เบสในชีวิตประจำวัน ได้ 2. ทดสอบความเป็นกรด-เบสจากการใช้ ในชีวิตประจำวันโดยใช้ Universal indicator 3. สามารถคิดแก้ปัญหาการทดสอบความ เป็นกรดเมื่อไม่มี Universal indicator ได้ 4. ฟังและพุดอธิบายเกี่ยวกับกรด-เบสใน อาหารประจำภาคอีสานได้
4. Water Cycle	สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลและสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยใช้ คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างภาษาให้ เหมาะกับสถานการณ์ และมารยาททาง สังคม	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องการเกิดฝนได้ 2. ฟังและพุดอธิบายและขั้นตอนวัฏจักร ของน้ำได้ 3. นำเสนอขั้นตอนการทดลองการระเหย ของน้ำได้
5. Plants part of flowers	พุดสรุปและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่ค้นคว้าสืบค้นและบันทึกสรุป	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องส่วนประกอบ ต่างๆ ของดอกได้ 2. ฟังและพุดอธิบายและขั้นตอนการผสม เกสรได้ 3. นำเสนอขั้นตอนการทดลอง ส่วนประกอบของดอกได้
6. Air pollution	สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือแสวงหา ความรู้เพิ่มเติมและเชื่อมโยงกับกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่น	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องการเกิดมลพิษ ได้ 2. ฟังและพุดอธิบายและขั้นตอนการเกิด P.M.2.5ได้ 3. นำเสนอขั้นตอนการทดลองการเกิด คิววันพิซได้

ตาราง 12 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์การเรียนรู้
7. Sound perception	สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้เพิ่มเติมและเชื่อมโยงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	<ol style="list-style-type: none"> 1. ฟังและพูดขั้นตอนการสรุปผลการทดลองเรื่อง High-pitch and low-pitch ได้ 2. ทดลองเรื่อง High-pitch and low-pitch ได้ 3. สามารถใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้
8. Magnet and Electricity	สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้เพิ่มเติมและเชื่อมโยงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	<ol style="list-style-type: none"> 1. ฟังและพูดใจความสำคัญของขั้นตอนการสรุปผลการทดลองเรื่อง Magnet and Electricity ได้ 2. ทดลองและพูดขั้นตอนการจำแนกประเภทของสิ่งของโดยใช้หลักการดึงดูดของแม่เหล็กเป็นเกณฑ์ได้ 3. พุดรายงานผลการทดลองการจำแนกประเภทของสิ่งของโดยใช้หลักการดึงดูดของแม่เหล็กเป็นเกณฑ์ได้ 4. สามารถใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้

ชั้นที่ 9 ผู้วิจัยเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนว

การเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 8 แผน รวม 24 ชั่วโมง จำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้ แต่ละแผนประกอบด้วยส่วนประกอบ ดังนี้

- 1 ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการระบุแผนการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นแผนอะไร เรื่องอะไร ใช้เวลาที่ชั่วโมง มีสาระการเรียนรู้และมาตรฐานตรงกับข้อใด
  - 2 สาระสำคัญ เป็นส่วนที่บอกถึงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้และความสามารถที่จะเกิดขึ้นแก่นักเรียน คือทักษะการฟัง ทักษะการพูด
  - 3 มาตรฐานการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่กำหนดขึ้นเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นความรู้และทักษะที่เกิดขึ้นกับนักเรียน
  - 4 จุดประสงค์การเรียนรู้ ระบุถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับนักเรียน หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสร็จสิ้น
  - 5 เป้าหมายตามกรอบ CEFR ระดับ A2 Spoken Interaction : การอภิปราย Discussion สามารถร่วมกับอภิปรายและวางแผนกับผู้อื่น
  - 6 กิจกรรมการเรียนรู้ ตามขั้นตอนการสอน 4 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน Lead-in (L) ขั้นที่ 2 ชี้นำเสนอเนื้อหาบทเรียน Expression (E) ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรม Activity (A) ขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผลและเสริมแรง Feedback and praise (F)
  - 7 การวัดประเมินผลจากชิ้นงาน/ภาระงาน เป็นหลักฐาน/ร่องรอยว่านักเรียนบรรลุมาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัดในเรื่องนั้น ๆ อาจเกิดจากครูผู้สอนกำหนดให้ หรืออาจให้นักเรียนร่วมกัน
- ขั้นที่ 10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายให้ประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพและความเหมาะสมของคู่มือประกอบการใช้รูปแบบการเรียนการสอน จากนั้นนำข้อบกพร่องไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
- ขั้นที่ 11 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช จังหวัดอุบลราชธานี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน พบว่าสามารถจัดกิจกรรมตามคู่มือได้ดีมีรายละเอียดบางส่วนของคู่มือยังไม่ถูกต้องตรงกันกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เช่น กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล

ขั้นที่ 12 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายให้เหมาะสม

ขั้นที่ 13 จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสมบูรณ์เพื่อใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

4.3 สร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ที่มีลักษณะ เป็นลักษณะคำถามปลายเปิด จำนวน 5 ข้อ โดยถามในประเด็นต่อไปนี้

4.3.1 แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

4.3.2 แนวทางการพัฒนาด้านผู้สอน

4.3.3 แนวทางการพัฒนาด้านการใช้ภาษา

4.3.4 แนวทางการพัฒนาการฟังและการพูด

4.3.5 แนวทางการพัฒนาด้านการประเมินผลและสะท้อนบทเรียน

4.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

การสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู หนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา

ขั้นที่ 2 ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา

ขั้นที่ 3 ศึกษาตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เครื่องมือวัดและประเมินผล เทคนิคการออกข้อสอบ การหาคุณภาพข้อสอบ โดยวิเคราะห์ให้ครอบคลุมทุกส่วน

ขั้นที่ 4 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบและการหาคุณภาพแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย

ขั้นที่ 5 วิเคราะห์หลักสูตร เพื่อให้สามารถสร้างแบบทดสอบวัดทักษะทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

ขั้นที่ 6 ศึกษาคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ฟัง พูดระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีการศึกษา

คำอธิบายรายวิชา

ฟัง พูด คำชี้แจง คำบรรยาย คำแนะนำ ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในการ บรรยายลักษณะบุคคล การสมัครงาน ขอและให้ข้อมูล ความช่วยเหลือ และบริการผู้อื่น ถ่ายโอนข้อมูลที่ได้ฟัง อ่านออกเสียง คำ วลี สำนวนง่าย ๆ ประโยคคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำอธิบาย ข้อความที่ซับซ้อน ข้อมูล บทอ่าน เรื่องราวสั้น ๆ ทั้งที่เป็นความเรียงและไม่ใช่ว่าความเรียง จากสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ แล้วถ่ายโอนเป็นคำพูดของตนเอง ในรูปแบบต่าง ๆ สรุปรูป แสดงความคิดเห็น ความต้องการ ความรู้สึกเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง เพื่อเปรียบเทียบ ข้อมูล ข่าวสาร เหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ท้องถิ่น สังคม ประสบการณ์ส่วนตัว การศึกษา การทำงาน ภูมิปัญญาท้องถิ่น วันสำคัญของชาติ ศาสนา วัฒนธรรมไทย และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เห็นคุณค่าของภาษาอังกฤษ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้เพิ่มเติมและเชื่อมโยงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ชั้นที่ 7 แบ่งเนื้อหาสาระทั้งหมดเป็น 8 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

เกษตร

1. Soil quality improvement สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ การงานอาชีพ
2. Ratio and percentage สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ คณิตศาสตร์
3. Acids and bases in daily life สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ วิทยาศาสตร์
4. Water Cycle สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ วิทยาศาสตร์
5. Plants part of flowers สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ วิทยาศาสตร์
6. Air pollution สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ วิทยาศาสตร์
7. Sound perception สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ ศิลปะ นาฏศิลป์ ดนตรี
8. Magnet and Electricity สัมพันธ์กับกลุ่มสาระฯ วิทยาศาสตร์

ผู้วิจัยได้ใช้ จำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้ นำมาสร้างแผนการสอน เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

ชั้นที่ 8 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ภาษา กับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น โดยแบ่งชื่อเรื่องย่อยประจำบทดังตัวอย่างตาราง 1

ชั้นที่ 9 กำหนดจำนวนข้อสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก (หรือ 5 ตัวเลือก) ที่เขียนทั้งหมดและต้องการใช้จริง (จำนวนที่เขียนข้อสอบเมื่อไว้ 20%-50%) แล้วทำการเขียนข้อสอบให้สอดคล้องกับชื่อเรื่องและจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละข้อ ดังตัวอย่างตาราง 13

ตาราง 13 แสดงจำนวนข้อสอบที่เขียนทั้งหมดและที่ต้องการจำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้

ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
		ทั้งหมด	ต้องการ
1. Soil quality improvement	1. ฟังและพูดขั้นตอนการสรุปผลการทดลองได้ 2. ตอบคำถามจากเรื่อง sour soil ได้ 3. ทดลองความเป็นกรดของดินได้ 4. คิดแก้ปัญหาดินเปรี้ยวได้ 5. เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับ Soil quality improvement ในชุมชนตนเองได้	6	5
2. Ratio and percentage	1. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องอัตราส่วนได้ 2. ฟังและพูดอธิบายและสรุปวิธีแก้โจทย์ปัญหา 3. คิดแก้ปัญหาจากสถานการณ์จำลองเรื่องอัตราส่วนที่กำหนดได้ 4. ใช้ความรู้เรื่องอัตราส่วนในการสร้างผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรท้องถิ่นได้	6	5
3. Acids and bases in daily life	1. ฟังและพูดขั้นตอนการสรุปผลการทดลองเกี่ยวกับกรด-เบสในชีวิตประจำวันได้ 2. ทดสอบความเป็นกรด-เบสจากการใช้ในชีวิตประจำวันโดยใช้ Universal indicator 3. สามารถคิดแก้ปัญหาการทดสอบความเป็นกรดเมื่อไม่มี Universal indicator ได้ 4. ฟังและพูดอธิบายเกี่ยวกับกรด-เบสในอาหารประจำภาคอีสานได้	6	5
4. Water Cycle	1. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องการเกิดฝนได้ 2. ฟังและพูดอธิบายและขั้นตอนวัฏจักรของน้ำได้ 3. นำเสนอขั้นตอนการทดลองการระเหยของน้ำได้	6	5
5. Plants part of flowers	1. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องส่วนประกอบต่าง ๆ ของดอกได้ 2. ฟังและพูดอธิบายและขั้นตอนการผสมเกสรได้ 3. นำเสนอขั้นตอนการทดลองส่วนประกอบของดอกได้	6	5

ตาราง 13 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
		ทั้งหมด	ต้องการ
6. Air pollution	1. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องการเกิดมลพิษได้ 2. ฟังและพูดอธิบายและขั้นตอนการเกิด P.M.2.5 ได้ 3. นำเสนอขั้นตอนการทดลองการเกิดควันพิษได้	6	5
7. Sound perception	1. ฟังและพูดขั้นตอนการสรุปผลการทดลองเรื่อง High-pitch and low-pitch ได้ 2. ทดลองเรื่อง High-pitch and low-pitch ได้ 3. สามารถใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้	6	5
8. Magnet and Electricity	1. ฟังและพูดใจความสำคัญของขั้นตอนการสรุปผลการทดลองเรื่อง Magnet and Electricity ได้ 2. ทดลองและพูดขั้นตอนการจำแนกประเภทของสิ่งของโดยใช้หลักการดึงดูดของแม่เหล็กเป็นเกณฑ์ได้ 3. พุดรายงานผลการทดลองการจำแนกประเภทของสิ่งของโดยใช้หลักการดึงดูดของแม่เหล็กเป็นเกณฑ์ได้ 4. สามารถใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้	6	5
รวม		48	40

ขั้นที่ 10 นำตาราง 2 แสดงความสัมพันธ์ที่วิเคราะห์ไว้แล้วในขั้นที่ 3 และข้อสอบที่สร้างขึ้นตามตาราง 2 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3-5 คนพิจารณาตัดสินว่าหัวข้อเรื่องเหล่านั้นสัมพันธ์กันหรือไม่ และข้อสอบแต่ละข้อสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ดังกล่าวหรือไม่ ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่

1. รองศาสตราจารย์ ดร.นิราศ จันทร์จิตร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ เรือนนระการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล
3. นางยิหวา ผุดผา พิฉิมทธาวิ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนชุมชน ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน

4. อาจารย์ ดร.สงวนศรี ไทรอค คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
หมู่บ้านจอมบึง ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน

5. ดร.จิรา ลังกา ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญพิเศษ สพม. 29
ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

1. การพิจารณาความสัมพันธ์ในตารางที่ 2 ระหว่าง หัวเรื่อง ความคิดรวบ
ยอด และจุดประสงค์การเรียนรู้ (ชั้นที่ 3) ควรเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนแก้ไขปรับปรุงข้อความ

2. การพิจารณาข้อสอบแต่ละข้อว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
หรือไม่ ในตาราง 2 และชั้นที่ 6 คือการหาความเที่ยงตรง (Validity) ให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนใช้วิธี

ตรวจสอบรายการ (Check list) แล้วผู้วิจัยนำมาหาค่าเฉลี่ย $\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$ (ถ้าเป็นข้อสอบอิงเกณฑ์
เรียกว่าหาค่า IOC คือ $IOC = \frac{\sum R}{N}$) ถ้าได้ ข้อสอบข้อนั้นใช้ได้ผลปรากฏว่าได้ข้อสอบเข้าเกณฑ์
48 ข้อ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.5 ถึง 1.00 การพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
การเรียนรู้

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อต่อไปนี้ วัดตรงกับ
จุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยกาเครื่องหมาย/ลงในข้อ 1, 0 หรือ -1 ที่ตรงกับความคิดเห็นของ
ท่านดังนี้

1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบวัดตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 แน่ใจว่าข้อสอบวัดไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ชั้นที่ 11 นำข้อสอบที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญมาพิมพ์เป็น
แบบทดสอบ แล้วนำไปทดลองใช้ (ชั้นที่เจ็ดนำข้อสอบที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญมาพิมพ์เป็น
แบบทดสอบแล้วนำไปทดลองสอบ (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน
เพื่อนำผลการทดลองมาหาค่าคุณภาพของข้อสอบ

ชั้นที่ 12 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
เพิ่มเติมที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วมา Try out กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าคุณภาพแบบทดสอบ
โดยแบบทดสอบวัดผลทักษะทางการเรียนมีค่าความยาก (P) ตั้งแต่ 0.28–0.74 และมีค่าอำนาจ
จำแนก (r) ตั้งแต่ 0.32–0.85

ชั้นที่ 13 นำข้อสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 40 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นของ
แบบทดสอบ 0.81 พบว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ที่มีคุณภาพตามเกณฑ์จำนวน 40 ข้อ (แสดงในภาคผนวก) และจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์
เตรียมนำไปทดลองใช้ต่อไป

ขั้นที่ 14 พิมพ์แบบทดสอบเป็นฉบับจริงเพื่อนำไปเก็บข้อมูล

5. แบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาด้านการฟัง

การสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบทางภาษาทักษะการฟัง นักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 มีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู หนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 และเนื้อหาที่เกี่ยวข้องการเรียนการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ที่เกี่ยวกับ
ทักษะการฟัง

ขั้นที่ 2 ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนการสอนแบบ
บูรณาการภาษาและเนื้อหา ที่เกี่ยวกับทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง

ขั้นที่ 3 ศึกษาตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้
การวัดและประเมินผล เครื่องมือวัดและประเมินผล เทคนิคการออกข้อสอบ การหาคุณภาพข้อสอบ
โดยวิเคราะห์ให้ครอบคลุมทุกส่วน

ขั้นที่ 4 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง

ขั้นที่ 5 วิเคราะห์หลักสูตรเพื่อให้สามารถใช้แบบทดสอบวัดทักษะทาง
ภาษาอังกฤษด้านการฟัง

ขั้นที่ 6 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง เป็นแบบปรนัย
4 ตัวเลือก ตอบถูก ได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน จำนวน 20 ข้อ จึงมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน

ขั้นที่ 7 นำแบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง ทั้ง 20 ข้อ
เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์ วิเคราะห์
ความสอดคล้อง IOC (Index of concurrence) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
ให้คะแนน 0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์หรือไม่

ให้คะแนน -1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่สอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญผ่านเกณฑ์ทั้ง 20 ข้อ โดยมีข้อเสนอแนะให้ปรับปรุง
ตัวลองให้เป็นตัวลองที่ดีในแบบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟังด้วย ผู้วิจัยปรับปรุงตาม
คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นที่ 8 นำแบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟังที่ปรับปรุงตาม
คำแนะนำที่ผ่านเกณฑ์การวิเคราะห์ความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญแล้วมาปรับปรุงตามคำแนะนำ

จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบทักษะทางภาษาด้านการฟัง เตรียมนำไปทดลองใช้ try out กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบจากนั้นนำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนเพื่อวิเคราะห์หาค่าความยาก (P) และอำนาจจำแนก (r) (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551)

ขั้นที่ 9 นำแบบทดสอบวัดทักษะด้านการฟังที่คัดเลือกไว้ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟังเท่ากับ 0.88 แสดงว่าแบบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง มีความเชื่อมั่นสามารถนำไปใช้ได้

6. แบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาด้านการพูด

การสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู หนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และเนื้อหาที่เกี่ยวข้องการเรียนการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ที่เกี่ยวกับทักษะการพูด

ขั้นที่ 2 ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ที่เกี่ยวกับทักษะการพูด

ขั้นที่ 3 ศึกษาตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เครื่องมือวัดและประเมินผล เทคนิคการออกข้อสอบ การหาคุณภาพข้อสอบ โดยวิเคราะห์ให้ครอบคลุมทุกส่วน

ขั้นที่ 4 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด

ขั้นที่ 5 วิเคราะห์หลักสูตร เพื่อให้สามารถแบบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด

ขั้นที่ 6 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด เป็นแบบสถานการณ์ จำนวน 6 สถานการณ์ แต่ละสถานการณ์พิจารณา 5 ด้าน ดังนี้ ด้านที่ 1 Content ด้านที่ 2 Language ด้านที่ 3 skills and aids ด้านที่ 4 Coherence and Organization และด้านที่ 5 Creativity แต่ละด้านให้คะแนนโดยใช้ Rubric for Speaking-Assessment Script 4 ระดับ (Excellent (4) ,Good (3), Average (2) และBelow average (1)) ดังนั้นแต่ละสถานการณ์จึงมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน รวมทั้ง 6 สถานการณ์คะแนนเต็มเท่ากับ 120 คะแนน

ขั้นที่ 7 นำแบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูดทั้ง 6 สถานการณ์ และ Rubric for Speaking-Assessment Script เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อประเมิน

ความสอดคล้องของข้อความกับจุดประสงค์ วิเคราะห์ความสอดคล้อง IOC (Index of concurrence) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

	ให้คะแนน +1	เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์
	ให้คะแนน 0	เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่
จุดประสงค์หรือไม่มีจุดประสงค์	ให้คะแนน -1	เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญผ่านเกณฑ์ทั้ง 6 สถานการณ์

โดยมีข้อเสนอแนะให้ปรับปรุง Rubric for Speaking -Assessment Script ให้เป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น ผู้วิจัยปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นที่ 8 นำแบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูดที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วมา Try out กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบ โดยให้นักเรียนพิจารณาสถานการณ์ทุกสถานการณ์ จากนั้นพูดสื่อความหมายโดยครูชี้แจงขอบเขตการพูดนำเสนอทั้ง 5 ด้านดังนี้ ด้านที่ 1 Content ด้านที่ 2 Language ด้านที่ 3 skills and aids ด้านที่ 4 Coherence and Organization และด้านที่ 5 Creativity จากนั้นชี้แจงเกณฑ์การให้คะแนนโดยใช้ Rubric for Speaking-Assessment Steps 4 ระดับ (Excellent (4), Good (3), Average (2) และ Below average (1)) ส่วนการให้คะแนน ครูให้คะแนนนักเรียนแต่ละคน แต่ละสถานการณ์ จำนวน 2 คน

ขั้นที่ 9 นำคะแนนของครูผู้ให้คะแนนทั้งสองคนที่ให้คะแนนจากการประเมินทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูดของนักเรียนทั้ง 40 คน มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด โดยประยุกต์ใช้วิธีทดสอบซ้ำ (Test-Retest Method) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน คือนักเรียนสอบครั้งเดียว แต่ครูผู้ให้คะแนน 2 คน (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2551) ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูดได้เท่ากับ 0.884 แสดงว่าแบบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด มีความเชื่อมั่นสามารถนำไปใช้ได้

7. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนตามรูปแบบต่อการเรียนตามรูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

การสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนตามรูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาทฤษฎีการประเมินที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 2 ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความพึงพอใจ

ขั้นที่ 3 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากธีรวุฒิ เอกะกุล (2553)

ขั้นที่ 4 ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน

เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขั้นที่ 5 ศึกษาการเรียนการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ทักษะการฟัง

การพูด

ขั้นที่ 6 กำหนดข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนที่ต้องการจะวัด จำนวนข้อที่

ต้องการ

ขั้นที่ 7 กำหนดขอบเขต จุดมุ่งหมายและรูปแบบคำถามโดยใช้มาตรฐานประเมิน

ค่า (Rating scale) ตามวิธีของ Likert (ธีรวุฒิ เอกะกุล, 2553) ซึ่งกำหนดค่าคะแนน 5 ระดับ

ขั้นที่ 8 ร่างแบบสอบถามให้มีลักษณะดังนี้

1. คำถามสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมาย
2. คำถามชัดเจน กระชับ แต่ละข้อถามประเด็นเดียว
3. การเรียนลำดับข้อคำถามคำนึงถึงความต่อเนื่องกัน
4. ชี้แจงในการตอบแบบสอบถามชัดเจน
5. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนตามรูปแบบการสอน

เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์ วิเคราะห์ความสอดคล้อง IOC (Index of concurrence) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับ

วัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับ

วัตถุประสงค์หรือไม่

ให้คะแนน -1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่สอดคล้องกับ

วัตถุประสงค์

ขั้นที่ 9 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนตามรูปแบบการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผ่านเกณฑ์การวิเคราะห์ความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญแล้วมา ปรับปรุงตามคำแนะนำ

นำผลคะแนนความพึงพอใจมาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลผลการประเมินโดยใช้เกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

- คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
- คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
- คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
- คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ขั้นที่ 10 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนตามรูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนตามรูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความเหมาะสม และผู้เชี่ยวชาญกำหนดเกณฑ์ตัดสินคุณภาพค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป

ขั้นที่ 11 นำแบบสอบถามมาปรับปรุง แก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำแบบสอบถามไป try out กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช จำนวน 10 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับได้เท่ากับ 0.900 ได้จำนวน 15 ข้อ จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยระยะที่ 2 ดังนี้

5.1 เก็บรวบรวมข้อมูลในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย

5.1.1 การสอบถามเพื่อประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอน และ เอกสารประกอบการใช้รูปแบบ ได้แก่ คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน แผนการจัดการเรียนรู้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง การพูด แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถามความพึงพอใจ

5.1.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลในทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน

เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากการทดลองใช้ (Try out) การสังเกตและการสัมภาษณ์นักเรียน สำหรับการทดสอบแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One-on-one Testing) และการทดสอบกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) การทดลองแบบภาคสนาม (Field Testing)

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) จากเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

โดยนำมาจำแนกเนื้อหาที่ใกล้เคียงกันและสรุปตามประเด็นที่กำหนดไว้ จากนั้นผู้วิจัยทำการวิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้รูปแบบมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

6.2 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

6.2.1 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) ที่ได้จากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ นำมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผล ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลในรูปค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมมาก

คะแนน 3 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมน้อย

คะแนน 1 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

6.2.2 คะแนนที่ได้จากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน นำมาหาค่าเฉลี่ยแล้วนำค่าเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

การกำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของรูปแบบพิจารณาจากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และความเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จะถือว่ารูปแบบมีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้จริง

6.3 การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นนี้ใช้สถิติในการหาคุณภาพเครื่องมือและสถิติพื้นฐาน

ดังนี้

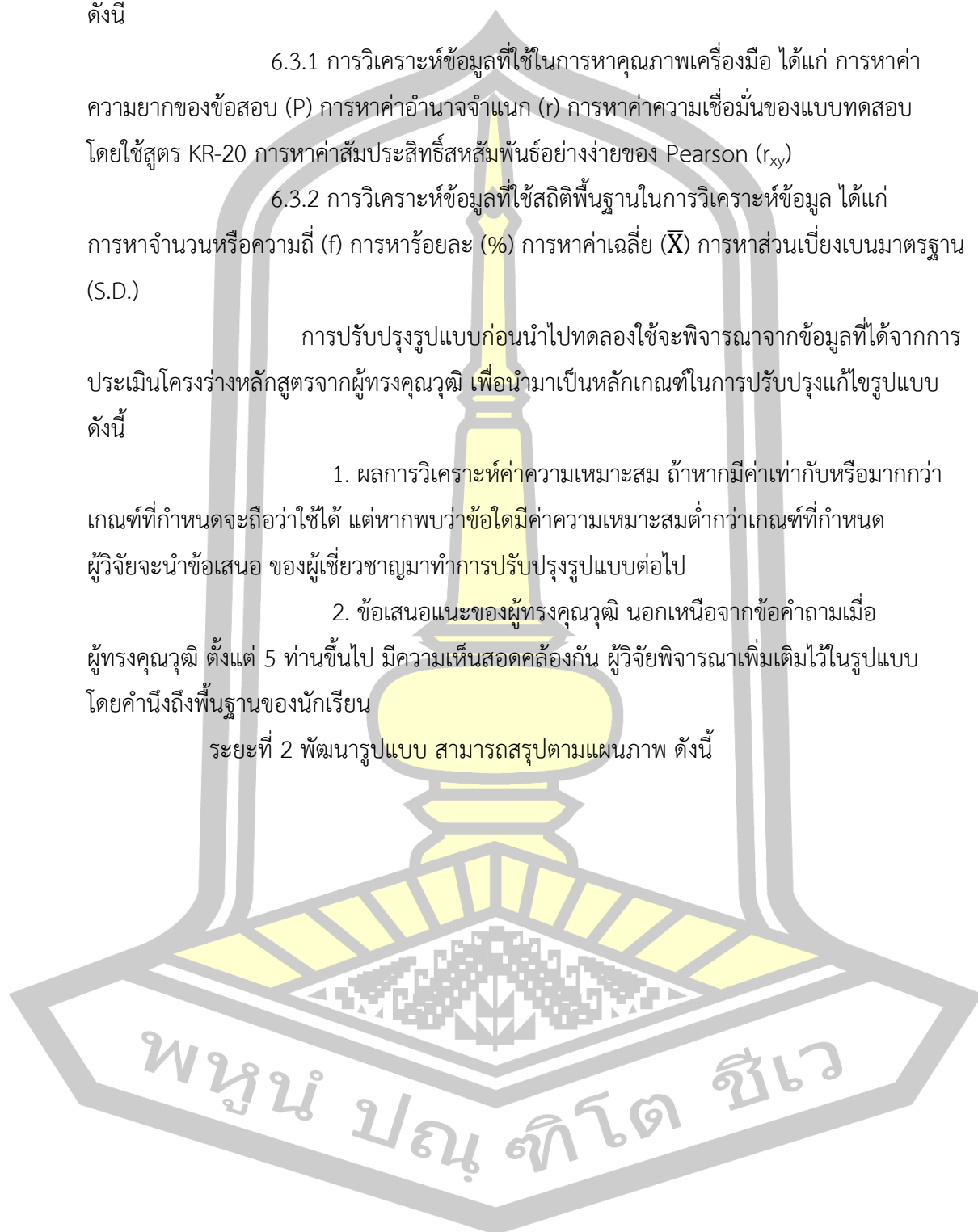
6.3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ การหาค่าความยากของข้อสอบ (P) การหาค่าอำนาจจำแนก (r) การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของ Pearson (r_{xy})

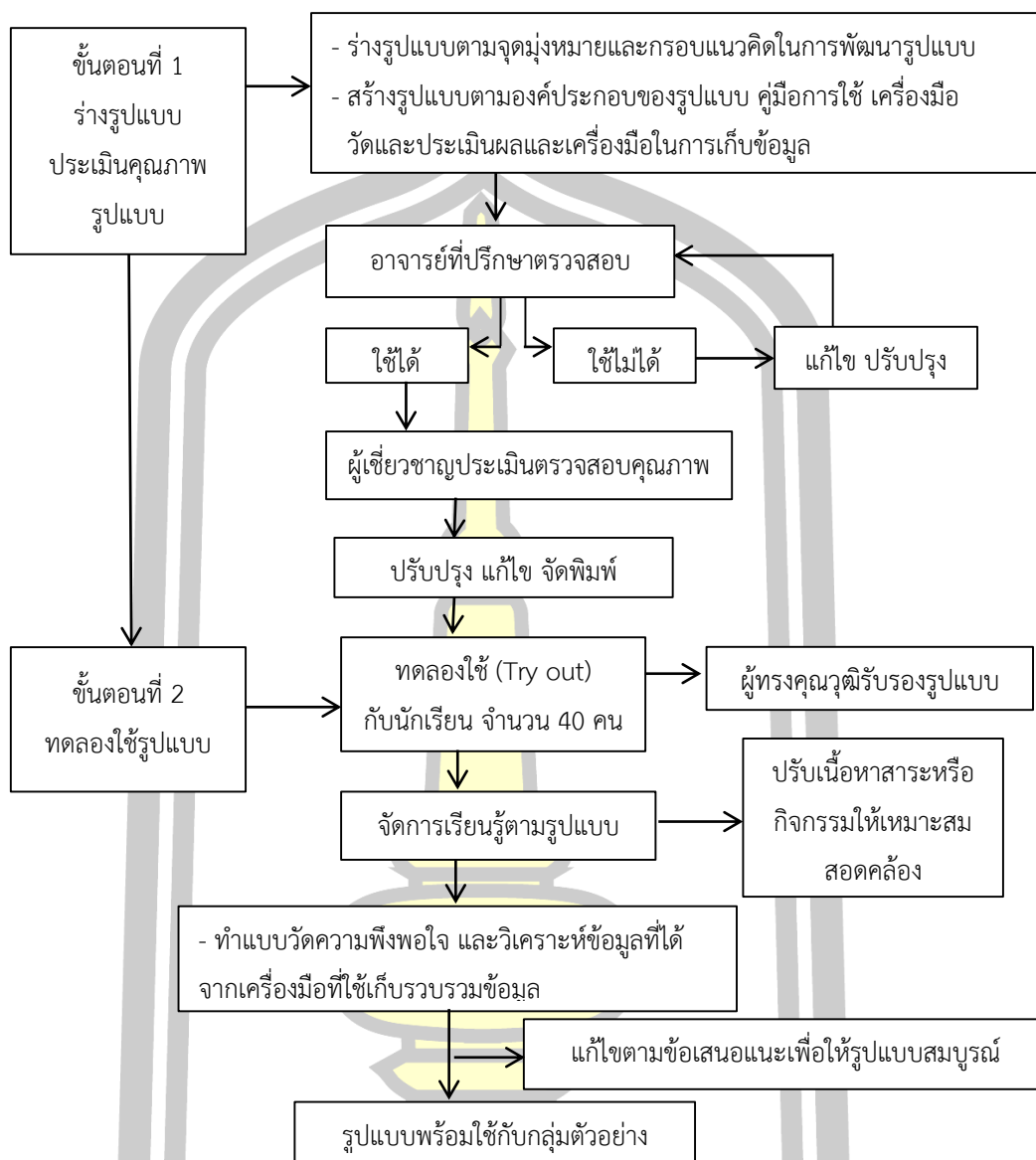
6.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาจำนวนหรือความถี่ (f) การหาร้อยละ (%) การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

การปรับปรุงรูปแบบก่อนนำไปทดลองใช้จะพิจารณาจากข้อมูลที่ได้จากการประเมินโครงร่างหลักสูตรจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำมาเป็นหลักเกณฑ์ในการปรับปรุงแก้ไขรูปแบบ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม ถ้าหากมีค่าเท่ากับหรือมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดจะถือว่าใช้ได้ แต่หากพบว่าข้อใดมีค่าความเหมาะสมต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยจะนำข้อเสนอ ของผู้เชี่ยวชาญมาทำการปรับปรุงรูปแบบต่อไป
2. ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ นอกเหนือจากข้อคำถามเมื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ ตั้งแต่ 5 ท่านขึ้นไป มีความเห็นสอดคล้องกัน ผู้วิจัยพิจารณาเพิ่มเติมไว้ในรูปแบบ โดยคำนึงถึงพื้นฐานของนักเรียน

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบ สามารถสรุปตามแผนภาพ ดังนี้

ภาพประกอบ 6 การดำเนินการวิจัยระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบ

ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบ

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเด็นย่อย ดังนี้

1.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

1.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูด ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ก่อนและหลังการทดลอง

1.3 เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ก่อนและหลังการทดลอง

1.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา หลังการจัดกิจกรรม

2. ประชากรและตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช จังหวัดอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 จำนวน 705 คน

2.2 ตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราชจังหวัดอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 80 คน จาก 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบสุ่มกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความเท่าเทียมกันของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ห้อง ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที พบว่า ทั้ง 2 ห้อง มีค่าคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกันทางสถิติ และทั้ง 2 ห้องมีจำนวนนักเรียนเท่ากัน คือห้องละ 40 คน จากนั้นผู้วิจัยจึงทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการสุ่มแบบกลุ่มด้วยวิธีจับสลากซึ่งใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม ได้กลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 ซึ่งได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และกลุ่มควบคุมคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/12 ซึ่งได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.2 ตัวแปรตาม ตัวแปรในการวิจัยระยะที่ 3 แบ่งตามความมุ่งหมายย่อยของการวิจัย เป็น 3 ตัวแปร คือ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ 2) ทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูด และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนตามรูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

4. แบบแผนการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยกึ่งเชิงทดลอง (Quasi Experimental Research) โดยมีแบบแผนการทดลองแบ่งแยกย่อยตามการทดลองวัดตัวแปรตาม ดังนี้

4.1 แบบแผนการวิจัยที่ใช้ในการศึกษาเพื่อวัดตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ใช้แบบกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยการสุ่มวัดก่อนและหลังการทดลอง (Randomized control group-pretest posttest design) แสดงดังภาพประกอบ 7

(R) E	O1	x	O2
(R) C	O1	-	O2

เมื่อ	R	แทน	การสุ่ม
	E	แทน	กลุ่มทดลอง
	C	แทน	กลุ่มควบคุม
	O1	แทน	การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน
	O2	แทน	การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน
	X	แทน	การจัดกระทำ (Treatment) คือการสอนโดยใช้รูปแบบฯ

ภาพประกอบ 7 แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยการสุ่มวัดก่อนและหลังการทดลอง (Randomized control group-pretest posttest design)

4.2 แบบแผนการวิจัยที่ใช้ในการศึกษาเพื่อวัดตัวแปรตาม คือ ทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูด แบบแผนการวิจัยแบบศึกษากลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการทดลอง (One-group pretest-posttest design) แสดงดังภาพประกอบ 8

O1   x   O2

เมื่อ O1 แทน การทดสอบก่อนเรียน
 X แทน การจัดการกระทำ (Treatment) คือการสอนโดยใช้รูปแบบฯ
 O2 แทน การทดสอบหลังเรียน

ภาพประกอบ 8 แบบแผนการวิจัยแบบศึกษากลุ่มเดียว วัดก่อนและหลังการทดลอง (One-group pretest-posttest design)

4.3 แบบแผนการวิจัยที่ใช้ในการศึกษาเพื่อวัดตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ใช้ระเบียบวิธีแบบแผนการวิจัยแบบศึกษากลุ่มเดียว วัดเฉพาะหลังการทดลอง (One-group posttest only design) แสดงดังภาพประกอบ 9

x   O2

เมื่อ X แทน การจัดการกระทำ (treatment) คือการสอนโดยใช้รูปแบบฯ
 O2 แทน การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

ภาพประกอบ 9 แบบแผนการวิจัยแบบศึกษากลุ่มเดียว วัดเฉพาะหลังการทดลอง (One-group posttest only design)

5. การออกแบบการวิจัยโดยใช้หลัก Max Min Con

5.1 Max (Maximization of Independent Variable Variance) หมายถึง การทำให้ความแปรปรวนหรือความแตกต่างของตัวแปรอิสระมีค่าสูงสุด โดยการจัดการทำให้ตัวแปรอิสระแตกต่างกันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการโดยทำให้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระ 2 รูปแบบ คือ ในกลุ่มทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา และในกลุ่มควบคุมใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ โดยพยายามจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้ทั้งสอง

แบบให้มีความแตกต่างกันมาก ๆ เพื่อให้ตัวแปรตามที่ต้องการศึกษามีโอกาสได้รับการพัฒนาแตกต่างกันมากขึ้น เมื่อใช้สถิติทดสอบก็จะพบว่าตัวแปรสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วย

5.2 Min (Minimization of Error Variance) หมายถึง การทำให้ความแปรปรวน หรือความแตกต่างอันเนื่องมาจากความคลาดเคลื่อนมีค่าต่ำสุด ซึ่งดำเนินการดังนี้ คือ ควบคุมเงื่อนไขในการทดลองต่างๆ ให้มีระบบและรัดกุม คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และทำเครื่องมือวัดให้มีความเชื่อมั่นสูง และผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มด้วยตนเอง และจัดกิจกรรมในช่วงเวลาใกล้เคียงกันให้มากที่สุด

5.3 Con (Control of Extraneous Variable) หมายถึง การควบคุมอิทธิพลของตัวแปรเกินไม่ให้มีผลต่อตัวแปรตาม เช่น การสุ่มนักเรียนเข้ากลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนแบบปกติ ต้องพิจารณาความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่มให้เท่าเทียมกัน เมื่อทดสอบด้วยสถิติแล้วไม่แตกต่างกัน จัดบรรยากาศการเรียนรู้ในชั้นเรียนของทั้งสองกลุ่มใกล้เคียงกันให้มากที่สุด และจัดเวลาเรียนให้เป็นช่วงเวลาเดียวกันทั้งสองกลุ่ม

6. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 3 แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

6.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา และเครื่องมือประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้บทเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาและแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบ

6.2 เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

6.2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

6.2.2 แบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง

6.2.3 แบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านพูด

6.2.4 แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนตามรูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้สร้างและหาคุณภาพเรียบร้อยแล้วในการวิจัยระยะที่ 2

7. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

7.1 ขอนหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อขอความอนุเคราะห์การเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการจัดการ

เรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

7.2 ประธานผู้อำนวยการโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราชและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อขอความอนุเคราะห์ด้านสถานที่ ครูผู้ประสานงาน และนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

7.3 ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนว การเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งเป็นนักเรียนเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช

7.4 จัดการเรียนรู้ในชั่วโมง รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนักเรียนสัปดาห์ ๆ ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง ซึ่งผู้วิจัยปฏิบัติการสอนและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการใช้ รูปแบบจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

7.4.1 ทำการชี้แจงความเป็นมาของรูปแบบ จุดมุ่งหมาย กระบวนการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลแก่นักเรียนให้เข้าใจ

7.4.2 จัดกิจกรรมการเรียนรู้สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง จำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้

7.5 ผู้วิจัยบันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และสังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมของ นักเรียน

7.6 เมื่อจบแต่ละหน่วยการเรียนรู้มีการทดสอบท้ายหน่วย บันทึกอนุทิน และมีการสัมภาษณ์ หลังการเรียนรู้จบในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

7.7 ในการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 20 ให้นักเรียนสะท้อนความคิดเห็น ผลการเรียนรู้ที่ได้ จากการเรียนรู้ในรูปแบบที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษา และเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

7.8 นักเรียนทำแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบที่ส่งเสริมทักษะทาง ภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5

8. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการ ดังนี้

8.1 ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) จากเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

โดยนำมาจำแนกเนื้อหาที่ใกล้เคียงกันและสรุปตามประเด็นที่กำหนดไว้ จากนั้นผู้วิจัยทำการวิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้รูปแบบมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

8.2 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

8.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนภายในกลุ่มตัวอย่าง ด้วยสถิติ t-test dependent และเปรียบเทียบ คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนระหว่างกลุ่มตัวอย่างด้วยสถิติ t-test Independent

8.2.2 ทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูด ผู้วิจัยวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนจากการวัดทักษะด้านการฟัง-พูด ด้วยสถิติ t-test dependent และนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษ มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ เพื่อดูพัฒนาการของนักเรียนแต่ละหน่วย โดยแปลผลจากค่าคะแนนร้อยละ ดังนี้

ร้อยละ 80.00 – 100.00	หมายถึง นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจทักษะภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด
ร้อยละ 75.00 – 79.99	หมายถึง นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจทักษะภาษาอังกฤษในระดับมาก
ร้อยละ 65.00 – 74.99	หมายถึง นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจทักษะภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง
ร้อยละ 55.00 – 64.99	หมายถึง นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจทักษะภาษาอังกฤษในระดับน้อย
ต่ำกว่าร้อยละ 55.00	หมายถึง นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ ทักษะภาษาอังกฤษในระดับน้อยที่สุด

8.2.3 นำข้อมูลที่ได้จากแบบวัดความพึงพอใจต่อรูปแบบ คำนวณค่าเฉลี่ยและแปลผล ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง มีความพึงพอใจต่อรูปแบบระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง ความพึงพอใจต่อระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง มีความพึงพอใจต่อรูปแบบระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง ความพึงพอใจต่อรูปแบบระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง มีความพึงพอใจต่อรูปแบบระดับน้อยที่สุด

9. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

9.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

9.1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยคำนวณจากสูตรต่อไปนี้ ดังนี้ (คณาจารย์ภาควิชาวิจัย และพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2556)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

9.1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยคำนวณจากสูตรต่อไปนี้ ดังนี้ (คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2556)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

N แทน จำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด

9.1.3 ร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่หรือจำนวนข้อมูลคุณลักษณะที่สนใจศึกษา

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

9.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

9.2.1 ค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบและแบบสอบถาม โดยใช้สูตร
ดัชนีความสอดคล้อง IOC ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553)

$$IOC = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

9.2.2 ค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบโดยใช้สูตร ดังนี้
(สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553)

$$P = \frac{R}{N} , \quad r = \frac{P_H - P_L}{n}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยาก
 N แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด
 R แทน จำนวนผู้ตอบถูกทั้งหมด
 r แทน ค่าอำนาจจำแนก
 n แทน จำนวนผู้ตอบถูกทั้งหมดในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ
 P_H แทน จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มสูง
 P_L แทน จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

9.2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ดังนี้
(สมนึก ภัททิยธนี, 2546)

$$r_u = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right]$$

เมื่อ	r_{tt}	แทนค่า	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	n	แทนค่า	จำนวนข้อสอบทั้งฉบับ
	p	แทนค่า	อัตราส่วนผู้ตอบถูกในข้อนั้น
	q	แทนค่า	อัตราส่วนผู้ตอบผิดในข้อนั้น
	S^2	แทนค่า	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

9.2.4 หาค่าความสัมพันธ์ของแบบประเมินกับคะแนนรวมรายข้อ คำนวณจากสูตร ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
	$\sum X$	แทน	ผลบวกของคะแนนชุด X
	$\sum Y$	แทน	ผลบวกของคะแนนชุด Y
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่างข้อมูลชุด X และ Y แต่ละคู่
	X^2	แทน	ผลบวกคะแนนชุด X
	Y^2	แทน	ผลบวกของคะแนนชุด Y
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบ

9.2.5 หาค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด โดยประยุกต์ใช้วิธีทดสอบซ้ำ (Test-Retest Method) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน นักเรียนสอบครั้งเดียว แต่ครูผู้ให้คะแนน 2 คน ดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2551)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	X	แทน	ชุดของคะแนนรวมจากการทดสอบและให้คะแนนของครูคนที่ 1
	Y	แทน	ชุดของคะแนนรวมจากการทดสอบและให้คะแนนของครูคนที่ 2
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบ

9.2.6 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดความพึงพอใจโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ Cronbach ดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2551)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกต
	k	แทน	จำนวนข้อ
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนรายข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

9.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

9.3.1 สูตรการทดสอบค่าเฉลี่ย

9.3.1.1 สูตรการทดสอบค่าเฉลี่ย

1) การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 ค่าที่ได้จากตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample t-test) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
	S_1^2, S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
	n_1, n_2	แทน	จำนวนคนในตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
	df	แทน	องศาเสรี

2) การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 ค่าที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่ไม่เป็นอิสระจากกันหรือกลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์กัน (Dependent Sample t-test) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553)

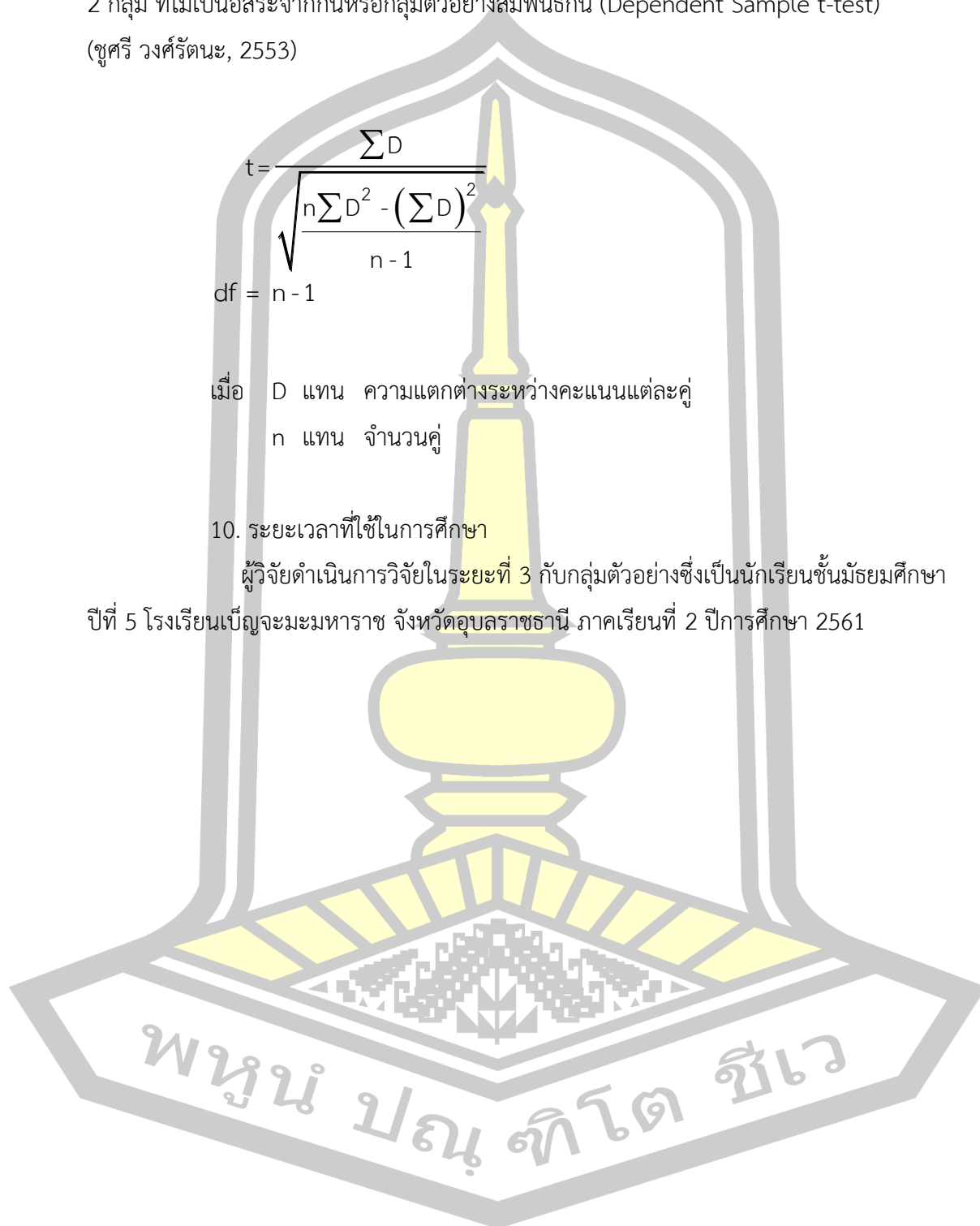
$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่
n แทน จำนวนคู่

10. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในระยะที่ 3 กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช จังหวัดอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิจัยเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็นลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนผลการออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบที
df	แทน	องศาเสรี
p	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
l	แทน	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น
D	แทน	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง
PNI	แทน	ดัชนีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
%	แทน	ร้อยละ

ลำดับขั้นตอนผลการออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

ระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็น ในการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 (จังหวัดอุบลราชธานี)

ระยะที่ 2 ออกแบบและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะทางภาษาอังกฤษ (Design and Development)

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะทางภาษาอังกฤษ
(Implementation and Evaluation)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 1 ผลการศึกษาความต้องการจำเป็น

1. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ใน 5 ด้าน ประกอบด้วย
  - 1.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน
  - 1.2 ด้านครูผู้สอน
  - 1.3 ด้านการใช้ภาษา
  - 1.4 ด้านการฟังและการพูด
  - 1.5 ด้านการประเมินผลและสะท้อนบทเรียน
2. การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับความต้องการจากมากไปหาน้อย
3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามความต้องการจำเป็นที่สำคัญใน 3 ลำดับแรก
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ใน 5 ด้าน ประกอบด้วยข้อมูลดังต่อไปนี้
  - 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 14 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ			
	ชาย	158	44.88
	หญิง	194	55.12

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2. อายุ		
14 ปี-15 ปี	22	6.25
16 ปี-17 ปี	232	65.90
18 ปี-19 ปี	98	27.85
3. โรงเรียน		
เบ็ญจมะมหาราช	66	18.75
นารีนุกูล	58	16.47
โพธิ์ไทรพิทยาคาร	15	4.26
เดชอุดม	27	7.67
ศรีเมืองพิทยาคาร	57	16.20
มัธยมตระการพืชผล	33	9.37
อำนาจเจริญ	52	14.78
ปทุมราชวงศา	13	3.70
หัวตะพานวิทยาคม	31	8.80
4. เกรดเฉลี่ย		
ต่ำกว่า 2.00	3	0.86
2.00-3.00	137	38.92
3.01-4.00	212	60.22

จากตาราง 14 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 55.12 มีอายุระหว่าง 16-17 ปี คิดเป็นร้อยละ 65.90 สังกัดโรงเรียนเบ็ญจมะมหาราช จำนวนสูงสุด และมีเกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.01-4.00 คิดเป็นร้อยละ 60.22

4.2 ความต้องการจำเป็นวิเคราะห์จากความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็นในแต่ละด้าน ทั้ง 5 ด้าน ดังปรากฏในตาราง 15-20

ตาราง 15 ความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย ในแต่ละด้าน

สภาพการจัดการเรียนรู้	สภาพที่เป็นจริง		สภาพที่คาดหวัง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.54	.956	4.19	.890
2. ด้านครูผู้สอน	3.43	1.011	4.31	.894
3. ด้านการใช้ภาษา	3.69	1.076	4.31	.894
4. ด้านการฟังและการพูด	2.96	1.137	4.27	.879
5. ด้านการประเมินผลและสะท้อนบทเรียน	3.42	1.015	4.31	.908

จากตาราง 15 จะเห็นได้ว่า ของสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่คาดหวังของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในแต่ละด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็นแตกต่างกัน และผลการวิเคราะห์ข้อมูลยังพบอีกว่า สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าสภาพที่ควรจะเป็นในทุกด้าน

4.3 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็นรายข้อ
ในแต่ละด้าน ทั้ง 5 ด้าน ดังปรากฏในตาราง 16

ตาราง 16 ความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการจัดการเรียน

สภาพการจัดการเรียนรู้	สภาพที่เป็นจริง		สภาพที่คาดหวัง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. แจ้งให้นักเรียนทราบถึงหัวข้อเนื้อหาที่จะเรียนก่อน เริ่มต้นบทเรียน	3.73	.98	4.29	.915
2. บอกให้นักเรียนทราบถึงความสัมพันธ์ของภาษาและ เนื้อหา ก่อนเริ่มบทเรียน	3.54	.97	4.16	.899

ตาราง 16 (ต่อ)

สภาพการจัดการเรียนรู้	สภาพที่เป็นจริง		สภาพที่คาดหวัง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
3. ใช้สื่อการเรียนการสอน เช่น รูปภาพ วีดิโอ ภาพวาด เป็นต้นในการแนะนำหัวข้อเรื่องใหม่	3.45	.87	4.15	.869
4. จัดกิจกรรมในการเรียนรู้ นำเข้าสู่บทเรียน	3.50	.98	4.29	.91
5. ใช้แผนผังกราฟิก แผนผังความคิด ตาราง แผนภูมิ ไดอะแกรม เพื่อค้นหาและจัดระเบียบสิ่งที่นักเรียนรู้ กับบทเรียน	3.48	.90	4.12	.86
6. ได้ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียน	3.55	.94	4.15	.87

จากตาราง 16 จะเห็นได้ว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน

โดย ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่คาดหวังแตกต่างกัน และจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลยังพบอีกว่า สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าสภาพที่คาดหวังทุกข้อ

ตาราง 17 ความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านครูผู้สอน

สภาพการจัดการเรียนรู้	สภาพที่เป็นจริง		สภาพที่คาดหวัง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ปฏิบัติการสอนโดยใช้ หนังสือ รูปภาพ สื่อของจริง วีดิโอ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียน	3.36	.96	4.32	.91
2. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดในชั้นเบื้องต้นและขั้นสูง	3.41	1.02	4.28	.91
3. สนับสนุนให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในชั้นเรียน ทำงานเป็นคู่ และทำงานกลุ่ม	3.42	1.00	4.32	.89
4. ใช้กราฟิกหรือรูปแบบอื่น ๆ เพื่อใช้ให้นักเรียนเข้าใจในการเรียนรู้	3.44	.99	4.30	.90

ตาราง 17 (ต่อ)

สภาพการจัดการเรียนรู้	สภาพที่เป็นจริง		สภาพที่คาดหวัง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
5. ใช้กลยุทธ์หรือกิจกรรมเพื่อช่วยนักเรียนในการพัฒนาทักษะการอ่านและการฟังของนักเรียน	3.35	1.02	4.33	.91
6. กระตุ้นหรือรื้อฟื้นในการพัฒนาทักษะการคิดของนักเรียน	3.59	.98	4.32	.91

จากตาราง 17 จะเห็นได้ว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้นักเรียน ด้านครูผู้สอน โดย ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่คาดหวังแตกต่างกันและจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลยังพบอีกว่า สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าสภาพที่คาดหวังทุกข้อ

ตาราง 18 คงความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้นักเรียน ด้านการใช้ภาษา

สภาพการจัดการเรียนรู้	สภาพที่เป็นจริง		สภาพที่คาดหวัง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ใช้กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อช่วยนักเรียนในการใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน	3.41	.97	4.19	.88
2. ช่วยให้นักเรียนรู้จักว่าภาษาที่ใช้ในบทเรียน เช่น ไวยากรณ์ คำศัพท์ในบทเรียน	3.71	.97	4.28	.88
3. ช่วยให้นักเรียนสังเกตความเหมือนและความต่างระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทย	3.52	1.06	4.27	.92
4. ได้ให้นักเรียนใช้คลังคำศัพท์ส่วนบุคคล ในชีวิตประจำวันอย่างสม่ำเสมอ	3.81	1.04	4.37	.83
5. ได้ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้และเลือกคำศัพท์เฉพาะทางบทเรียน	3.85	1.00	4.35	.85
6. อภิปรายเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในชั้นเรียน	3.81	.98	4.38	.83

จากตาราง 18 จะเห็นได้ว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านการใช้ภาษาโดย ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่คาดหวังแตกต่างกัน และจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลยังพบอีกว่า สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าสภาพที่คาดหวังทุกข้อ

ตาราง 19 ความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านการฟังการพูด

สภาพการจัดการเรียนรู้	สภาพที่เป็นจริง		สภาพที่คาดหวัง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ส่งเสริมให้นักเรียนฟังและพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	2.76	1.19	4.27	1.07
2. ใช้กรอบการฟังและพูดหรือผังกราฟิกเพื่อสนับสนุนการพูดของนักเรียน	3.19	1.15	4.24	.94
3. ใช้บทสนทนาที่แตกต่างกันในกิจกรรมการฟังและพูด	3.03	1.05	4.29	.96
4. ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฟังและพูดเป็นคู่ เป็นกลุ่ม	3.11	1.15	4.26	.95
5. ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ที่จะฟังและพูดเกี่ยวกับเนื้อหาที่แตกต่างกันอย่างไม่เป็นทางการและเป็นทางการ	2.93	1.18	4.28	.96
6. สร้างกิจกรรมการฟังและพูดเพื่อให้นักเรียนสื่อสารกัน	2.76	1.19	4.27	1.07

จากตาราง 19 จะเห็นได้ว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านการฟังการพูด โดย ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่คาดหวังแตกต่างกัน และจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลยังพบอีกว่า สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าสภาพที่คาดหวังทุกข้อ

พหุ ประถมศึกษา

ตาราง 20 ความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ด้าน
ด้านการประเมินผลและการสะท้อนบทเรียน

สภาพการจัดการเรียนรู้	สภาพที่เป็นจริง		สภาพที่คาดหวัง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ประเมินที่หลากหลายทั้งประเมินด้านภาษาและด้านเนื้อหา	3.59	.98	4.32	.91
2. สะท้อนการเรียนรู้ของนักเรียนในการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนในห้องเรียน	3.36	.96	4.31	.85
3. ให้คะแนนสำหรับการใช้ภาษาในห้องเรียน	3.35	1.02	4.33	.91
4. ระบุเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนเมื่อนักเรียนนำเสนอหรือทำกิจกรรมฟัง พูด	3.40	1.09	4.29	.97
5. ทราบวิธีการออกแบบและการใช้ Rubric score	3.41	1.02	4.28	.91

จากตาราง 20 จะเห็นได้ว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านการประเมินผลและการสะท้อนบทเรียน โดย ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่คาดหวังแตกต่างกัน และจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลยังพบอีกว่า สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าสภาพที่คาดหวังทุกข้อ

5. การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน

ตาราง 21 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนโดยรวม

สภาพการจัดการเรียนรู้	I	D	$\frac{I-D}{D}$	ลำดับที่
1. ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.19	3.54	0.65	4
2. ด้านครูผู้สอน	4.31	3.43	0.88	3

ตาราง 21 (ต่อ)

สภาพการจัดการเรียนรู้	I	D	$\frac{I-D}{D}$	ลำดับที่
3. ด้านการใช้ภาษา	4.31	3.69	0.62	5
4. ด้านการฟังและการพูด	4.27	2.96	1.31	1
5. ด้านการประเมินผลและสะท้อนบทเรียน	4.31	3.42	0.89	2

จากตาราง 21 จะเห็นได้ว่า การจัดเรียงของความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียน การสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนในทุกด้าน กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการจำเป็น $PNI_{modified}$ อยู่ระหว่าง 0.62-1.31 โดยรายละเอียดดังนี้ ด้านที่พบว่ามีค่า $PNI_{modified}$ สูงสุด มีความสำคัญอันดับที่ 1 คือด้านทักษะทางภาษาอังกฤษ ด้านการฟังและการพูด ลำดับที่ 2 คือ ด้านการประเมินผลและสะท้อนบทเรียน ลำดับที่ 3 คือ ด้านการใช้ภาษา ลำดับที่ 4 คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และลำดับสุดท้าย คือด้านครูผู้สอน ดังปรากฏในตาราง 20-24

ตาราง 22 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อการ พัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน

สภาพการจัดการเรียนรู้	I	D	$\frac{I-D}{D}$	ลำดับที่
1. นักเรียนทราบถึงหัวข้อเนื้อหาที่จะเรียนก่อนเริ่มต้นบทเรียน	4.29	3.73	0.56	6
2. นักเรียนทราบถึงความสัมพันธ์ของภาษาและเนื้อหา ก่อน เริ่มบทเรียน	4.16	3.54	0.71	2
3. ใช้สื่อการเรียนการสอน เช่น รูปภาพ วิดีโอ ภาพวาดเป็น ต้นในการแนะนำหัวข้อเรื่องใหม่	4.15	3.45	0.70	3
4. จัดกิจกรรมในการเรียนรู้ นำเข้าสู่บทเรียน	4.29	3.50	0.79	1
5. ใช้แผนผังกราฟิก แผนผังความคิด ตาราง แผนภูมิ ไตรอะแกรม เพื่อค้นหาและจัดระเบียบสิ่งที่นักเรียนรู้กับ บทเรียน	4.12	3.48	0.64	4
6. ได้ทบทวนความรู้เดิม	4.15	3.55	0.60	5

จากตาราง 22 จะเห็นได้ว่า การจัดเรียงของความถี่จำเป็นในการจัดสภาพการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนด้านการจัดการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างมีความถี่จำเป็น โดยมีค่า $PNI_{modified}$ อยู่ระหว่าง 0.56-0.79 ด้านที่พบว่ามีค่า $PNI_{modified}$ สูงสุด มีความสำคัญเป็นลำดับที่ 1 คือ การจัดกิจกรรมในการเรียนรู้ นำเข้าสู่บทเรียน (0.79) ลำดับที่ 2 คือ นักเรียนทราบถึงความสัมพันธ์ของภาษาและเนื้อหาก่อนเข้าสู่บทเรียน (0.71) ลำดับที่ 3 คือ การใช้สื่อการเรียนการสอน เช่น รูปภาพ วิดีโอ ภาพวาดเป็นต้นในการแนะนำหัวข้อเรื่องใหม่ ลำดับสุดท้าย คือ นักเรียนทราบถึงหัวข้อเนื้อหาที่จะเรียนก่อนเริ่มต้นบทเรียน (0.56)

ตาราง 23 การจัดเรียงลำดับความถี่จำเป็นของความถี่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านครูผู้สอน

สภาพการจัดการเรียนรู้	I	D	$\frac{I-D}{D}$	ลำดับที่
1. ปฏิบัติการสอนโดยใช้ หนังสือ รูปภาพ สื่อของจริง วิดีโอ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียน	4.32	3.36	0.96	2
2. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดในชั้นเบื้องต้นและขั้นสูง	4.28	3.41	0.87	4
3. สนับสนุนให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในชั้นเรียน ทำงานเป็นคู่ และทำงานกลุ่ม	4.32	3.42	0.90	3
4. ใช้กราฟหรือรูปแบบอื่นๆ เพื่อใช้ให้นักเรียนเข้าใจในการเรียนรู้	4.30	3.44	0.86	5
5. ใช้กลยุทธ์หรือกิจกรรมเพื่อช่วยนักเรียนในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของนักเรียน	4.33	3.35	0.98	1
6. กระตุ้นหรือรื้อฟื้นในการพัฒนาทักษะการคิดของนักเรียน	4.32	3.59	0.73	6

จากตาราง 23 จะเห็นได้ว่า การจัดเรียงของความถี่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนด้านครูผู้สอนกลุ่มตัวอย่างมีความถี่จำเป็น โดยมีค่า $PNI_{modified}$ อยู่ระหว่าง 0.73-0.96 ด้านที่พบว่ามีค่า $PNI_{modified}$ สูงสุด มีความสำคัญเป็นลำดับที่ 1 คือ ใช้กลยุทธ์หรือกิจกรรมเพื่อช่วยนักเรียนในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของนักเรียน (0.98) ลำดับที่ 2 คือ ปฏิบัติการสอนโดยใช้ หนังสือ รูปภาพ สื่อของจริง วิดีโอ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียน (0.96) ลำดับที่ 3 คือ สนับสนุนให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในชั้นเรียน ทำงานเป็นคู่ และทำงานกลุ่ม (0.90) ลำดับสุดท้าย คือ กระตุ้นหรือรื้อฟื้นในการพัฒนาทักษะการคิดของนักเรียน (0.73)

ตาราง 24 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านการการใช้ภาษา

สภาพการจัดการเรียนรู้	I	D	$\frac{I-D}{D}$	ลำดับที่
1. ใช้กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อช่วยนักเรียนในการใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน	4.19	3.41	0.78	1
2. ช่วยให้นักเรียนรู้จักว่าภาษาที่ใช้ในบทเรียน เช่น ไวยากรณ์ คำศัพท์ในบทเรียน	4.28	3.71	0.57	3
3. ช่วยให้นักเรียนสังเกตความเหมือนและความต่างระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทย	4.27	3.52	0.75	2
4. ได้ให้นักเรียนใช้คลังคำศัพท์ส่วนบุคคล ในชีวิตประจำวัน อย่างสม่ำเสมอ	4.37	3.81	0.56	4
5. ได้ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้และเลือกคำศัพท์เฉพาะทางบทเรียน	4.35	3.85	0.50	5
6. อภิปรายเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในชั้นเรียน	4.38	3.81	0.57	3

จากตาราง 24 จะเห็นได้ว่า การจัดเรียงของความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนด้านการใช้ภาษา กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการจำเป็น โดยมีค่า PNI_{modified} อยู่ระหว่าง 0.50-0.78 ด้านที่พบว่ามีค่า PNI_{modified} สูงสุด มีความสำคัญลำดับที่ 1 คือ ใช้กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อช่วยให้นักเรียนในการใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน (0.78) ลำดับที่ 2 คือ ช่วยให้นักเรียนสังเกตความเหมือนและความต่างระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาไทย (0.75) ลำดับที่ 3 คือ ช่วยให้นักเรียนรู้จักว่าภาษาที่ใช้ในบทเรียน .เช่นไวยากรณ์ คำศัพท์ในบทเรียน รวมถึงอภิปรายเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในชั้นเรียน (0.57) และลำดับสุดท้าย คือ ได้ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้และเลือกคำศัพท์เฉพาะทางบทเรียน (0.50)

พูนุ ปณุกิตโต ชิว

ตาราง 25 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านการฟังการพูด

สภาพการจัดการเรียนรู้	I	D	$\frac{I-D}{D}$	ลำดับที่
1. ส่งเสริมให้นักเรียนฟังและพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	4.27	2.76	1.51	1
2. ใช้กรอบการฟังและพูดหรือผังกราฟิกเพื่อสนับสนุนการพูดของนักเรียน	4.24	3.19	1.05	5
3. ใช้บทสนทนาที่แตกต่างกันในกิจกรรมการฟังและพูด	4.29	3.03	1.26	3
4. ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฟังและพูดเป็นคู่ เป็นกลุ่ม	4.26	3.11	1.15	4
5. ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ที่จะฟังและพูดเกี่ยวกับเนื้อหาที่แตกต่างกันอย่างไม่เป็นทางการและเป็นทางการ	4.28	2.93	1.35	2
6. สร้างกิจกรรมการฟังและพูดเพื่อให้นักเรียนสื่อสารกัน	4.27	2.76	1.51	1

จากตาราง 25 จะเห็นได้ว่า การจัดเรียงของความต้อการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนด้านทักษะการฟังการพูดกลุ่มตัวอย่างมีความต้อการจำเป็น โดยมีค่า PNI_{modified} อยู่ระหว่าง 1.05-1.51 ด้านที่พบว่ามืค่า PNI_{modified} สูงสุด มีความสำคัญเป็นลำดับที่ 1 คือ ส่งเสริมให้นักเรียนฟังและพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน (1.51) ลำดับที่ 2 คือ ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ที่จะฟังและพูดเกี่ยวกับเนื้อหาที่แตกต่างกันอย่างไม่เป็นทางการและเป็นทางการ (1.35) ลำดับที่ 3 คือ ใช้บทสนทนาที่แตกต่างกันในกิจกรรมการฟังและการพูด และลำดับสุดท้าย คือ ใช้กรอบการฟังและการพูดหรือผังกราฟิกเพื่อสนับสนุนการพูดของนักเรียน (1.05)

พหุ ประถมศึกษา

ตาราง 26 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านการวัดประเมินผลและการสะท้อนผล

สภาพการจัดการเรียนรู้	I	D	$\frac{I-D}{D}$	ลำดับที่
1. ประเมินที่หลากหลายทั้งประเมินด้านภาษาและด้านเนื้อหา	4.32	3.59	0.73	5
2. สะท้อนการเรียนรู้ของนักเรียนในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในห้องเรียน	4.31	3.36	0.95	2
3. ให้คะแนนสำหรับการใช้ภาษาในห้องเรียน	4.33	3.35	0.98	1
4. ระบุเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนเมื่อนักเรียนนำเสนอหรือทำกิจกรรมฟัง พูด	4.29	3.40	0.88	3
5. ทราบวิธีการออกแบบและการใช้ Rubric score	4.28	3.41	0.87	4

จากตาราง 26 จะเห็นได้ว่า การจัดเรียงของความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนด้านทักษะการฟังการพูดกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการจำเป็น โดยมีค่า PNI_{modified} อยู่ระหว่าง 0.73-0.98 ด้านที่พบว่ามีความ PNI_{modified} สูงสุด มีความสำคัญเป็นลำดับที่ 1 คือ ให้คะแนนสำหรับการใช้ภาษาในห้องเรียน (0.98) ลำดับที่ 2 คือ สะท้อนการเรียนรู้ของนักเรียนในการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนในห้องเรียน (0.95) ลำดับที่ 3 คือ ระบุเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนเมื่อนักเรียนนำเสนอหรือทำกิจกรรมฟัง พูด (0.88) และลำดับสุดท้าย คือ ประเมินที่หลากหลายทั้งประเมินด้านภาษาและด้านเนื้อหา (0.73)

ระยะที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1. ผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ และทักษะทางภาษาอังกฤษ

1.1 ผลการศึกษาทำให้ได้องค์ประกอบของรูปแบบที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

รูปแบบที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา มีองค์ประกอบของรูปแบบ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการสอน 4) ระบบสังคม 5) หลักการ 6) ตอบสนอง และ 7) ระบบสนับสนุน

1.2 ผลการศึกษาครูตัวอย่างต้นแบบ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาสภาพจริงของครูตัวอย่างต้นแบบ จำนวน 2 คน เกี่ยวกับแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่โรงเรียนชุมชน ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีครูได้รับรางวัล OBEC AWARD ระดับชาติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จากการศึกษาทำให้ทราบว่าการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษต้องบูรณาการทั้งภาษา (Language) และเนื้อหา (Content) ซึ่งจากการศึกษาข้อมูลเชิงประจักษ์ สอดคล้องกับผลการสังเคราะห์เอกสารการส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ดังข้อความต่อไปนี้

“ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในรายวิชาเพิ่มเติมในหลักสูตรที่ต้องเน้นและส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษในทักษะการฟังและทักษะการพูด โดยต้องบูรณาการทางภาษาและเนื้อหา ให้นักเรียนมีความน่าสนใจของประโยชน์และทักษะที่จะเกิดกับนักเรียนด้วย”

แบบสัมภาษณ์ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่อการเรียนรู้ของครูผู้เชี่ยวชาญที่มีชื่อเสียง และรางวัลอันทรงคุณค่าแห่ง สพฐ. ตามความต้องการจำเป็น โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1. แนวทางการพัฒนาด้านการเรียนการสอน

1.1 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษในการเรียนรู้ของนักเรียนให้เพิ่มทักษะมากยิ่งขึ้น

1.2 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและการเรียนรู้ที่มีความหมาย มีความทันสมัย และสามารถนำไปใช้ได้จริง

1.3 ควรมีการพัฒนาเสริมทักษะการจัดการเรียนการสอน

2. แนวทางการพัฒนาด้านครูผู้สอน

2.1 ครูผู้สอนควรพัฒนาเทคนิคการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน

2.2 ครูควมใช้กลวิธีในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนที่หลากหลายตามทักษะกระบวนการ

2.3 ครูควรมีความรู้ที่ชัดเจนในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งพัฒนาการสอนที่บูรณาการภาษาและเนื้อหาเข้าด้วยกัน

3. แนวทางการพัฒนาการใช้ภาษาที่บูรณาการภาษาและเนื้อหา

3.1 พัฒนบทเรียนให้มีเนื้อหาที่เน้นความสำคัญ ในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาและเนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์

3.2 ควรมีกิจกรรมที่หลากหลายในการเรียนการสอน ช่วยพัฒนาให้เกิดทักษะทางภาษาอังกฤษทั้งด้านการฟังและการพูดในลำดับแรก

3.3 เน้นการฟังและการพูดที่ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กันระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน เดี่ยว เป็นคู่ กลุ่ม ทั้งชั้นเรียน

4. แนวทางการพัฒนาด้านการฟังและการพูด

4.1 พัฒนาการจัดเรียนรู้และเสริมสร้างพัฒนาทักษะทางภาษา

ภาษาอังกฤษ

4.2 พัฒนาและเปิดโอกาสให้นักเรียนที่จะฟังและที่จะพูดในชั้นเรียน

มากยิ่งขึ้น

4.3 ควรใช้บทสนทนาที่แตกต่างกัน สอนอย่างเท่าเทียมกัน ไม่เลือกสอนเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

เฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

5. แนวทางการพัฒนาด้านการประเมินผลและสะท้อนผล

5.1 อยากให้ครูผู้สอนมีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย และ

ประเมินผลตามสภาพจริง

5.2 ควรระบุเกณฑ์การประเมินในการฟังและการพูดให้ชัดเจน

5.3 แก้ปัญหาการวัดประเมินผล จากการเขียนอนุทินของนักเรียน

เพื่อนำมาพัฒนาการเรียนการสอน

2. ผลการวิเคราะห์การจัดทำร่างรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ดังนี้

2.1 จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการ (รายละเอียดตาม

2.1.1 รูปแบบการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย

2.1.1.1 หลักการแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน คือ รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีหลักการการจัดการเรียนการสอน คือ การเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ในทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ ในการเรียนรู้เนื้อหา (Learning of content) พร้อมกันกับเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (Simultaneous learning of a foreign language) รูปแบบการเรียนการสอนที่มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเนื้อหาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ประกอบด้วย 4Cs คือ เนื้อหา การสื่อสาร กระบวนการคิด และวัฒนธรรม และเป็นรูปแบบที่มุ่งให้เกิดการเรียนรู้และเกิดการเปลี่ยนแปลงตนเองในด้านการฟังและการพูดสนทนากัน

2.1.1.2 วัตถุประสงค์ คือ มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีทักษะภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เน้นให้จัดโครงสร้างและองค์ประกอบที่จะใช้ในการพัฒนานักเรียนในการใช้ทักษะการฟังทักษะการพูด ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและมุ่งให้นักเรียนใช้กลวิธีในการเรียนรู้ภาษาและการเรียนรู้เนื้อหาพร้อมกันอีกด้วย

2.1.1.3 ขั้นตอนการสอน ได้แก่

- 1) ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการ (L-Lead-in) นักเรียนมีบทบาทสำคัญในการร่วมกำหนดเนื้อหาสาระสำคัญของรายวิชาการใช้กลยุทธ์ด้านอภิปัญญาให้นักเรียนได้ร่วมกันคิดเกี่ยวกับความรู้เดิมที่จะเชื่อมโยงสนับสนุนให้มีความพร้อมในการเรียนรู้ในบทเรียนใหม่ เปิดประเด็นคำถามจากครูและนักเรียนได้พูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน
- 2) ขั้นตอนที่ 2 การนำเสนอความรู้ (E-Expression) ผู้สอนได้นำเสนอเนื้อหาในการสอน ซึ่งเป็นหัวข้อให้นักเรียนมีความรู้ใหม่ๆ เกิดทักษะ กระบวนการ และมีความเข้าใจในเนื้อหาต่างๆ ที่เรียนโดยครูนำเสนอคำศัพท์ ตัวอย่างประโยค โดยให้นักเรียนเกิดความรู้โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ภาษาเป็นสื่อในการเรียนรู้และการใช้ภาษาในบริบทที่แตกต่างกันในแต่ละเนื้อหาสาระวิชา ใช้กลยุทธ์ด้านสังคม ผู้สอนได้คอยอำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด
- 3) ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินกิจกรรม (A-Activity) นักเรียนได้สื่อสารในห้องเรียนให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้สอน และนักเรียนกับนักเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารในห้องเรียนนั้น ไม่ได้คำนึงถึงความถูกต้องของหลักไวยากรณ์มากนัก แต่เน้นให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้คล่องแคล่วและเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ฝึกการใช้กระบวนการคิดในการเรียนรู้และการฝึกฝน การตั้งคำถาม การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น การฟังคำชี้แจงการดำเนินกิจกรรมและร่วมฟังพูด เป็นคู่ กลุ่ม และคณะชั้นทั้งชั้นเรียนเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมโดยการใช้ภาษาอังกฤษ
- 4) ขั้นตอนที่ 4 การสะท้อนผลการเรียนรู้ (F-Feedback) ขั้นนี้เป็นการใช้การร่วมสะท้อนผลการเรียนรู้อย่างตัวของตัวเอง และร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การยอมรับข้อแตกต่างในแต่ละส่วน รวมทั้งสะท้อนตัวของนักเรียนเอง ทั้งนี้ผู้สอนมีการเสริมแรงและให้กำลังใจและตรวจสอบทบทวนจากสิ่งที่ได้เรียนไปโดยใช้กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึกในการเรียนรู้ วัฒนธรรม รวมทั้งสร้างความมั่นใจในการเรียนให้กับตนเอง และการอยู่ร่วมกันรวมทั้งเข้าใจและยอมรับวัฒนธรรมที่มีความหลากหลาย และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม

2.1.1.4 ระบบสังคม คือ บทบาทครูผู้สอน สืบค้นเนื้อหาสาระจากหนังสือเรียน สื่อสิ่งพิมพ์และเนื้อหาบนอินเทอร์เน็ตที่น่าสนใจ ทันเหตุการณ์ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอนการสอนบทบาทนักเรียน ร่วมกิจกรรมตาม

ขั้นตอนการเรียนการสอน ใช้ภาษาอังกฤษในการฟังและสนทนากับผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียน สร้างเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ทั้งทักษะการฟังและทักษะการพูด

2.1.1.5 หลักการตอบสนอง คือ ผู้สอนสาธิต ให้คำชี้แจงก่อนการทำกิจกรรม และคอยเดินดูระหว่างนักเรียนทำกิจกรรม อำนวยความสะดวก สร้างบรรยากาศ เสริมแรงทางบวก เมื่อนักเรียนทำงานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ นักเรียนที่อ่อนสามารถอธิบายตัวต่อตัว เพื่อให้คำชี้แจงในการดำเนินกิจกรรมเพื่อช่วยให้เข้าใจในการดำเนินกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนได้

2.1.1.6 ระบบสนับสนุน คือ มีสื่อที่ทันสมัยสื่อสารเข้าใจง่าย มีอุปกรณ์และ กิจกรรมที่ทำหยาการเรียนการสอน และแหล่งสืบค้นข้อมูลที่หลากหลายต่อการเรียนการสอน ผลการประเมินร่างรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทาง ภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย

จากการตรวจสอบร่างรูปแบบรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทาง ภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ปรากฏดังตาราง 27 และ 28

ตาราง 27 ผลการประเมินความเหมาะสมของการร่างรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทาง ภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้เชี่ยวชาญ (N = 5)

ข้อที่	ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	รูปแบบการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.33	0.44	มาก
2	แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.33	0.44	มาก
3	วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.33	0.44	มาก
4	กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้โดยรวมมีความเหมาะสม	4.00	0.67	มาก

ตาราง 27 (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
5	กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ			
	5.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน	4.33	0.44	มาก
	5.2 ชี้นำเสนอความรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
	5.3 ชี้นักกิจกรรมการเรียนรู้	4.33	0.44	มาก
	5.4 ชี้นสะท้อนผล	4.67	0.44	มากที่สุด
6	การวัดและประเมินผลตามรูปแบบการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.33	0.44	มาก
7	รูปแบบการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้จริง	4.67	0.44	มากที่สุด
8	รูปแบบการเรียนรู้ มีประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้	4.67	0.44	มากที่สุด
	สรุปโดยภาพรวม	4.38	0.44	มาก

จากตาราง 27 จะเห็นได้ว่า ผลการประเมินผลการประเมินความเหมาะสมในการร่างรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า โดยรวมผลการประเมินอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีผลการประเมินมากที่สุด คือ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ชี้นำเสนอความรู้ ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00)

พหุ ประถมศึกษา

ตาราง 28 ผลประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทาง
ภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลายโดยผู้เชี่ยวชาญ (N = 5)

รายการประเมิน	ความสอดคล้อง	
	IOC	การแปลผล
1. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับแนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน	1.00	ใช้ได้
2. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับวัตถุประสงค์	1.00	ใช้ได้
3. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับขั้นตอนการจัด กิจกรรม	1.00	ใช้ได้
4. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับเนื้อหาและภาษา	1.00	ใช้ได้
5. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับระบบสังคม	1.00	ใช้ได้
6. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับหลักการตอบสนอง	1.00	ใช้ได้
7. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับระบบสนับสนุน	1.00	ใช้ได้
8. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของรูปแบบกับขั้นตอนการจัดการ เรียนการสอน	1.00	ใช้ได้
9. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของรูปแบบกับการวัดและ ประเมินผล	0.86	ใช้ได้
10. ความสอดคล้องระหว่างขั้นตอนการสอนของรูปแบบกับการวัด ประเมินผล	1.00	ใช้ได้

จากตาราง 28 จะเห็นได้ว่า ผลการประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการเรียนการสอน
เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้เชี่ยวชาญ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.86-1.00
ซึ่งทุกข้อมากกว่า .05 แสดงว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีความตรงเชิงเนื้อหา

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

1. กรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนชัดเจนดี โดยให้เปลี่ยนชื่อเป็น
กรอบทฤษฎีในการวิจัยโดยภาพรวมมีองค์ประกอบที่ครอบคลุมแต่อธิบายให้เห็นลำดับความต่อเนื่อง
เชื่อมโยงและตัดรายละเอียดบางอย่างของเนื้อหาออกไป

2. การเขียนหลักการและเหตุผล แนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน ให้เพิ่มทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ และทฤษฎีพัฒนาการทางการเรียนรู้ของไวทสกี้
  3. จุดประสงค์ในตัวอย่างแผนการสอนยังไม่ชัดเจน พฤติกรรมบางอย่างค่อนข้างวัดและประเมินผลยาก
  4. ควรทบทวนลำดับขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนระหว่างแผนการสอนและการเขียนวัตถุประสงค์
  5. ควรอธิบายบทบาทครูและนักเรียนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
  6. การวัดและประเมินผลทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง ให้สามารถวัดได้จริงจากการฟัง
  7. การวัดและประเมินผลทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการอ่าน ให้สามารถวัดได้จริงเน้นการปฏิบัติหรือพูดตามสถานการณ์หรือตุ๊กตารูปที่กำหนดให้
- ผู้วิจัยนำร่างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไปปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ สรุปประเด็นที่ได้ปรับปรุงแก้ไขดังนี้
1. ปรับปรุงกรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนชัดเจนขึ้นเปลี่ยนเป็นกรอบทฤษฎีในการวิจัยให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอธิบายลำดับความต่อเนื่องเชื่อมโยงจากแนวคิด ทฤษฎีพื้นฐาน หลักการ จุดประสงค์และเนื้อหาของรูปแบบการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกันถึงขั้นตอนการสอน 4 ขั้นซึ่งแต่ละขั้นอธิบายรายละเอียดก่อนดำเนินการสอนและหลังดำเนินการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนส่วนการวัดประเมินผลได้ชี้แจงว่าจะมีการวัดและประเมินผลพฤติกรรมใดบ้างและวัดในช่วงใดบ้างของกิจกรรม
  2. ปรับปรุงหลักการของรูปแบบการเรียนการสอน โดยทบทวนแนวคิด ทฤษฎีพื้นฐาน จากนั้นนำมาเขียนหลักการให้กระชับเข้าใจง่าย สื่อความถึงหลักการของรูปแบบการเรียนการสอนที่สามารถส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตัดบางส่วนของฟุ่มเฟือยออกไป
  3. เขียนตัวชี้วัดให้ชัดเจน ระบุตัวบ่งชี้พฤติกรรมในแต่ละขั้นตอนของการจัดกิจกรรมให้ชัดเจน ปรับปรุงภาษาที่ต้องการวัดให้ชัดเจน
  4. ทบทวนลำดับขั้นตอนกิจกรรมการเรียนการสอนระหว่างแผนการสอนและการเขียนจุดประสงค์ ให้สอดคล้องกันและสอดคล้องกับ CEFR
  5. อธิบายบทบาทครูผู้สอนและนักเรียนแต่ละขั้นตอนของการจัดกิจกรรมให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นโดยครูผู้สอนจะต้องทราบขั้นตอนที่ครูต้องเตรียมสื่ออุปกรณ์อะไรบ้าง มีบทบาทและหน้าที่

อย่างไร รวมถึงนักเรียนมีบทบาทในแต่ละชั้นของการสอนอย่างไรให้สอดคล้องกันและปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน

6. ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดอย่างชัดเจนเกณฑ์ในการให้คะแนนในการประเมินผลในแต่ละช่วง ได้แก่ ประเมินผลก่อนใช้ ระหว่างใช้และหลังใช้รูปแบบการเรียนการสอน

7. ปรับปรุงสำนวนภาษาให้เป็นการสื่อความหมายได้อย่างชัดเจนถูกต้องและเข้าใจง่ายมากขึ้น

ร่างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วมีองค์ประกอบดังนี้

1. หลักการแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีหลักการการจัดการเรียนการสอน คือ การเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ในทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ในการเรียนรู้เนื้อหา (Learning of content) พร้อมกับกับเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (simultaneous learning of a foreign language) รูปแบบการเรียนการสอนที่มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเนื้อหาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ประกอบด้วย 4Cs คือ เนื้อหา การสื่อสาร กระบวนการคิด และวัฒนธรรม และเป็นรูปแบบที่มุ่งให้เกิดการเรียนรู้และเกิดการเปลี่ยนแปลงตนเองในด้านการฟังและการพูดสนทนากัน

2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีทักษะภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เน้นให้จัดโครงสร้างและองค์ประกอบที่จะใช้ในการพัฒนานักเรียนในการใช้ทักษะการฟังทักษะการพูด ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและมุ่งให้นักเรียนใช้กลวิธีในการเรียนรู้ภาษาและการเรียนรู้เนื้อหาพร้อมกันอีกด้วย

3. ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการ (L-Lead-in) นักเรียนมีบทบาทสำคัญในการร่วมกำหนดเนื้อหาสาระสำคัญของรายวิชาการใช้กลยุทธ์ด้านอภิปัญญาให้นักเรียนได้ร่วมกันคิดเกี่ยวกับความรู้เดิมที่จะเชื่อมโยงสนับสนุนให้มีความพร้อมในการเรียนรู้ในบทเรียนใหม่ เปิดประเด็นคำถามจากครูและนักเรียนได้พูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

3.2 ขั้นตอนที่ 2 การนำเสนอความรู้ (E-Expression) ผู้สอนได้นำเสนอเนื้อหาในการสอน ซึ่งเป็นหัวข้อให้นักเรียนมีความรู้ใหม่ ๆ เกิดทักษะ กระบวนการ และมีความเข้าใจในเนื้อหาต่างๆ ที่เรียนโดยครูนำเสนอคำศัพท์ ตัวอย่างประโยค โดยให้นักเรียนเกิดความรู้โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ภาษาเป็นสื่อในการเรียนรู้และการใช้ภาษาในบริบทที่แตกต่างกันในแต่ละเนื้อหาสาระวิชา ใช้กลยุทธ์ด้านสังคม ผู้สอนได้คอยอำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด

3.3 ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินกิจกรรม (A-Activity) นักเรียนได้สื่อสารในห้องเรียนให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้สอน และนักเรียนกับนักเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารในห้องเรียนนั้น ไม่ได้คำนึงถึงความถูกต้องของหลักไวยากรณ์มากนัก แต่เน้นให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้คล่องแคล่วและเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ฝึกการใช้กระบวนการคิดในการเรียนรู้และการฝึกฝน การตั้งคำถาม การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น การฟังคำชี้แจงการดำเนินกิจกรรม และร่วมฟังพูด เป็นคู่ กลุ่ม และคณะชั้นทั้งชั้นเรียนเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมโดยใช้ภาษาอังกฤษ

3.4 ขั้นตอนที่ 4 การสะท้อนผลการเรียนรู้ (F-Feedback) ขั้นนี้เป็นการใช้การร่วมสะท้อนผลการเรียนเรียนรู้ ด้วยตัวของนักเรียนเอง และร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การยอมรับข้อแตกต่างในแต่ละส่วน รวมทั้งสะท้อนตัวของนักเรียนเอง ทั้งนี้ผู้สอนมีการเสริมแรงและให้กำลังใจ และตรวจสอบทบทวนจากสิ่งที่ได้เรียนไปโดยใช้กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึกในการเรียนรู้ วัฒนธรรม รวมทั้งสร้างความมั่นใจในการเรียนให้กับตนเอง และการอยู่ร่วมกันรวมทั้งเข้าใจและยอมรับวัฒนธรรมที่มีความหลากหลาย และนำไปใช้ได้เหมาะสม

4. ระบบสังคม

รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีบทบาททั้งครูผู้สอนและบทบาทของนักเรียน โดยบทบาทครูผู้สอนสืบค้นเนื้อหาสาระจากหนังสือเรียน สื่อสิ่งพิมพ์และเนื้อหาบนอินเทอร์เน็ตที่น่าสนใจ ทันเหตุการณ์ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอนการสอน บทบาทนักเรียน ร่วมกิจกรรมตามขั้นตอนการเรียนการสอน ใช้ภาษาอังกฤษในการฟังและสนทนากับผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียน สร้างเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ทั้งทักษะการฟังและทักษะการพูด

5. หลักการตอบสนอง คือ ผู้สอนสาคิด ให้คำชี้แจงก่อนการทำกิจกรรมและคอยเดินดูระหว่างนักเรียนทำกิจกรรม อำนวยความสะดวก สร้างบรรยากาศ เสริมแรงทางบวกเมื่อนักเรียนทำงานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ นักเรียนที่อ่อนสามารถอธิบายตัวต่อตัว เพื่อให้คำชี้แจงในการดำเนินกิจกรรมเพื่อช่วยให้เข้าใจในการดำเนินกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนได้

6. ระบบสนับสนุน คือ มีสื่อที่ทันสมัยสื่อสารเข้าใจง่าย มีอุปกรณ์และกิจกรรมที่ทำหยาการเรียนการสอน และแหล่งสืบค้นข้อมูลที่หลากหลายต่อการเรียนการสอน ผลการประเมินร่าง

รูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนว
การเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากนั้นนำรูปแบบการเรียนการสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ด้านหลักสูตรและการสอน
ด้านวัดและประเมินผลและด้านการจัดการเรียนการสอน ตรวจสอบและประเมินเพื่อรับรองรูปแบบ
การเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

ตาราง 29 ผลการประเมินเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ
ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน
ปลายโดยผู้เชี่ยวชาญ (N = 5)

ข้อที่	ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
การกำหนดรูปแบบ				
1	ชื่อของรูปแบบมีความเหมาะสม	4.29	0.49	มาก
2	การนิยามความหมายของรูปแบบ	4.29	0.49	มาก
3	การนิยามทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 2 ด้าน	4.57	0.54	มากที่สุด
4	ความเป็นมาและความสำคัญ	4.71	0.49	มากที่สุด
การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน				
5	การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน ได้ครอบคลุม	4.43	0.54	มาก
6	มีการกำหนดหลักการ กรอบแนวคิดและกรอบโครงสร้าง ของรูปแบบการเรียนการสอน	4.14	0.38	มาก
7	แต่ละองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนมี ความสัมพันธ์กันเชื่อมโยง สอดคล้องสนับสนุนซึ่งกันและ กันอย่างมีเหตุผล	4.29	0.49	มาก
8	การลำดับองค์ประกอบในรูปแบบการเรียนการสอนมี ความเกี่ยวข้องกันเพื่อนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์	4.43	0.54	มาก

ตาราง 29 (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
แนวคิดทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน				
9	การใช้ภาษา และการเรียบเรียงถ้อยคำมีความเหมาะสม ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.57	0.54	มากที่สุด
10	ความเชื่อถือได้และความชัดเจนของหลักการและกรอบแนวคิดของรูปแบบการเรียนการสอน	4.00	0.81	มาก
11	แสดงให้เห็นจุดเน้นและวัตถุประสงค์หลักการของการเรียนการสอน	4.57	0.54	มากที่สุด
12	สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนดสาระและแนวทางในการจัดการเรียนการสอน	4.71	0.49	มากที่สุด
วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน				
13	วัตถุประสงค์ของรูปแบบมีความชัดเจนและมีความเป็นไปได้ที่มุ่งหวังให้เกิดกับตัวนักเรียน	4.47	0.49	มากที่สุด
14	วัตถุประสงค์ที่มีความชัดเจนและมีความเป็นไปได้ในการนำไปสู่การปฏิบัติ	4.43	0.79	มาก
วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน				
15	การใช้ภาษาและการเรียบเรียงถ้อยคำมีความเหมาะสม กระชับ เข้าใจง่าย	4.14	0.38	มาก
16	สอดคล้องกับบริบทการจัดการเรียนการสอน	4.71	0.49	มากที่สุด
ขั้นตอนการกิจกรรมของรูปแบบการเรียนการสอน				
17	การกำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีความสมบูรณ์ สอดคล้องและต่อเนื่องกัน	4.71	0.49	มากที่สุด
18	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม สะดวกในการนำไปสู่การปฏิบัติ	4.14	0.38	มาก

ตาราง 29 (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
19	กิจกรรมการเรียนรู้แต่ละแผนจัดอย่างเป็นลำดับ เหมาะสม สอดคล้องกับหลักการของรูปแบบการเรียนรู้ และสามารถพัฒนานักเรียนได้ตามวัตถุประสงค์	4.71	0.49	มากที่สุด
	19.1 soils quality improvement	4.55	0.07	มากที่สุด
	19.2 Ratio and percentage	4.57	0.54	มากที่สุด
	19.3 Acids and bases in daily life	4.43	0.54	มากที่สุด
	19.4 Water Cycle	4.57	0.54	มากที่สุด
	19.5 Plants part of flowers	4.57	0.54	มากที่สุด
	19.6 Air pollution	4.57	0.54	มากที่สุด
	19.7 Sound perception	4.57	0.54	มากที่สุด
	19.8 Magnet and Electricity	4.57	0.54	มากที่สุด
20	สามารถนำไปใช้ปฏิบัติในสถานการณ์จริงได้อย่าง เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	4.43	0.54	มากที่สุด
21	ระบบสังคมมีความเหมาะสมในการช่วยเสริมความ สมบูรณ์ของการจัดการเรียนการสอน และต่อเนื่อง	4.43	0.54	มากที่สุด
22	หลักการตอบสนองมีความเหมาะสมในการจัดการเรียน การสอน	4.57	0.54	มากที่สุด
23	ระบบสนับสนุนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนมีความ เหมาะสมต่อการดำเนินการจัดกิจกรรม	4.57	0.54	มากที่สุด
24	สามารถนำไปปฏิบัติในสถานการณ์จริงได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ	4.57	0.54	มากที่สุด
25	ความเหมาะสมของหลักเกณฑ์ในการวัดและประเมินผล การเรียนรู้	4.16	0.12	มาก
26	การเสนอหลักเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลมีความ ชัดเจน สามารถปฏิบัติได้	4.14	0.38	มาก

ตาราง 29 (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
27	ความเหมาะสมของเครื่องมือและประเมินผลการเรียนรู้	4.29	0.49	มาก
	27.1 แบบวัดทดสอบด้านการฟัง ชื่อนำเข้าสู่บทเรียน	4.14	0.38	มาก
	27.2 แบบวัดด้านทดสอบการพูด ชื่อนำเสนอความรู้	4.00	0.58	มาก
	27.3 แบบวัดด้านทดสอบการฟังการพูด ชื่นกิจกรรม	4.29	0.49	มาก
	27.4 แบบบันทึกอนุทิน ชั้นสะท้อนผล	4.29	0.49	มาก
	27.5 แบบทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษ	4.71	0.49	มากที่สุด
	27.6 แบบสัมภาษณ์	4.71	0.49	มากที่สุด
28	การนำรูปแบบไปใช้ในสถานการณ์จริง	4.71	0.49	มากที่สุด
29	ความเหมาะสมของรูปแบบโดยรวม	4.71	0.49	มากที่สุด
	สรุปโดยภาพรวม	4.47	0.21	มาก

จากตาราง 29 จะเห็นได้ว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$ S.D. = 0.21) ซึ่งเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากขึ้นไป ($\bar{X} = 4.00-4.71$ S.D. = 0.12-0.81)

ตาราง 30 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้เชี่ยวชาญ (N = 5)

แผนการจัดการเรียนการสอนที่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. Soils quality improvement	4.57	0.54	มากที่สุด
2. Ratio and percentage	4.43	0.54	มาก
3. Acids and bases in daily life	4.57	0.54	มากที่สุด

ตาราง 30 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนการสอนที่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
4. Water Cycle	4.57	0.54	มากที่สุด
5. Plants part of flowers	4.57	0.54	มากที่สุด
6. Air pollution	4.67	0.52	มากที่สุด
7. Sound perception	4.57	0.54	มากที่สุด
8. Magnet and Electricity	4.57	0.54	มากที่สุด
รวม	4.55	0.54	มากที่สุด

จากตาราง 30 จะเห็นได้ว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.54) และทุกแผนการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากขึ้นไป ($\bar{X} = 4.43-4.67$, S.D. = 0.52-0.54)

ระยะที่ 3 ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยนำเสนอ 3 ประเด็นตามความมุ่งหมายของการวิจัยระยะที่ 3 ดังนี้

1. ทักษะทางภาษาอังกฤษ ซึ่งได้จากการทำแบบฝึกหัดท้ายหน่วยการเรียนรู้จำนวน 8 หน่วย พบว่ามีทักษะทางภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นตามลำดับ รายละเอียดนำเสนอตาราง 31

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ตาราง 31 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของทักษะทางภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่	n	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
1	40	5	170	4.25	0.44	85.00
2	40	5	181	4.53	0.51	90.50
3	40	5	172	4.30	0.46	86.00
4	40	5	180	4.50	0.51	90.00
5	40	5	174	4.35	0.48	87.00
6	40	5	175	4.38	0.49	87.50
7	40	5	176	4.40	0.50	88.00
8	40	5	177	4.26	0.50	88.50

จากตาราง 31 จะเห็นได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนรู้โดยใช้รูปแบบที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีทักษะทางภาษาอังกฤษ เพิ่มขึ้นตามลำดับ ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Soils quality improvement มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 คิดเป็นร้อยละ 85.00 หมายถึงนักเรียนที่มีทักษะทางภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากที่สุด

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Ratio and Percentage มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 คิดเป็นร้อยละ 90.50 หมายถึงนักเรียนที่มีทักษะทางภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากที่สุด

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Acids and Bases in daily life มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 คิดเป็นร้อยละ 86.00 หมายถึงนักเรียนที่มีทักษะทางภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากที่สุด

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Water Cycle มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 คิดเป็นร้อยละ 90.00 หมายถึงนักเรียนที่มีทักษะทางภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากที่สุด

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Plants part of flowers มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 คิดเป็นร้อยละ 87.00 หมายถึงนักเรียนที่มีทักษะทางภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากที่สุด

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 Air Pollution P.M.2.5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 คิดเป็นร้อยละ 87.50 หมายถึงนักเรียนที่มีทักษะทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 Sound perception มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 คิดเป็นร้อยละ 88.00 หมายถึงนักเรียนที่มีทักษะทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด

หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Magnet and Electricity มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 คิดเป็นร้อยละ 88.50 หมายถึงนักเรียนที่มีทักษะทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการเรียนการสอนตามรูปแบบและกลุ่มควบคุมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการสอนแบบปกติ

2.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการเรียนการสอนตามแนวการเรียนรู้บูรณาการภาษาและเนื้อหาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการสอนแบบปกติก่อนการทดลอง ปรากฏดังตาราง 32

ตาราง 32 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการเรียนการสอนตามแนวการเรียนรู้บูรณาการภาษาและเนื้อหาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการสอนแบบปกติก่อนการทดลอง

วิธีการสอน	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	df	t	Sig
ได้รับการสอนแบบปกติ	40	15.03	1.42	78	-0.400	0.345
ได้รับการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา	40	15.15	1.37			

จากตาราง 32 จะเห็นได้ว่า การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทั้งสองกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 15.03 คะแนน และนักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนตามแนวการเรียนรู้บูรณาการภาษาและเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.15 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบแล้วมีความแตกต่างกันเท่ากับ -0.13 คะแนน ดังนั้นจากการทดสอบสถิติ t

พบว่า ค่าเฉลี่ยระหว่างนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งสองกลุ่ม มีพื้นฐานก่อนเรียนไม่แตกต่างกันในเชิงสถิติ

2.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการเรียนการสอนตามแนวการเรียนรู้บูรณาการภาษาและเนื้อหา กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการสอนแบบปกติ หลังการทดลอง ปรากฏดังตาราง 33

ตาราง 33 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการเรียนการสอนตามแนวการเรียนรู้บูรณาการภาษาและเนื้อหา กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการสอนแบบปกติ หลังการทดลอง

วิธีการสอน	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig
ที่ได้รับการสอนแบบปกติ	40	24.83	2.11	27.95*	78	0.000
ที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา	40	36.80	1.70			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 33 จะเห็นได้ว่า การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทั้งสองกลุ่มของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 24.83 คะแนน กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 36.80 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.11 เมื่อเปรียบเทียบแล้วมีความแตกต่างกันเท่ากับ 27.95 คะแนน นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการเรียนตามรูปแบบการสอนตามแนวการเรียนรู้บูรณาการภาษาและเนื้อหา มีผลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.3 ผลการเปรียบเทียบทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟังระหว่างกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏดังตาราง 34

ตาราง 34 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟังที่ได้รับการเรียนการสอนตาม
แนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ก่อนและหลังการทดลอง

ทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig
ก่อนเรียน	40	6.10	2.036	39.014*	39	0.000
หลังเรียน	40	17.75	1.127			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 34 จะเห็นได้ว่า ผลการวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง ก่อนเรียนของกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.10 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.036 และหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.75 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.127 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างผลการวัดทั้งสองครั้ง พบว่า ผลการวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟังหลังเรียน สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.4 ผลการเปรียบเทียบทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูดระหว่างกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ก่อนและหลังการทดลอง
ปรากฏดังตาราง 35

ตาราง 35 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูดกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอน
ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ก่อนและหลังการทดลอง

ทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig
ก่อนเรียน	40	52.55	3.50	64.545*	39	.033
หลังเรียน	40	100.02	2.09			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 35 จะเห็นได้ว่า ผลการวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด ก่อนเรียนของกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 52.55 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.50 และหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 100.02 ค่าส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐานเท่ากับ 2.09 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างผลการวัดทั้งสองครั้ง พบว่า ผลการวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูดหลังเรียนสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนตามรูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา

ผลการศึกษาค่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนตามรูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ดังตาราง 36

ตาราง 36 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจต่อการเรียนตามรูปแบบของนักเรียนที่เรียนรู้ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ประเด็นการพิจารณา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาให้ข้าพเจ้าเข้าใจอย่างชัดเจน	4.60	0.70	มากที่สุด
2. ครูแบ่งกลุ่มข้าพเจ้าโดยคละความสามารถแบบ เก่งปานกลาง อ่อนอย่างเหมาะสม	4.65	0.65	มากที่สุด
3. ครูส่งเสริมให้ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้แนะนำดูแล ติดตาม ด้านการเรียนอย่างทั่วถึง	4.65	0.65	มากที่สุด
4. เนื้อหาที่กำหนดในกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับข้าพเจ้า	4.73	0.45	มากที่สุด
5. เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนสอนตรงความสนใจและความต้องการของข้าพเจ้า	4.73	0.45	มากที่สุด
6. เนื้อหาที่ใช้มีความทันสมัยและมีการบูรณาการทักษะทางภาษาครบทุกทักษะ	4.75	0.43	มากที่สุด
7. ข้าพเจ้ามีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	4.75	0.43	มากที่สุด
8. ข้าพเจ้าได้บูรณาการทักษะทางภาษาอังกฤษทั้งด้านการฟังและด้านการพูด	4.73	0.45	มากที่สุด

ตาราง 36 (ต่อ)

ประเด็นการพิจารณา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
9. กิจกรรมส่งเสริมให้ข้าพเจ้าใช้ความคิดโดยอาศัยความรู้เดิมเป็นพื้นฐาน	4.65	0.48	มากที่สุด
10. กิจกรรมช่วยให้ข้าพเจ้ามีความสามารถใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษได้	4.73	0.45	มากที่สุด
11. มีการใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนและข้าพเจ้าสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้	4.70	0.46	มากที่สุด
12. กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้ข้าพเจ้ามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	4.73	0.45	มากที่สุด
13. มีการวัดและประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน	4.70	0.46	มากที่สุด
14. มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4.70	0.46	มากที่สุด
15. มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้	4.70	0.46	มากที่สุด
รวม	4.70	0.49	มากที่สุด

จากตาราง 36 จะเห็นได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความพึงพอใจต่อการเรียนตามรูปแบบของนักเรียนที่เรียนรู้ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย 4.70 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

พหุ ประถมศึกษา

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
  - 3.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
  - 3.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ก่อนและหลังการทดลอง
  - 3.3 เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ก่อนและหลังการทดลอง

3.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาหลังการจัดกิจกรรม

สรุปผล

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. จากการศึกษาความต้องการ ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมี ดังนี้

การประเมินความต้องการในการจัดสภาพที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ครั้งนี้ได้กำหนดสภาพที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านการใช้ภาษา ด้านการฟังและการพูด ด้านการประเมินผล และสะท้อนบทเรียน สรุปผลได้ดังนี้

1.1 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันกับสภาพที่ควรจะเป็น ทั้ง 5 ด้าน พบว่า มีความแตกต่างกัน โดยสภาพปัจจุบันมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า สภาพที่ควรจะเป็นทุกด้าน

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็น ทั้ง 5 ด้าน จะเห็นได้ว่ามีความแตกต่างกัน โดยสภาพปัจจุบันมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า สภาพที่ควรจะเป็นทุกข้อ แสดงให้เห็นว่าการจัดการสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน เป็นความต้องการ จำเป็นทุกข้อ

1.2 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความจำเป็นในการจัดสภาพที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน โดยวิธี Modified Priority Need Index ($PNI_{modified}$) กลุ่มตัวอย่าง มีความจำเป็นโดยมีค่า $PNI_{modified}$ อยู่ระหว่าง 0.62-1.31 สรุปได้ ดังนี้

ลำดับที่ 1 คือ ด้านการฟังและการพูด ดังนี้ (1) การจัดกิจกรรมในการเรียนรู้ นำเข้าสู่บทเรียน (0.79) (2) นักเรียนทราบถึงความสัมพันธ์ของภาษาและเนื้อหาก่อนเข้าสู่บทเรียน (0.71) และ (3) การใช้สื่อการเรียนการสอน (0.70)

ลำดับที่ 2 คือ ด้านการประเมินผลและสะท้อนผลเรียน ดังนี้ (1) ให้คะแนน สำหรับการใช้ภาษาในห้องเรียน (0.98) (2) สะท้อนการเรียนรู้ของนักเรียนในการฟังและการพูด ในห้องเรียน (0.95) และ (3) ระบุเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน เมื่อนักเรียนนำเสนอหรือทำกิจกรรมฟัง พูด (0.88)

ลำดับที่ 3 คือ ด้านครูผู้สอน ดังนี้ (1) ใช้กลยุทธ์หรือกิจกรรมเพื่อช่วยนักเรียน ในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของนักเรียน (0.98) (2) ปฏิบัติการสอนใช้ หนังสือ รูปภาพ สื่อ

ของจริง วิดีโอ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน (0.96) และ (3) สนับสนุนให้นักเรียนมีปฏิบัติสัมพันธ์กัน
ในชั้นเรียนทำงานเป็นคู่ และทำงานกลุ่ม (0.90)

ลำดับที่ 4 คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ดังนี้ (1) จัดกิจกรรมในการ
เรียนรู้ นำเข้าสู่บทเรียน (0.79) (2) นักเรียนทราบถึงความสัมพันธ์ของภาษาและเนื้อหา ก่อนเริ่ม
บทเรียน (0.71) และ (3) ใช้สื่อการเรียนการสอนในการแนะนำหัวข้อเรื่องใหม่

ลำดับที่ 5 คือ ด้านการใช้ภาษา ดังนี้ (1) ใช้กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อช่วยใ้
นักเรียนในการใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน (0.78) (2) คือ ช่วยให้นักเรียนสังเกตความเหมือน
และความต่างระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาไทย (0.75) และ (3) คือ ช่วยให้นักเรียนรู้จักว่าภาษาที่ใช้
ในบทเรียน (0.57)

2. ผลการพัฒนารูปแบบ

2.1 การออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทาง
ภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน
ปลาย สรุปผลได้ดังนี้ รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) หลักการ
แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน ที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบคือตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและ
เนื้อหา ที่สอดคล้องกับ (Coyle and others, 2011) และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาเพื่อความเข้าใจทาง
วิชาการ ที่สอดคล้องกับ (Chamot and O'Malley, 2004) (2) วัตถุประสงค์ในการพัฒนารูปแบบคือ
เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ จำแนกออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการฟังและด้านการพูด
(3) กระบวนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบ มี 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้น
นำเสนอความรู้ ขั้นกิจกรรม และขั้นสะท้อนผล โดยจัดทำแผนการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน
แผนละ 3 ชั่วโมง รวมเวลา 24 ชั่วโมง (4) ระบบสังคม (5) หลักการตอบสนอง (6) ระบบสนับสนุน

2.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
และทุกองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด แสดงให้เห็น
ว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้พัฒนาทักษะทาง
ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้จริง

3. ผลการใช้รูปแบบรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตาม
แนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีดังนี้

3.1 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทาง
ภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทาง
ภาษาอังกฤษหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

3.2 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูด ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาหลังเรียน โดยภาพรวมระดับความพึงพอใจ อยู่ในระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.70

อภิปรายผล

จากข้อค้นพบของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่ามีความน่าสนใจและควรนำมาอภิปรายผล ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณที่ได้จากการประเมินผลหลังการทดลองใช้และข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์ และการบันทึกอนุทินของกลุ่มตัวอย่าง จึงมีประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปรายผล ดังนี้

1. กระบวนการในการพัฒนารูปแบบที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร (Research and Development) ซึ่งมีกระบวนการในการดำเนินการ 3 ขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาความต้องการ การพัฒนารูปแบบ และศึกษาผลการใช้รูปแบบ ซึ่งผลการวิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจในการนำมาอภิปรายผลในแง่มุมเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนดังนี้

1.1 ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสภาพที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นทุกด้านสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นทั้ง 5 ด้าน พบว่ามีความแตกต่างกัน โดยสภาพปัจจุบันมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า สภาพที่ควรจะเป็นทุกข้อ แสดงให้เห็นว่าการจัดการสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน เป็นความต้องการจำเป็นทุกข้อ สะท้อนให้เห็นว่าสภาพที่ควรจะเป็นมีความมุ่งหวังสูงแต่สภาพปัจจุบันนั้นยังไม่เป็นไปตามที่ต้องการ จึงทำให้มีความแตกต่างกันมาก ดังนั้นทุกด้านจึงมีความต้องการจำเป็นทั้งสิ้นในการเร่งพัฒนาอย่างเร่งด่วน ตามแนวทางการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนการสอนสำหรับสถานศึกษา ความต้องการจำเป็นในการพัฒนา สอดคล้องกับ จิระพร ชะโน (2559) หากจุดบกพร่องต่าง ๆ สำรวจทรัพยากรความเป็นไปได้ในการพัฒนารูปแบบ รวมถึงทฤษฎีหรือหลักการของรูปแบบการเรียนการสอนที่จะส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ ทฤษฎีเกี่ยวกับการบูรณาการภาษาและเนื้อหา แนวคิดเกี่ยวกับทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูด แนวทางการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนและเอกสาร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนที่จะส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้มีประสิทธิภาพที่สุด (Joyce, Weil and Calhoun, 2015) นอกจากนี้ ตามหลักการของการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนของแอดดีโมเดล (ADDIE model) ที่ต้องการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นว่าควรจัดการเรียนการสอนอย่างไรให้ตรงกับวัตถุประสงค์ เช่น เนื้อหา สื่อการเรียนการสอน เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้ใช้วิธีในการสอบถามความต้องการของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนมาตรฐานสากล นำมาจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นของสภาพที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนตามลำดับความสำคัญ คือ ลำดับที่ 1 คือ ด้านการฟังและการพูด ลำดับที่ 2 คือ ด้านการประเมินผลและสะท้อนผลเรียน ลำดับที่ 3 คือ ด้านครูผู้สอน ลำดับที่ 4 คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และลำดับสุดท้าย ด้านการใช้ภาษา สะท้อนให้เห็นว่า สภาพที่เป็นจริงนักเรียนต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษทั้งด้านการฟังและการพูดของนักเรียนมากที่สุดซึ่งทำให้ได้ข้อมูลสภาพความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ได้เป็นอย่างดี

1.2 การออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ได้มีการศึกษาวิธีการออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามหลักการของการออกแบบระบบการเรียนการสอนที่ดีดังนี้

1.2.1 ประเภทของรูปแบบการเรียนการสอน เมื่อได้วิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับประเภทของรูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีต่างๆ ผู้วิจัยได้เลือกสร้างรูปแบบที่มีลักษณะผสมผสานระหว่างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะที่เกี่ยวข้องกับวิธีการต่าง ๆ (ทิตินา แชมมณี, 2555) และรูปแบบ The Information Processing Family เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเสริมแรง โดยการเรียนรู้และจัดกระทำข้อมูลให้เป็นระบบ รับรู้รวมทั้งการพัฒนามโนทัศน์และภาษาในการถ่ายทอด เป็นการเตรียมนักเรียนในเรื่องการรวบรวมข้อมูลรูปแบบการเรียนการสอนกลุ่มนี้จะส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถทางปัญญาและสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับตนเองและสังคม (Joyce, Weil and Calhounands, 2004)

1.2.2 การนำแนวคิดและหลักการของลักษณะของรูปแบบที่จะสร้างมาสังเคราะห์ร่วมกับข้อมูลลำดับความต้องการจำเป็นของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนจากการสังเกตชั้นเรียน การสัมภาษณ์ ครูผู้สอนและสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอนของทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟังและด้านการพูด ดังนี้ 1) นำเข้าสู่บทเรียน 2) นำเสนอเนื้อหาบทเรียน 3) กิจกรรม 4) สะท้อนผลและเสริมแรง ซึ่งเป็นขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบ

บูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นขั้นตอนที่สำคัญ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Arends (1997) ; Kneeves (1997) และ Joyce และ Weil (2000) ที่รูปแบบการเรียนการสอนต้องมีทฤษฎีรองรับและพัฒนาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Joyce, Weil และ Calhoun (2011) ที่มีรูปแบบการสอนที่ดีต้องมีการศึกษาพฤติกรรมของนักเรียน กำหนดจุดมุ่งหมายของการสอน กำหนดเนื้อหาวิชา กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน กำหนดทรัพยากรในการสอน บริการสนับสนุน อำนวยความสะดวกต่างๆวัดและประเมินผล

1.2.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษนั้นได้มีการบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักการแนวคิดทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผ่านขั้นตอนกระบวนการต่าง ๆ ตามรูปแบบการเรียนการสอน จนสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษมีขั้นตอนการสอน 4 ขั้น ดังนี้ เริ่มจาก ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน Lead-in (L) ขั้นนี้เพื่อทบทวนความรู้เดิมและกระตุ้นความสนใจจากนักเรียนในบทเรียนที่จะดำเนินการเรียนการสอนและเตรียมรับความรู้ใหม่จากการฟังการใช้สื่อเทคโนโลยี เช่น ภาพ วิดีโอ คลิปเสียงต่างๆ เข้าใจและตอบสนองตามคำสั่ง คำขอร้อง อย่างทันถ่วงทีและสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง รั้บรู้คำสั่งที่แตกต่างกันได้อย่างถูกต้อง เข้าใจเรื่องราวจากสิ่งที่ได้ฟังเรื่องราวต่าง ๆ ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ รุ่งระวี สมะวรรณนะ (2553), นิษภาภา กิรเกริกไกร (2552) และ Lorenzo และคณะ (2008) ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอเนื้อหาบทเรียน Expression (E) ในขั้นนี้ ผู้สอนนำเสนอคำศัพท์บนจอโปรเจคเตอร์ โครงสร้างประโยคเรียงลำดับจากความหมาย (รูปภาพ) รูปแบบ (บัตรคำ) และการออกเสียง ผู้สอนอธิบายป้อนข้อมูลให้กับนักเรียน กระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เพื่อเน้นให้ปัญหาความเข้าใจเนื้อหาของนักเรียนชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยให้นักเรียนได้ติดตามเมื่อฟังเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น เป็นการสนทนาโต้ตอบระหว่างครูกับนักเรียน ระหว่างนักเรียนกับนักเรียนเป็นคู่ (In pairs) เป็นกลุ่ม (In group) คละซัน (Mingle) การจับคู่คำศัพท์ระหว่างคำศัพท์กับคำขยายความของคำศัพท์ การฟังแล้วเรียงภาพหรือประโยคตามลำดับเรื่องหรือเรียงเนื้อหาแต่ละตอนจากสิ่งที่ได้ฟัง ซึ่งสอดคล้องกับ ลัดดา หวังภษิต (2557) Milne และ Garcia (2008) ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรม Activity (A) ในขั้นนี้ให้ครูได้พูดอธิบายคำชี้แจงก่อนที่นักเรียนจะลงมือทำกิจกรรม เริ่มการฟังครั้งที่ 1 โดยครูเปิดคลิปเสียงเนื้อเรื่องให้ฟัง นักเรียนได้คาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนพูดคุยกันเป็นคู่ แล้วครูสุ่มถามเป็นคู่ ๆ แล้วเขียนคำตอบไว้บนกระดาน เริ่มการฟังครั้งที่ 2 นักเรียนทำความเข้าใจกับสารที่ฟัง จับประเด็นสำคัญของสาร จดบันทึกสิ่งที่ได้ฟัง ขณะฟังจะต้องมีสมาธิสนใจฟัง การฟังที่ต้องการทราบทัศนคติความรู้สึกของผู้พูด นักเรียนเริ่มปรึกษาหารือกันโดยใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนาโต้ตอบกันในชั้นเรียน ก่อนการทดลองหรือทำกิจกรรม เริ่มการฟังครั้งที่ 3 นักเรียนวิเคราะห์สารจากการฟัง เข้าใจน้ำเสียงที่แตกต่างกัน ประเมินค่าสารจากการฟัง การฟังสำหรับใจความสำคัญ การฟังสิ่งที่สนใจหรือ

เฉาะเจาะจง การฟังที่ต้องการรายละเอียดย่อย นักเรียนตั้งใจฟัง นักเรียนฟังแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง หรือเลือกประโยคถูกผิด การฟังใน แยกแยะคำสำคัญ ครูแจก Transcripts และฟังพร้อมกัน ทั้งชั้นเรียน สอดคล้องกับวาทนา จ่างโพธิ์ (2557), Lorance-Paszylk (2009) และ Kerawan (2016) ชั้นที่ 4 ชั้นสะท้อนผลและเสริมแรง Feedback and praise (F) นักเรียนพูดนำเสนอข้อมูลต่างๆ จากสิ่งที่ได้บันทึกในอนุทิน นักเรียนพูดสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ นักเรียนระดมสมอง และเขียนอนุทิน จากสิ่งที่ได้เรียนรู้ในบทเรียน ผู้สอนกล่าวคำชมเชย และให้รางวัล ให้คะแนนกับนักเรียน สอดคล้องกับ ทศนีย์ จันตียะ (2558), Varkuti (2010) และ Chostelidou และ Grivab (2014) จะเห็นได้ว่า ชั้นการสอนทั้ง 4 ชั้นที่สังเคราะห์ขึ้นตามหลักการ แนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ประกอบกับมีหลักการตอบสนอง (Principle of Reaction) และระบบสนับสนุน (Support System) ของรูปแบบนั้น สามารถทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนตามแนวการเรียนรู้แบบ บูรณาการภาษาและเนื้อหาได้

1.2.4 การนำรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนว การเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไปใช้จริงกับ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช จำนวน 40 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 24 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง หลังจากที่ได้รับแจ้งได้นำร่าง รูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ รูปแบบการเรียนการสอนและเอกสาร ประกอบรูปแบบการเรียนการสอน ทั้งด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนการสอนและ ด้านการวัดและประเมินผล หลังจากนั้นได้แก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและผู้ให้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบและรับรองรูปแบบการเรียนการสอนอีกครั้ง ก่อนนำไปทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขก่อน นำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง การดำเนินการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หลังจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญได้รับรองรูปแบบการเรียนการสอนแล้ว ผู้วิจัยได้นำไปทดลองกับ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี กล่าวคือ ผู้วิจัยใช้ข้อมูลเชิงปริมาณในการ อธิบายผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างและใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นข้อมูลสนับสนุน ซึ่งจะมีความน่าเชื่อถือมาก ว่าวิจัยเชิงทดลองทั่วไป เพื่ออธิบายการเกิด พฤติกรรมการเรียนรู้จากการเขียนอนุทินของนักเรียน เพื่ออธิบายการเกิดพฤติกรรมทักษะทาง ภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นกับกลุ่มทดลอง โดยทำการวัดผลก่อนเรียนและวัดผลหลังเรียน ใช้แบบวัดทักษะ ทางภาษาอังกฤษ ทดสอบความสามารถทางการเรียนของนักเรียน การสอบถามความพึงพอใจของ นักเรียนหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนและบันทึกอนุทินของนักเรียนระหว่างเรียนนำมา วิเคราะห์และสรุปผลการวิจัยได้ชัดเจนกว่าใช้วิธีการวิจัยประเภททดลองอื่นๆ ทำให้คะแนนเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองใช้

รูปแบบการเรียนการสอน สูงกว่าก่อนการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากแนวคิดและทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษที่ช่วยให้เด็กเรียนเกิดการพัฒนาภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (Content and Language Integrated Learning (CLIL)) การเรียนการสอนเนื้อหา (Learning of Content) พร้อมกันกับเป้าหมายในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ รูปแบบการเรียนการสอนที่มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาที่สองหรือภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเนื้อหาจากกลุ่มสาระการเรียนการสอนต่าง ๆ โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ซึ่งมีองค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนด้วย 4 ด้าน (4Cs) คือ เนื้อหา (Content) การสื่อสาร (Communication) กระบวนการคิด (Cognition) และวัฒนธรรม (Culture) จะมีความสัมพันธ์อย่างมากกับเนื้อหาและภาษาต่างประเทศจึงมีความสำคัญต่อวัฒนธรรมและสังคมอย่างเห็นได้ชัด ความเข้าใจวัฒนธรรมต่างประเทศอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนสามารถทำให้นักเรียนเกิดการรู้ภาษาที่สอดแทรกทั้งเนื้อหา (Coyle, Hood and Marsh, 2010) ซึ่งสอดคล้องกับนิชานา กิรติเกร์ไกร (2552) ที่ได้พัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าความสามารถทางภาษาหลังเรียนเพิ่มจากก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับ ภูริชญา เผือกพรหม (2559) ที่ได้พัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาตามแนวการบูรณาการเนื้อหาและภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้เกิดขึ้นกับนักเรียนได้ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื่องจากผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองและการใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือ ในการสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษที่ยั่งยืน

1.2.5 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมและนักเรียนกลุ่มทดลองโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ แบบปรนัย ซึ่งวัดประเมินผลก่อนและหลังการเรียนการสอน การวัดผลทักษะทางภาษาอังกฤษ โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือด้านการฟัง โดยวัดจากแบบวัดทักษะการฟังที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และด้านการพูด โดยวัดจากแบบวัดทักษะการพูด เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบิค Rubric Score โดยทำการวัดประเมินผลก่อนและหลังเรียน ในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม นักเรียนต้องบันทึกการเรียนรู้ในแบบบันทึกอนุทิน เพื่อเขียนแสดงความเข้าใจและความคิดเห็นต่างๆ จากการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา

1.3 ผลจากการวัดและประเมินผลการใช้รูปแบบรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีดังนี้

1.3.1 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางภาษาอังกฤษหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการเรียนการสอนส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักเรียนในกลุ่มที่ใช้แนวทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา มีความรู้คำศัพท์กว้างขวางกว่ากลุ่มหนึ่งทั้งในบริบทการสนทนา การอธิบายกฎทางไวยากรณ์ ความเชื่อมโยงภายในตัวบทภาษาหมายถึงรวมถึงการเชื่อมโยงบริบททางสังคม และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Varkuti (2010) ซึ่งทำการศึกษเปรียบเทียบระหว่างแนวทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษา CLIL และแนวทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่นที่มีใช้การเรียนการสอนแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษา NON-CLIL ผลการศึกษาพบว่า การใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางตามแนวทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษาเอื้อให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้ดีกว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบดั้งเดิม และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Blaco (2011) พบว่า กลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวการบูรณาการภาษาและเนื้อหา มีความเข้าใจในประโยคที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น มีความถูกต้องในการใช้ภาษาและความคล่องแคล่วของการใช้ภาษามากกว่านักเรียนที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ

1.3.2 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูด ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษได้ ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนยึดการสอนตามทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ส่งผลให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูดได้ดีขึ้น เนื่องจากนักเรียนมีโอกาสฝึกฝนการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอและมีโอกาสทำงานเป็นกลุ่มกับเพื่อน และนักเรียนสามารถนำความรู้เดิมและความรู้ใหม่มาประยุกต์ใช้ในวิถีของตนเองแล้วนำเสนอในรูปแบบภาษาต่างประเทศของนักเรียนเองและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อาทิตย์ ศรีจันทร์ดร (2560) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL) มีความสามารถในการฟัง พูด หลังการทดลองสูงกว่าการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา CLIL มาร่วมพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนกลวิธีทางการเรียน CALLA ทั้งสองแนวคิดนั้นสามารถเสริมสร้างการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ กับนักเรียนได้ ซึ่งนับได้ว่าสามารถเสริมสร้างทักษะการฟัง ทักษะการพูด ในการรู้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและจะช่วยให้ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและมั่นคงกว่าที่ได้ตั้งใจไว้ มีตัวอย่างน้อยมากในโลกแห่ง

ความเป็นจริงที่ไม่มีการผสมสีคำและสีขาวเพื่อให้ทั้งสองเรื่องวาดภาพความเป็นจริงขึ้นมาอย่างกว้างขวางสำหรับนักเรียนเป็นข้อได้เปรียบที่ดีนี้ไปปรับใช้กับการเรียนการสอนในวิชาอื่น ๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษก็ย่อมจะเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนได้อีกต่อไปด้วย การบูรณาการเนื้อหาและภาษาเป็นการหลอมรวมนวัตกรรมทั้งสองเข้าด้วยกัน (Coyle and others, 2011) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Gomes (2014) พบว่า หลังจากที่นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา CLIL ทำให้ทักษะการพูดของนักเรียนมีการพัฒนาขึ้นซึ่งมีนักเรียนที่อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 61.69 ระดับปานกลางร้อยละ 36.25 และระดับต่ำร้อยละ 2.05 จากผลการวิจัยดังกล่าวทำให้การพัฒนาการด้านการพูดพัฒนาขึ้นร้อยละ 97.5

1.3.3 นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้รับได้รับการเรียนตามรูปแบบการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาหลังการจัดกิจกรรม โดยภาพรวมระดับความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.70$) จะให้เห็นว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษได้ อีกทั้งยังมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบ เนื่องจากการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเมื่อบรรยากาศการเรียนมุ่งไปที่เนื้อหา ไม่ใช่การเรียนที่เน้นไปที่โครงสร้างทางภาษาหรือไวยากรณ์เหมือนกับห้องเรียนปกติ การจัดการเรียนการสอนควรให้นักเรียนได้เรียนผ่านการทดลองหรือกิจกรรมที่เน้นทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารจริงตามที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันทำให้เราความสนใจของนักเรียน ซึ่งมีการโต้ตอบระหว่างนักเรียนกับครู ในขณะที่เดียวกันนักเรียนสามารถฝึกพูดประโยคเดิมที่เรียนมาและเชื่อมโยงต่อกับผู้อื่น จากแนวคิดและทฤษฎี Satisfaction ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคลซึ่งเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนเองต้องการ ซึ่งผลให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนจะเกิดขึ้นหรือไม่นั้นจะต้องพิจารณาถึงลักษณะของการสอนของผู้สอน ประกอบด้วยระดับความรู้สึกของผู้มารับบริการในมิติต่าง ๆ ของแต่ละบุคคลตรงตามทฤษฎีของมาสโลว์ (Maslow, 1998) เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มนุษย์ทุกคนมีรูปแบบการรับแรงจูงใจคล้ายคลึงกันโดยผ่านมาจากแหล่งกำเนิดภายในร่างกายและปฏิกิริยาสัมพันธ์ทางสังคม แรงจูงใจพื้นฐานที่มีความจำเป็นขั้นพื้นฐานมากกว่าความจำเป็นจะต้องได้รับการตอบสนองให้ได้รับความพึงพอใจก่อนจึงถึงแรงจูงใจน้อยที่สุด ก่อนที่แรงจูงใจทางด้านอื่นจะได้รับการกระตุ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Chostelidou และ Grivab (2014), Delliou (2016) พบว่านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิธีการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการภาษาและเนื้อหา โดยนักเรียนมีโอกาสได้สื่อสารภาษาอังกฤษอย่างอิสระในขณะที่ทำกิจกรรมและนักเรียนไม่ได้พัฒนาเฉพาะทักษะการใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วเท่านั้น (Fluency) แต่นักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มทางกลวิธีการเรียนและทักษะการทำงานร่วมกัน (Strategies and cohesions) เพิ่มสูงขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของวาสนา จ่างโพธิ์ (2557) และลัดดา หวังภษิต (2557) พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการร่วม

กิจกรรมการเรียนรู้ประทับใจที่ได้เรียนรู้และฝึกฝนทักษะต่างๆในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้และเห็นว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นสามารถนำมาเป็นแนวทางในการเรียนรู้ของตนเองและมีประโยชน์สำหรับการดำเนินชีวิตและอยากให้มีกิจกรรมเช่นนี้อีก

นอกจากนี้ยังพบว่า การสอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สามารถช่วยพัฒนาการเพิ่มพูนทักษะทางภาษาอังกฤษ จากการที่นักเรียนได้เรียนบูรณาการภาษาและเนื้อหาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ที่แตกต่างในชั้นเรียนปกติ เพื่อเป็นการเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมายและการได้พัฒนาความเข้าใจทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ไปพร้อม ๆ กับการเรียนรู้ภาษา ทำให้ผู้เขาได้เรียนรู้ตามธรรมชาติและสามารถนำทักษะทางภาษาอังกฤษเหล่านี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันของพวกเขาได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากผลการศึกษาที่เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็น ทั้ง 5 ด้าน อันได้แก่ ด้านการฟังและการพูด ด้านการประเมินผลและสะท้อนผลบทเรียน ด้านครูผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการใช้ภาษา พบว่า มีความแตกต่างกัน โดยสภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าสภาพที่ควรจะเป็นทุกข้อ ดังนั้นสถานศึกษา ต้องมีการจัดลำดับความต้องการจำเป็น โดยหาสาเหตุและแนวทางแก้ไข เพื่อนำมากำหนดรูปแบบการพัฒนาเป็นวาระการพัฒนสถานศึกษา แผนพัฒนาสถานศึกษา กลยุทธ์ของสถานศึกษา

1.2 การนำรูปแบบไปใช้นั้นผู้สอนต้องศึกษารูปแบบให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ โดยเฉพาะการออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ สื่อสถานที่ รวมถึงโอกาสที่เอื้อต่อการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ และสนับสนุนทรัพยากรในการเรียนรู้ตามรูปแบบให้เพียงพอ

1.3 การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบเป็นการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยการเรียนรู้ภาษาและเนื้อหาสาระในรายวิชาอื่นๆ ซึ่งผู้สอนและนักเรียนควรมีการวางแผนการดำเนินกิจกรรมให้ดีโดยให้เกิดการเรียนรู้ทั้งภาษาและเนื้อหาไปพร้อม ๆ กัน

1.4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบ ได้เน้นให้นักเรียนได้ซึมซับการเรียนรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัว จากเนื้อหา ซึ่งผู้สอนและนักเรียนไม่ควรเน้นความถูกต้องของหลักไวยากรณ์ของภาษามากจนเกินไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการเลือกเนื้อหาที่สอดคล้องและทำทนายเหมาะสมกับนักเรียนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของรูปแบบให้มีความยากมากขึ้นของเนื้อหาในการเรียนรู้ภาษาวิชาการ

2.2 ควรมีการศึกษาในการติดตามผลจากการใช้รูปแบบในระยะยาว สำหรับนักเรียนที่เรียนรูปแบบนี้ เพื่อจะติดตามและศึกษาผลของการเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการทักษะทางภาษาอังกฤษ

2.3 ควรมีการขยายผลการใช้รูปแบบและมีการนำการใช้รูปแบบกับโรงเรียนนาร่องที่มีการศึกษาความต้องการในการพัฒนานักเรียนในทักษะทางภาษาอังกฤษ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *แนวปฏิบัติ ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : จามจุรีโปรดักส์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *คู่มือบริหารจัดการเวลา เรียน “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ปีการศึกษา 2559*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- เกษมสันต์ ชาวดง. (2547). *ความพึงพอใจคุณภาพการบริการแพทย์แผนไทยโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดบุรีรัมย์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2556). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- จาริณี จันทร์ศรี. (2551). *รายงานการวิจัย การพัฒนารายวิชาโดยยึดหลักการเรียนตามแนวบูรณาการ เนื้อหาและภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ ความรู้เนื้อหาและวัฒนธรรม การเกษตรของนักศึกษาระดับปริญญาตรี*. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- จิระพร ชะโน. (2559). *รายงานการวิจัย แนวทางการพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษระดับ ประถมศึกษาสำหรับสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2553). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. (2551). *การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย*. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- ทัศนีย์ จันตียะ (2558). *การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและแนวทางการเรียนรู้ภาษาเพื่อความเข้าใจทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเชิงวิชาการ และกลยุทธ์การเรียนรู้สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทศนา แคมมณี. (2548). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ทิตินา แคมมณี. (2555). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ : ด่านสุทธา.
- จ้ำรง บัวศรี. (2532). *ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและพัฒนา*. กรุงเทพฯ : ศุภสภา.
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2555). *การวิจัยปฏิบัติการ = Action research*. อุบลราชธานี : ยงสวัสดิ์.
- ธูปทอง กว้างสวาสดี. (2549). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 0506714 สัมมนาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ*. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธูปทอง กว้างสวาสดี. (2559). *กิจกรรมสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิชภา กิรติเกริกไกร. (2552). *ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุรชต์ ภูตอกไม้. (2554). *การพัฒนารายวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการตามแนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านและการเขียนของนักศึกษาปริญญาตรี*. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์. (2549). *การใช้แนวคิดเรื่องพื้นที่รอยต่อพัฒนาการของวิกิเอดส์ก็เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับอุดมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พระเทพเวที (ประยุทธ์ ปยุตโต). (2531). *เพื่ออนาคตของการศึกษาไทย*. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เพราพรรณ โกมลาลัย. (2541). *หลักสูตรการเรียนการสอนแบบบูรณาการ*. *วิชาการ*, 1, 65–66.
- ภูริชญา เผือกพรหม. (2559). *การพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิด การบูรณาการเนื้อหาทั้งภาษาและ แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- รุ่งระวี สมะวรรณนะ. (2553). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพและความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลัดดา หวังภักชิต. (2557). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้อังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนสาธิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วาสนา จ่างโพธิ์. (2557). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมนึก ภัททยธนี. (2546). การวัดผลการจัดการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5 : ภาพลัคน์ : ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2553). วิธีการทางสถิติสำหรับกรวิจัย. มหาสารคาม : ภาควิชาวัดผลและวิจัย การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมยศ นาวิการ. (2540). การบริหารและพฤติกรรมองค์การ เรื่องการจูงใจ:จากแนวความคิดไปสู่การประยุกต์ใช้. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.
- สาโรช ไสยสมบัติ. (2534). ความพึงพอใจในการทำงานของครูอาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ลังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุมาลี ชีโนกุล. (2548). การสอนภาษาอังกฤษเชิงเนื้อหา มีติเพื่อการพัฒนาภาษา : กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). วิธีสอนภาษาภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2543). การบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- อมรศักดิ์ ศรีวิกรานต์โยธิน. (2549). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของเทศบาล ตำบล กังแอนอำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

อาทิตย์ ศรีจันทร์ดร. (2560). *ผลของการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่มีต่อความสามารถในการฟังพูดและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Anderson, J.R. (1993). *Rules of the mind hills dale*. Mahwah, NJ : Lawrence Erlbaum Associates Erlbaum Associates

Arends, R.I. (1997). *Learning to Teach*. New York : Random house.

August, D. and T. Shanahan. (2006). *Executive summary. Developing literacy in second-language learners : Report of the National Literacy Panel on Language-Minority Children and Youth*. Mahwah, NJ. : Center for Applied Linguistics, Lawrence Erlbaum Associates.

Ausubel, D. (1968). *Educational Psychology : A Cognitive view*. New York : Holt, Rinehart and Winston.

Bailey, A.L. (2007). *The language demands of school: putting academic English to test*. New Haven, CT : Yale University Press.

Bentley, K. (2010). *The TKT Teaching Knowledge Test Course : CLIL Content and Language Integrated Learning Model*. Cambridge : Cambridge University Press.

Bitchener, J. and D.R. Ferris. (2012). *Written corrective feedback in second language acquisition and writing*. New York : Routledge.

Bransford, J.D., Brown, A.L. and R.R. Cocking. (2000). *How People Learn: Brain, Mind, Experience, and School*. Washington DC : National Academy Press.

Brinton, D.M., Snow, M.A. and M.B. Wesche. (2008). *Content-based Second Language Instruction*. 2nd ed. Ann Arbor MI : The University of Michigan Press.

Brinton, S.W. and F.L. Stoller. (2008). *Content based instruction*. Boston, MA : In Encyclopedia of language and education Springer.

Brown, H.D. (1994). *Principles of Language Learning and Teaching*. Upper Saddle River, NJ : Prentice Hall.

Burkart, G.S. (1998). *Spoken Language : What it is and how to teach it*. Washington, DC : Center for Applied Linguistics.

- Burns, A. And H. Joyce. (1997). *Focus on Speaking*. Sydney : National Center for English Language Teaching and Research.
- Byrme, D. (1988). *Testing writing skills*. London : Longman.
- Canale, M. And M. Swain. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. *Applied Linguistics*, 1, 1-47.
- Celaya, M.L. and R.Y. De Zarobe. (2010). First languages and age in CLIL and non-CLIL context. *International CLIL Research Journal*, 1(3), 60-66.
- Chamot, A.U. and J.M. O'malley. (1994). *The CALLA handbook: Implementing the Cognitive academic language learning approach*. Massachusetts : Addison-Wesley Publishing Company.
- Chaney, A.L. and T.L. Burk. (1998). *Teaching Oral Communication in Grades K-8*. Boston : Allyn & Bacon.
- Chostelidoua, D. and E. Grivab. Measuring the effect of implementing CLIL in higher education : An experimental research project. *Social and Behavioral Sciences*, 116, 2169-2174.
- Coyle, P.H. and others. (2011). *Content and language learning (CLIL)*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Coyle, P.H. and D. Marsh. (2010). *Content and language learning (CLIL)*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Crystal, D. (2003). *English as a global language*. 2nd ed. UK : Cambridge University Press.
- Dalton-Puffer, C. (2007). *Discourse in content and language integrated learning (CLIL) classrooms*. Amsterdam : John Benjamins.
- Delliou, A. and M. Zafarim. (2016). Developing the speaking skills of students through CLIL : A case of sixth grade Primary School students in Greece. *Educational sciences*, 8-12, 48-53.
- Dörnyei, Z. and L. Katona. (1992). Validation of the C-Test amongst Hungarian EFL learners. *Language Testing*, 9, 187-206.
- Echevarria, J.J. and others. (2013). *Making content comprehensible for English learners : The SIOP Model*. 4th ed. Jana Echevarria : California State University.

- Eurydice, B. (2006). *Content and language learning (CLIL) at school in Europe*. [online]. Available from : <https://www.fachportal-paedagogik.de/literatur/vollanzeige.html?FId=750426#vollanzeige>. [accessed 22 June 2019].
- Florez, M.C. (1999). *Improving Adult English Language Learners' Speaking Skills*. Washington, DC : Clearinghouse for ESL Literacy Education.
- Francis, J., Bonner, A. and K. Mills. (2006). The development of constructivist grounded theory. *International journal of qualitative methods*, 5, 25-35.
- Gilakjani, A., and A.A. Ahmadi. (2011). A study of factors affecting EFL learners' English listening comprehension and the strategies for improvement. *Journal of Language Teaching and Research*, 2(5), 977-988.
- Gomes, S.G. (2014). *CLIL : A way to promote basic listening and speaking skills through multiple intelligences based lessons*. Ed.D. Thesis, Manizales University.
- Good, C.V. (1973). *Dictionary of Education*. New York : McGraw-Hill.
- Gottlieb, H. (2004). Language-political implications of subtitling. *BENJAMINS TRANSLATION LIBRARY*, 56-83-100.
- Harmer, J. (2007). *The practice of English language teaching*. Essex : Longman.
- Hawkins, D. I., Best, R.J. and K.A. Coney. (1998). *Consumer Behavior: Building Marketing Strategy*. 7th ed. Boston : McGraw-Hill.
- Hoyer, W.D. and D.J. Macinnis. (1997). *Consumer Behavior*. Boston : Houghton Mifflin.
- Infante, B. and Lastrucci. (2009). The effect of CLIL from the Perspective of experienced Teachers. In D. Marsh, P. Mehisto, D. Wolff, R. Aliaga, T. Asikainen, M. J. Frigols-Martín, S. Hughes, and G. Langé (Eds.), *CLIL practice: Perspectives from the field* (pp. 156-163). Finland : University of Jyväskylä.
- John, F. (2012). *Discourse in English language education*. New York : Springer.
- Joyce, B. and M. Weil. (2000). *Models of Teaching*. 6th ed. Boston : Allyn and Bacon.
- Joyce, B., Weil, M. and E. Calhoun. (2000). *Model of Teaching education*. Boston : Pearson Education.
- Joyce, B., Weil, M. and E. Calhoun. (2004). *Models of Teaching*. 7th ed. Boston : Allyn and Bacon.

- Joyce, B., Weil, M. and E. Calhoun. (2011). *Model of Teaching*. 8th ed. Boston : Pearson Education.
- Karawan, S. (2016). *Establishing a Whats App Conversation: One of Innovations in English Language Teaching. The 63rd TEFLIN International Conference*, 8-10, 793-796.
- Kayi, R. (2006). Teaching Speaking Activities to Promote Speaking in a Second Language. *The Internet TESL Journal*, 7(11), 12.
- Keeves, J.P. and N. Sellin. (1997). Path Analysis with Latent Variables. In J. P. Keeves (Ed.), *Educational Research, Methodology, and Measurement: An International Handbook*, 2nd ed., pp. 633-640. Oxford : Pergamon Press.
- Krashen, S.D. (1987). *Principles and practices in second language acquisition*. New York : Prentice-Hall.
- Lasagabaster, D. (2008). Foreign language competence in Content and Language Integrated Courses. *The Open Applied Linguistics Journals*, 1, 31-42.
- Littlewood, W. And N.F. Liu. (1996). *Hong Kong students and their English*. Hong Kong : Macmillan.
- Loranc-Paszylk, B. (2009). Integrating reading and writing into the context of CLIL classroom Some practical solutions. *International CLIL Research Journal*, 1(2), 47-53.
- Lorenzo, F., Casal, S. And P. Moore. (2008). The effects of content and language integrated learning in European education: Key findings from the Andalusian bilingual sections evaluation project. *Applied Linguistics*, 31(3), 418-442
- Marsh, D. (2002). *CLIL/EMILE-The European dimension : Actions, Trends and foresight*. Potential public service contract DG EAG : European commission.
- Marsh, D., Majilers, A. and A.K. Hartiala. (2001). *Profiling European CLIL classrooms: Languages open doors*. Jyväskylä, Finland : University of Jyväskylä.
- Maslow, A.H. (1998). *Motivation and personality*. New York : Harper & Row.
- McGroarty, M. (1998). Constructive and constructivist challenges in applied linguistic research. *Language Learning*, 48(4), 591-622.

- Mehisto, M. and M.J. Frigols. (2008). *Uncovering CLIL : Content and Language Integrated Learning in Bilingual and Multilingual Education*. Oxford, UK : Macmillan.
- Michael, B. and others. (2012). *Pedagogical Stylistics: Current trends in language, literature and ELT*. New York : Bloomsbury Publishing.
- Milne, E.D. and A.L. Garcia. (2008). The role of repetition in CLIL teacher discourse: A comparative study at secondary and tertiary levels. *International CLIL Research Journal*, 1(1), 50-59.
- Morse, P.M. (1958). *Queues, inventories, and maintenance : the analysis of operational system with variable demand and supply*. New York : Wiley.
- Mowen, J.C. and M. Minor. (1998). *Consumer Behavior*. Upper Saddle River, NJ : Prentice-Hall.
- Murcia, M. (1998). *Communicative Competence: A Pedagogically Motivated Model with Content Specifications*. Ed.D. Thesis, University of California.
- Nunan, D. (1992). *Research method in language learning*. New York : Cambridge University Press.
- Nunan, D. (1999). *Second language teaching & learning*. Hong Kong : Heinle & Heinle.
- Onkvisit, S. and J.J. Shaw. (1994). *Consumer Behavior: Strategy and Analysis*. New York : Macmillan College Publishing Company.
- Oxford, R.L. (1990). Language learning strategies and beyond: a look at strategies in the context of styles. In S. S. Magnan (Ed.). *Shifting the Instructional Focus to the Learner*. Middlebury, VT : Northeast Conference on the Teaching of Foreign Languages.
- Paulson, B.C.Jr. (1978). Interactive graphics for simulating construction operations. *J. Constr. Div., ASCE*, 104(1), 69-76.
- Piaget, J. (1969). *The Mechanisms of Perception*. New York : Basic Book.
- Piaget, J. (1970). *Genetic epistemology*. New York : Norton & Company.
- Purdy, M. And D. Borisoff. (1997). *Listening in Everyday Life: A Personal and Professional Approach*. 2nd ed. Laitham, MD : University Press of America.
- Raymond, E. (2000). *Cognitive Characteristics Learners with Mild Disabilities*. Needham Heights, MA : Allyn & Bacon.

- Richards, J.C. (2008). *The teacher as self-observer*. In Jack C. Richards, *The Language Teaching Matrix*. New York : Cambridge University Press.
- Robbins, S.P. (1996). *Prentice Hall Organization Behavior : Concept, Controversies and Applications*. 7th ed. Englewood Cliffs, NJ : Prentice Hall.
- Rost, M. (1991). *Listening in action*. Hemel Hempstead, Herts, UK : Prentice-Hall.
- Scarcella, R. (2003). *Academic English : A conceptual framework*. Santa Barbara, CA : The University of California Linguistic Minority Research Institute.
- Scarcella, R.C. and R.L. Oxford. (1992). *The tapestry of language learning: The individual in the communicative classroom*. Boston, MA : Heinle & Heinle.
- Schaffer, H.R. (1999). Understanding socialization: from unidirectional to bidirectional conceptions. In M. Bennett (Ed), *Developmental Psychology: achievements and prospects*. Washington : Psychology Press.
- Searle, J.R. (1978). Literal meaning. *Erkenntnis*, 1, 207-224.
- Shelly, M.W. (1975). *Responding to Social Change*. Pennsylvania : Dowden Huntchisam Press.
- Stephen, P.R. (1996). *Organizational Behavior : Concepts, Controversies, Applications*. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice Hall.
- Terrell, T.D. (1977). A natural approach to the acquisition and learning of a language. *Modern Language Journal*, 61. 325-336.
- Underwood, C.J. (2006). Diversification of the. Neoselachii (Chondrichthyes) during the Jurassic and Cretaceous. *Pale biology*, 32(2), 215-221.
- Underwood, M. (1994). *Teaching listening*. London : Longman.
- Valette, R.M. (1997). *Modern language testing*. 2nd ed. New York : Harcourt Brace Jovanovich.
- Verkuti, A. (2010). Linguistic benefits of the CLIL approach In Secondary Level in Hungary. *International CLIL Research Journal*, 1(3), 67-79.
- Vroom, H.V. (1964). *Work and Motivation*. Now York : Wiley and Sons.
- Vygotsky, L.S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Massachusetts : Harvard University Press.
- Wallerstein, H.A. (1971). *Dictionary of Psychology*. New York : Penguin Books

Weil, M. and others. (1978). *Personal models of teaching*. Englewood Cliffs :
Prentice-Hall.

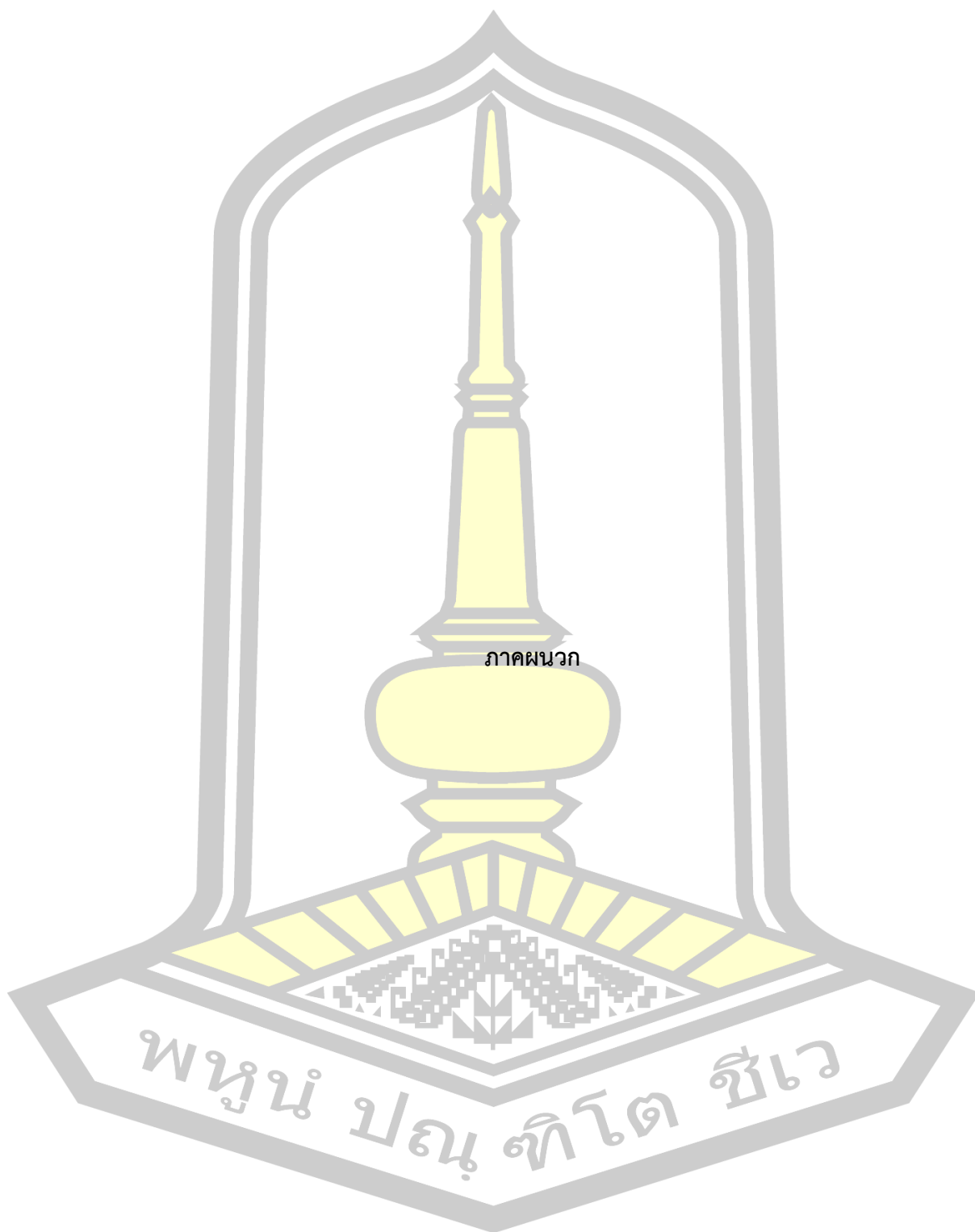
Wink, J. And L. Putney. (2002). *A Vision of Vygotsky*. Boston, MA : Allyn & Bacon.

Wood, D.J., Bruner, J.S. and G. Ross. (1976). The Role of Tutoring in Problem Solving.
Journal of Child Psychiatry and Psychology, 17, 89-100.

Yin, F. (1990). *Numerical Modeling of Ocean Deep Water Circulation*. Ph.D. Thesis,
Columbia University.

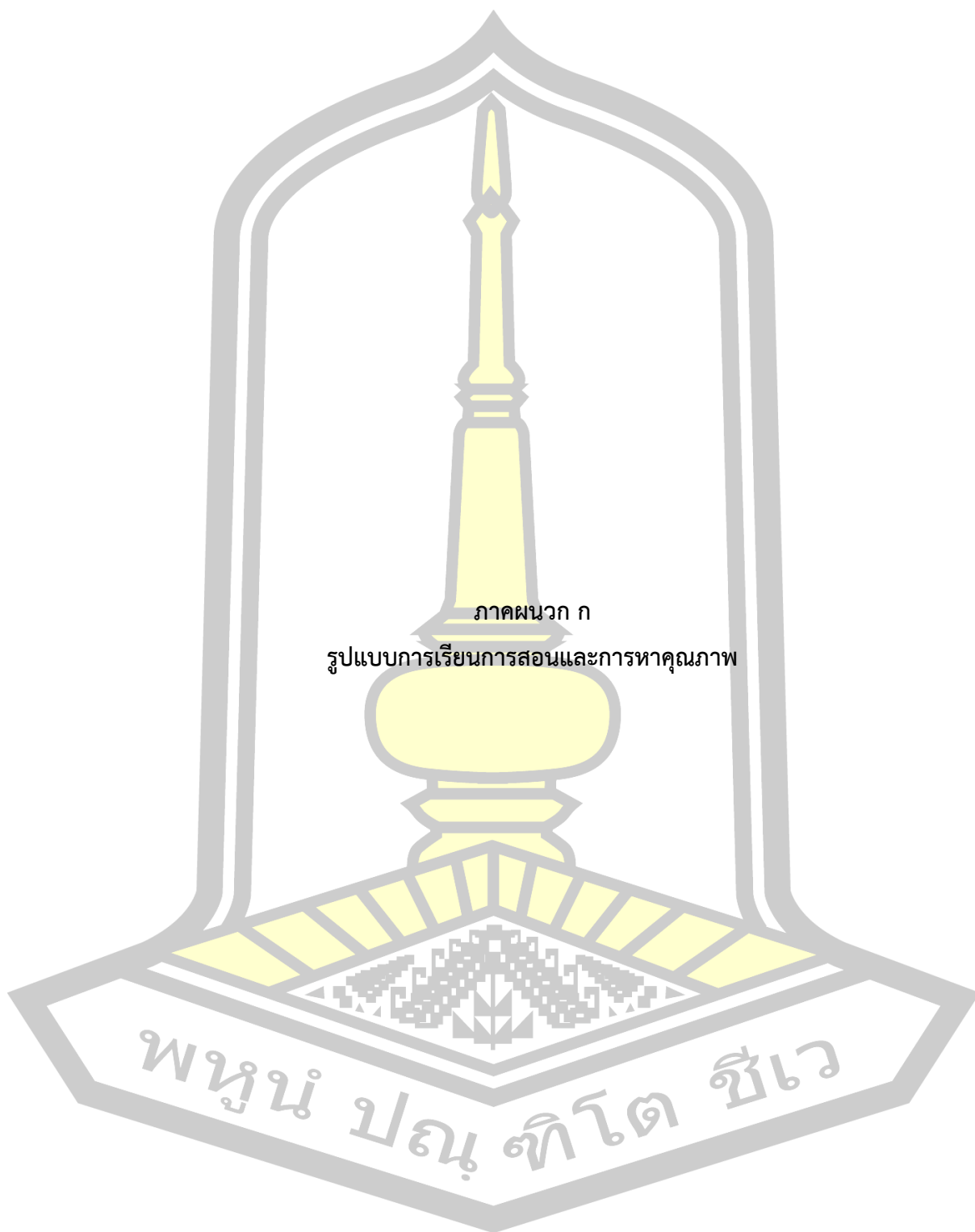
Zwiers, J. (2014). *Building academic language: Meeting Common Core Standards
across disciplines, grades 5–12*. 2nd ed. San Francisco, CA : Jossey-Bass.

ภาคผนวก

พหุบัณฑิตยาลัย

ภาคผนวก ก

รูปแบบการเรียนการสอนและการหาคุณภาพ

พหุบัณฑิตวิทยาลัย

Guidebook

คู่มือการใช้

รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้
แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

โดย

ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา

การศึกษาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คำนำ

คู่มือการใช้การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตาม
แนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เล่มนี้
จัดทำขึ้นเพื่อประกอบและเป็นแนวทางในการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทาง
ภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ซึ่งมีดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Soils quality improvement

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Ratio and percentage

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Acids and bases in daily life

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Water Cycle

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 plants part of flowers

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 Air pollution

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 Sound perception

หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 Magnet and Electricity

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือการใช้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทาง
ภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา เล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อ
นักเรียน และผู้ที่มีความสนใจเป็นอย่างดี

อรุณ เมียดสีนา

ผู้วิจัย

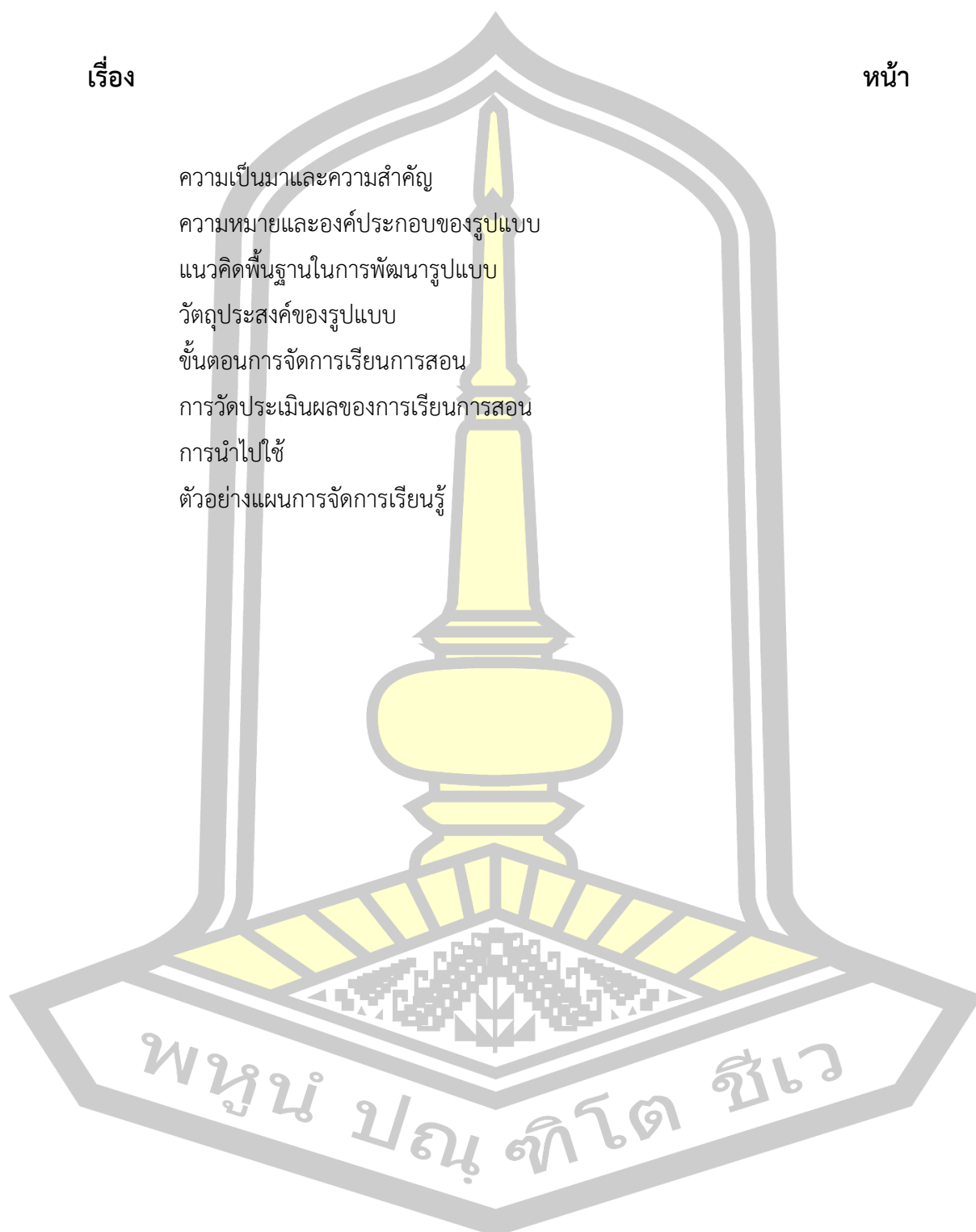
พูน ปรณ ทิโต ชีเว

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

ความเป็นมาและความสำคัญ
 ความหมายและองค์ประกอบของรูปแบบ
 แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ
 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ
 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน
 การวัดประเมินผลของการเรียนการสอน
 การนำไปใช้
 ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

ความเป็นมาและความสำคัญ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีการใช้อย่างแพร่หลายมากที่สุด และเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ในยุคสังคมแห่งการเรียนรู้การสอนในปัจจุบันเพื่อการพัฒนาตนเอง นักเรียนที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีจึงย่อมได้เปรียบในการเข้าถึงองค์ความรู้ที่สำคัญของโลก ส่วนใหญ่ถูกบันทึกและเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นนักเรียนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ความสามารถในการภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือเข้าถึงองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองและยกระดับคุณภาพทางการศึกษาในการใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษ (Crystal. 2003)

ทักษะทางภาษาอังกฤษประกอบด้วย ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เช่นการรู้คำศัพท์ ความหมาย แนวคิด และรูปแบบไวยากรณ์ที่เป็นประโยชน์ในการเรียนโดยนักเรียนต้องเรียนรู้ความหมายภาษาที่สอง (Scarcella. 2003) นักเรียนจะสามารถพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษ นักเรียนจึงจะประสบความสำเร็จในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ต้องทำความเข้าใจในการใช้คำศัพท์เฉพาะทาง รูปแบบภาษาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา ความซับซ้อนของภาษา การใช้ระบบเสียง โครงสร้างไวยากรณ์ และความหมายของภาษา (Gottlieb. 2004) ดังนั้นการใช้ภาษาอังกฤษจึงถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา ซึ่งถ้านักเรียนไม่มีทักษะดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อนักเรียนในด้านความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษและนักเรียนอาจประสบปัญหาเกี่ยวกับการนำภาษาอังกฤษมาใช้ในระดับที่สูงขึ้น ถ้าโรงเรียนไม่สามารถเสริมความรู้ทางภาษาอังกฤษที่จะทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษ (John. 2012 : 39-40) อีกทั้งปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนที่มีความหลากหลายซึ่งสร้างความท้าทายในการเรียนภาษาอังกฤษและการเข้าใจเนื้อหาวิชาที่มีเนื้อหาจำนวนมาก (Michaela. 2012)

ภาษาจำเป็นสำหรับทุกสิ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาที่ใช้ในการเรียนเนื้อหาวิชาต่างๆ นักเรียนจำนวนมากสามารถเรียนรู้ได้แต่บางส่วนไม่สามารถเรียนรู้ได้ ความต้องการที่จะพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาของนักเรียนนั้นได้กลายเป็นเรื่องที่ต้องทำอย่างเร่งด่วนในบรรทัดฐานรูปแบบใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรฐานหลักสูตรแกนกลางนั้นมีความต้องการให้นักเรียนได้ใช้ภาษาที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น นักเรียนที่ฉลาดและมีความสามารถจำนวนมากทั่วโลกต่อสู้ดิ้นรนในการเรียนแต่ยอมแพ้เพียงเพราะว่าไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ (Swiers. 2014 : 1) อีกทั้งนักเรียนยังมีอุปสรรคในการเรียนอันเนื่องมาจากการออกแบบการสอน เป้าหมายของการเรียนการสอนและทรัพยากรมนุษย์ตลอดจนเนื้อหาไม่ตรงกับความต้องการของนักเรียน รวมถึงขาดหลักสูตรที่พัฒนาทั้งเนื้อหาวิชาและภาษาไปพร้อมกัน (Echevarria and others. 2013 : 7)

ยิ่งไปกว่านั้นการที่นักเรียนไม่ได้รับการพัฒนาภาษาอังกฤษที่จำเป็นต่อการเรียนในโรงเรียน เป็นอีกหนึ่งอุปสรรคต่อการพัฒนาความเข้าใจภาษาอังกฤษ (August and Shanahan. 2006) ในความเป็นจริงภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในปัจจัยที่เด่นชัดที่สุดในการเรียนการสอนเนื้อหาของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ (Francis. 2006) การมีส่วนร่วมในทางวิชาการ การฝึกฝนทั้งการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการเข้าใจเนื้อหาและการใช้ภาษาอังกฤษในการเพิ่มพูนความสามารถเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในด้านวัฒนธรรม เศรษฐกิจและภาษาศาสตร์ที่หลากหลาย ทั้งนี้จึงได้มีการจัดการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง และการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (Eurydice. 2006) ซึ่งวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาเป็นการศึกษาสองภาษา (bilingual education) เป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่ใช้ภาษาสองภาษาเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน (รูปทอง กว้างสวัสดิ์. 2549 : 101-109) นักเรียนจะได้เรียนเนื้อหาวิชาต่างๆ ในหลักสูตรผ่านภาษาต่างประเทศ (Bentley. 2010 : 6) ในระดับมัธยมศึกษา นักเรียนจะได้เรียนรู้ข้อมูลใหม่ ๆ จากเนื้อหาในบริบท ดังนั้นความล้มเหลวในการทำความเข้าใจภาษาอังกฤษในตำรา เหล่านั้น อาจเป็นอุปสรรคสำคัญในการเข้าถึงข้อมูลของนักเรียน โดยเฉพาะภาษาอังกฤษวิชาการ (Bailey. 2007) ด้วยเหตุนี้เองจึงจำเป็นต้องพัฒนาภาษาอังกฤษและเนื้อหาในหนังสือเรียนในลักษณะของภาษาศาสตร์ (Chamot & O'Malley. 2004)

จากความสำคัญและความจำเป็นดังกล่าวประเทศไทยในฐานะเป็นประชาคมโลกและเป็นประเทศหนึ่งที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ จึงได้กำหนดนโยบาย การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยให้ดำเนินไปตามนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่เพียงแต่ขยายโครงการพิเศษด้านการสอนภาษาอังกฤษ เช่น English Program, Mini English Program และ Bilingual Program แต่รวมไปถึงการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการสอนแบบบูรณาการเป็นภาคภาษาอังกฤษ (English for Integrated studies) โดยใช้กรอบมาตรฐานของความสามารถของสหภาพยุโรป (CEFR : The Common European Framework of Reference for Languages) เป็นกรอบความคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาในประเทศไทย ซึ่ง CEFR จะจัดการเรียนการสอนโดยกำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจนว่านักเรียนในแต่ละระดับจะต้องมีความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใด (กระทรวงศึกษาธิการ. 2557)

กระทรวงศึกษาธิการกำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages : CEFR) ซึ่งเทียบเคียงกับคุณภาพนักเรียน ที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ

การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โดยผู้สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ไว้ในระดับ ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ (Independent User : B1) หมายถึง นักเรียนสามารถพูด เขียน และจับ ใจความสำคัญของข้อความต่างๆไป เป็นหัวข้อที่คุ้นเคยหรือสนใจ เช่นการทำงาน โรงเรียน เวลาว่าง ฯลฯ สามารถจัดการกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ ได้ สามารถบรรยายประสบการณ์ เหตุการณ์ความคิด ความฝัน ความหวัง พร้อมให้เหตุผลสั้นๆ ได้ ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับระดับความสามารถทางภาษาของ นักเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2559 : 35)

สภาพความจริงของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลาย โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช จังหวัดอุบลราชธานี ในปีการศึกษา 2561 ขาดสมรรถนะ ทางด้านภาษาทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะในด้านการฟัง ทักษะในด้านการพูด ทักษะในด้านการอ่าน และทักษะในด้านการเขียน จากผลการสอบ CEFR ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ใน ระดับ A1-A2 ซึ่งนักเรียนขาดทักษะทางภาษาอังกฤษภาษาอังกฤษซึ่งมีความสำคัญต่อการเชื่อมโยง ความรู้และบูรณาการสู่เนื้อหาสาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นปัญหาการเรียนรู้อังกฤษ นักเรียนให้ความสำคัญกับวิชาภาษาอังกฤษไม่มากเท่าที่ควร และเนื้อหาที่เรียนเป็นเนื้อหาที่แต่ง ขึ้นมาทำให้ไม่น่าสนใจและไม่สอดคล้องโดยตรงกับเนื้อหาวิชาอื่นๆ ที่นักเรียนเรียน ในด้านการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ยังไม่เคยใช้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา จากเหตุผลและปัญหาดังกล่าว ใน การวิจัยในครั้งนี้ จึงศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แบบบูรณา การภาษาและเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้การสอนตามรูปแบบการสอนที่ใช้ภาษาในการเรียนการสอน เนื้อหา เนื่องจากเป้าหมายหลักที่สำคัญประการหนึ่งที่ต้องเรียนภาษาต่างประเทศที่ระบุไว้ใน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ การสอน ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) คือมุ่งหวังให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้ และศึกษาต่อ ซึ่งกำหนดไว้ในสาระที่ 3 : ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระอื่น (Connection) สาระนี้มีเป้าหมายให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับกลุ่มสาระอื่น เช่น สาระการเรียน การสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สังคมฯ เพื่อเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน และ มาตรฐานที่ 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงกับกลุ่มการเรียน การสอนอื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน เพื่อให้ผู้สอน จัดกิจกรรมได้บรรลุเป้าหมายตามสาระมาตรฐานที่กำหนดไว้ กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้กำหนด ตัวชี้วัดแต่ละระดับชั้นซึ่งระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานที่ 3 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ๓ 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน นำเสนอด้วยการฟัง พูด อ่าน

และเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551) จากสาระ มาตรฐาน และตัวชี้วัดในหลักสูตร จะเห็นได้ว่า นักเรียนต้องมีความรู้เนื้อหาด้านวิชาการเพื่อที่จะสามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ ดังนั้นผู้วิจัย เห็นว่าการสอนที่ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนเนื้อหา เป็นรูปแบบการสอนที่เหมาะสมในการที่จะ นำมาจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนเนื้อหาทางวิชาการของนักเรียน ทักษะและ ความรู้บางอย่างสามารถใช้งานได้กับหลากหลายสาขาวิชาในหลายภาษา (Coyle, Hood and Marsh. 2010) เนื่องจากการสอนที่ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนเนื้อหา เป็นรูปแบบการสอน ที่พัฒนาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาการบูรณาการหลากหลายเทคนิควิธีการสอนเข้าด้วยกัน อาทิเช่น การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) กลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading for Comprehension Strategies) และยังรวมถึงการออกแบบกิจกรรมเพื่อพัฒนาพื้นฐานความรู้ ของนักเรียนและการช่วยเหลือของครู (Scaffolding) เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาวิชาการ การบูรณาการภาษาและเนื้อหาถูกสอนผ่านรูปแบบของภาษาต่างประเทศ โดยเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วม กับ หน่วยการศึกษาหลักในระดับมัธยมศึกษา (Brinton, Snow & Wesche. 2008 : 1)

ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรสอนภาษาอังกฤษ ในแนวทางที่ทำให้นักเรียนมีทักษะต่างๆ ที่ สามารถนำไปใช้เพื่อ การดำรงตนอยู่ได้ในเวทีการแข่งขัน แนวคิดการเรียนการสอนที่มีหลักการตรง ตามความต้องการในการพัฒนาความรู้และทักษะที่เหมาะสมเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์ เรียนที่แตกต่างจากเดิม เพราะวิชาเรียนหลักที่บรรจุอยู่ในหลักสูตรจะถูกสอนรวมกับภาษาที่สอง การคิดและการเรียนรู้ทักษะต่างๆ ถูกรวมเข้าด้วยกัน (Bentley. 2010 : 5) การสอน ภาษาอังกฤษที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการพัฒนาภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (Content and Language Integrated Learning (CLIL)) การเรียนการสอนเนื้อหา (Learning of Content) พร้อมกันกับเป้าหมายในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ รูปแบบการเรียนการสอนที่มีการจัด กิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาที่สองหรือภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ที่มี การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเนื้อหาจากกลุ่มสาระการเรียนการสอนต่างๆ โดยใช้ ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ซึ่งมีองค์ประกอบในการจัดการ เรียนการสอนด้วย 4 ด้าน (4Cs) คือ เนื้อหา (Content) การสื่อสาร (Communication) กระบวนการคิด (Cognition) และวัฒนธรรม (Culture) จะมีความสัมพันธ์อย่างมากกับเนื้อหา และภาษาต่างประเทศจึงมีความสำคัญต่อวัฒนธรรมและสังคมอย่างเห็นได้ชัด ความเข้าใจวัฒนธรรม ต่างประเทศอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนสามารถทำให้นักเรียนเกิดการรู้ภาษาที่สอดคล้องทั้ง เนื้อหา (Coyle, Hood and Marsh. 2010)

ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องสร้างวิธีการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนสมัยใหม่การสอนกลวิธี เหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการเรียนการสอนตามการศึกษาตามแนวคิดทฤษฎีวิธีการสอนกลวิธี ทางการเรียน (Cognitive Academic Language Learning Approach-CALLA) Chamot,

Michael and O'Malley. 2004 เพื่อให้เกิดกระบวนการคิดและการกระทำหรือพฤติกรรม เฉพาะบางอย่างของนักเรียน เพื่อช่วยในการเรียนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสบผลสำเร็จ ประกอบด้วย 4 กลวิธีคือ กลวิธีด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies) กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) กลวิธีด้านสังคม (Social Strategies) กลวิธีด้านอารมณ์และ ความรู้สึก (Affective Strategies) ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนที่จะสามารถทำให้นักเรียนบรรลุ เป้าหมายดังกล่าวได้นั้นจึงต้องมีการออกแบบให้เหมาะสมกับธรรมชาติ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา และ บริบท ซึ่งจากการศึกษา ธรรมชาติของภาษาอังกฤษ พบว่าหากมีการพัฒนารูปแบบการเรียน การสอนที่ เกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา Content and Language Integrated Learning-CLIL มาร่วมพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนกลวิธีทางการเรียน Cognitive Academic Language Learning Approach-CALLA ทั้งสองแนวคิดนี้นั้นสามารถเสริมสร้างการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ กับนักเรียนได้ ซึ่งนับได้ว่าเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่สามารถเสริมสร้าง ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ในการรู้ภาษาได้อย่างมี ประสิทธิภาพและหากมีการศึกษาโดยนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอน มาใช้กับนักเรียนในการ เรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและมั่นคงกว่าที่ได้ตั้งใจไว้ มี ตัวอย่างน้อยมากในโลกแห่งความเป็นจริงที่ไม่มีกรณีสมมติและสีขาวเพื่อให้ทั้งสองเรื่องวาดภาพ ความเป็นจริงขึ้นมาอย่างกว้างขวางสำหรับนักเรียนเป็นข้อได้เปรียบที่ตีนี้ไปปรับใช้กับการเรียน การสอนในวิชาอื่นๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษก็ย่อมจะเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนได้อีกต่อไปด้วย การบูรณาการเนื้อหาและภาษาไม่ใช่รูปแบบทางการเรียนภาษาแบบใหม่ ไม่ใช่รูปแบบการเรียนเนื้อหาวิชาแบบ ใหม่ แต่เป็นการหลอมรวมนวัตกรรมทั้งสองเข้าด้วยกัน (Coyle and Others. 2011 : 1)

ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ที่ได้พัฒนาขึ้น โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการ เข้าเนื้อหา ที่จะนำมาบูรณาการภาษาและเนื้อหา เช่นที่ นิซามา กิรติเกริกไกร และ Lemke ได้ กล่าวไว้ว่า เนื้อหาและสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวของนักเรียน หรือเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และ เนื้อหาที่สัมพันธ์กับกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จึงจะมุ่งให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเกิดทักษะทาง ภาษาที่นักเรียนสามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นรูปแบบที่พัฒนาขึ้น จึงใช้ทฤษฎีการ เรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาและกลวิธีการเรียนรู้จากการเรียนรู้ภาษาเพื่อความรู้ความ เข้าใจ

การเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับรายวิชาต่างๆ โดยการศึกษาคำกรใช้ภาษาของวิชาเฉพาะ ซึ่งภาษา ดังกล่าวนั้นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการเรียนการสอนของวิชาเหล่านี้ รวมไปถึงผลการ สอบของนักเรียน ดังนั้น นักเรียนที่จะสามารถเข้าถึงเนื้อหาแกนกลางได้นั้น จำเป็นต้องมีทักษะทาง ภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนการสอนโดยการบูรณาการภาษาและเนื้อหานั้น นักเรียนสามารถเรียนรู้ ทั้งเนื้อหาวิชาต่างๆ และพัฒนาภาษาที่สองไปพร้อมๆ กัน การสร้างเสริมกลวิธีการเรียนรู้ การ

สร้างบรรยากาศให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาที่สองมากเท่าไรก็จะสามารถแก้ไขจุดอ่อนของภาษาที่นักเรียนมีโอกาสเรียนและใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนเท่านั้น เพราะการสร้างเสริมกลวิธีการเรียนรู้ได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง จะทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้นไปด้วย

จากหลักการ แนวคิดทฤษฎีที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นประโยชน์ของการจะพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้วยแนวการสอนหลักคือการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (Content and Language Integrated Learning : CLIL) และแนวการสอนรองคือการศึกษิตตามวิธีการสอนกลวิธีทางการเรียน (Cognitive Academic Language Learning Approach : CALLA) (Chamot and O'Malley. 2004) โดยใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน (Joyce, Weil, Calhoun, 2011) ที่มี 6 องค์ประกอบ คือหลักการแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสอน ระบบสังคม หลักการตอบสนอง ระบบสนับสนุน (Joyce, Weil and Calhoun. 2011) ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนากทักษะทางภาษาอังกฤษภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความหมายและองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้

รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึงสภาพลักษณะการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบตามแนวคิดการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ของ จอย เวลล์ (2011) มี 6 องค์ประกอบ ดังนี้ แนวคิดพื้นฐาน วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสอน ระบบสังคม หลักการตอบสนอง ระบบสนับสนุน

แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน

ความเชื่อของการออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ซึ่งเป็นพื้นฐานในการกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยผู้วิจัยเลือกแนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษา และเนื้อหา(Content and Language Integrated Learning Approach: CLIL)และ

แนวคิดการเรียนรู้ภาษาเพื่อความรู้เข้าใจทางวิชาการ (Learning strategies of Cognitive Academic Language Learning Approach: CALLA)

วัตถุประสงค์

ความคาดหวังในสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการเรียนรู้ สำหรับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน

วิธีการและกิจกรรมต่างๆ ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ มี 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นนำเสนอ ขั้นกิจกรรมขั้นสะท้อนผล ระบบสังคม

พูนุ ปณ ทิโต ชีเว

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

องค์ประกอบ	สาระสำคัญ
1. แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน	รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีหลักการการจัดการเรียนการสอนนี้ การเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ในทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ในการเรียนรู้เนื้อหา (Learning of content) พร้อมกันกับเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (simultaneous learning of a foreign language) รูปแบบการเรียนการสอนที่มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเนื้อหาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ประกอบด้วย 4Cs คือ เนื้อหา การสื่อสาร กระบวนการคิด และวัฒนธรรม และเป็นรูปแบบที่มุ่งให้เกิดการเรียนรู้และเกิดการเปลี่ยนแปลงตนเองในด้านการฟังและการพูดสนทนากัน
2. วัตถุประสงค์	มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เน้นให้จัดโครงสร้างและองค์ประกอบที่จะใช้ในการพัฒนานักเรียนในการใช้ทักษะการฟังทักษะการพูด ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและมุ่งให้นักเรียนใช้กลวิธีในการเรียนรู้ภาษาและการเรียนรู้เนื้อหาพร้อมกันอีกด้วย
3. ขั้นตอนการสอน	<p>ขั้นตอนการสอน</p> <p>ขั้นที่ 1 Lead-in</p> <p>ขั้นนี้เพื่อทบทวนความรู้เดิมและกระตุ้นความสนใจจากนักเรียนในบทเรียนที่จะดำเนินการเรียนการสอนและเตรียมรับความรู้ใหม่จากการฟังการใช้สื่อเทคโนโลยี เช่น ภาพ วิดีโอ คลิปเสียงต่าง ๆ เข้าใจและตอบสนองตามคำสั่ง คำขอร้อง อย่างทันถ่วงทีและสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง รั้รู้คำสั่งที่แตกต่างกันได้อย่างถูกต้อง เข้าใจเรื่องราวจากสิ่งที่ได้ฟังเรื่องราวต่างๆ ได้</p>

องค์ประกอบ	สาระสำคัญ
	<p>ขั้นที่ 2 Expression</p> <p>ในขั้นนี้ ผู้สอนนำเสนอคำศัพท์บนจอโปรเจคเตอร์ โครงสร้างประโยค จากเรียงลำดับจาก ความหมาย (รูปภาพ) รูปแบบ (บัตรคำ) และการ ออกเสียง ผู้สอนอธิบายข้อมูลให้กับนักเรียน เป็นการสนทนาโต้ตอบ ระหว่างครูกับนักเรียน ระหว่างนักเรียนกับนักเรียนเป็นคู่ (in pairs) เป็น กลุ่ม (in group) คละชั้น (mingle) การจับคู่คำศัพท์ระหว่างคำศัพท์กับ คำขยายความของคำศัพท์ การฟังแล้วเรียงภาพหรือประโยคตามลำดับ เรื่องหรือเรียงเนื้อหาแต่ละตอนจากสิ่งที่ได้ฟัง</p> <p>ขั้นที่ 3 Activity</p> <p>ในขั้นนี้ให้ครูได้พูดอธิบายคำชี้แจงก่อนที่นักเรียนจะลงมือทำกิจกรรม เริ่มการฟังครั้งที่ 1 โดยครูเปิดคลิปเสียงเนื้อเรื่อง ให้ฟัง นักเรียนได้คาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง</p> <p>ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนพูดคุยกันเป็นคู่ แล้วครูสุ่มถามเป็นคู่ๆ แล้วเขียน คำตอบไว้บนกระดาน</p> <p>เริ่มการฟังครั้งที่ 2 นักเรียนทำความเข้าใจกับสารที่ฟัง จับประเด็นสำคัญของสาร จดบันทึกสิ่งที่ได้ฟัง ขณะฟังจะต้องมีสมาธิสนใจฟัง การฟังที่ ต้องการทราบทัศนคติ ความรู้สึกของผู้พูด</p> <p>นักเรียนเริ่มปรึกษาหารือกันโดยใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนาโต้ตอบกัน</p> <p>ในขั้นเรียน ก่อนการทดลองหรือทำกิจกรรม</p> <p>เริ่มการฟังครั้งที่ 3 นักเรียนวิเคราะห์สารจากการฟัง เข้าใจน้ำเสียงที่ แตกต่างกัน ประเมินค่าสารจากการฟัง การฟังสำหรับใจความสำคัญ การ ฟังสิ่งที่สนใจหรือเฉาะเจาะจง การฟังที่ต้องการรายละเอียดย่อย</p> <p>นักเรียนตั้งใจฟัง นักเรียนฟังแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง หรือเลือก ประโยคถูกผิด การฟังใน แยกแยะคำสำคัญ ครูแจก transcripts และฟัง พร้อมกันทั้งชั้นเรียน</p> <p>ขั้นที่ 4 Feedback</p> <p>นักเรียนพูดนำเสนอข้อมูลต่างๆ จากสิ่งที่ได้บันทึกในอนุทิน นักเรียนพูด สะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ นักเรียนระดมสมอง และเขียนอนุทินจากสิ่ง ที่ได้เรียนรู้ในบทเรียน ผู้สอนกล่าวคำชมเชย และให้รางวัล ให้คะแนนกับ นักเรียน</p>

องค์ประกอบ	สาระสำคัญ
	<p>แนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา Content and Language Integrated Learning (CLIL) หมายถึงการเรียนรู้เนื้อหา (Learning of content) พร้อมกันกับเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (simultaneous learning of a foreign language) รูปแบบการเรียนการสอนที่มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเนื้อหาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ประกอบด้วย 4Cs คือ เนื้อหา การสื่อสาร กระบวนการคิด และวัฒนธรรม</p>
4. ระบบสังคม	<p>บทบาทครูผู้สอน สืบค้นเนื้อหาสาระจากหนังสือเรียน สื่อสิ่งพิมพ์ และเนื้อหาบนอินเทอร์เน็ตที่น่าสนใจ ทันเหตุการณ์ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอนการสอนบทบาทนักเรียน ร่วมกิจกรรมตามขั้นตอนการเรียนการสอน ใช้ภาษาอังกฤษในการฟังและสนทนากับผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียน สร้างเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ทั้งทักษะการฟังและทักษะการพูด</p>
5. หลักการตอบสนอง	<p>ผู้สอนสาธิต ให้คำชี้แจงก่อนการทำกิจกรรมและคอยเดินดูระหว่างนักเรียนทำกิจกรรม อำนวยความสะดวก สร้างบรรยากาศ เสริมแรงทางบวกเมื่อนักเรียนทำงานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ นักเรียนที่อ่อนสามารถอธิบายตัวต่อตัว เพื่อให้คำชี้แจงในการดำเนินกิจกรรมเพื่อช่วยให้เข้าใจในการดำเนินกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนได้</p>
6. ระบบสนับสนุน	<p>สื่อที่ทันสมัยสื่อสารเข้าใจง่าย มีอุปกรณ์และกิจกรรมที่ทำทนายการเรียนการสอน และแหล่งสืบค้นข้อมูลที่หลากหลายต่อการเรียนการสอน</p>

การวัดและประเมินผลของการจัดการเรียนการ

รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีการวัดและประเมินผลทั้งก่อนการเรียนการสอน ระหว่างการเรียนการสอนและหลังการเรียนการสอน ดังนี้

1. การวัดประเมินผลก่อนการเรียนการสอน ใช้แบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษ (แบบปรนัย จำนวน 40 ข้อ)
2. การวัดประเมินผลระหว่างการเรียนการสอน ใช้แบบเขียนบันทึกอนุทินของนักเรียน แบบทดสอบการฟังและการพูด แบบ Rubric score
3. การวัดประเมินผลหลังการเรียนการสอน ใช้แบบทดสอบใช้แบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษ (แบบปรนัย จำนวน 40 ข้อ) และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนและใช้แบบสัมภาษณ์

การนำไปใช้

การนำรูปแบบการเรียนการสอนที่ต้องมีการบูรณาทางด้านภาษาและเนื้อหา ควรนำไปใช้ในรายวิชาอื่นๆ ทั้งรายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติม เพราะจะทำให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะทางภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้ที่มีเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษ สามารถนำไปปรับใช้ในรายวิชาของตนเองได้อีกด้วย ครูมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษของตัวนักเรียนโดยส่งเสริมให้การเรียนรู้ในรายวิชาอย่างมีความหมายเน้นกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในรายวิชาของตนเองและพร้อมทั้งใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอน และเพื่อเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และความเข้าใจในเนื้อหานั้นๆ โดยการบูรณาการเนื้อสาระวิชาอื่นๆ ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะ และพัฒนากลวิธีการเรียนรู้ภาษา เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนภาษาและได้ใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนให้ได้มากที่สุด และครูจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเกือบ 100 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นครูจึงเป็นกลไกสำคัญให้นักเรียนเกิดทักษะทางภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุด ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบและร่วมสะท้อนผลในแต่ละบทเรียน และครูต้องเตรียมตัวในด้านเกี่ยวกับความเข้าใจในเนื้อหาสาระนั้นๆ ให้มากที่สุด เพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอน น่าสนใจ นักเรียนมีความกระตือรือร้นมากขึ้น

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
 หน่วยการเรียนรู้ 1 เรื่อง Soils quality improvement จำนวน 3 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนรู้ภาษาและเนื้อหาจำเป็นต้องฝึกทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษในการเชื่อมโยงความรู้วิชาการเกษตรกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการใช้ประโยค คำศัพท์ สำนวนง่ายๆ ในชีวิตประจำวันและการฝึกนำไปใช้อย่างต่อเนื่องก็เป็นผลดีกับนักเรียนได้ในโอกาสต่อไป

2. สาระ/มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ฟังและพูดขั้นตอนการสรุปผลการทดลองได้
2. ตอบคำถามจากเรื่อง sour soil ได้
3. ทดลองความเป็นกรดของดินได้
4. คิดแก้ปัญหาดินเปรี้ยวได้
5. เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับ Soil quality improvement ในชุมชนตนเองได้

4. เป้าหมายตามกรอบ CEFR

ระดับ A2 Spoken production: การนำเสนอ (Presentations)

ถ้ามีเวลาเตรียมตัว สามารถให้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองรู้ดี เช่น ประเทศ ทีมกีฬา วงดนตรี ฯลฯ

ระดับ A2 Language Quality: ความถูกต้อง (Accuracy)

สามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจโดยใช้วลีง่ายๆ ที่ได้เรียนรู้สำหรับสถานการณ์เฉพาะ ได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาด บ่อยครั้งเล็กน้อย

ระดับ A2 Language Quality: ความคล่องแคล่ว (Fluency)

สามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจโดยใช้วลีสั้นๆ ง่ายๆ แต่บ่อยครั้งที่ต้องหยุด และพยายามใช้คำอื่นหรือต้องพูดซ้ำให้เข้าใจมากขึ้น

5. เนื้อหา

5.1 Key terms: sour soil, acidic, alkaline, examine, silt

5.2 content words: lime, butterfly pea, change, improve

5.3 Structure: Expression for reporting the observation

6. สื่อการสอน

6.1 ดินจากแหล่งต่างๆ

6.2 แก้วน้ำ

6.3 น้ำเปล่า

6.4 ดอกอัญชัน

6.5 น้ำร้อน

6.6 ช้อน

6.7 Text1,2,3

6.8 Power point

7. กิจกรรมการเรียนรู้

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
Lead-in	
1. ครูกล่าวทักทาย	1. นักเรียนกล่าวทักทาย
2. ครูเปิดวิดีโอเรื่อง Why is soil quality important to farmer ให้นักเรียนดูเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน	2. นักเรียนดูวิดีโอเรื่อง Why is soil quality important to farmer เพื่อเข้าสู่บทเรียน
3. ครูถามคำถามจากวิดีโอ เช่น -Why did you see in the video? -What happened to the tree?	3. นักเรียนตอบคำถามจากวิดีโอ เช่น -I saw the tree. -Finally, the tree died.
4. ครูแจก Text1, 2 และ 3 เรื่อง sour soil	4. นักเรียนรับ Text1,2 และ 3 เรื่อง Sour soil
5. ครูอธิบาย Text1,2 และ 3	5. นักเรียนฟังครูอธิบาย text 1,2 และ3 เรื่อง Sour soil

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>Expression</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรม 2. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆละ 4 คน 3. ครูแจกใบงานให้นักเรียนกลุ่มละ1 แผ่น -ครูให้นักเรียนในกลุ่มอภิปรายและระดมความคิดในการแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ 4. ครูให้นักเรียนออกมานำเสนอกุ่มอื่นๆ หมุนตามเข็มนาฬิกา 5.ครูสังเกตและประเมินผล 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนฟังครูอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรม 2. นักเรียนจับกลุ่มๆละ 4 คน 3. นักเรียนรับใบงานจากครูกลุ่มละ 1 แผ่น -นักเรียนในกลุ่มอภิปรายและระดมความคิดในการแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ 4. นักเรียนออกมานำเสนอกุ่มอื่นๆ หมุนตามเข็มนาฬิกา
<p>Activity</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูอธิบายขั้นตอนการทดลองความเป็นกรดของดินให้นักเรียนฟัง 2. ครูสาธิตการทดลองความเป็นกรดของดิน 3. ครูแจกอุปกรณ์ให้นักเรียนทุกกลุ่ม 4. ครูให้นักเรียนทุกกลุ่มทำการทดลองและสังเกตความเป็นกรดของดิน 5. ครูสังเกตและประเมินผล 6. ครูแจกใบงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเพื่อตอบคำถาม 7. ครูแจกใบงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเพื่อทำกิจกรรม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนฟังครูอธิบายขั้นตอนการทดลองความน่าจะเป็นกรดของดิน 2. นักเรียนดูสาธิตการทดลองความเป็นกรดของดิน 3.นักเรียนดูสาธิตการทดลองความเป็นกรดของดิน 4. นักเรียนทุกกลุ่มทำการทดลองและสังเกตความเป็นกรดของดิน 5. นักเรียนดำเนินกิจกรรม 6. นักเรียนรับใบงานจากครูเพื่อตอบคำถาม 7. นักเรียนแต่ละกลุ่มรับใบงานเพื่อทำกิจกรรม

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>8. ครูให้รูปแบบการนำเสนอเพื่อให้นักเรียนได้เตรียมตัวโดยมีเนื้อหา ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> -เรียงลำดับขั้นตอนการทดลองใหม่ -สรุปผลการทดลอง <p>9. นักเรียนร่วมแลกเปลี่ยนแบบคละชั้น ทั้งห้องพร้อมกัน</p> <p>10. ครูสังเกตและประเมินผล</p> <p>11. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับ Soil quality improvement</p> <p>12. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพของดิน</p> <p>13. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอความคิดเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพของดินในรูปแบบของแผนภาพต้นไม้โนโปสเตอร์</p> <p>14. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำ Gallery walk แล้วให้นำผลงานของตนเองไปเผยแพร่ที่ป้ายประชาสัมพันธ์ในห้องสมุดชุมชนของตนเอง</p>	<p>8. นักเรียนรับรูปแบบการนำเสนอเพื่อเตรียมตัวจากครู โดยมีเนื้อหา ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> -เรียงลำดับขั้นตอนการทดลองใหม่ -สรุปผลการทดลอง <p>9. นักเรียนร่วมแลกเปลี่ยนแบบคละชั้น ทั้งห้องพร้อมกัน</p> <p>10. นักเรียนดำเนินกิจกรรม</p> <p>11. นักเรียนแต่ละกลุ่มไปสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับ Soil quality improvement</p> <p>12. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพของดิน</p> <p>13. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอความคิดเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพดินในรูปแบบของแผนภาพต้นไม้โนโปสเตอร์</p> <p>14. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำ Gallery walk แล้วให้นำผลงานของตนเองไปเผยแพร่ที่ป้ายประชาสัมพันธ์ในห้องสมุดชุมชนของตนเอง</p>
<p>Feedback</p> <p>1. ครูให้นักเรียนสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้</p> <p>2. ครูให้นักเรียนระดมสมอง และเขียนอนุทินจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ในบทเรียน</p> <p>3. ครูกล่าวคำชมเชย และให้รางวัล คะแนนให้กับนักเรียน</p>	<p>1. นักเรียนร่วมกันสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้</p> <p>2. นักเรียนระดมสมอง และเขียนอนุทินจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ในบทเรียน</p> <p>3. นักเรียนได้รับคำชมเชยจากครู จากเพื่อน</p>

8. การวัดและประเมินผล

กิจกรรมที่จะประเมิน	วิธีการประเมิน	เครื่องมือประเมิน
1. การทดลอง	ประเมินการปฏิบัติการทดลอง	แบบประเมินการปฏิบัติการทดลอง
2. การฟังเรื่องกรดของดิน	ประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	แบบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
3. การพูดเรื่องดิน	ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	แบบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
4. โปสเตอร์	ประเมินการรับรู้วัฒนธรรมจากโปสเตอร์	แบบการรับรู้วัฒนธรรมจากโปสเตอร์

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

10. ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(ว่าที่ร้อยตรี ดร. กมล สาดศรี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช

พูน ปณ ทิโต ชีเว

11. บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

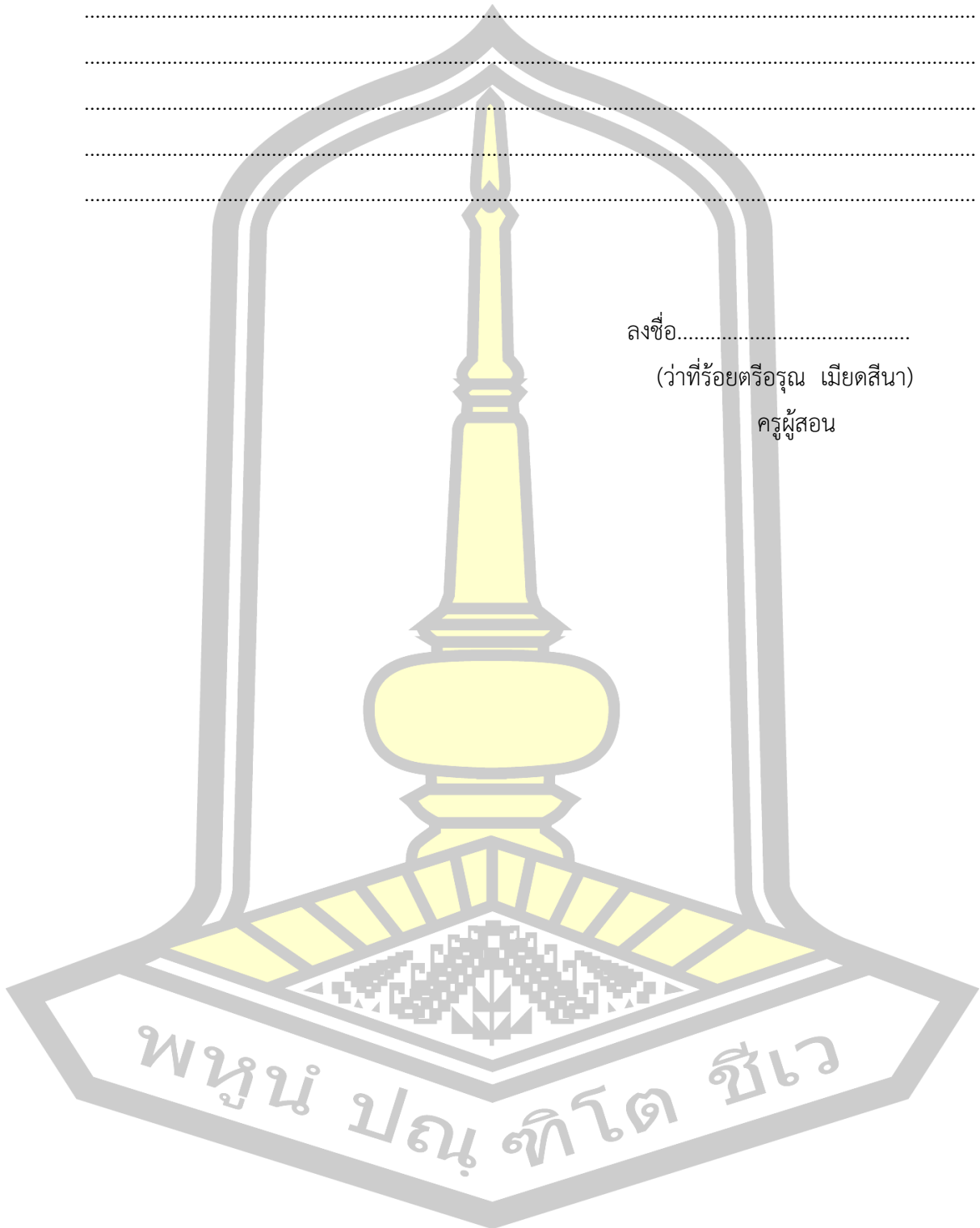
.....

.....

ลงชื่อ.....

(ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา)

ครูผู้สอน

แผนจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
 หน่วยการเรียนรู้ 2 เรื่อง Ratio and Percentage จำนวน 3 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนรู้ภาษาและเนื้อหาคณิตศาสตร์จำเป็นต้องฝึกทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการใช้ประโยค คำศัพท์ สำนวนง่ายๆ ในชีวิตประจำวันและการฝึกนำไปใช้อย่างต่อเนื่องก็เป็นผลดีกับนักเรียนได้ในโอกาสต่อไป

2. สาระ/มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องอัตราส่วนได้
2. ฟังและพูดอธิบายและสรุปวิธีแก้โจทย์ปัญหา
3. คิดแก้ปัญหาจากสถานการณ์จำลองเรื่องอัตราส่วนที่กำหนดได้
4. ใช้ความรู้เรื่องอัตราส่วนในการสร้างผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรรท้องถิ่นได้

4. เป้าหมายตามกรอบ CEFR

ระดับ A2

4.1 การนำเสนอ (Presentations)

ถ้ามีเวลาเตรียมตัว สามารถใช้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองรู้ดีเช่น ประเทศ ทีมกีฬา วงดนตรี ฯลฯ

4.2 ความคล่องแคล่ว (Fluency)

สามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจวลีสั้นๆ ง่ายๆ แต่บ่อยครั้งที่จะต้องหยุด และพยายามใช้คำอื่น หรือต้องพูดซ้ำให้เข้าใจมากขึ้น

5. เนื้อหา

5.1 Key terms: ratio, proportion, fraction

5.2 content words: equality, divide, multiply, equivalent, separate

5.3 Structure: Expression for reporting solution of solving problem by using ratio

6. สื่อการสอน

6.1 PowerPoint -Text 1 (Vocabulary), Text2 (Solving problem by using ratio), Text3 (Ratio), Communication (Ratio Box)

6.2 อุปกรณ์การทำวุ้น

- 6.2.1. น้ำเชื่อม
- 6.2.2. สีผสมอาหาร
- 6.2.3. น้ำเปล่า
- 6.2.4. แม่พิมพ์
- 6.2.5. ผงวุ้น
- 6.2.6. ช้อน
- 6.2.7. กระทิกน้ำร้อน
- 6.2.8. ชามผสม
- 6.2.9. ถ้วยตวง

7. กิจกรรมการเรียนรู้

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
Lead-in	
1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน	1. นักเรียนกล่าวทักทายครู
2. ครูถามเกี่ยวกับเรื่อง Ratio -What is the ratio? -What is the proportion?	2. นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่อง Ratio
3. ครูเปิด Text1, Text2 และ Text3 เรื่อง Ratio ผ่าน โปรแกรม Power Point	3. นักเรียนทำความเข้าใจ Text1, Text2 และ Text3 เรื่อง Ratio
4. ครูถามคำถามจากเรื่อง Acids and based in daily life เช่น -Are there any acids and bases used in daily life? -Give 3 Examples of acidic substances	4. นักเรียนฟังครูอธิบายText1, Text2 และ Text3 เรื่อง Ratio

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>Expression</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 3 คน 2. ครูอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรม Ratio Box ให้นักเรียนฟัง 3. ครูให้ตัวแทนกลุ่มละ 1 คนออกมาจับโจทย์ปัญหาหรือคำถามเกี่ยวกับอัตราส่วนส่วนในกล่อง Ratio Box 4. ครูให้นักเรียนลงมือแก้โจทย์ปัญหา 10 นาที 5. ครูให้นักเรียนตอบโจทย์ปัญหาหรือตอบคำถามเกี่ยวกับอัตราส่วนหน้าชั้นเรียน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 3 2. นักเรียนฟังขั้นตอนการทำกิจกรรม Ratio Box 3. ตัวแทนกลุ่มละ 1 คนออกมาสู่จับโจทย์ปัญหาหรือคำถามเกี่ยวกับอัตราส่วนในกล่อง Ratio Box 4. นักเรียนลงมือแก้โจทย์ปัญหา 10 นาที 5. นักเรียนตอบโจทย์ปัญหาหรือคำถามเกี่ยวกับอัตราส่วนหน้าชั้นเรียน
<p>Activity</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูแจกใบงานเรื่อง Ratio ให้นักเรียน 2. ครูชี้แจงคำสั่งใบงาน Ratio 3. ครูให้นักเรียนลงมือทำใบงานโดยใช้เวลา 15 นาที 4. ครูให้นักเรียนนำใบงานมาส่งและตรวจสอบความถูกต้อง หากมีข้อผิดพลาดให้นักเรียนแก้ไขให้ถูกต้อง 5. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลลัพธ์พร้อมพูดสรุปวิธีหาคำตอบ 6. ครูเฉลยหน้าชั้นเรียนพร้อมกันพร้อมแสดงวิธีทำ 7. ครูอธิบายขั้นตอนกิจกรรมให้นักเรียนฟัง <ul style="list-style-type: none"> -ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 5 คน -ครูให้ปัญหาในสถานการณ์จำลอง ที่เกิดขึ้นในวันเกิดของนักเรียน และซิมนวันี่ครูทำออกมาตามอัตราส่วนที่ผิดพลาด 	<ol style="list-style-type: none"> 1.นักเรียนรับใบงานเรื่อง Ratio 2. นักเรียนฟังคำชี้แจงใบงานเรื่อง Ratio 3. นักเรียนลงมือทำใบงาน 4. นักเรียนนำใบงานมาส่ง หากมีข้อผิดพลาดให้นำไปแก้ไข 5. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลลัพธ์พร้อมพูดสรุปวิธีหาคำตอบ 6. นักเรียนฟังเฉลยและวิธีทำที่ถูกต้อง 7. นักเรียนฟังขั้นตอนกิจกรรม <ul style="list-style-type: none"> -นักเรียนแบ่งกลุ่มๆละ 5 คน -นักเรียนรับสถานการณ์จำลองที่ครูให้และซิมนวันี่ครูทำออกมาตามอัตราส่วนที่ผิดพลาด

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>-ครูให้นักเรียนอภิปรายกลุ่มเพื่อหาวิธีการแก้ปัญหาอัตราส่วนการทำวันที่ผิดพลาดเพื่อจัดเลี้ยงในวันเกิด</p> <p>-ครูแจกอุปกรณ์ให้นักเรียนลงมือทำวัน ตามอัตราส่วนที่ได้อภิปรายภายในกลุ่ม</p> <p>8. ครูให้นักเรียนดำเนินกิจกรรม</p> <p>-ครูให้นักเรียนเตรียมความพร้อมในการออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>9. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนออัตราส่วนของวันที่ได้ปริมาณที่พอดีและรสชาติเหมาะสม</p> <p>10. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันค้นคว้าเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรท้องถิ่น</p> <p>11. ครูมอบหมายให้นักเรียนจัดทำโครงงานเรื่อง Herbal Product from My Country โดยใช้อัตราส่วนในส่วนผสมนำเสนอในสัปดาห์ต่อไป</p>	<p>-นักเรียนอภิปรายภายในกลุ่มเพื่อหาวิธีการแก้ปัญหาอัตราส่วนการทำวันที่ผิดพลาดเพื่อจัดเลี้ยงในวันเกิด</p> <p>-นักเรียนรับอุปกรณ์และลงมือทำวัน ตามอัตราส่วนที่ได้อภิปรายภายในกลุ่ม</p> <p>8. นักเรียนดำเนินกิจกรรม</p> <p>-นักเรียนเตรียมความพร้อมในการออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>9. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนออัตราส่วนของวันที่ได้ปริมาณที่พอดีและรสชาติที่เหมาะสม</p> <p>10. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันค้นคว้าเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรท้องถิ่น</p> <p>11. นักเรียนได้รับมอบหมายภาระงานให้จัดทำโครงงานเรื่อง Herbal Product from My Country โดยใช้อัตราส่วนในส่วนผสมนำเสนอในสัปดาห์ต่อไป</p>
<p>Feedback</p> <p>1. ครูประเมินผลการแก้ปัญหาและการนำเสนอของนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษ</p> <p>2. ครูให้นักเรียนสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้</p> <p>3. ครูให้นักเรียนระดมสมอง และเขียนอนุทินจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ในบทเรียน</p> <p>4. ครูกล่าวคำชมเชย และให้รางวัล คะแนนให้กับนักเรียน</p>	<p>1. นักเรียนที่ชนะจะได้รับรางวัลและแบ่งปันสูตรให้เพื่อนกลุ่มอื่น</p> <p>2. นักเรียนร่วมกันสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้</p> <p>3. นักเรียนระดมสมอง และเขียนอนุทินจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ในบทเรียน</p> <p>4. นักเรียนได้รับคำชมเชยจากครู จากเพื่อน</p>

8. การวัดและประเมินผล

กิจกรรมที่จะประเมิน	วิธีการประเมิน	เครื่องมือประเมิน
1. การทดลอง	ประเมินการปฏิบัติการทดลอง	แบบประเมินการปฏิบัติการทดลอง
2. การฟัง อัตร่าส่วน	ประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	แบบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
3. การพูด อัตร่าส่วน	ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	แบบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
4. สะท้อนผล	ประเมินผลผลิตภักข์จากท้องถิ่น	แบบประเมินผลผลิตภักข์จากท้องถิ่น

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

10. ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

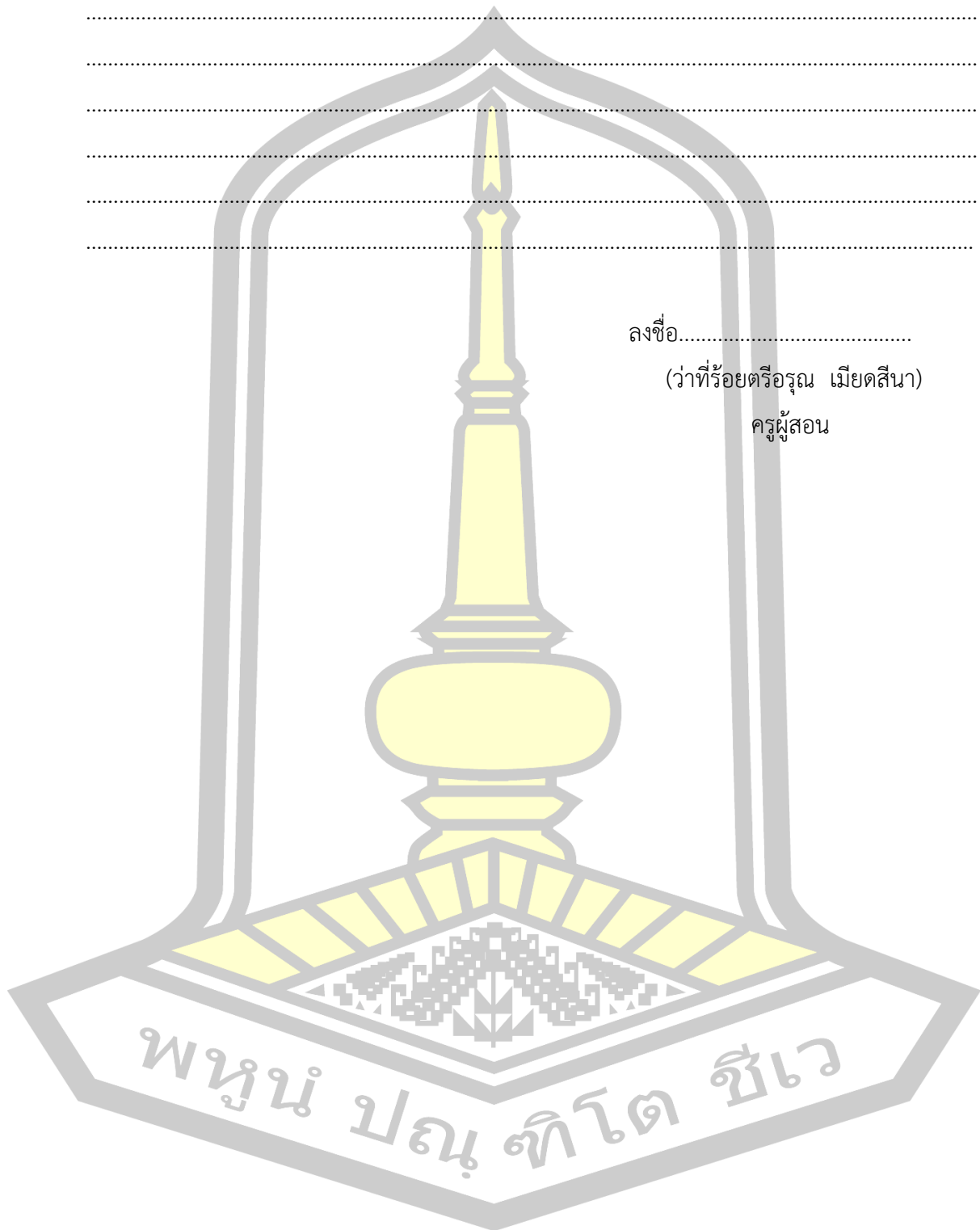
ลงชื่อ.....

(ว่าที่ร้อยตรี ดร. กมล สาดศรี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช

พหุบัน ปณุ ทิโต ชีเว

11. บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

แผนจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
หน่วยการเรียนรู้ 3 เรื่อง Acids and Bases in Daily Life จำนวน 3 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนรู้ภาษาและเนื้อหาจำเป็นต้องฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในการเชื่อมโยงความรู้อีกกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการใช้ประโยค คำศัพท์ สำนวนง่ายๆ ในชีวิตประจำวันและการฝึกนำไปใช้อย่างต่อเนื่องก็เป็นผลดีกับนักเรียนได้ในโอกาสต่อไป

2. สาระ/มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้อีกกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ฟังและพูดขั้นตอนการสรุปผลการทดลองเกี่ยวกับกรด-เบสในชีวิตประจำวันได้
2. ทดสอบความเป็นกรด-เบสจากการใช้ในชีวิตประจำวันโดยใช้ Universal indicator
3. สามารถคิดแก้ปัญหาการทดสอบความเป็นกรดเมื่อไม่มี Universal indicator ได้
4. ฟังและพูดอธิบายเกี่ยวกับกรด-เบสในอาหารประจำภาคอีสานได้

4. เป้าหมายตามกรอบ CEFR

ระดับ A2 Spoken Interaction : การอภิปราย Discussion)

สามารถร่วม อภิปรายและวางแผนกับผู้อื่น

5. เนื้อหา

- 5.1 Key terms: hydrochloric acid, digestive, PH
- 5.2 content words: sour, cleanser, damage, reduce
- 5.3 Structure: Expression for reporting the experiment

6. สื่อการสอน

- 6.1 Lemonade
- 6.2 Vinegar
- 6.3 Sunscreen lotion
- 6.4 Shampoo
- 6.5 Liquid soap

6.6 Bathroom cleaner

6.7 Detergent

6.8 Universal indicator paper

6.9 Plastic glass

6.10 Dropper

6.11 Text 1,2,3

6.12 Power point

7. กิจกรรมการเรียนรู้

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>Lead-in</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูกล่าวทักทาย 2. ครูให้นักเรียนคาดเดาการทำกิจกรรมต่างๆในชีวิตประจำวันที่ครูยกตัวอย่างว่าสารที่ใช้กิจกรรมนั้นๆ เป็นกรด หรือเบส เช่น <ul style="list-style-type: none"> -eating yogurt -using fabric softener -using toothpaste <ul style="list-style-type: none"> ● ถ้านักเรียนตอบถูก ครูพูดว่า Correct ถ้าตอบผิดพูดว่า incorrect พร้อมเฉลยว่าสิ่งนั้นเป็นกรดหรือเบส 3. ครูอธิบาย Text 1,2 และ 3 เรื่อง Acids and based in daily life 4. ครูถามคำถามจากเรื่อง Acids and based in daily life เช่น <ul style="list-style-type: none"> -Are there any acids and bases used in daily life? -Give 3 Examples of acidic substances 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนกล่าวทักทาย 2. นักเรียนคาดเดาการทำกิจกรรมต่างๆในชีวิตประจำวันที่ครูยกตัวอย่างว่าสารที่ใช้กิจกรรมนั้นๆ เป็นกรด หรือเบส เช่น <ul style="list-style-type: none"> -eating yogurt เป็น กรด -using fabric softener เป็น เบส -using toothpaste เป็น เบส <ul style="list-style-type: none"> ● นักเรียนเฉลยพร้อมกันทั้งชั้น 4. นักเรียนฟังครูอธิบาย text 1,2 และ 3 เรื่อง Acids and based in daily life อย่างตั้งใจ 5. นักเรียนตอบคำถามจากเรื่อง Acids and based in daily life เช่น <ul style="list-style-type: none"> -Yes, there are. -milk, cola, alcohol

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>Expression</p> <p>1. ครูอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรม -ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆละ 4-5 คน จากนั้น ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนเลือกแผ่นป้ายคำถาม -ครูให้นักเรียนตอบคำถามที่สุ่มได้ โดยผ่านการอภิปรายผลในกลุ่ม -ครูให้นักเรียนกลุ่มถัดไปทำแบบเดียวกันไปเรื่อยๆ จนครบทุกกลุ่ม</p> <p>2. ครูให้นักเรียนดำเนินกิจกรรม ครูเดินสังเกต</p> <p>3. ครูประเมินทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างทำกิจกรรม</p>	<p>1. นักเรียนฟังครูอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรม -นักเรียนแบ่งกลุ่มๆละ 4-5 คน จากนั้น ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนเลือกแผ่นป้ายคำถาม -นักเรียนตอบคำถามที่สุ่มได้ โดยผ่านการอภิปรายผลในกลุ่ม -นักเรียนกลุ่มถัดไปทำแบบเดียวกัน ไปเรื่อยๆ จนครบทุกกลุ่ม</p> <p>2. นักเรียนดำเนินกิจกรรม</p>
<p>Activity</p> <p>1. ครูอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรม -ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆละ 4-5 คน จากนั้น ครูสุ่มแจกของใช้ชีวิตประจำวันกลุ่มละ 2-3 อย่างและแจก Universal indicator กลุ่มละ 1 ชุด -ครูให้นักเรียนใช้ Universal indicator</p> <p>2. ครูให้นักเรียนดำเนินกิจกรรม</p> <p>3. ครูประเมินความเข้าใจเนื้อหา และทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างกิจกรรม</p> <p>4. ครูให้นักเรียนอ่าน และทำความเข้าใจสถานการณ์ตัวอย่าง อภิปรายในกลุ่มเพื่อหาวิธีแก้ไขปัญหาโดยหาข้อมูลจากหนังสือและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ</p>	<p>1.นักเรียนฟังครูอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรม -นักเรียนแบ่งกลุ่มๆละ 4-5 คน จากนั้นรับของใช้ในชีวิตประจำวันกลุ่มละ 2-3 อย่าง และรับ Universal indicator จากครูกลุ่มละ 1 ชุด -นักเรียนใช้ Universal indicator ทดสอบความเป็นกรด-เบส จากของใช้ที่ได้รับ -นักเรียนอภิปรายและบันทึกผลการทดลอง</p> <p>2. นักเรียนดำเนินกิจกรรม</p> <p>3. นักเรียนอ่าน และทำความเข้าใจสถานการณ์ตัวอย่างอภิปรายภายในกลุ่มเพื่อหาวิธีแก้ไข ปัญหาโดยหาข้อมูลจากหนังสือและแหล่งเรียนรู้ อื่นๆ</p>

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>5. ครูให้นักเรียนเตรียมตัวนำเสนอวิธีของแต่ละกลุ่ม 15 นาที</p> <p>-ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>6. ครูให้นักเรียนดำเนินกิจกรรม</p> <p>7. ครูประเมินทักษะการแก้ปัญหาโดยใช้แบบประเมินทักษะการแก้ปัญหา</p> <p>8. ครูอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรมให้นักเรียนฟัง</p> <p>-ครูแจกใบกิจกรรม Acid and base in local food</p> <p>-ครูให้นักเรียนเลือกอาหารในท้องถิ่นของตนเองอย่างน้อย 2 อย่าง</p> <p>-ครูให้แยกส่วนประกอบของอาหารนั้นๆ</p> <p>-ครูให้นักเรียนหาข้อมูลเพิ่มเติมว่าส่วนประกอบของอาหารนั้นเป็นกรดหรือเบส แล้วกรอกข้อมูลลงในใบงาน</p> <p>-ครูให้นักเรียนเตรียมนำเสนอคำตอบของตนเองหน้าชั้นเรียน 5-10 นาที</p> <p>-ครูให้นักเรียนออกมาแนะนำเสนอคำตอบของตนเองหน้าชั้นเรียน 1-2 นาที</p> <p>9. ครูให้นักเรียนดำเนินกิจกรรม</p> <p>10. ครูประเมินทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการทำกิจกรรม</p>	<p>4. นักเรียนเตรียมตัวนำเสนอวิธีของแต่ละกลุ่ม 15 นาที</p> <p>-นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>5. นักเรียนดำเนินกิจกรรม</p> <p>6. นักเรียนฟังครูอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรม</p> <p>-นักเรียนรับใบงานกิจกรรม Acid and base in local food</p> <p>-นักเรียนเลือกอาหารในท้องถิ่นของตนเองอย่างน้อย 2 ชนิด</p> <p>-นักเรียนแยกส่วนประกอบของอาหารนั้นๆ</p> <p>-นักเรียนหาข้อมูลเพิ่มเติมว่าส่วนประกอบของอาหารนั้นเป็นกรดและเบส แล้วกรอกข้อมูลลงในใบงาน</p> <p>-ครูให้นักเรียนเตรียมนำเสนอคำตอบของตนเองหน้าชั้นเรียน 5-10 นาที</p> <p>-นักเรียนออกมาแนะนำเสนอคำตอบของตนเองหน้าชั้นเรียน 1-2 นาที</p> <p>7. นักเรียนดำเนินกิจกรรม</p>
<p>Feedback</p> <p>1. ครูให้นักเรียนสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้</p> <p>2. ครูให้นักเรียนระดมสมอง และเขียนอนุทินจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ในบทเรียน</p> <p>3. ครูกล่าวคำชมเชย และให้รางวัล คะแนนให้กับนักเรียน</p>	<p>1.นักเรียนร่วมกันสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้</p> <p>2. นักเรียนระดมสมอง และเขียนอนุทินจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ในบทเรียน</p> <p>3. นักเรียนได้รับคำชมเชยจากครู จากเพื่อน</p>

8. การวัดและประเมินผล

กิจกรรมที่จะประเมิน	วิธีการประเมิน	เครื่องมือประเมิน
1. การทดลอง	ประเมินการปฏิบัติการทดลอง	แบบประเมินการปฏิบัติการทดลอง
2. การฟัง กรด-เบส	ประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	แบบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
3. การพูด กรด-เบส	ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	แบบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
4. สะท้อนผลวัฒนธรรม	ประเมินการรับรู้วัฒนธรรม	แบบการรับรู้วัฒนธรรม

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

10. ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

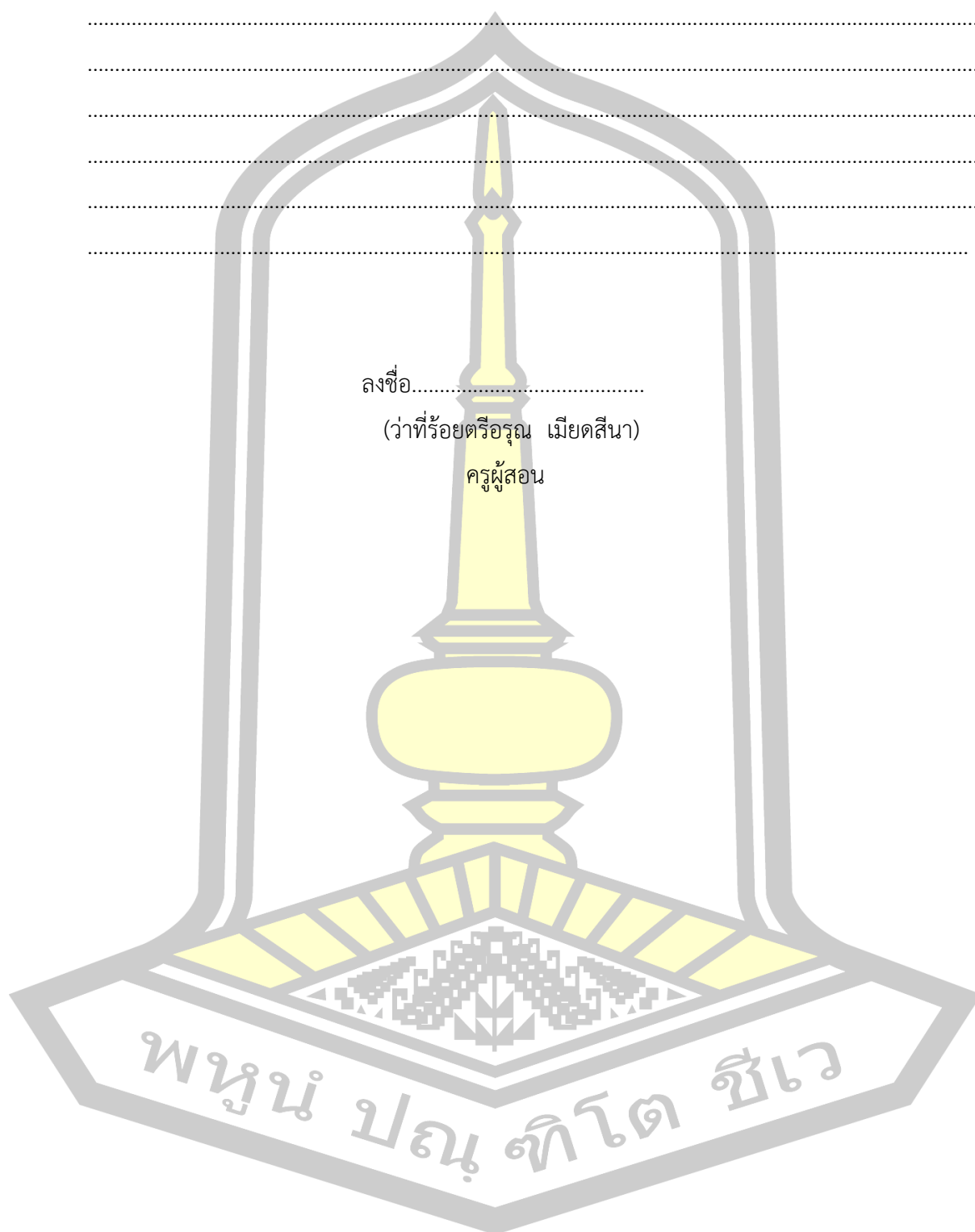
ลงชื่อ.....

(ว่าที่ร้อยตรี ดร. กมล สาดศรี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช

11. บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

แผนจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
 หน่วยการเรียนรู้ 4 เรื่อง water cycle จำนวน 3 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนรู้ภาษาและเนื้อหาจำเป็นต้องฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในการเชื่อมโยงความรู้อีกกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการใช้ประโยค คำศัพท์ สำนวนง่ายๆ ในชีวิตประจำวันและการฝึกนำไปใช้อย่างต่อเนื่องก็เป็นผลดีกับนักเรียนได้ในโอกาสต่อไป

2. สาระ/มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้อีกกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ฟังและพูดใจความสำคัญของขั้นตอนการสรุปผลการทดลองเรื่อง Magnet and Electricity ได้
2. ทดลองและพูดขั้นตอนการจำแนกประเภทของสิ่งของโดยใช้หลักการดึงดูดของแม่เหล็กเป็นเกณฑ์ได้
3. พุดรายงานผลการทดลองการจำแนกประเภทของสิ่งของโดยใช้หลักการดึงดูดของแม่เหล็กเป็นเกณฑ์ได้
4. สามารถใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้

4. เป้าหมายตามกรอบ CEFR

ระดับ A1 Spoken Interaction: การสนทนา (Conversation)

สามารถโต้ตอบเพื่อถามและตอบคำถามง่ายๆ และสามารถขอพูดซ้ำ แก้ไขคำขอ และขอความช่วยเหลือได้

5. เนื้อหา

- 5.1 Key terms: magnetic, force
- 5.2 Content words: magnet, attract, pole, push, iron, material
- 5.3 Expressions for reporting the experiment

6. สื่อการสอน

6.1 Power point อธิบาย Text 1,2,3

6.2 อุปกรณ์การทดลองเรื่อง magnet

6.3 ใบงาน

7. กิจกรรมการเรียนรู้

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>ชั่วโมงที่ 1</p> <p>Lead-in</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูกล่าวทักทาย 2. ครูนำเหล็กดูดสิ่งของต่างๆ ให้นักเรียนดู 3. ครูแจก Text 1 2 และ3 เรื่อง magnet ให้นักเรียน 4. ครูอธิบาย Text 1 2 และ3 เรื่อง magnet <p>ในการสอน Text 3 ครูนำแม่เหล็กมาตรวจสอบสิ่งของว่าสิ่งของนั้นสามารถดึงดูดแม่เหล็กได้หรือไม่ พร้อมถามคำถาม ดังนี้</p> <p>-Does magnet attract nails?</p> <p>-How many poles does the magnet have?</p> <p>What is the force that the magnet attracts objects?</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนกล่าวทักทาย 2. นักเรียนตั้งใจดูครูนำแม่เหล็กดูดสิ่งของ 3. นักเรียนรับ Text 1 2 และ 3 เรื่อง magnet จากครู 4. นักเรียนฟังครูอธิบาย Text 1 2 และ3 เรื่อง magnet อย่างตั้งใจ พร้อมตอบคำถาม
<p>Expression</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนฟัง Text 3 เรื่องmagnet 2. ครูให้นักเรียนฟังครั้งที่ 1 ครูฟังครั้งที่ 2 3. ครูเปิดประโยคให้นักเรียนดู 4. ครูให้นักเรียนตอบว่าประโยคนั้นถูกหรือผิด <p>-ถ้านักเรียนตอบว่าถูก ให้วิ่งไปด้านขวาของห้อง</p> <p>-ถ้านักเรียนตอบว่าผิด ให้วิ่งไปด้านซ้ายของห้อง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนฟัง Text 3 เรื่องmagnet 2. ให้นักเรียนฟังอ่านตั้งใจ 3. นักเรียนดูประโยค 4. นักเรียนตอบ โดยการวิ่งไปซ้าย หรือขวา <p>-ถ้านักเรียนตอบว่าถูก ให้วิ่งไปด้านขวาของห้อง</p> <p>-ถ้านักเรียนตอบว่าผิด ให้วิ่งไปด้านซ้ายของห้อง</p>

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
5. ครูเฉลยคำตอบทีละข้อ 6. ครูให้นักเรียนฟังครั้งสุดท้าย 7. ครูให้คะแนนแก่นักเรียนที่ตอบถูกในแต่ละข้อ 8. ครูนับคะแนนรวมของนักเรียนแต่ละคน	5. นักเรียนตั้งใจฟังครูเฉลยคำตอบทีละข้อ 6. นักเรียนที่ตอบถูกได้รับคะแนน
ชั่วโมงที่ 2 Activity 1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 4-5 คน 2. ครูให้สถานการณ์เพื่อให้นักเรียนคิดแก้ปัญหา ดังนี้ เหล็กเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้แล้วหมด ไป แต่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้อีกถ้าผ่าน การรีไซเคิล หากต้องการคัดแยกขยะที่ทำจาก เหล็กออกจากขยะประเภทอื่นๆ เพื่อนำกลับ หลอมใช้ประโยชน์ใหม่ นักเรียนจะนำเอาความรู้ ที่เรียนมาประยุกต์ใช้อย่างไร 3. ครูให้นักเรียนอภิปรายเพื่อหาวิธีแก้ปัญหา 4. ครูสังเกตและประเมินการแก้ปัญหา 5. ครูอธิบายขั้นตอนการทดลอง ในการจำแนก ประเภทของสิ่งของ โดยใช้หลักการดึงดูดของ แม่เหล็กเป็นเกณฑ์ให้นักเรียนฟัง 6. ครูแจกอุปกรณ์ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม 7. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำการทดลองและ จำแนกประเภทของสิ่งของ 8. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรายงานผลการ ทดลองการจำแนกประเภทของสิ่งของโดยใช้ หลักการดึงดูดของแม่เหล็กเป็นเกณฑ์ 9. ครูประเมินการปฏิบัติการทดลองและทักษะ การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน 2. นักเรียนฟังอย่างตั้งใจ 3. นักเรียนอภิปรายเพื่อหาวิธีแก้ปัญหา 4. นักเรียนฟังครูอธิบายวิธีการทดลองอย่าง ตั้งใจ 5. นักเรียนแต่ละกลุ่มรับอุปกรณ์ 6. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำการทดลอง 7. นักเรียนแต่ละกลุ่มรายงานผลการทดลอง การจำแนกประเภทของสิ่งของโดยใช้หลักการ ดึงดูดของแม่เหล็กเป็นเกณฑ์

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
10. ครูให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการทดลอง มาตอบคำถามในการหาวิธีการคัดแยกขยะที่ทำจากเหล็กออกจากขยะประเภทอื่นๆ เพื่อนำกลับไปหลอมใช้ใหม่	8. นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการทดลอง มาตอบคำถามในการหาวิธีการคัดแยกขยะที่ทำจากเหล็กออกจากขยะประเภทอื่นๆ เพื่อนำกลับไปหลอมใช้ใหม่
11. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอความคิดเห็นของตนเอง	9. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอความคิดเห็นของตนเอง
Feedback 1. ครูให้นักเรียนสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ 2. ครูให้นักเรียนระดมสมอง และเขียนอนุทินจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ในบทเรียน 3. ครูกล่าวคำชมเชย และให้รางวัล คะแนนให้กับนักเรียน	1.นักเรียนร่วมกันสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ 2. นักเรียนระดมสมอง และเขียนอนุทินจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ในบทเรียน 3. นักเรียนได้รับคำชมเชยจากครู จากเพื่อน

8. การวัดและประเมินผล

กิจกรรมที่จะประเมิน	วิธีการประเมิน	เครื่องมือประเมิน
1. การทดลอง	ประเมินการปฏิบัติการทดลอง	แบบประเมินการปฏิบัติการทดลอง
2. การฟัง กรด-เบส	ประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	แบบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
3. การพูด กรด-เบส	ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	แบบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
4. สะท้อนผลวัฒนธรรม	ประเมินการแก้ปัญหาและการรับรู้วัฒนธรรม	แบบการแก้ปัญหาและการรับรู้วัฒนธรรม

พหุ ประถมศึกษา

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

10. ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(ว่าที่ร้อยตรี ดร. กมล สาดศรี)
ผู้อำนวยการโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช

11. บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา)

ครูผู้สอน

พูน ปณ ชาติ ชีเว

แผนจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
หน่วยการเรียนรู้ 5 เรื่อง จำนวน 3 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนรู้ภาษาและเนื้อหาจำเป็นต้องฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในการเชื่อมโยงความรู้อีกกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการใช้ประโยค คำศัพท์ สำนวนง่ายๆ ในชีวิตประจำวันและการฝึกนำไปใช้อย่างต่อเนื่องก็เป็นผลดีกับนักเรียนได้ในโอกาสต่อไป

2. สาระ/มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้อีกกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ฟังและพูดใจความสำคัญของขั้นตอนการสรุปผลการทดลองเรื่อง Magnet and Electricity ได้
2. ทดลองและพูดขั้นตอนการจำแนกประเภทของสิ่งของโดยใช้หลักการดึงดูดของแม่เหล็กเป็นเกณฑ์ได้
3. พุดรายงานผลการทดลองการจำแนกประเภทของสิ่งของโดยใช้หลักการดึงดูดของแม่เหล็กเป็นเกณฑ์ได้
4. สามารถใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้

4. เป้าหมายตามกรอบ CEFR

ระดับ A1 Spoken Interaction: การสนทนา (Conversation)

สามารถโต้ตอบเพื่อถามและตอบคำถามง่ายๆ และสามารถขอพูดซ้ำ แก้ไขคำขอ และขอความช่วยเหลือได้

5. เนื้อหา

- 5.1 Key terms: magnetic, force
- 5.2 Content words: magnet, attract, pole, push, iron, material
- 5.3 Expressions for reporting the experiment

6. สื่อการสอน

6.1 Power point อธิบาย Text 1,2,3

6.2 อุปกรณ์การทดลองเรื่อง magnet

6.3 ใบงาน

7. กิจกรรมการเรียนรู้

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>ชั่วโมงที่ 1</p> <p>Lead-in</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูกล่าวทักทาย 2. ครูนำเหล็กดูดสิ่งของต่างๆ ให้นักเรียนดู 3. ครูแจก Text 1 2 และ3 เรื่อง magnet ให้นักเรียน 4. ครูอธิบาย Text 1 2 และ3 เรื่อง magnet <p>ในการสอน Text 3 ครูนำแม่เหล็กมาตรวจสอบสิ่งของว่าสิ่งของนั้นสามารถดึงดูดแม่เหล็กได้หรือไม่ พร้อมถามคำถาม ดังนี้</p> <p>-Does magnet attract nails?</p> <p>-How many poles does the magnet have?</p> <p>What is the force that the magnet attracts objects?</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนกล่าวทักทาย 2. นักเรียนตั้งใจดูครูนำแม่เหล็กดูดสิ่งของ 3. นักเรียนรับ Text 1 2 และ 3 เรื่อง magnet จากครู 4. นักเรียนฟังครูอธิบาย Text 1 2 และ3 เรื่อง magnet อย่างตั้งใจ พร้อมตอบคำถาม
<p>Expression</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนฟัง Text 3 เรื่องmagnet 2. ครูให้นักเรียนฟังครั้งที่ 1 ครูฟังครั้งที่ 2 3. ครูเปิดประโยคให้นักเรียนดู 4. ครูให้นักเรียนตอบว่าประโยคนั้นถูกหรือผิด <p>-ถ้านักเรียนตอบว่าถูก ให้วิ่งไปด้านขวาของห้อง</p> <p>-ถ้านักเรียนตอบว่าผิด ให้วิ่งไปด้านซ้ายของห้อง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนฟัง Text 3 เรื่องmagnet 2. ให้นักเรียนฟังอ่านตั้งใจ 3. นักเรียนดูประโยค 4. นักเรียนตอบ โดยการวิ่งไปซ้าย หรือขวา <p>-ถ้านักเรียนตอบว่าถูก ให้วิ่งไปด้านขวาของห้อง</p> <p>-ถ้านักเรียนตอบว่าผิด ให้วิ่งไปด้านซ้ายของห้อง</p>

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
5. ครูเฉลยคำตอบทีละข้อ 6. ครูให้นักเรียนฟังครั้งสุดท้าย 7. ครูให้คะแนนแก่นักเรียนที่ตอบถูกในแต่ละข้อ 8. ครูนับคะแนนรวมของนักเรียนแต่ละคน	5. นักเรียนตั้งใจฟังครูเฉลยคำตอบทีละข้อ 6. นักเรียนที่ตอบถูกได้รับคะแนน
<p>ชั่วโมงที่ 2</p> <p>Activity</p> 1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 4-5 คน 2. ครูให้สถานการณ์เพื่อให้นักเรียนคิดแก้ปัญหา ดังนี้ เหล็กเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้แล้วหมด ไป แต่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้อีกถ้าผ่าน การรีไซเคิล หากต้องการคัดแยกขยะที่ทำจาก เหล็กออกจากขยะประเภทอื่นๆ เพื่อนำกลับ หลอมใช้ประโยชน์ใหม่ นักเรียนจะนำเอาความรู้ ที่เรียนมาประยุกต์ใช้อย่างไร 3. ครูให้นักเรียนอภิปรายเพื่อหาวิธีแก้ปัญหา 4. ครูสังเกตและประเมินการแก้ปัญหา 5. ครูอธิบายขั้นตอนการทดลอง ในการจำแนก ประเภทของสิ่งของ โดยใช้หลักการดึงดูดของ แม่เหล็กเป็นเกณฑ์ให้นักเรียนฟัง 6. ครูแจกอุปกรณ์ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม 7. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำการทดลองและ จำแนกประเภทของสิ่งของ 8. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรายงานผลการ ทดลองการจำแนกประเภทของสิ่งของโดยใช้ หลักการดึงดูดของแม่เหล็กเป็นเกณฑ์ 9. ครูประเมินการปฏิบัติการทดลองและทักษะ การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน 2. นักเรียนฟังอย่างตั้งใจ 3. นักเรียนอภิปรายเพื่อหาวิธีแก้ปัญหา 4. นักเรียนฟังครูอธิบายวิธีการทดลองอย่าง ตั้งใจ 5. นักเรียนแต่ละกลุ่มรับอุปกรณ์ 6. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำการทดลอง 7. นักเรียนแต่ละกลุ่มรายงานผลการทดลอง การจำแนกประเภทของสิ่งของโดยใช้หลักการ ดึงดูดของแม่เหล็กเป็นเกณฑ์

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>10. ครูให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการทดลอง มาตอบคำถามในการหาวิธีการคัดแยกขยะที่ทำจากเหล็กออกจากขยะประเภทอื่นๆ เพื่อนำกลับไปหลอมใช้ใหม่</p> <p>11. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอความคิดเห็นของตนเอง</p>	<p>8. นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการทดลอง มาตอบคำถามในการหาวิธีการคัดแยกขยะที่ทำจากเหล็กออกจากขยะประเภทอื่นๆ เพื่อนำกลับไปหลอมใช้ใหม่</p> <p>9. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอความคิดเห็นของตนเอง</p>
<p>Feedback</p> <p>1. ครูให้นักเรียนสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้</p> <p>2. ครูให้นักเรียนระดมสมอง และเขียนอนุทินจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ในบทเรียน</p> <p>3. ครูกล่าวคำชมเชย และให้รางวัล คะแนนให้กับนักเรียน</p>	<p>1.นักเรียนร่วมกันสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้</p> <p>2. นักเรียนระดมสมอง และเขียนอนุทินจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ในบทเรียน</p> <p>3. นักเรียนได้รับคำชมเชยจากครู จากเพื่อน</p>

8. การวัดและประเมินผล

กิจกรรมที่จะประเมิน	วิธีการประเมิน	เครื่องมือประเมิน
1. การทดลอง	ประเมินการปฏิบัติการทดลอง	แบบประเมินการปฏิบัติการทดลอง
2. การฟัง กรด-เบส	ประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	แบบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
3. การพูด กรด-เบส	ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	แบบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
4. สะท้อนผลวัฒนธรรม	ประเมินการแก้ปัญหาและการรับรู้วัฒนธรรม	แบบการแก้ปัญหาและการรับรู้วัฒนธรรม

พูน ปณ ติโต ชีเว

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

10. ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(ว่าที่ร้อยตรี ดร. กมล สาดศรี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช

11. บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา)

ครูผู้สอน

พูน ปณ ทิโต ชีเว

แผนจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
หน่วยการเรียนรู้ 6 เรื่อง จำนวน 3 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนรู้ภาษาและเนื้อหาจำเป็นต้องฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในการเชื่อมโยงความรู้อีกกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการใช้ประโยค คำศัพท์ สำนวนง่ายๆ ในชีวิตประจำวันและการฝึกนำไปใช้อย่างต่อเนื่องก็เป็นผลดีกับนักเรียนได้ในโอกาสต่อไป

2. สาระ/มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้อีกกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ฟังและพูดใจความสำคัญของขั้นตอนการสรุปผลการทดลองเรื่อง Magnet and Electricity ได้
2. ทดลองและพูดขั้นตอนการจำแนกประเภทของสิ่งของโดยใช้หลักการดึงดูดของแม่เหล็กเป็นเกณฑ์ได้
3. พุดรายงานผลการทดลองการจำแนกประเภทของสิ่งของโดยใช้หลักการดึงดูดของแม่เหล็กเป็นเกณฑ์ได้
4. สามารถใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้

4. เป้าหมายตามกรอบ CEFR

ระดับ A1 Spoken Interaction: การสนทนา (Conversation)

สามารถโต้ตอบเพื่อถามและตอบคำถามง่ายๆ และสามารถขอพูดซ้ำ แก้ไขคำขอ และขอความช่วยเหลือได้

5. เนื้อหา

- 5.1 Key terms: magnetic, force
- 5.2 Content words: magnet, attract, pole, push, iron, material
- 5.3 Expressions for reporting the experiment

6. สื่อการสอน

6.1 Power point อธิบาย Text 1,2,3

6.2 อุปกรณ์การทดลองเรื่อง magnet

6.3 ใบงาน

7. กิจกรรมการเรียนรู้

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>ชั่วโมงที่ 1</p> <p>Lead-in</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูกล่าวทักทาย 2. ครูนำเหล็กดูดสิ่งของต่างๆ ให้นักเรียนดู 3. ครูแจก Text 1 2 และ3 เรื่อง magnet ให้นักเรียน 4. ครูอธิบาย Text 1 2 และ3 เรื่อง magnet <p>ในการสอน Text 3 ครูนำแม่เหล็กมาตรวจสอบสิ่งของว่าสิ่งของนั้นสามารถดึงดูดแม่เหล็กได้หรือไม่ พร้อมถามคำถาม ดังนี้</p> <p>-Does magnet attract nails?</p> <p>-How many poles does the magnet have?</p> <p>What is the force that the magnet attracts objects?</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนกล่าวทักทาย 2. นักเรียนตั้งใจดูครูนำแม่เหล็กดูดสิ่งของ 3. นักเรียนรับ Text 1 2 และ 3 เรื่อง magnet จากครู 4. นักเรียนฟังครูอธิบาย Text 1 2 และ3 เรื่อง magnet อย่างตั้งใจ พร้อมตอบคำถาม
<p>Expression</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนฟัง Text 3 เรื่องmagnet 2. ครูให้นักเรียนฟังครั้งที่ 1 ครูฟังครั้งที่ 2 3. ครูเปิดประโยคให้นักเรียนดู 4. ครูให้นักเรียนตอบว่าประโยคนั้นถูกหรือผิด <p>-ถ้านักเรียนตอบว่าถูก ให้วิ่งไปด้านขวาของห้อง</p> <p>-ถ้านักเรียนตอบว่าผิด ให้วิ่งไปด้านซ้ายของห้อง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนฟัง Text 3 เรื่องmagnet 2. ให้นักเรียนฟังอ่านตั้งใจ 3. นักเรียนดูประโยค 4. นักเรียนตอบ โดยการวิ่งไปซ้าย หรือขวา <p>-ถ้านักเรียนตอบว่าถูก ให้วิ่งไปด้านขวาของห้อง</p> <p>-ถ้านักเรียนตอบว่าผิด ให้วิ่งไปด้านซ้ายของห้อง</p>

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
5. ครูเฉลยคำตอบทีละข้อ 6. ครูให้นักเรียนฟังครั้งสุดท้าย 7. ครูให้คะแนนแก่นักเรียนที่ตอบถูกในแต่ละข้อ 8. ครูนับคะแนนรวมของนักเรียนแต่ละคน	5. นักเรียนตั้งใจฟังครูเฉลยคำตอบทีละข้อ 6. นักเรียนที่ตอบถูกได้รับคะแนน
ชั่วโมงที่ 2 Activity 1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 4-5 คน 2. ครูให้สถานการณ์เพื่อให้นักเรียนคิดแก้ปัญหา ดังนี้ เหล็กเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้แล้วหมด ไป แต่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้อีกถ้าผ่าน การรีไซเคิล หากต้องการคัดแยกขยะที่ทำจาก เหล็กออกจากขยะประเภทอื่นๆ เพื่อนำกลับ หลอมใช้ประโยชน์ใหม่ นักเรียนจะนำเอาความรู้ ที่เรียนมาประยุกต์ใช้อย่างไร 3. ครูให้นักเรียนอภิปรายเพื่อหาวิธีแก้ปัญหา 4. ครูสังเกตและประเมินการแก้ปัญหา 5. ครูอธิบายขั้นตอนการทดลอง ในการจำแนก ประเภทของสิ่งของ โดยใช้หลักการดึงดูดของ แม่เหล็กเป็นเกณฑ์ให้นักเรียนฟัง 6. ครูแจกอุปกรณ์ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม 7. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำการทดลองและ จำแนกประเภทของสิ่งของ 8. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรายงานผลการ ทดลองการจำแนกประเภทของสิ่งของโดยใช้ หลักการดึงดูดของแม่เหล็กเป็นเกณฑ์ 9. ครูประเมินการปฏิบัติการทดลองและทักษะ การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน 2. นักเรียนฟังอย่างตั้งใจ 3. นักเรียนอภิปรายเพื่อหาวิธีแก้ปัญหา 4. นักเรียนฟังครูอธิบายวิธีการทดลองอย่าง ตั้งใจ 5. นักเรียนแต่ละกลุ่มรับอุปกรณ์ 6. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำการทดลอง 7. นักเรียนแต่ละกลุ่มรายงานผลการทดลอง การจำแนกประเภทของสิ่งของโดยใช้หลักการ ดึงดูดของแม่เหล็กเป็นเกณฑ์

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
10. ครูให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการทดลอง มาตอบคำถามในการหาวิธีการคัดแยกขยะที่ทำจากเหล็กออกจากขยะประเภทอื่นๆ เพื่อนำกลับไปหลอมใช้ใหม่	8. นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการทดลอง มาตอบคำถามในการหาวิธีการคัดแยกขยะที่ทำจากเหล็กออกจากขยะประเภทอื่นๆ เพื่อนำกลับไปหลอมใช้ใหม่
11. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอความคิดเห็นของตนเอง	9. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอความคิดเห็นของตนเอง
Feedback 1. ครูให้นักเรียนสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ 2. ครูให้นักเรียนระดมสมอง และเขียนอนุทินจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ในบทเรียน 3. ครูกล่าวคำชมเชย และให้รางวัล คะแนนให้กับนักเรียน	1.นักเรียนร่วมกันสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ 2. นักเรียนระดมสมอง และเขียนอนุทินจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ในบทเรียน 3. นักเรียนได้รับคำชมเชยจากครู จากเพื่อน

8. การวัดและประเมินผล

กิจกรรมที่จะประเมิน	วิธีการประเมิน	เครื่องมือประเมิน
1. การทดลอง	ประเมินการปฏิบัติการทดลอง	แบบประเมินการปฏิบัติการทดลอง
2. การฟัง กรด-เบส	ประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	แบบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
3. การพูด กรด-เบส	ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	แบบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
4. สะท้อนผลวัฒนธรรม	ประเมินการแก้ปัญหาและการรับรู้วัฒนธรรม	แบบการแก้ปัญหาและการรับรู้วัฒนธรรม

พูน ปณ ทิโต ชีเว

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

10. ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(ว่าที่ร้อยตรี ดร. กมล สาดศรี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช

11. บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา)

ครูผู้สอน

พหุบัน ปณุ ทิโต ชัย

แผนจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
หน่วยการเรียนรู้ 7 เรื่อง Sound Perception จำนวน 3 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนรู้ภาษาและเนื้อหาจำเป็นต้องฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในการเชื่อมโยงความรู้อีกกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการใช้ประโยค คำศัพท์ สำนวนง่ายๆ ในชีวิตประจำวันและการฝึกนำไปใช้อย่างต่อเนื่องก็เป็นผลดีกับนักเรียนได้ในโอกาสต่อไป

2. สาระ/มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้อีกกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ฟังและพูดขั้นตอนการสรุปผลการทดลองเรื่อง High-pitch and low-pitch ได้
2. ทดลองเรื่อง High-pitch and low-pitch ได้
3. สามารถใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้

4. เป้าหมายตามกรอบ CEFR

ระดับ A1 Spoken Interaction: การสนทนา (Conversation)

สามารถโต้ตอบเพื่อถามและตอบคำถามง่ายๆ และสามารถขอพูดซ้ำ แก้ไขคำขอ และขอความช่วยเหลือได้

ระดับ A1 Language Quality: ความถูกต้อง (Accuracy)

สามารถใช้วลีสั้นๆ ที่จำได้แล้ว เพื่อจุดประสงค์บางอย่างได้อย่างถูกต้องและสมเหตุสมผล

ระดับ A1 Language Quality: ความคล่องแคล่ว (Fluency)

สามารถพูดด้วยถ้อยคำเดียวๆ หรือวลีที่สั้นได้

5. เนื้อหา

- 5.1 Key terms: Hertz, low pitch, high pitch, vibrate, vibration
- 5.2 Content words: pluck, tap, frequency
- 5.3 Structure: Expression for reporting the experiment

6. สื่อการสอน

- 6.1 Power point อธิบาย Text 1,2,3
- 6.2 อุปกรณ์การทดลองเรื่อง high-pitch and low-pitch
- 6.3 กีตาร์ แก้วใส กล้องกระดาษ
- 6.4 ใบงาน

7. กิจกรรมการเรียนรู้

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>Lead-in</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูกล่าวทักทาย 2. ครูดีดกีตาร์ให้นักเรียนฟังก่อน หลังจากนั้นดีดกีตาร์ที่ละสายแล้วถามทำไมกีตาร์ถึงผลิตเสียงได้ เช่น Do you want to know how to the guitar produces sounds? 3. ครูแจก Text1 2 และ3 เรื่อง High-pitch and low-pitch ให้นักเรียน 4. ครูอธิบาย Text1 2 และ3 เรื่อง High-pitch and low-pitch <p>ในการสอน Text 3 ครูจะแสดงตัวอย่างการเกิดเสียงสูง เสียงต่ำเพิ่มเติมโดยการลูบขอบแก้วเคาะแก้วที่บรรจุน้ำ ดัดยางรัดของที่รัดกล่องไว้ และดีดกีตาร์ที่ละสาย แล้วคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ</p> <ol style="list-style-type: none"> 5. ครูอธิบายสถานการณ์และกำหนด 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนกล่าวทักทาย 2. นักเรียนฟังครูดีดกีตาร์แล้วตอบคำถาม 3. นักเรียนรับ Text 1 2 และ3 เรื่อง High-pitch and low-pitch จากครู 4. นักเรียนฟังครูอธิบาย Text 1 2 และ 3 เรื่อง High-pitch and low-pitch อย่างตั้งใจ 5. นักเรียนฟังครูอธิบายสถานการณ์และปัญหาอย่างตั้งใจ
<p>Expression</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูแจกใบงานให้นักเรียนทุกคน 2. ครูให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนที่ได้ใบงานหมายเลขเดียวกัน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนทุกคนรับใบงานจากครู 2. นักเรียนจับคู่กับเพื่อนที่ได้ใบงานหมายเลขเดียวกัน

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>3.ครูให้นักเรียนแต่ละคู่ผลัดกันพูดถาม-ตอบ จากคำถามที่กำหนดให้ แล้วเขียนคำตอบลงในใบงาน</p> <p>4. ครูประเมินทักษะภาษาฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน</p>	<p>3. นักเรียนแต่ละคู่ผลัดกันถาม-ตอบจากคำถามที่กำหนดให้ แล้วเขียนคำตอบลงในใบงาน</p>
<p>Activity</p> <p>1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆละ 4-5 คน ครูอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรม</p> <p>2. ครูอธิบายขั้นตอนการทดลองเรื่อง High-pitch and low-pitch แล้วบันทึกผลการทดลอง</p> <p>3. ครูแจกอุปกรณ์การทดลองให้นักเรียนทุกกลุ่ม</p> <p>4. ครูให้นักเรียนทุกกลุ่มทำกิจกรรมการทดลองพร้อมเขียนบันทึกผลการทดลอง</p> <p>5. ครูสังเกตและประเมินการปฏิบัติการทดลองเรื่อง High-pitch and low-pitch ของนักเรียน</p> <p>6. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มพูดขั้นตอนและสรุปผลการทดลอง</p> <p>7. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอธิบายว่าจะสามารถช่วย Dave ได้อย่างไร</p> <p>8. ครูประเมินความเข้าใจเนื้อหาและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน</p> <p>9. ครูสังเกตและประเมินการแก้ปัญหาของนักเรียน</p> <p>10. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มพูดว่าจะสามารถช่วยDave ได้อย่างไร</p>	<p>1. นักเรียนแบ่งกลุ่มๆละ 4-5 คน จากนั้นนักเรียนฟังครูอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรม</p> <p>2. นักเรียนฟังครูอธิบายขั้นตอนการทดลองเรื่อง High-pitch and low-pitch</p> <p>3. นักเรียนแต่ละกลุ่มรับอุปกรณ์การทดลองจากครู</p> <p>4. นักเรียนทุกกลุ่มทำกิจกรรมการทดลองพร้อมเขียนบันทึกผลการทดลอง</p> <p>5. นักเรียนแต่ละกลุ่มพูดขั้นตอนและสรุปผลการทดลอง</p> <p>6. นักเรียนแต่ละกลุ่มอธิบายว่าจะสามารถช่วย Dave ได้อย่างไร</p> <p>7.นักเรียนแต่ละกลุ่มพูดว่าจะสามารถช่วย Dave ได้อย่างไร</p>

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
Feedback 1. ครูให้นักเรียนสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ 2. ครูให้นักเรียนระดมสมอง และเขียนอนุทินจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ในบทเรียน 3. ครูกล่าวคำชมเชย และให้รางวัล คะแนนให้กับนักเรียน	1. นักเรียนร่วมกันสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ 2. นักเรียนระดมสมอง และเขียนอนุทินจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ในบทเรียน 3. นักเรียนได้รับคำชมเชยจากครู จากเพื่อน

8. การวัดและประเมินผล

กิจกรรมที่จะประเมิน	วิธีการประเมิน	เครื่องมือประเมิน
1. การทดลอง	ประเมินการปฏิบัติการทดลอง	แบบประเมินการปฏิบัติการทดลอง
2. การฟัง กรด-เบส	ประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	แบบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
3. การพูด กรด-เบส	ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	แบบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
4. สะท้อนผลวัฒนธรรม	ประเมินการแก้ปัญหาและการรับรู้วัฒนธรรม	แบบการแก้ปัญหาและการรับรู้วัฒนธรรม

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

10. ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

ลงชื่อ.....

(ว่าที่ร้อยตรี ดร. กมล สาดศรี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช

พูน ปณิธาน ชีวะ

11. บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

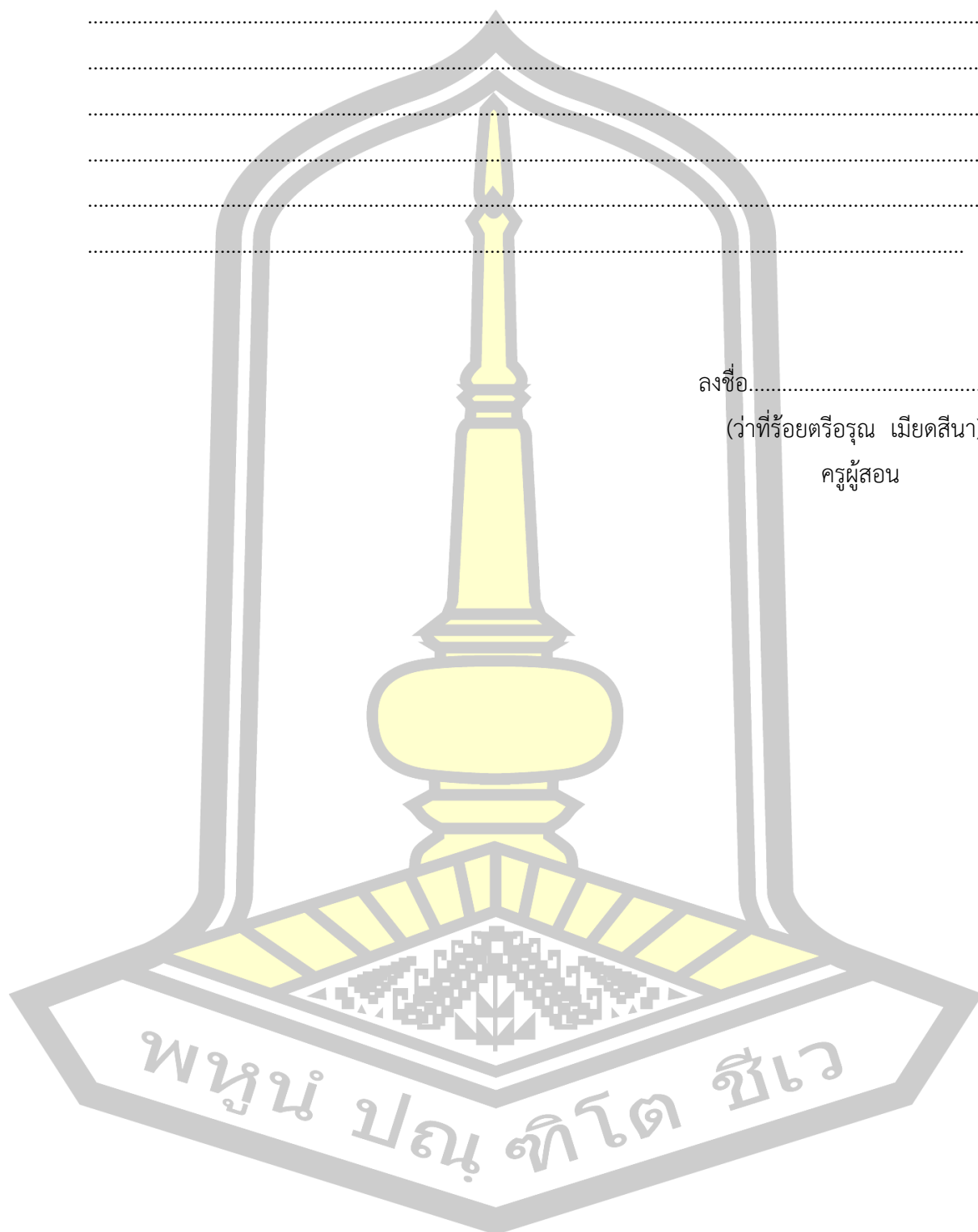
.....

.....

ลงชื่อ.....

(ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา)

ครูผู้สอน

แผนจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
หน่วยการเรียนรู้ 8 เรื่อง Magnet and Electricity จำนวน 3 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนรู้ภาษาและเนื้อหาจำเป็นต้องฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในการเชื่อมโยงความรู้อีกกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการใช้ประโยค คำศัพท์ สำนวนง่ายๆ ในชีวิตประจำวันและการฝึกนำไปใช้อย่างต่อเนื่องก็เป็นผลดีกับนักเรียนได้ในโอกาสต่อไป

2. สาระ/มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้อีกกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ฟังและพูดใจความสำคัญของขั้นตอนการสรุปผลการทดลองเรื่อง Magnet and Electricity ได้
2. ทดลองและพูดขั้นตอนการจำแนกประเภทของสิ่งของโดยใช้หลักการดึงดูดของแม่เหล็กเป็นเกณฑ์ได้
3. พุดรายงานผลการทดลองการจำแนกประเภทของสิ่งของโดยใช้หลักการดึงดูดของแม่เหล็กเป็นเกณฑ์ได้
4. สามารถใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้

4. เป้าหมายตามกรอบ CEFR

ระดับ A1 Spoken Interaction: การสนทนา (Conversation)

สามารถโต้ตอบเพื่อถามและตอบคำถามง่ายๆ และสามารถขอพูดซ้ำ แก้ไขคำขอ และขอความช่วยเหลือได้

5. เนื้อหา

- 5.1 Key terms: magnetic, force
- 5.2 Content words: magnet, attract, pole, push, iron, material
- 5.3 Expressions for reporting the experiment

6. สื่อการสอน

6.1 Power point อธิบาย Text 1,2,3

6.2 อุปกรณ์การทดลองเรื่อง magnet

6.3 ใบงาน

7. กิจกรรมการเรียนรู้

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>ชั่วโมงที่ 1</p> <p>Lead-in</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูกล่าวทักทาย 2. ครูนำเหล็กดูดสิ่งของต่างๆ ให้นักเรียนดู 3. ครูแจก Text 1 2 และ3 เรื่อง magnet ให้นักเรียน 4. ครูอธิบาย Text 1 2 และ3 เรื่อง magnet ในการสอน Text 3 ครูนำแม่เหล็กมาตรวจสอบสิ่งของว่าสิ่งของนั้นสามารถดึงดูดแม่เหล็กได้หรือไม่ พร้อมถามคำถาม ดังนี้ <p>-Does magnet attract nails?</p> <p>-How many poles does the magnet have?</p> <p>What is the force that the magnet attracts objects?</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนกล่าวทักทาย 2. นักเรียนตั้งใจดูครูนำแม่เหล็กดูดสิ่งของ 3. นักเรียนรับ Text 1 2 และ 3 เรื่อง magnet จากครู 4. นักเรียนฟังครูอธิบาย Text 1 2 และ3 เรื่อง magnet อย่างตั้งใจ พร้อมตอบคำถาม
<p>Expression</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนฟัง Text 3 เรื่องmagnet 2. ครูให้นักเรียนฟังครั้งที่ 1 ครูฟังครั้งที่ 2 3. ครูเปิดประโยคให้นักเรียนดู 4. ครูให้นักเรียนตอบว่าประโยคนั้นถูกหรือผิด <p>-ถ้านักเรียนตอบว่าถูก ให้วิ่งไปด้านขวาของห้อง</p> <p>-ถ้านักเรียนตอบว่าผิด ให้วิ่งไปด้านซ้ายของห้อง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนฟัง Text 3 เรื่องmagnet 2. ให้นักเรียนฟังอ่านตั้งใจ 3. นักเรียนดูประโยค 4. นักเรียนตอบ โดยการวิ่งไปซ้าย หรือขวา <p>-ถ้านักเรียนตอบว่าถูก ให้วิ่งไปด้านขวาของห้อง</p> <p>-ถ้านักเรียนตอบว่าผิด ให้วิ่งไปด้านซ้ายของห้อง</p>

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
5. ครูเฉลยคำตอบทีละข้อ 6. ครูให้นักเรียนฟังครั้งสุดท้าย 7. ครูให้คะแนนแก่นักเรียนที่ตอบถูกในแต่ละข้อ 8. ครูนับคะแนนรวมของนักเรียนแต่ละคน	5. นักเรียนตั้งใจฟังครูเฉลยคำตอบทีละข้อ 6. นักเรียนที่ตอบถูกได้รับคะแนน
ชั่วโมงที่ 2 Activity 1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 4-5 คน 2. ครูให้สถานการณ์เพื่อให้นักเรียนคิดแก้ปัญหา ดังนี้ เหล็กเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้แล้วหมด ไป แต่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้อีกถ้าผ่าน การรีไซเคิล หากต้องการคัดแยกขยะที่ทำจาก เหล็กออกจากขยะประเภทอื่นๆ เพื่อนำกลับ หลอมใช้ประโยชน์ใหม่ นักเรียนจะนำเอาความรู้ ที่เรียนมาประยุกต์ใช้อย่างไร 3. ครูให้นักเรียนอภิปรายเพื่อหาวิธีแก้ปัญหา 4. ครูสังเกตและประเมินการแก้ปัญหา 5. ครูอธิบายขั้นตอนการทดลอง ในการจำแนก ประเภทของสิ่งของ โดยใช้หลักการดึงดูดของ แม่เหล็กเป็นเกณฑ์ให้นักเรียนฟัง 6. ครูแจกอุปกรณ์ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม 7. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำการทดลองและ จำแนกประเภทของสิ่งของ 8. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรายงานผลการ ทดลองการจำแนกประเภทของสิ่งของโดยใช้ หลักการดึงดูดของแม่เหล็กเป็นเกณฑ์ 9. ครูประเมินการปฏิบัติการทดลองและทักษะ การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน 2. นักเรียนฟังอย่างตั้งใจ 3. นักเรียนอภิปรายเพื่อหาวิธีแก้ปัญหา 4. นักเรียนฟังครูอธิบายวิธีการทดลองอย่าง ตั้งใจ 5. นักเรียนแต่ละกลุ่มรับอุปกรณ์ 6. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำการทดลอง 7. นักเรียนแต่ละกลุ่มรายงานผลการทดลอง การจำแนกประเภทของสิ่งของโดยใช้หลักการ ดึงดูดของแม่เหล็กเป็นเกณฑ์

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
10. ครูให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการทดลอง มาตอบคำถามในการหาวิธีการคัดแยกขยะที่ทำจากเหล็กออกจากขยะประเภทอื่นๆ เพื่อนำกลับไปหลอมใช้ใหม่	8. นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการทดลอง มาตอบคำถามในการหาวิธีการคัดแยกขยะที่ทำจากเหล็กออกจากขยะประเภทอื่นๆ เพื่อนำกลับไปหลอมใช้ใหม่
11. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอความคิดเห็นของตนเอง	9. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอความคิดเห็นของตนเอง
Feedback 1. ครูให้นักเรียนสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ 2. ครูให้นักเรียนระดมสมอง และเขียนอนุทินจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ในบทเรียน 3. ครูกล่าวคำชมเชย และให้รางวัล คะแนนให้กับนักเรียน	1.นักเรียนร่วมกันสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ 2. นักเรียนระดมสมอง และเขียนอนุทินจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ในบทเรียน 3. นักเรียนได้รับคำชมเชยจากครู จากเพื่อน

8. การวัดและประเมินผล

กิจกรรมที่จะประเมิน	วิธีการประเมิน	เครื่องมือประเมิน
1. การทดลอง	ประเมินการปฏิบัติการทดลอง	แบบประเมินการปฏิบัติการทดลอง
2. การฟัง กรด-เบส	ประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	แบบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
3. การพูด กรด-เบส	ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	แบบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
4. สะท้อนผลวัฒนธรรม	ประเมินการแก้ปัญหาและการรับรู้วัฒนธรรม	แบบการแก้ปัญหาและการรับรู้วัฒนธรรม

พหุ ประถมศึกษา

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....
.....

10. ความคิดเห็นของผู้บริหาร

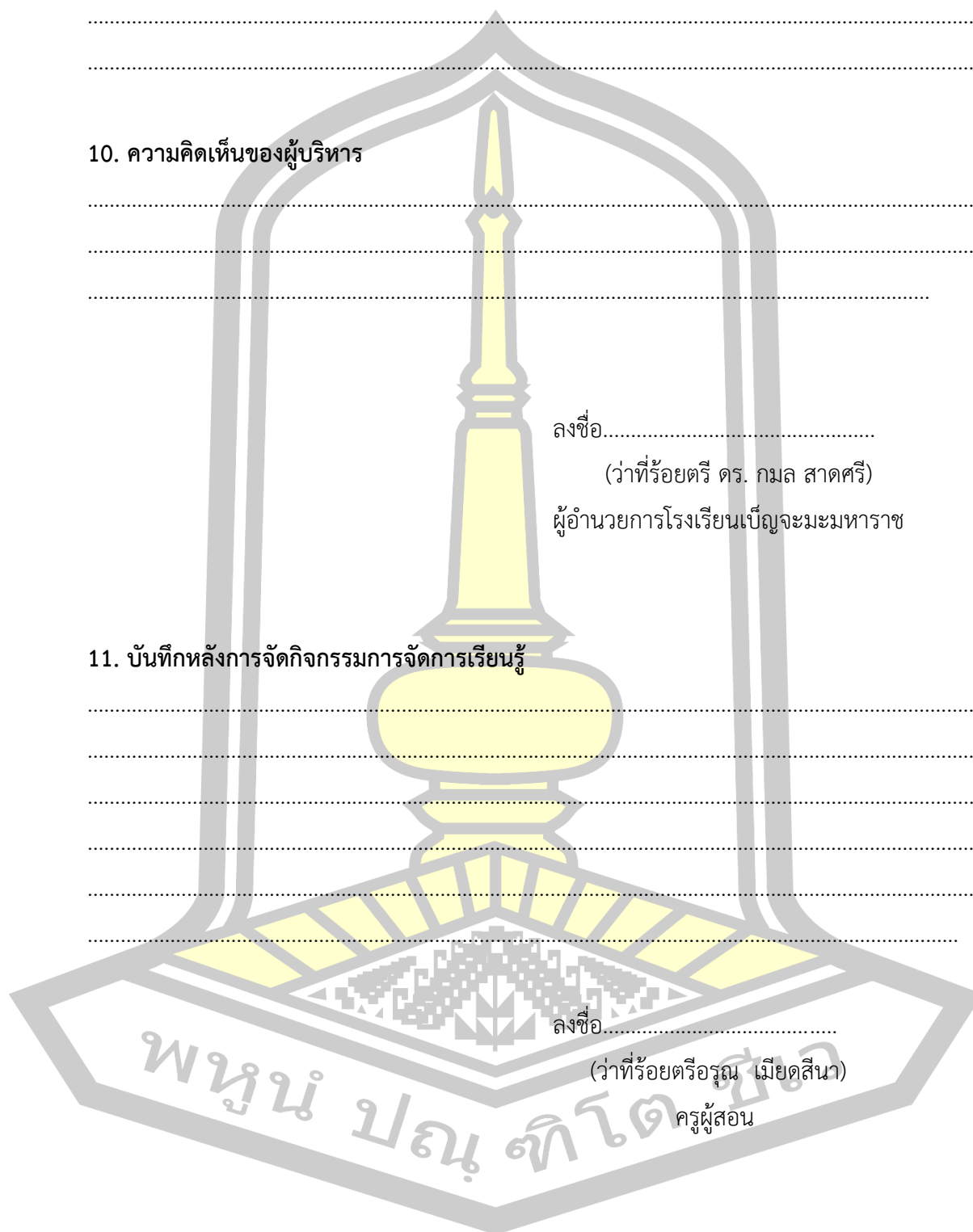
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....
(ว่าที่ร้อยตรี ดร. กมล สาดศรี)
ผู้อำนวยการโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช

11. บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....
(ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียตสีนา)
ครูผู้สอน

แผนจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
หน่วยการเรียนรู้ 9 เรื่อง Atoms จำนวน 3 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนรู้ภาษาและเนื้อหาจำเป็นต้องฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในการเชื่อมโยงความรู้อีกกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการใช้ประโยค คำศัพท์ สำนวนง่ายๆ ในชีวิตประจำวันและการฝึกนำไปใช้อย่างต่อเนื่องก็เป็นผลดีกับนักเรียนได้ในโอกาสต่อไป

2. สาระ/มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้อีกกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ฟังและพูดอธิบายเกี่ยวกับแบบจำลองอะตอมได้
2. ฟังเรื่องแบบจำลองอะตอมแล้วเติมข้อความในช่องว่างได้
3. พูดให้เหตุผลเกี่ยวกับเรื่องอะตอมได้
4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียงและกริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับบุคคล โอกาส และสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้

4. เป้าหมายตามกรอบ CEFR

ระดับ A2+ Spoken Interaction: การสนทนา (Conversation)

การฟังในฐานะผู้ชม (Listening in audience) : สามารถเข้าใจเนื้อเรื่องสั้นๆ ง่ายๆ เมื่อผู้พูด พูดอย่างช้าๆ และชัดเจน

Language Quality

ขอบข่ายของศัพท์ (Range): มีคำศัพท์มากเพียงพอที่จะสื่อสารในสถานการณ์ประจำวันอย่างง่ายได้

ความแม่นยำ (Precision) : สามารถสื่อสารที่ต้องการจะบอก ด้วยการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ง่ายและตรงประเด็นต้องมีการปรับเปลี่ยนข้อความให้เหมาะสม

5. เนื้อหา

5.1 Key terms: Atoms, indivisible, repulsive force, compose, orbit, discover, radiation, arrange, surround, accurate, charged

5.2 Content words: positively charged, negatively charged, nucleus, electron, proton, quantum theory

5.3 Structure: Passive voice

6. สื่อการสอน

6.1 Listening scripts Text 1,2,3

6.2 power points ประกอบการเรียนการสอน

6.3 ใบงาน

7. กิจกรรมการเรียนรู้

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>ชั่วโมงที่ 1</p> <p>Lead-in</p> <p>1. ครูกล่าวทักทาย</p> <p>2. ครูเปิดวิดีโอเรื่อง “What is an Atom? ให้ นักเรียนดู</p> <p>3. ครูถามคำถามนักเรียนหลังจากที่ให้นักเรียนดูวิดีโอ</p> <p>What is the video about?</p> <p>What are atoms made up of?</p> <p>4. ครูอธิบาย Text 1 2 และ3 เรื่อง magnet ในการสอน Text 3 ครูนำแม่เหล็กมาตรวจสอบสิ่งของว่าสิ่งของนั้นสามารถดึงดูดแม่เหล็กได้หรือไม่ พร้อมถามคำถาม ดังนี้</p> <p>-Does magnet attract nails?</p> <p>-How many poles does the magnet have?</p> <p>What is the force that the magnet attracts objects?</p>	<p>1. นักเรียนกล่าวทักทาย</p> <p>2. นักเรียนตั้งใจดูวิดีโอ เรื่อง “What is an Atom?” อย่างตั้งใจ</p> <p>3. นักเรียนตอบคำถามครูหลังจากดูวิดีโอ</p> <p>-It is about atoms.</p> <p>-Nucleus and electrons.</p> <p>4. นักเรียนฟังครูอธิบาย Text 1 2 และ3 เรื่อง magnet อย่างตั้งใจ พร้อมตอบคำถาม</p>

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>Expression</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนฟัง Text 3 เรื่องmagnet 2. ครูให้นักเรียนฟังครั้งที่ 1 ครูฟังครั้งที่ 2 3. ครูเปิดประโยคให้นักเรียนดู 4. ครูให้นักเรียนตอบว่าประโยคนั้นถูกหรือผิด <ul style="list-style-type: none"> -ถ้านักเรียนตอบว่าถูก ให้วิ่งไปด้านขวาของห้อง -ถ้านักเรียนตอบว่าผิด ให้วิ่งไปด้านซ้ายของห้อง 5. ครูเฉลยคำตอบทีละข้อ 6. ครูให้นักเรียนฟังครั้งสุดท้าย 7. ครูให้คะแนนแก่นักเรียนที่ตอบถูกในแต่ละข้อ 8. ครูนับคะแนนรวมของนักเรียนแต่ละคน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนฟัง Text 3 เรื่องmagnet 2. ให้นักเรียนฟังอ่านตั้งใจ 3. นักเรียนดูประโยค 4. นักเรียนตอบ โดยการวิ่งไปซ้าย หรือขวา <ul style="list-style-type: none"> -ถ้านักเรียนตอบว่าถูก ให้วิ่งไปด้านขวาของห้อง -ถ้านักเรียนตอบว่าผิด ให้วิ่งไปด้านซ้ายของห้อง 5. นักเรียนตั้งใจฟังครูเฉลยคำตอบทีละข้อ 6. นักเรียนที่ตอบถูกต้องได้รับคะแนน
<p>ชั่วโมงที่ 2</p> <p>Activity</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 4 คน 2. ครูให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนคนแรกออกมาฟังเรื่องแบบจำลองอะตอม 3. ครูเปิดเสียงให้นักเรียนฟังสองรอบแล้วให้นักเรียนเติมคำในช่องว่าง 4. ครูตรวจและให้คะแนน 5. ครูให้นักเรียนพูดแบบคละชั้นเรียนในการให้เหตุผลกันนำเสนอความคิดเห็นของตนเอง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน 2. นักเรียนในแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาฟังเรื่องแบบจำลองอะตอม 3. นักเรียนฟังเสียงที่ครูเปิดรอบสองรอบแล้วเติมคำลงในช่องว่าง 4. นักเรียนปรบมือให้กับเพื่อนๆ 5. นักเรียนฟังคำถามจากครู 6. นักเรียนคิดและให้เหตุผลโดยการสืบค้นข้อมูลจาก Internet 7. นักเรียนลุกขึ้นแล้วจับคู่สนทนาแลกเปลี่ยนจากการสืบค้นข้อมูล

บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
Feedback 1. ครูให้นักเรียนสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ 2. ครูให้นักเรียนระดมสมอง และเขียนอนุทินจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ในบทเรียน 3. ครูกล่าวคำชมเชย และให้รางวัล คะแนนให้กับนักเรียน	1. นักเรียนร่วมกันสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ 2. นักเรียนระดมสมอง และเขียนอนุทินจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ในบทเรียน 3. นักเรียนได้รับคำชมเชยจากครู จากเพื่อน

8. การวัดและประเมินผล

กิจกรรมที่จะประเมิน	วิธีการประเมิน	เครื่องมือประเมิน
1. การฟัง Atoms	ประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	แบบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
2. การพูด Atoms	ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	แบบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
3. สะท้อนผลวัฒนธรรม	ประเมินการแก้ปัญหาและการรับรู้วัฒนธรรม	แบบการแก้ปัญหาและการรับรู้วัฒนธรรม

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

10. ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

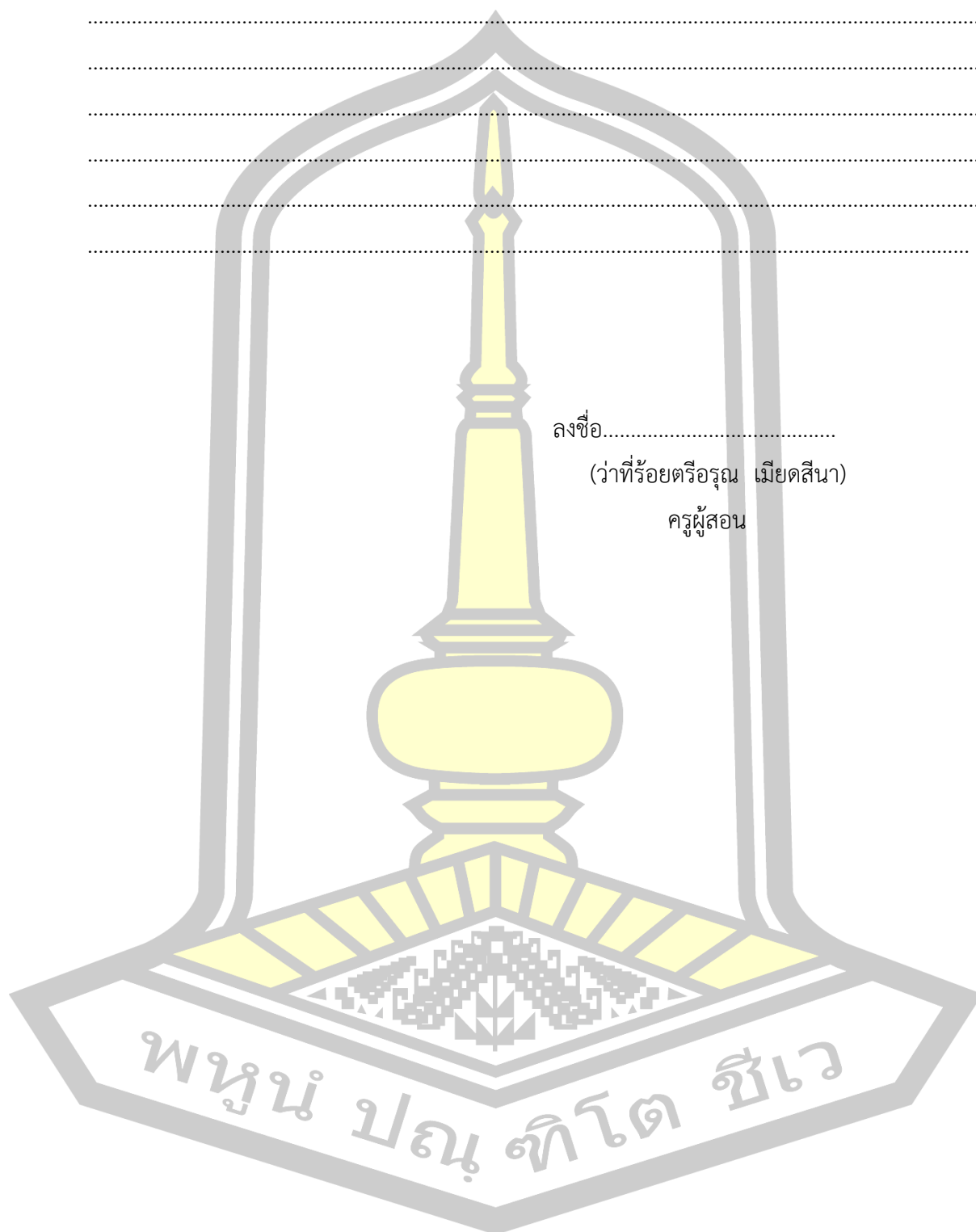
ลงชื่อ.....

(ว่าที่ร้อยตรี ดร. กมล สาดศรี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช

11. บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ตาราง 37 ผลประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทาง
ภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย

รายการประเมิน	ความสอดคล้อง	
	IOC	การแปลผล
1. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับแนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน	1.00	ใช้ได้
2. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับวัตถุประสงค์	1.00	ใช้ได้
3. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับขั้นตอนการจัดกิจกรรม	1.00	ใช้ได้
4. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับเนื้อหาและภาษา	1.00	ใช้ได้
5. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับระบบสังคม	1.00	ใช้ได้
6. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับหลักการตอบสนอง	1.00	ใช้ได้
7. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับระบบสนับสนุน	1.00	ใช้ได้
8. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของรูปแบบกับขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน	1.00	ใช้ได้
9. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของรูปแบบกับการวัดและประเมินผล	0.86	ใช้ได้
10. ความสอดคล้องระหว่างขั้นตอนการสอนของรูปแบบกับการวัดประเมินผล	1.00	ใช้ได้

จากตาราง 37 พบว่า ผลการประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้เชี่ยวชาญ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.86-1.00 ซึ่งทุกข้อมากกว่า .05 แสดงว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีความตรงเชิงเนื้อหา

ตาราง 38 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทาง
ภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ เหมาะสม
การกำหนดรูปแบบ	4.55	0.16	มากที่สุด
1. ชื่อของรูปแบบมีความเหมาะสม	4.29	0.49	มาก
2. การนิยามความหมายของรูปแบบ	4.29	0.49	มาก
3. การนิยามทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 2 ด้าน	4.57	0.54	มากที่สุด
4. ความเป็นมาและความสำคัญ	4.71	0.49	มากที่สุด
การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน	4.32	0.14	มาก
5. การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน ได้ครอบคลุม	4.43	0.54	มาก
6. มีการกำหนดหลักการ กรอบแนวคิดและกรอบ โครงสร้างของรูปแบบการเรียนการสอน	4.14	0.38	มาก
7. แต่ละองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนมี ความสัมพันธ์กันเชื่อมโยง สอดคล้องสนับสนุนซึ่งกันและ กันอย่างมีเหตุผล	4.29	0.49	มาก
8. การลำดับองค์ประกอบในรูปแบบการเรียนการสอนมี ความเกี่ยวข้องกันเพื่อนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์	4.43	0.54	มาก
แนวคิดทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน	4.46	0.32	มาก
9. การใช้ภาษา และการเรียบเรียงถ้อยคำมีความ เหมาะสมชัดเจน เข้าใจง่าย	4.57	0.54	มากที่สุด
10. ความเชื่อถือได้และความชัดเจนของหลักการและ กรอบแนวคิดของรูปแบบการเรียนการสอน	4.00	0.81	มาก
11. แสดงให้เห็นจุดเน้นและวัตถุประสงค์หลักการของ การเรียนการสอน	4.57	0.54	มากที่สุด
12. สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนดสาระและแนวทาง ในการจัดการเรียนการสอน	4.71	0.49	มากที่สุด

ตาราง 38 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ เหมาะสม
วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้	4.55	0.07	มากที่สุด
13. วัตถุประสงค์ของรูปแบบมีความชัดเจนและมีความเป็นไปได้อย่างมุ่งหวังให้กับตัวนักเรียน	4.47	0.49	มากที่สุด
14. วัตถุประสงค์ที่มีความชัดเจนและมีความเป็นไปได้อย่างในการนำไปสู่การปฏิบัติ	4.43	0.79	มาก
15. การใช้ภาษาและการเรียบเรียงถ้อยคำมีความเหมาะสม กระชับ เข้าใจง่าย	4.14	0.38	มาก
16. สอดคล้องกับบริบทการจัดการเรียนการสอน	4.71	0.49	มากที่สุด
ขั้นตอนการกิจกรรมของรูปแบบการเรียนการสอน	4.55	0.07	มากที่สุด
17. การกำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีความสมบูรณ์ สอดคล้องและต่อเนื่องกัน	4.71	0.49	มากที่สุด
18. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องในการนำไปสู่การปฏิบัติ	4.14	0.38	มาก
19. กิจกรรมการเรียนรู้แต่ละแผนจัดอย่างเป็นลำดับ เหมาะสม สอดคล้องกับหลักการของรูปแบบการเรียนรู้อาจสามารถพัฒนานักเรียนได้ตามวัตถุประสงค์	4.71	0.49	มากที่สุด
19.1 soils quality improvement	4.55	0.07	มากที่สุด
19.2 Ratio and percentage	4.57	0.54	มากที่สุด
19.3 Acids and bases in daily life	4.43	0.54	มากที่สุด
19.4 Water Cycle	4.57	0.54	มากที่สุด
19.5 Plants part of flowers	4.57	0.54	มากที่สุด
19.6 Air pollution	4.57	0.54	มากที่สุด
19.7 Sound perception	4.57	0.54	มากที่สุด
19.8 Magnet and Electricity	4.57	0.54	มากที่สุด
20. สามารถนำไปใช้ปฏิบัติในสถานการณ์จริงได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	4.43	0.54	มากที่สุด

ตาราง 38 (ต่อ)

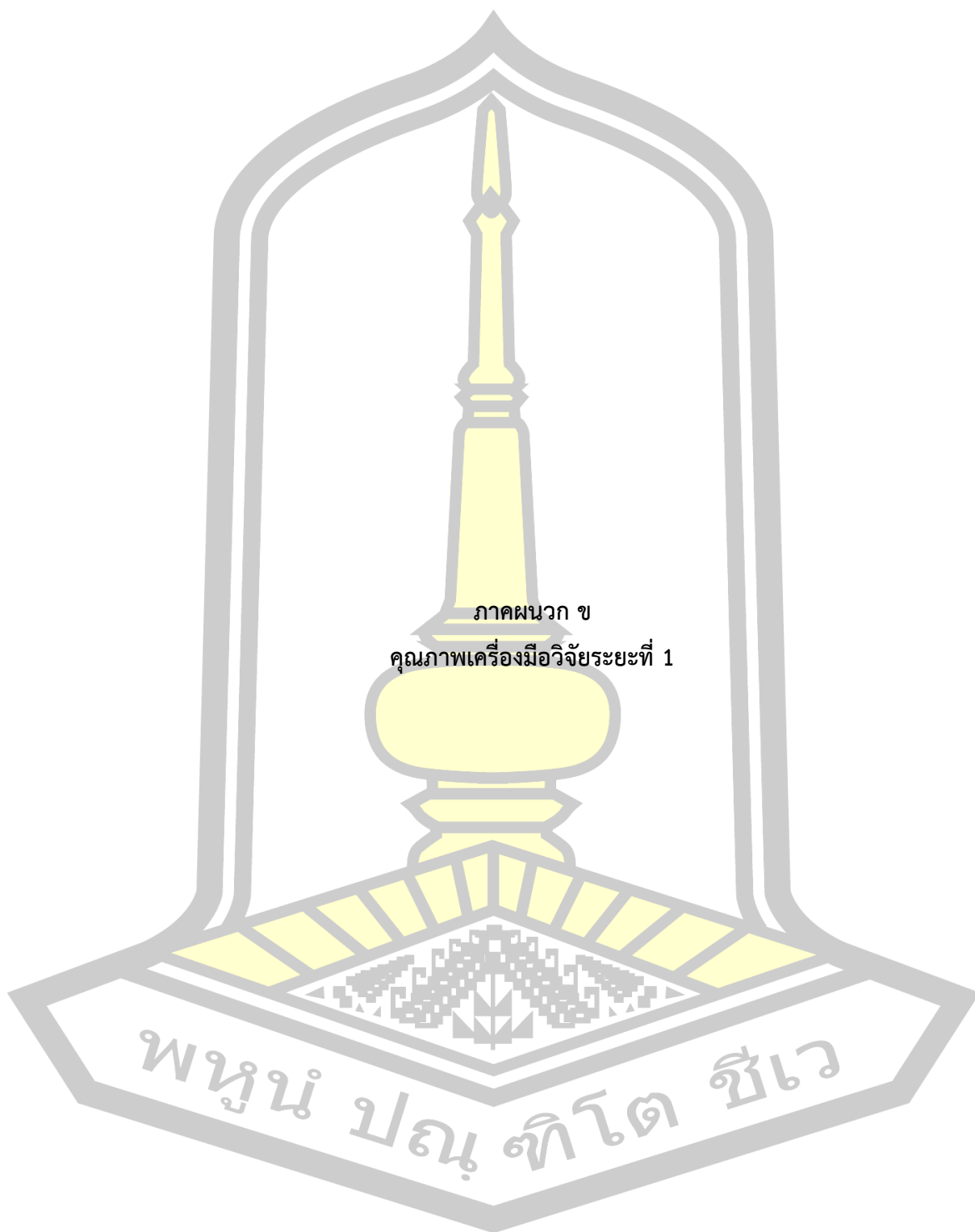
ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ เหมาะสม
21. ระบบสังคมมีความเหมาะสมในการช่วยเสริม ความสมบูรณ์ของการจัดการเรียนการสอน และ ต่อเนื่อง	4.43	0.54	มากที่สุด
22. หลักการตอบสนองมีความเหมาะสมในการจัดการ เรียนการสอน	4.57	0.54	มากที่สุด
23. ระบบสนับสนุนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมต่อการดำเนินการจัดกิจกรรม	4.57	0.54	มากที่สุด
24. สามารถนำไปปฏิบัติในสถานการณ์จริงได้อย่าง เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	0.57	0.54	มากที่สุด
การวัดและประเมินผล	4.16	0.12	มาก
25. ความเหมาะสมของหลักเกณฑ์ในการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้	4.14	0.38	มาก
26. การเสนอหลักเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลมี ความชัดเจน สามารถปฏิบัติได้	4.14	0.38	มาก
27. ความเหมาะสมของเครื่องมือและประเมินผลการ เรียนรู้	4.29	0.49	มาก
27.1 แบบวัดทดสอบด้านการฟัง ชี้นำเข้าสู่บทเรียน	4.14	0.38	มาก
27.2 แบบวัดด้านทดสอบการพูด ชี้นำเสนอความรู้	4.00	0.58	มาก
27.3 แบบวัดด้านทดสอบการฟังการพูด ชี้นำกิจกรรม	4.29	0.49	มาก
27.4 แบบบันทึกอนุทิน ชี้นำสะท้อนผล	4.29	0.49	มาก
27.5 แบบทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษ	4.71	0.49	มากที่สุด
27.6 แบบสัมภาษณ์	4.71	0.49	มากที่สุด
28. การนำรูปแบบไปใช้ในสถานการณ์จริง	4.71	0.49	มากที่สุด
29. ความเหมาะสมของรูปแบบโดยรวม	4.71	0.49	มากที่สุด
รวม	4.47	0.21	มาก

จากตาราง 38 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.21) ซึ่งเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากขึ้นไป ($\bar{X}$ ระหว่าง 4.00-4.71, S.D. ระหว่าง 0.12-0.79)

ตาราง 39 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

แผนการจัดการเรียนการสอนที่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. soils quality improvement	4.57	0.54	มากที่สุด
2. Ratio and percentage	4.43	0.54	มาก
3. Acids and bases in daily life	4.57	0.54	มากที่สุด
4. Water Cycle	4.57	0.54	มากที่สุด
5. Plants part of flowers	4.57	0.54	มากที่สุด
6. Air pollution	4.67	0.52	มากที่สุด
7. Sound perception	4.57	0.54	มากที่สุด
8. Magnet and Electricity	4.57	0.54	มากที่สุด
รวม	4.55	0.54	มากที่สุด

จากตาราง 39 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.54) และทุกแผนการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากขึ้นไป ($\bar{X}$ = ระหว่าง 4.43-4.67, S.D. 0.54 ระหว่าง 0.52-0.54)

ภาคผนวก ข
คุณภาพเครื่องมือวิจัยระยะที่ 1

พหุ ประถมศึกษา ชัยเว

แบบสอบถามประเมินความต้องการจำเป็นต่อการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักเรียน

คำชี้แจงสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม

1. แบบประเมินนี้ ใช้สำหรับประเมินความต้องการจำเป็นต่อการเรียนการสอนการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักเรียน รวมทั้งขอความร่วมมือจากท่านกรอกข้อมูลแสดงความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะต่อการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน จำนวน 1 ชุด ในแบบสอบถามชุดนี้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ตรงกับความเห็นของท่านและระบุข้อคิดเห็นเพิ่มเติม เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2. แบบสอบถามมีทั้งหมด 4 หน้า แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามแบบเลือกรายการ (Check list) สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) สอบถามสภาพปัจจุบันและความคาดหวัง (ความต้องการ) ต่อการเรียนการสอนต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามแบบเขียนตอบ สอบถามความคิดเห็นทั่วไป เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่อการเรียนรู้ของนักเรียน **ข้อเสนอแนะ** เพื่อพิจารณาประเด็นปัญหาที่พบและสิ่งที่ควรปรับปรุง

3. ให้อ่านคำชี้แจงเพิ่มเติมก่อนตอบแบบสอบถามในแต่ละตอน

4. ความคิดเห็นของท่าน จะมีประโยชน์ต่อการวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่อการเรียนรู้ของนักเรียน จึงขอความอนุเคราะห์ ได้แสดงความคิดเห็นตามความเป็นจริง

ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา
นิสิตปริญญาเอกสาขาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ท่านกรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้
เพื่อผู้วิจัยจะได้นำไปพัฒนาต่อไป

ตอนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : ให้ท่านกาเครื่องหมาย ✓ ใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1.1 เพศ

ชาย

หญิง

1.2 อายุกี่ปี

14 ปี-15 ปี

16 ปี-17 ปี

18 ปี-19 ปี

1.3 โรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29

เบ็ญจมะฆมหาราช

นารีนุกูล

โพธิ์ไทรพิทยาคาร

เดชอุดม

ศรีเมืองวิทยาคาร

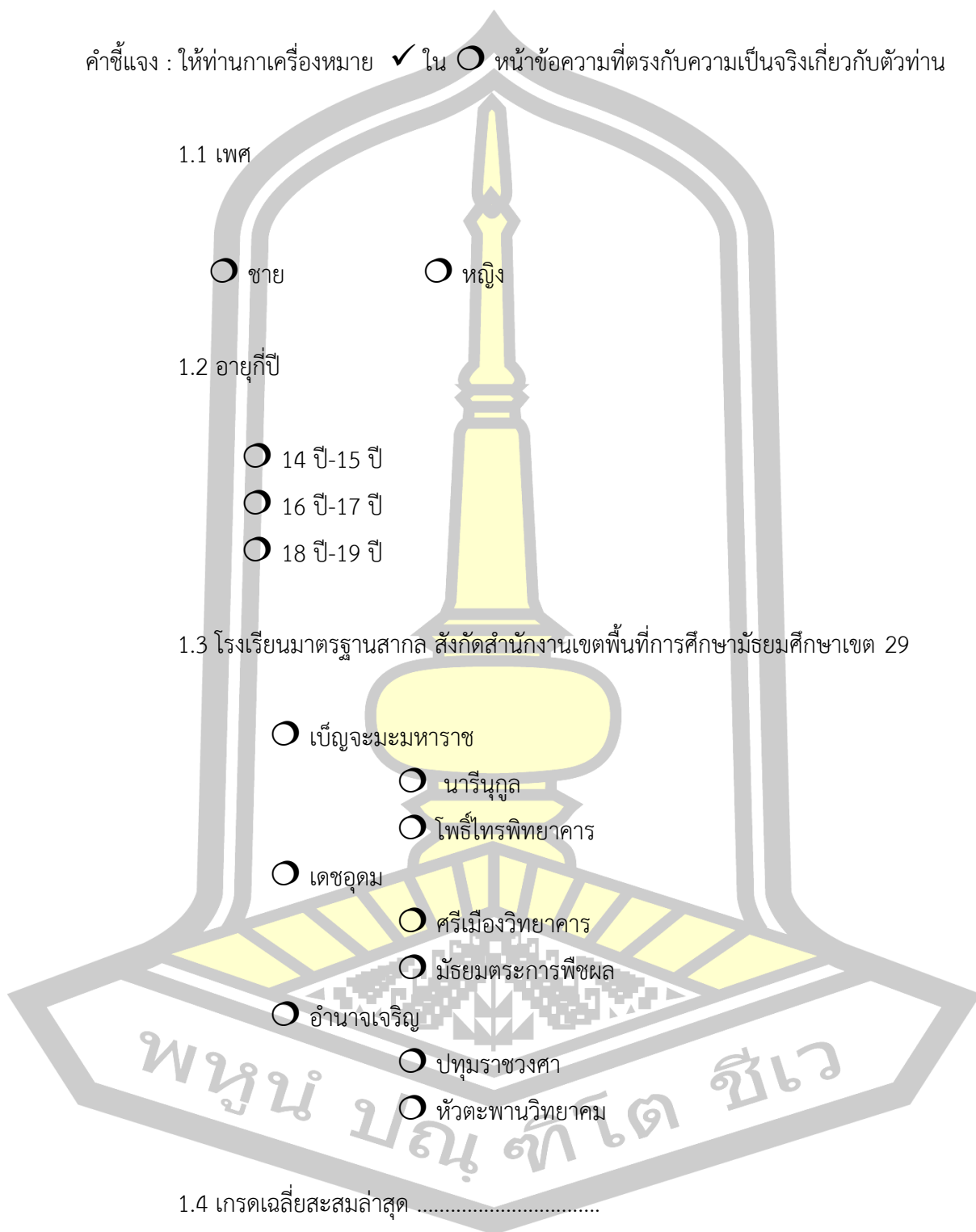
มัธยมตระการพืชผล

อำนาจเจริญ

ปทุมราชวงศา

หัวตะพานวิทยาคม

1.4 เกรดเฉลี่ยสะสมล่าสุด .....

รายการความต้องการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่คาดหวัง				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
จ. ด้านการประเมินผลและการสะท้อนบทเรียน										
1. ประเมินที่หลากหลายทั้งประเมินด้านภาษาและด้านเนื้อหา										
2. สะท้อนการเรียนรู้ของผู้เรียนในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในห้องเรียน										
3. ให้คะแนนสำหรับการใช้ภาษาในห้องเรียน										
4. ระบุเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนเมื่อผู้เรียนนำเสนอหรือทำกิจกรรมฟัง พูด อ่านและเขียน										
5. ทราบวิธีการออกแบบและการใช้ Rubric score										

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

คำชี้แจง : โปรดให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่อการเรียนรู้ของนักเรียน โดยเขียนข้อเสนอแนะในช่องว่างที่กำหนดให้

1. แนวทางการพัฒนาจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

.....

2. แนวทางการพัฒนาด้านครูผู้สอน

.....

.....

.....

3. แนวทางการพัฒนาการใช้ภาษาที่บูรณาการภาษาและเนื้อหา

.....

.....

.....

4. แนวทางการพัฒนาด้านการฟังและการพูด

.....

.....

.....

5. แนวทางการพัฒนาด้านการประเมินผลและสะท้อนผล

.....

.....

.....

โปรดส่งแบบสำรวจคืน

เบอร์ติดต่อ 092-6671578 หรือ E - mail : ohmteacher@gmail.com

ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ท่านกรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้

ตาราง 40 ผลการประเมินคุณภาพของแบบสอบถามประเมินความต้องการจำเป็นต่อการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญ (N = 5)

ข้อที่	รายการ/ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	อำนาจจำแนก	ความหมาย
ก. ด้านการจัดการเรียนการสอน					
1	แจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงหัวข้อเนื้อหาที่จะเรียนก่อนเริ่มต้นบทเรียน	4.80	.447	.874	ใช้ได้
2	บอกให้ผู้เรียนทราบถึงความสัมพันธ์ของภาษาและเนื้อหา ก่อนเริ่มบทเรียน	4.80	.447	.874	ใช้ได้
3	ใช้สื่อการเรียนการสอน เช่น รูปภาพ วิดีโอ ภาพวาด เป็นต้น ในการแนะนำหัวข้อเรื่องใหม่	4.60	.548	.905	ใช้ได้
4	จัดกิจกรรมในการเรียนรู้ นำเข้าสู่บทเรียน	4.80	.447	.905	ใช้ได้
5	ใช้แผนผังกราฟิก แผนผังความคิด ตาราง แผนภูมิ ไดอะแกรม เพื่อค้นหาและจัดระเบียบสิ่งที่ผู้เรียนรู้กับบทเรียน	4.60	.548	.874	ใช้ได้
6	ได้ทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียน	4.80	.447	.905	ใช้ได้
เฉลี่ยรวม		4.73	.471		
ข. ด้านครูผู้สอน					
1	ปฏิบัติการสอนโดยใช้ หนังสือ รูปภาพ สื่อของจริง วิดีโอ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียน	4.80	.447	.699	ใช้ได้
2	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดในชั้นเบื้องต้น และขั้นสูง	4.80	.447	.667	ใช้ได้
3	สนับสนุนให้ผู้เรียนมีปฏิบัติสัมพันธ์กัน ในชั้นเรียน ทำงานเป็นคู่ และทำงานกลุ่ม	4.80	.447	.882	ใช้ได้
4	ใช้กราฟิกหรือรูปแบบอื่นๆ เพื่อใช้ให้ผู้เรียน เข้าใจในการเรียนรู้	4.80	.447	.728	ใช้ได้
5	ใช้กลยุทธ์หรือกิจกรรมเพื่อช่วยผู้เรียนในการ พัฒนาทักษะการอ่านและการฟังของนักเรียน	4.80	.447	.728	ใช้ได้
6	กระตุ้นหรือรื้อฟื้นในการพัฒนาทักษะการคิดของ ผู้เรียน	3.60	.894	.905	ใช้ได้
เฉลี่ยรวม		4.60	.522		

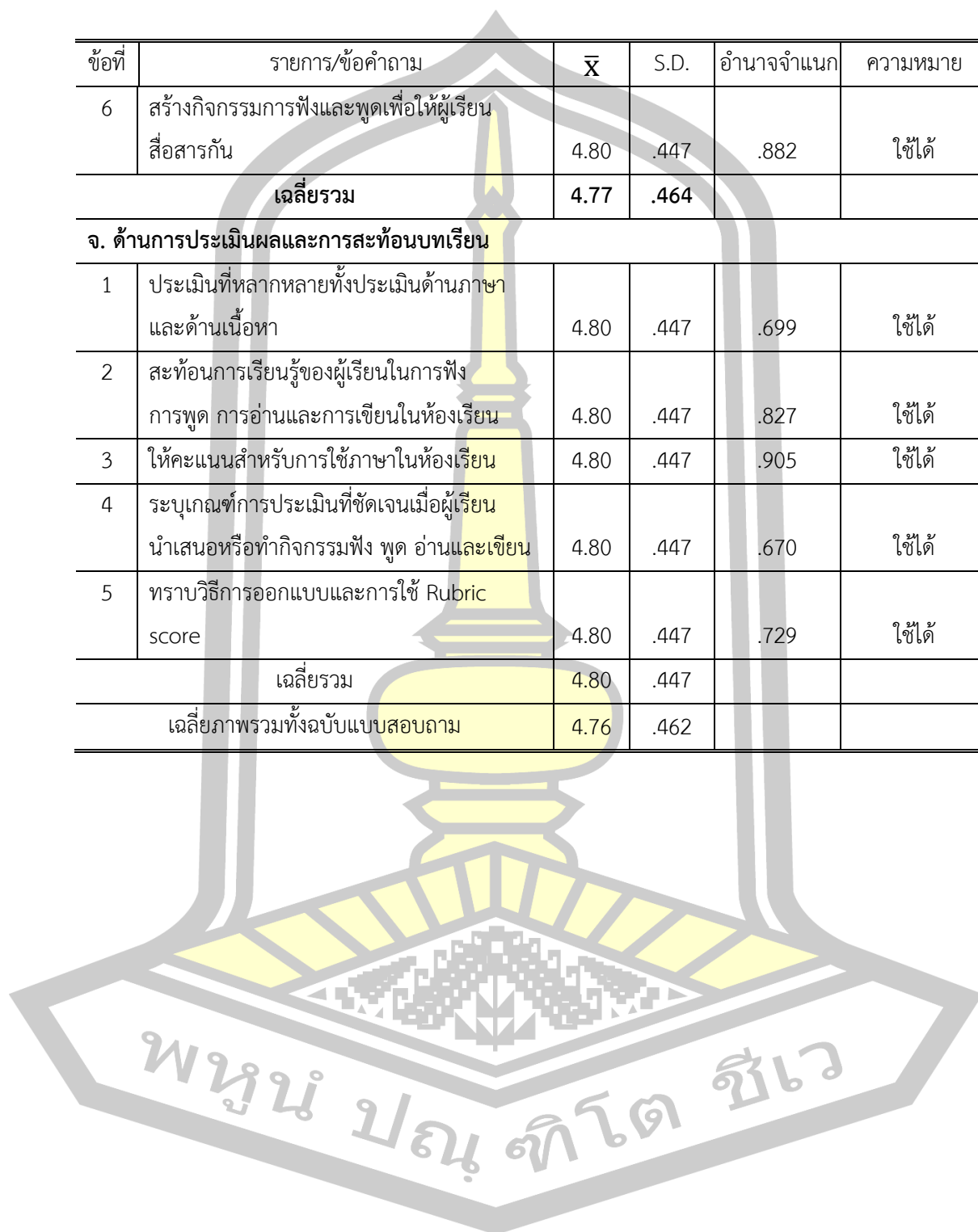

ตาราง 40 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ/ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	อำนาจจำแนก	ความหมาย
ก. ด้านการจัดการเรียนการสอน					
1	แจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงหัวข้อเนื้อหาที่จะเรียนก่อนเริ่มต้นบทเรียน	4.80	.447	.874	ใช้ได้
ค. ด้านการใช้ภาษา					
1	ใช้กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อช่วยผู้เรียนในการใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน	4.80	.447	.874	ใช้ได้
2	ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักว่าภาษาที่ใช้ในบทเรียน เช่น ไวยากรณ์ คำศัพท์ในบทเรียน	4.60	.548	.699	ใช้ได้
3	ช่วยให้ผู้เรียนสังเกตความเหมือนและความต่างระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทย	4.80	.447	.699	ใช้ได้
4	ได้ให้ผู้เรียนใช้คลังคำศัพท์ส่วนบุคคลในชีวิตประจำวันอย่างสม่ำเสมอ	4.60	.548	.667	ใช้ได้
5	ได้ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้และเลือกคำศัพท์เฉพาะทางบทเรียน	4.80	.447	.728	ใช้ได้
6	อธิบายเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในชั้นเรียน	4.60	.548	.728	ใช้ได้
เฉลี่ยรวม		4.70	.498		
ง. ด้านการฟังและการพูด					
1	ส่งเสริมให้ผู้เรียนฟังและพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	4.80	.447	.882	ใช้ได้
2	ใช้กรอบการฟังและพูดหรือผังกราฟิกเพื่อสนับสนุนการพูดของผู้เรียน	4.60	.548	.882	ใช้ได้
3	ใช้บทสนทนาที่แตกต่างกันในกิจกรรมการฟังและพูด	4.80	.447	.729	ใช้ได้
4	ใช้บทสนทนาที่แตกต่างกันในกิจกรรมการฟังและพูด	4.80	.447	.667	ใช้ได้
5	ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่จะฟังและพูดเกี่ยวกับเนื้อหาที่แตกต่างกันอย่างไม่เป็นการและเป็นทางการ	4.80	.447	.882	ใช้ได้

ตาราง 40 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ/ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	อำนาจจำแนก	ความหมาย
6	สร้างกิจกรรมการฟังและพูดเพื่อให้ผู้เรียนสื่อสารกัน	4.80	.447	.882	ใช้ได้
เฉลี่ยรวม		4.77	.464		
จ. ด้านการประเมินผลและการสะท้อนบทเรียน					
1	ประเมินที่หลากหลายทั้งประเมินด้านภาษาและด้านเนื้อหา	4.80	.447	.699	ใช้ได้
2	สะท้อนการเรียนรู้ของผู้เรียนในการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนในห้องเรียน	4.80	.447	.827	ใช้ได้
3	ให้คะแนนสำหรับการใช้ภาษาในห้องเรียน	4.80	.447	.905	ใช้ได้
4	ระบุเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนเมื่อผู้เรียนนำเสนอหรือทำกิจกรรมฟัง พูด อ่านและเขียน	4.80	.447	.670	ใช้ได้
5	ทราบบวิธีการออกแบบและการใช้ Rubric score	4.80	.447	.729	ใช้ได้
เฉลี่ยรวม		4.80	.447		
เฉลี่ยภาพรวมทั้งฉบับแบบสอบถาม		4.76	.462		

การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

นำแบบสอบถามไป Try out กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน พบว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.9857 และเลือกข้อคำถามที่มีค่า Corrected Item-Total Correlation มากกว่าหรือเท่ากับ 0.306 (ค่า df คือ $30-2 = 28$ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (one-tailed test) ค่าวิกฤตอยู่ที่ .306)

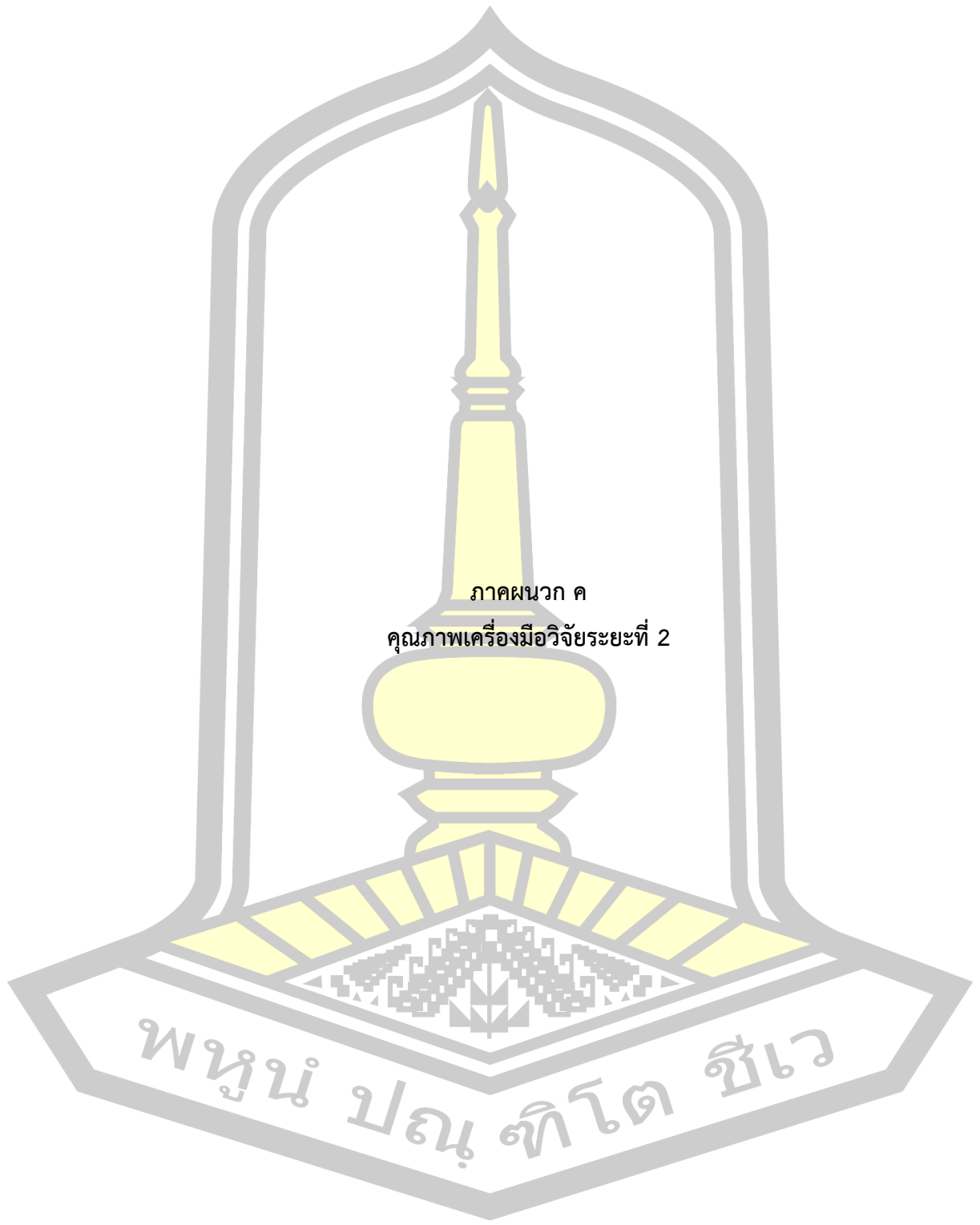
Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.9857	29

ภาคผนวก ค
คุณภาพเครื่องมือวิจัยระยะที่ 2

พหุ ประถมศึกษา

แบบประเมินร่างรูปแบบ

รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้ แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนาแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

The Development of Instructional Model to Enhance English Language Skills Based on Content and Language Integrated Learning for Higher Secondary Students

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน

ผู้วิจัย

ว่าที่ร้อยตรี อรุณ เมียดสีนา

สาขาหลักสูตรและการสอน

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คำชี้แจง

การประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

- 5 หมายถึง ความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ความเหมาะสมในระดับมาก
- 3 หมายถึง ความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ความเหมาะสมในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ประเด็นการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1. รูปแบบการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่มีความชัดเจนเข้าใจง่าย						
2. แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการเรียนรู้มีความเหมาะสม						
3. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้มีความเหมาะสม						
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้โดยรวมมีความเหมาะสม						
5. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ						
5.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน						
5.2 ขั้นนำเสนอความรู้						
5.3 ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้						
5.4 ขั้นสะท้อนผล						
6. การวัดและประเมินผลตามรูปแบบการเรียนรู้มีความเหมาะสม						
7. รูปแบบการเรียนรู้สามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้จริง						
8. รูปแบบการเรียนรู้มีประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับรายละเอียดของรูปแบบ

.....

.....

.....

.....

พหุ ประถมศึกษา

ข้าพเจ้า.....ได้ทำการประเมินความ
เหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนว
การเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
เรียบร้อยแล้ว

ลงชื่อ .....

(.....)

วันที่ .....

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่กรุณาประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ
อันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างมาก

ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา

โทรศัพท์ 092 667 1578

ohmteacher@gmail.com

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ตาราง 41 ผลการประเมินคุณภาพของร่างรูปแบบรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้เชี่ยวชาญ (N = 5)

ข้อที่	ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	รูปแบบการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.33	0.44	มาก
2	แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.33	0.44	มาก
3	วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.33	0.44	มาก
4	กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้โดยรวมมีความเหมาะสม	4.00	0.67	มาก
5	กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ			
	5.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน	4.33	0.44	มาก
	5.2 ชี้นำเสนอความรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
	5.3 ชี้นำกิจกรรมการเรียนรู้	4.33	0.44	มาก
	5.4 ชี้นำสะท้อนผล	4.67	0.44	มากที่สุด
6	การวัดและประเมินผลตามรูปแบบการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.33	0.44	มาก
7	รูปแบบการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้จริง	4.67	0.44	มากที่สุด
8	รูปแบบการเรียนรู้ มีประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้	4.67	0.44	มากที่สุด
	สรุปโดยภาพรวม	4.38	0.44	มาก

พหุบัณฑิต ชีเว

แบบประเมินความเหมาะสม

รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้ แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

The Development of Instructional Model to Enhance English Language Skills Based on Content and Language Integrated Learning for Higher Secondary Students

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน

ผู้วิจัย

ว่าที่ร้อยตรี อรุณ เมียดสีนา

สาขาหลักสูตรและการสอน

ภาควชาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คำชี้แจง

การประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

- 5 หมายถึง ความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ความเหมาะสมในระดับมาก
- 3 หมายถึง ความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ความเหมาะสมในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ประเด็นการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
การกำหนดรูปแบบ						
1. ชื่อของรูปแบบมีความเหมาะสม						
2. การนิยามความหมายของรูปแบบ						
3. การนิยามทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 2 ด้าน						
4. ความเป็นมาและความสำคัญ						
การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน						
5. การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนได้ครอบคลุม						
6. มีการกำหนดหลักการ กรอบแนวคิดและกรอบโครงสร้างของรูปแบบการเรียนการสอน						
7. แต่ละองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กัน เชื่อมโยง สอดคล้องสนับสนุนซึ่งกันและกันอย่างมีเหตุผล						
8. การลำดับองค์ประกอบในรูปแบบการเรียนการสอนมีความเกี่ยวข้องกัน เพื่อนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์						
แนวคิดทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน						
9. การใช้ภาษา และการเรียบเรียงถ้อยคำมีความเหมาะสมชัดเจน เข้าใจง่าย						
10. ความเชื่อถือได้และความชัดเจนของหลักการและกรอบแนวคิดของรูปแบบการเรียนการสอน						
11. แสดงให้เห็นจุดเน้นและวัตถุประสงค์หลักการของการเรียนการสอน						
12. สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนดสาระและแนวทางในการจัดการเรียนการสอน						
วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้						
13. วัตถุประสงค์ของรูปแบบมีความชัดเจนและมีความเป็นไปได้ที่มุ่งหวังให้เกิดกับตัวผู้เรียน						
14. วัตถุประสงค์ที่มีความชัดเจนและมีความเป็นไปได้ในการนำสู่การปฏิบัติ						
15. การใช้ภาษาและการเรียบเรียงถ้อยคำมีความเหมาะสม กระชับ เข้าใจง่าย						
16. สอดคล้องกับบริบทการจัดการเรียนการสอน						

ประเด็นการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
ขั้นตอนการกิจกรรมของรูปแบบการเรียนการสอน						
17. การกำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีความสมบูรณ์สอดคล้องและต่อเนื่องกัน						
18. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม สะดวกในการนำไปสู่การปฏิบัติ						
ขั้นตอนการกิจกรรมของรูปแบบการเรียนการสอน						
17. การกำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีความสมบูรณ์สอดคล้องและต่อเนื่องกัน						
18. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม สะดวกในการนำไปสู่การปฏิบัติ						
ขั้นตอนการกิจกรรมของรูปแบบการเรียนการสอน						
19. กิจกรรมการเรียนรู้แต่ละแผนจัดอย่างเป็นลำดับ เหมาะสม สอดคล้องกับหลักการของรูปแบบการเรียนรู้และสามารถพัฒนาผู้เรียนได้ตามวัตถุประสงค์						
19.1 soils quality improvement						
19.2 Ratio and percentage						
19.3 Acids and bases in daily life						
19.4 Water Cycle						
19.5 Plants part of flowers						
19.6 Air pollution						
19.7 Sound perception						
19.8 Magnet and Electricity						
20. สามารถนำไปใช้ปฏิบัติในสถานการณ์จริงได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ						
21. ระบบสังคมมีความเหมาะสมในการช่วยเสริมความสมบูรณ์ของการจัดการเรียนการสอน และต่อเนื่อง						
22. หลักการตอบสนองมีความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน						

ประเด็นการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
23. ระบบสนับสนุนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมต่อการดำเนินการจัดกิจกรรม						
24. สามารถนำไปปฏิบัติในสถานการณ์จริงได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ						
การวัดและประเมินผล						
25. ความเหมาะสมของหลักเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้						
26. การเสนอหลักเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลมีความชัดเจนสามารถปฏิบัติได้						
27. ความเหมาะสมของเครื่องมือและประเมินผลการเรียนรู้						
27.1 แบบวัดทดสอบด้านการฟัง ชี้นำเข้าสู่บทเรียน						
27.2 แบบวัดด้านทดสอบการพูด ชี้นำเสนอความรู้						
27.3 แบบวัดด้านทดสอบการฟังการพูด ชี้นำกิจกรรม						
27.4 แบบบันทึกอนุทิน ชี้นำสะท้อนผล						
27.5 แบบทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษ						
27.6 แบบสัมภาษณ์						
28. การนำรูปแบบไปใช้ในสถานการณ์จริง						
29. ความเหมาะสมของรูปแบบโดยองค์รวม						

ตาราง 42 ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ
ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน
ปลาย โดยผู้เชี่ยวชาญ (N = 5)

ข้อที่	ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
การกำหนดรูปแบบ				
1	ชื่อของรูปแบบมีความเหมาะสม	4.29	0.49	มาก
2	การนิยามความหมายของรูปแบบ	4.29	0.49	มาก
3	การนิยามทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 2 ด้าน	4.57	0.54	มากที่สุด
4	ความเป็นมาและความสำคัญ	4.71	0.49	มากที่สุด
การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน				
5	การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนได้ครอบคลุม	4.43	0.54	มาก
6	มีการกำหนดหลักการ กรอบแนวคิดและกรอบโครงสร้างของรูปแบบการเรียนการสอน	4.14	0.38	มาก
7	แต่ละองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กันเชื่อมโยง สอดคล้องสนับสนุนซึ่งกันและกันอย่างมีเหตุผล	4.29	0.49	มาก
8	การลำดับองค์ประกอบในรูปแบบการเรียนการสอนมีความเกี่ยวโยงกันเพื่อนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์	4.43	0.54	มาก
แนวคิดทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน				
9	การใช้ภาษา และการเรียบเรียงถ้อยคำมีความเหมาะสมชัดเจน เข้าใจง่าย	4.57	0.54	มากที่สุด
10	ความเชื่อถือได้และความชัดเจนของหลักการและกรอบแนวคิดของรูปแบบการเรียนการสอน	4.00	0.81	มาก
11	แสดงให้เห็นจุดเน้นและวัตถุประสงค์หลักการของการเรียนการสอน	4.57	0.54	มากที่สุด
12	สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนดสาระและแนวทางในการจัดการเรียนการสอน	4.71	0.49	มากที่สุด

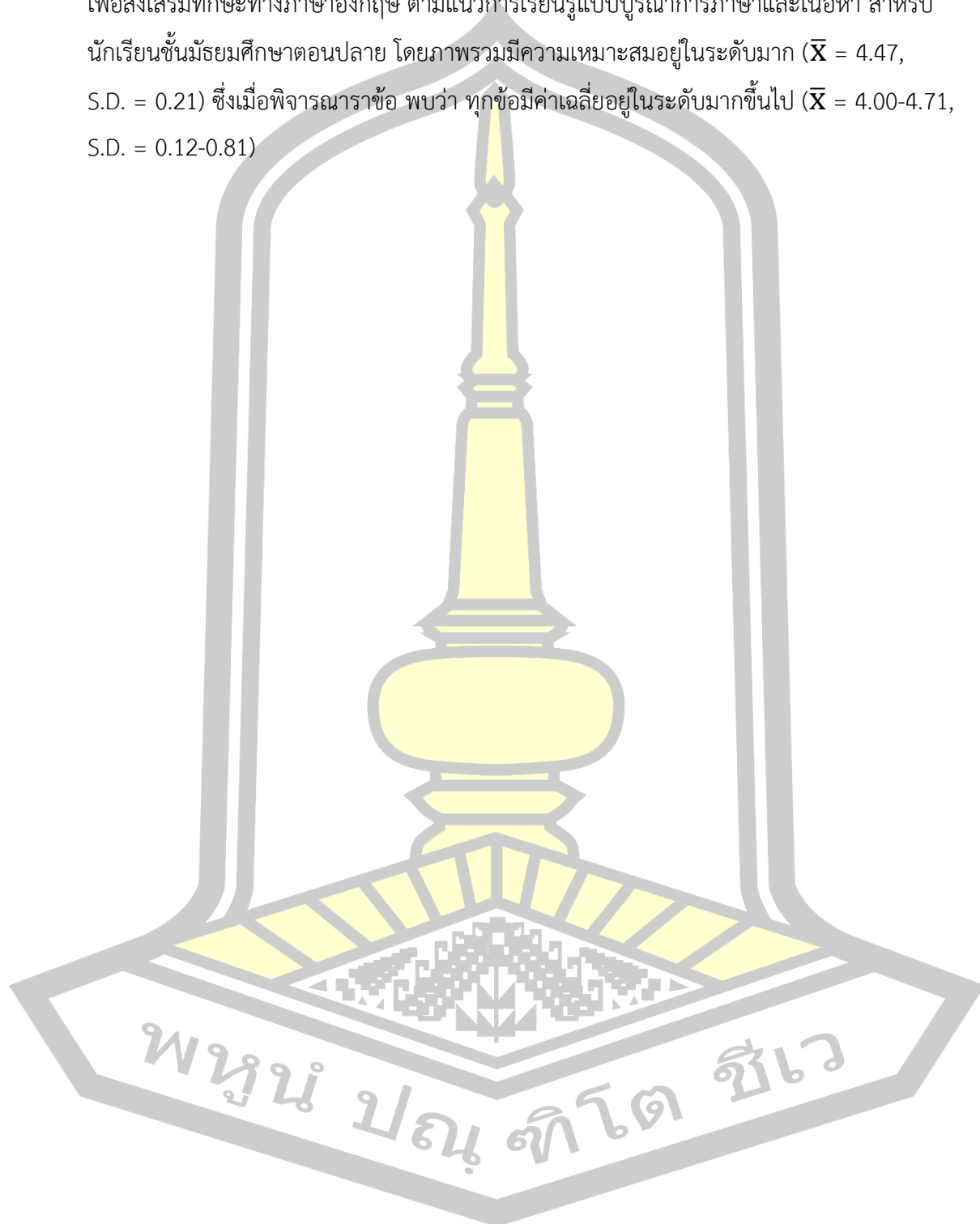
ตาราง 42 (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน				
13	วัตถุประสงค์ของรูปแบบมีความชัดเจนและมีความเป็นไปได้ที่มุ่งหวังให้เกิดกับตัวผู้เรียน	4.47	0.49	มากที่สุด
14	วัตถุประสงค์ที่มีความชัดเจนและมีความเป็นไปได้ในการนำสู่การปฏิบัติ	4.43	0.79	มาก
15	การใช้ภาษาและการเรียบเรียงถ้อยคำมีความเหมาะสม กระชับ เข้าใจง่าย	4.14	0.38	มาก
16	สอดคล้องกับบริบทการจัดการเรียนการสอน	4.71	0.49	มากที่สุด
ขั้นตอนการกิจกรรมของรูปแบบการเรียนการสอน				
17	การกำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีความสมบูรณ์ สอดคล้องและต่อเนื่องกัน	4.71	0.49	มากที่สุด
18	ขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม สะดวกในการนำไปสู่การปฏิบัติ	4.14	0.38	มาก
19	กิจกรรมการเรียนรู้แต่ละแผนจัดอย่างเป็นลำดับ เหมาะสม สอดคล้องกับหลักการของรูปแบบการเรียนรู้และสามารถพัฒนาผู้เรียนได้ตามวัตถุประสงค์	4.71	0.49	มากที่สุด
	19.1 soils quality improvement	4.55	0.07	มากที่สุด
	19.2 Ratio and percentage	4.57	0.54	มากที่สุด
	19.3 Acids and bases in daily life	4.43	0.54	มากที่สุด
	19.4 Water Cycle	4.57	0.54	มากที่สุด
	19.5 Plants part of flowers	4.57	0.54	มากที่สุด
	19.6 Air pollution	4.57	0.54	มากที่สุด
	19.7 Sound perception	4.57	0.54	มากที่สุด
	19.8 Magnet and Electricity	4.57	0.54	มากที่สุด

ตาราง 42 (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
20	สามารถนำไปใช้ปฏิบัติในสถานการณ์จริงได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	4.43	0.54	มากที่สุด
21	ระบบสังคมมีความเหมาะสมในการช่วยเสริมความสมบูรณ์ของการจัดการเรียนการสอน และต่อเนื่อง	4.43	0.54	มากที่สุด
22	หลักการตอบสนองมีความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน	4.57	0.54	มากที่สุด
23	ระบบสนับสนุนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมต่อการดำเนินการจัดกิจกรรม	4.57	0.54	มากที่สุด
24	สามารถนำไปปฏิบัติในสถานการณ์จริงได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	4.57	0.54	มากที่สุด
25	ความเหมาะสมของหลักเกณฑ์ในการวัดและประเมินผล การเรียนรู้	4.16	0.12	มาก
26	การเสนอหลักเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลมีความชัดเจน สามารถปฏิบัติได้	4.14	0.38	มาก
27	ความเหมาะสมของเครื่องมือและประเมินผลการเรียนรู้	4.29	0.49	มาก
	27.1 แบบวัดทดสอบด้านการฟัง ชี้นำเข้าสู่บทเรียน	4.14	0.38	มาก
	27.2 แบบวัดด้านทดสอบการพูด ชี้นำเสนอความรู้	4.00	0.58	มาก
	27.3 แบบวัดด้านทดสอบการฟังการพูด ชี้นำกิจกรรม	4.29	0.49	มาก
27	ความเหมาะสมของเครื่องมือและประเมินผลการเรียนรู้			
	27.4 แบบบันทึกอนุทิน ชี้นำสะท้อนผล	4.29	0.49	มาก
	27.5 แบบทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษ	4.71	0.49	มากที่สุด
	27.6 แบบสัมภาษณ์	4.71	0.49	มากที่สุด
28	การนำรูปแบบไปใช้ในสถานการณ์จริง	4.71	0.49	มากที่สุด
29	ความเหมาะสมของรูปแบบโดยองค์รวม	4.71	0.49	มากที่สุด
	สรุปโดยภาพรวม	4.47	0.21	มาก

จากตาราง 42 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.21) ซึ่งเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากขึ้นไป ($\bar{X} = 4.00-4.71$, S.D. = 0.12-0.81)

ตาราง 43 ผลประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทาง
ภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลายโดยผู้เชี่ยวชาญ (N = 5)

รายการประเมิน	ความสอดคล้อง	
	IOC	การแปลผล
1. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับแนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน	1.00	ใช้ได้
2. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับวัตถุประสงค์	1.00	ใช้ได้
3. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับขั้นตอนการจัดกิจกรรม	1.00	ใช้ได้
4. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับเนื้อหาและภาษา	1.00	ใช้ได้
5. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับระบบสังคม	1.00	ใช้ได้
6. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับหลักการตอบสนอง	1.00	ใช้ได้
7. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของรูปแบบกับระบบสนับสนุน	1.00	ใช้ได้
8. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของรูปแบบกับขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน	1.00	ใช้ได้
9. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของรูปแบบกับการวัดและประเมินผล	0.86	ใช้ได้
10. ความสอดคล้องระหว่างขั้นตอนการสอนของรูปแบบกับการวัดประเมินผล	1.00	ใช้ได้

จากตาราง 43 พบว่า ผลการประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้เชี่ยวชาญ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.86-1.00 ซึ่งทุกข้อมากกว่า .05 แสดงว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีความตรงเชิงเนื้อหา

ตาราง 44 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้เชี่ยวชาญ (N = 5)

แผนการจัดการเรียนการสอนที่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. soils quality improvement	4.57	0.54	มากที่สุด
2. Ratio and percentage	4.43	0.54	มาก
3. Acids and bases in daily life	4.57	0.54	มากที่สุด
4. Water Cycle	4.57	0.54	มากที่สุด
5. Plants part of flowers	4.57	0.54	มากที่สุด
6. Air pollution	4.67	0.52	มากที่สุด
7. Sound perception	4.57	0.54	มากที่สุด
8. Magnet and Electricity	4.57	0.54	มากที่สุด
รวม	4.55	0.54	มากที่สุด

จากตาราง 44 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.54) และทุกแผนการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากขึ้นไป ($\bar{X} = 4.43-4.67$, S.D. = 0.52-0.54)

พูน ปณ ทิโต ชีเว

การหาคุณภาพเครื่องมือวิจัยระยะที่ 2

พหุบัณฑิตวิทัย

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

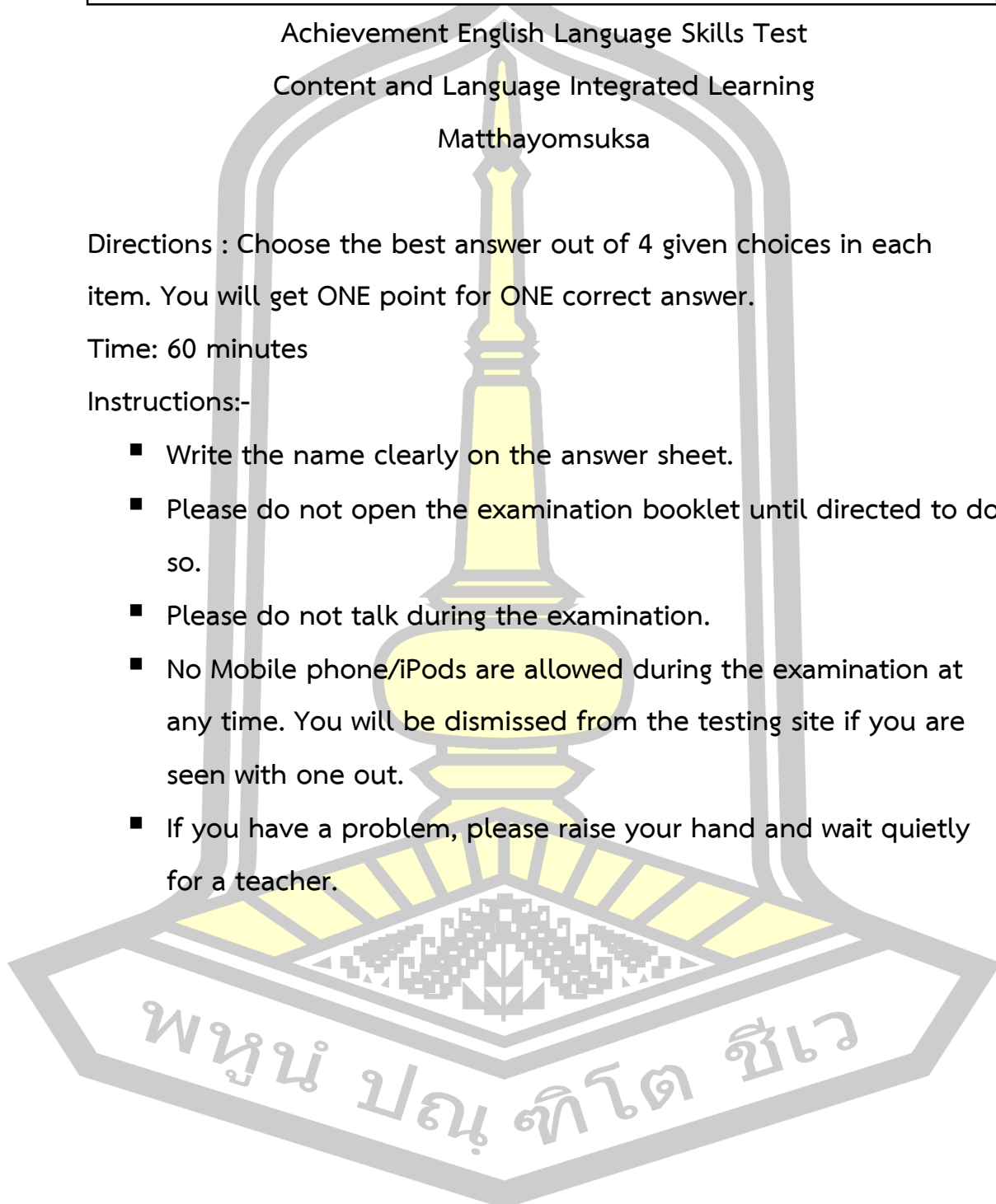
Achievement English Language Skills Test
Content and Language Integrated Learning
Matthayomsuksa

Directions : Choose the best answer out of 4 given choices in each item. You will get ONE point for ONE correct answer.

Time: 60 minutes

Instructions:-

- Write the name clearly on the answer sheet.
- Please do not open the examination booklet until directed to do so.
- Please do not talk during the examination.
- No Mobile phone/iPods are allowed during the examination at any time. You will be dismissed from the testing site if you are seen with one out.
- If you have a problem, please raise your hand and wait quietly for a teacher.

1. What is Outermost green leafy whorls of flower called ?
  - A. Sepals
  - B. Petals
  - C. Tepals
  - D. Stamen
2. What are formed inside of Pollen grains ?
  - A. Ovary
  - B. petals
  - C. Anther
  - D. Stigma
3. What is part of the flower Monoecious flowers contain?
  - A. Only male reproductive parts
  - B. Either male or female reproductive parts
  - C. Both male and female reproductive parts
  - D. Only female reproductive parts
4. Why is a flower a modified shoot?
  - A. Floral organs are arranged in whorls.
  - B. Growth is unlimited
  - C. Flower develop in the axils of bracts like axillary shoots
  - D. Growth is limited
5. When there is no distinction of sepals and petals, the non-essential floral organs are collectively called ?
  - A. Sepaloid
  - B. Petaloid
  - C. Imbricate
  - D. Perianth
6. What is the Acids taste ?
  - A. Sweet
  - B. Bitter
  - C. Blue
  - D. Salty

7. What is the Acids make litmus paper turn?

- A. Red
- B. Blue
- C. Yellow
- D. Black

8. What is the Bases feel?

- A. rough.
- B. slippery
- C. moist
- D. dry.

9. What is the bases react with?

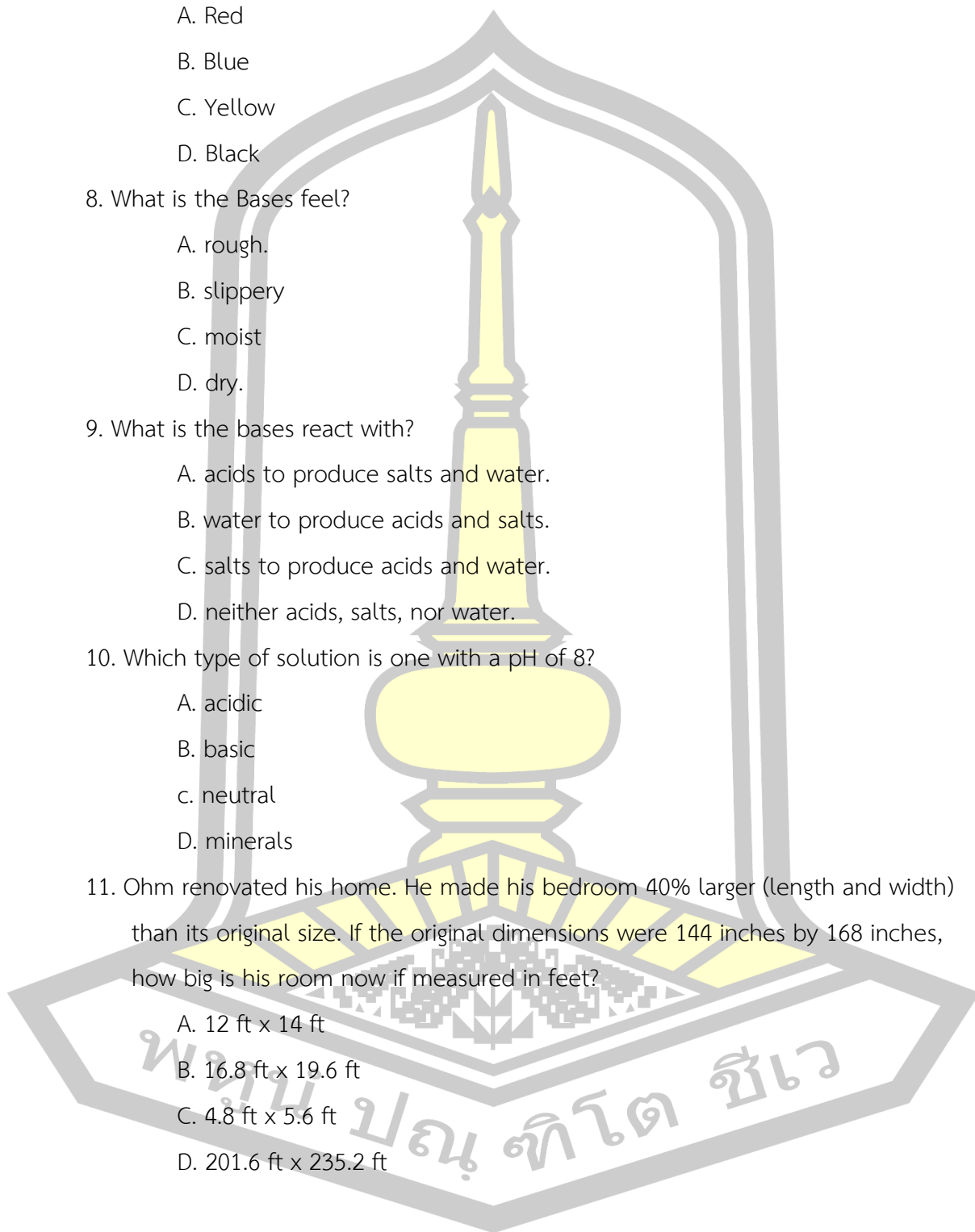
- A. acids to produce salts and water.
- B. water to produce acids and salts.
- C. salts to produce acids and water.
- D. neither acids, salts, nor water.

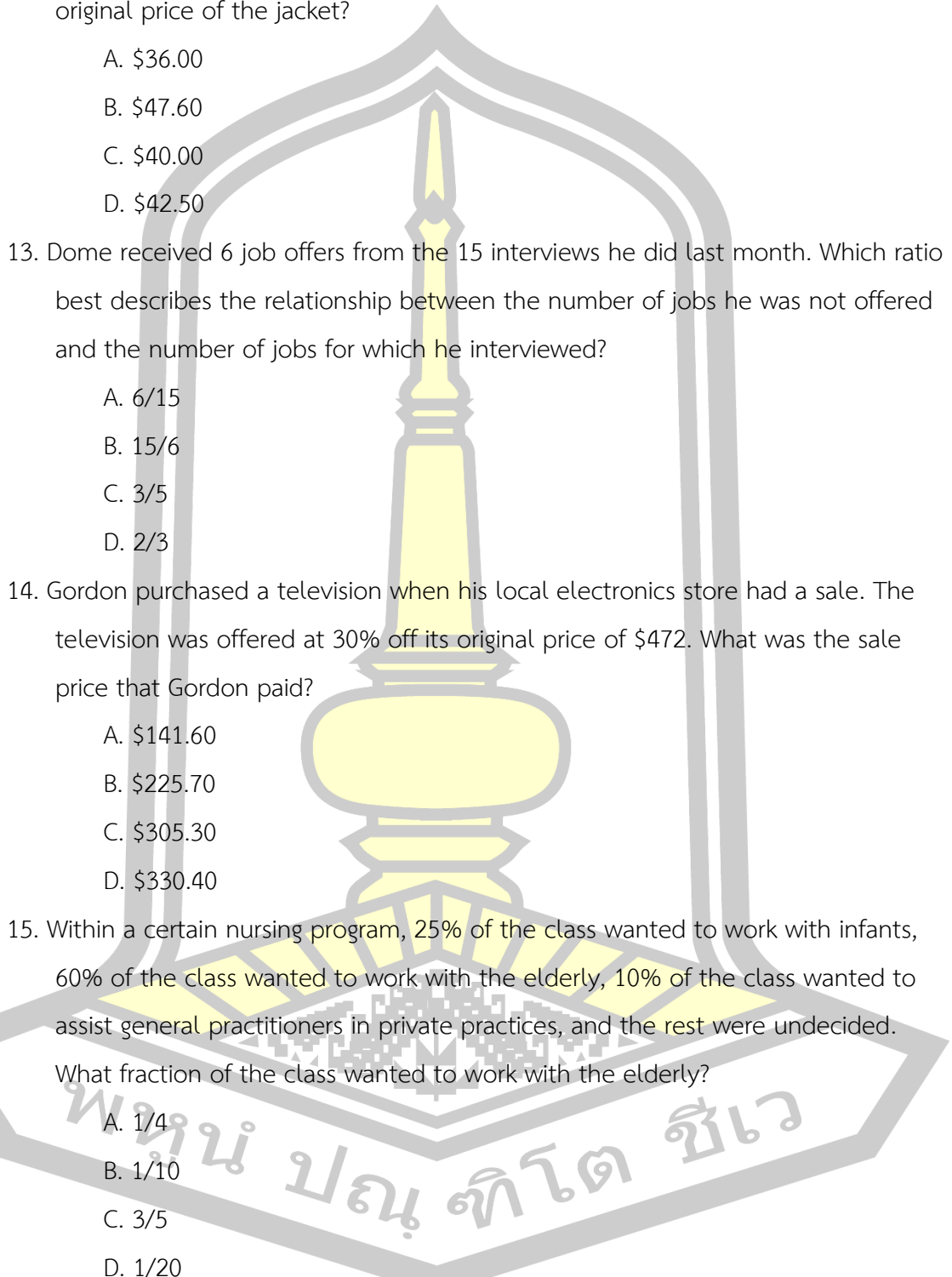
10. Which type of solution is one with a pH of 8?

- A. acidic
- B. basic
- c. neutral
- D. minerals

11. Ohm renovated his home. He made his bedroom 40% larger (length and width) than its original size. If the original dimensions were 144 inches by 168 inches, how big is his room now if measured in feet?

- A. 12 ft x 14 ft
- B. 16.8 ft x 19.6 ft
- C. 4.8 ft x 5.6 ft
- D. 201.6 ft x 235.2 ft

12. Marine paid \$28.00 for a jacket that was discounted by 30%. What was the original price of the jacket?
- A. \$36.00
  - B. \$47.60
  - C. \$40.00
  - D. \$42.50
13. Dome received 6 job offers from the 15 interviews he did last month. Which ratio best describes the relationship between the number of jobs he was not offered and the number of jobs for which he interviewed?
- A. $6/15$
  - B. $15/6$
  - C. $3/5$
  - D. $2/3$
14. Gordon purchased a television when his local electronics store had a sale. The television was offered at 30% off its original price of \$472. What was the sale price that Gordon paid?
- A. \$141.60
  - B. \$225.70
  - C. \$305.30
  - D. \$330.40
15. Within a certain nursing program, 25% of the class wanted to work with infants, 60% of the class wanted to work with the elderly, 10% of the class wanted to assist general practitioners in private practices, and the rest were undecided. What fraction of the class wanted to work with the elderly?
- A. $1/4$
  - B. $1/10$
  - C. $3/5$
  - D. $1/20$
-

16. What contains water, air, humus and tiny piece of rock?

- A. Toys
- B. Rocks
- C. Minerals
- D. Soil

17. What soil is course and drains quickly?

- A. Sand
- B. Clay
- C. Fruit
- D. Loam

18. What soil is red and brow in color and holds water?

- A. Sand
- B. Clay
- C. Igneous Rock
- D. Humus

19. Loam is used to help grow _____

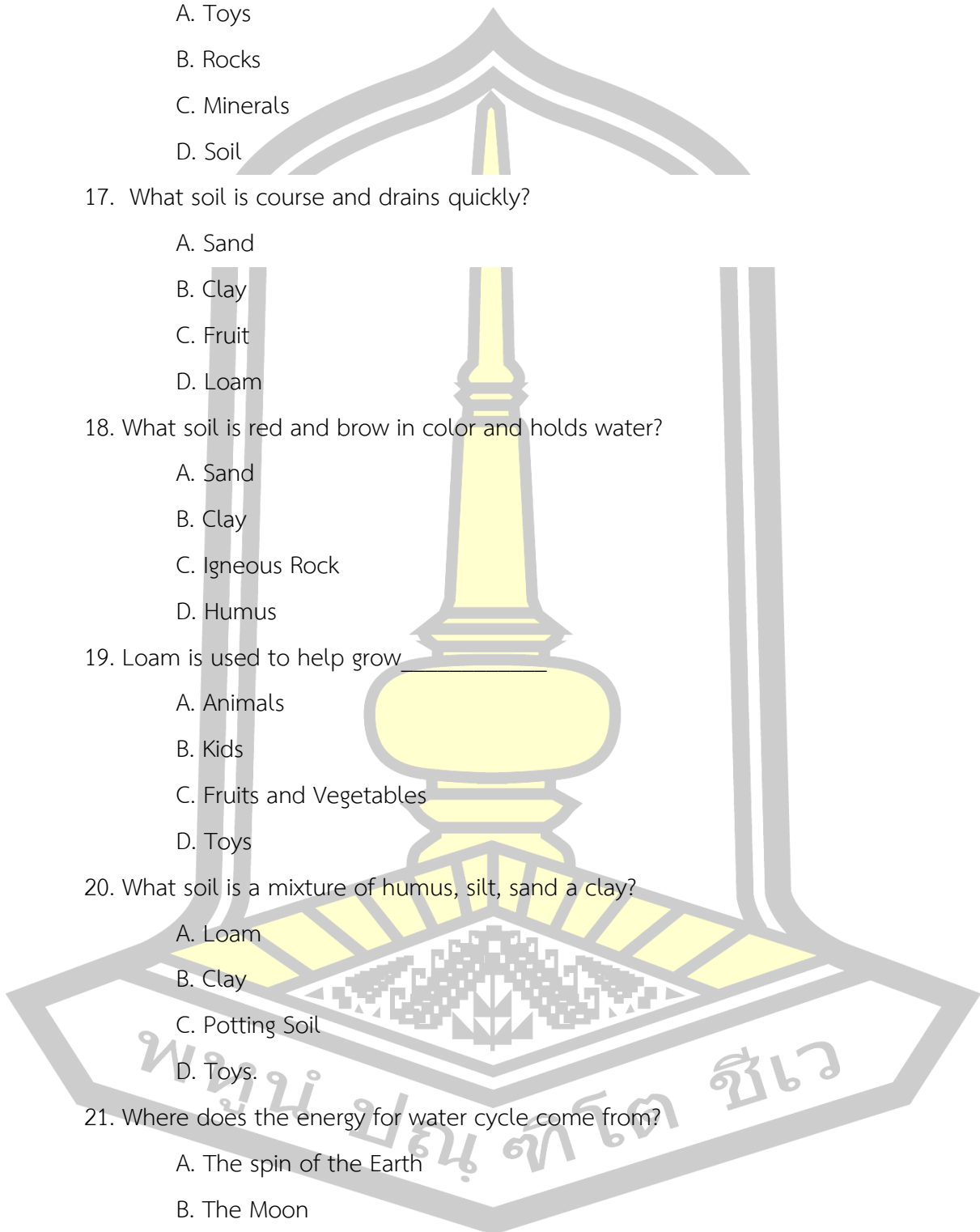
- A. Animals
- B. Kids
- C. Fruits and Vegetables
- D. Toys

20. What soil is a mixture of humus, silt, sand a clay?

- A. Loam
- B. Clay
- C. Potting Soil
- D. Toys.

21. Where does the energy for water cycle come from?

- A. The spin of the Earth
- B. The Moon
- C. Fossil fuels
- D. The Sun

22. Which of the following is NOT a way that water moves from the land to the atmosphere?

- A. Evaporation
- B. Precipitation
- C. Sublimation
- D. Transpiration

23. What is the main process by which water moves from land to the atmosphere?

- A. Evaporation
- B. Precipitation
- C. Sublimation
- D. Transpiration

24. What is it called when plants release water that turns into vapor?

- A. Evaporation
- B. Precipitation
- C. Condensation
- D. Transpiration

25. In what form can we see water in the atmosphere?

- A. Rivers
- B. Oceans
- C. Clouds
- D. Wind

26. What measurements does the government in Bangkok take to prevent air pollution?

- A. Reduce bus services and increase the fare for public transport
- B. Enforce emissions standards for only new vehicles and improve fuel quality
- C. Enforce emissions standards for in-use vehicles and eliminate lead from gasoline
- D. Featured a subway line and an above ground sky train in 2004 and improve fuel quality

27. What are the causes of air pollution in London?
- A. People are burning more coal and an anticyclone blew all the smog
  - B. Factories emit smoke and vehicles producing more carbon monoxide
  - C. Population increase and number of vehicles increase
  - D. City's rapid development and people are burning more coal
28. What contributed to acid rain in Japan?
- A. Deforestation and emission of pollutants by vehicles
  - B. Coal burning and emission of harmful chemical by factories
  - C. Waste dumping and coal burning
  - D. Deforestation and waste dumping
29. How can Air Pollution harm the ENVIRONMENT?
- A. Climate Change
  - B. Ozone layer gets damaged
  - C. Ecosystem remains unchanged
  - D. Habitats get destroyed
30. What can you do to reduce air pollution?
- A. Take more public transport
  - B. Use low sulphur content fuel
  - C. Recycling
  - D. All of the above
31. Which factor does not affect the speed of sound?
- A. temperature
  - B. distance
  - C. density
  - D. elasticity
32. Which sound is 100 times louder than the sound with 10 decibel intensity?
- A. 30 decibel
  - B. 1000 decibel
  - C. 100 decibel
  - D. 300 decibel

33. which temperature the sound travel fastest?
- A. 10 C
  - B. 20 C
  - C. 30 C
  - D. 40 C
34. The highest pitch is made by the _____ instrument.
- A. Biggest
  - B. Wooden
  - C. Smallest
  - D. Shiniest
35. What do bats and dolphins use to find things?
- A. their eyes
  - B. their ears
  - C. their nose
  - D. echolocation
36. Which situation can create a magnetic field?
- A. charged particles that do not move
  - B. an isolated magnetic pole
  - C. moving electric charges
  - D. gravity
37. Magnets attract objects made of _____.
- A. Wood and Steel
  - B. Iron and Steel
  - C. Iron and Copper
  - D. Steel and Copper
38. Where is the force the strongest on a magnet?
- A. The force is the same across the entire magnet
  - B. The north pole of the magnet
  - C. The south pole of the magnet
  - D. Both poles of the magnet

39. What do we call the poles of a magnet?

- A. North and West
- B. East and West
- C. North and South
- D. East and South

40. Which subatomic particle has a positive charge?

- A. Proton
- B. Neutron
- C. Electron
- D. Atom

แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบทดสอบ

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อต่อไปนี้ วัดตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่

โดยกาเครื่องหมาย / ลงในข้อ 1 , 0 หรือ -1 ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านดังนี้

1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบวัดตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 แน่ใจว่าข้อสอบวัดไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ผลการพิจารณา		
		1	0	-1
1. ฟังและพูดขั้นตอนการสรุปผลการทดลองได้	1. What contains water, air, humus and tiny piece of rock?	✓		
2. ตอบคำถามจากเรื่อง sour soil ได้	A. Toys B. Rocks			
3. ทดลองความเป็นกรดของดินได้	C. Minerals D. Soil			
4. คิดแก้ปัญหาดินเปรี้ยวได้	2. What soil is course and drains quickly?	✓		
5. เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับSoil quality improvement ในชุมชนตนเองได้	A. Sand B. Clay C. Fruit D. Loam			
	3. What soil is red and brow in color and holds water?	✓		
	A. Sand B. Clay C. Igneous Rock D. Humus			
	4. Loam is used to help grow _____	✓		
	A. Animals B. Kids C. Fruits and Vegetables D. Toys			

	<p>5. What soil is a mixture of humus, silt, sand a clay?</p> <p>A. Loam B. Clay C. Potting Soil D. Toys.</p> <p>6. What soil can only be seen using a microscope?</p> <p>A. Top soil B. Clay C. Silt D. Sand</p>	✓		✓
<p>1. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องอัตราส่วนได้</p> <p>2. ฟังและพูดอธิบายและสรุปวิธีแก้โจทย์ปัญหา</p> <p>3. คิดแก้ปัญหาจากสถานการณ์จำลองเรื่องอัตราส่วนที่กำหนดได้</p> <p>4. ใช้ความรู้เรื่องอัตราส่วนในการสร้างผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรท้องถิ่นได้</p>	<p>1. Ohm renovated his home. He made his bedroom 40% larger (length and width) than its original size. If the original dimensions were 144 inches by 168 inches, how big is his room now if measured in feet?</p> <p>A. 12 ft x 14 ft B. 16.8 ft x 19.6 ft C. 4.8 ft x 5.6 ft D. 201.6 ft x 235.2 ft</p> <p>2. Marine paid \$28.00 for a jacket that was discounted by 30%. What was the original price of the jacket?</p> <p>A. \$36.00 B. \$47.60 C. \$40.00 D. \$42.50</p> <p>3. Dome received 6 job offers from the 15 interviews he did last month. Which ratio best describes the relationship between the number of</p>	<p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p>		

	<p>jobs he was not offered and the number of jobs for which he interviewed?</p> <p>A. $\frac{6}{15}$ B. $\frac{15}{6}$ C. $\frac{3}{5}$ D. $\frac{2}{3}$</p> <p>4. Gordon purchased a television when his local electronics store had a sale. The television was offered at 30% off its original price of \$472. What was the sale price that Gordon paid?</p> <p>A. \$141.60 B. \$225.70 C. \$305.30 D. \$330.40</p> <p>5. Within a certain nursing program, 25% of the class wanted to work with infants, 60% of the class wanted to work with the elderly, 10% of the class wanted to assist general practitioners in private practices, and the rest were undecided. What fraction of the class wanted to work with the elderly?</p> <p>A. $\frac{1}{4}$ B. $\frac{1}{10}$ C. $\frac{3}{5}$ D. $\frac{1}{20}$</p>	✓		
--	---	---	--	--

	<p>6. Somsri has to create the holiday schedule for the neonatal unit at her hospital. She knows that 35% of the staff members will not be available because they are taking vacation days during the holiday. Of the remaining staff members who will be available, only 20% are certified to work in the neonatal unit. What percentage of the TOTAL staff is certified and available to work in the neonatal unit during the holiday?</p> <p>A. 7%</p> <p>B. 13%</p> <p>C. 65%</p> <p>D. 80%</p>			✓
<p>1. ฟังและพูดขั้นตอนการสรุปผลการทดลองเกี่ยวกับกรด-เบสในชีวิตประจำวันได้</p> <p>2. ทดสอบความเป็นกรด-เบสจากการใช้ในชีวิตประจำวันโดยใช้ Universal indicator</p> <p>3. สามารถคิดแก้ปัญหาการทดสอบความเป็นกรดเมื่อไม่มี Universal indicator ได้</p> <p>4. ฟังและพูดอธิบายเกี่ยวกับกรด-เบสในอาหารประจำวันภาคอีสานได้</p>	<p>1. What is the Acids taste ?</p> <p>A. Sweet</p> <p>B. Bitter</p> <p>C. Blue</p> <p>D. Salty</p> <p>2. What is the Acids make litmus paper turn?</p> <p>A. Red</p> <p>B. Blue</p> <p>C. Yellow</p> <p>D. Black</p> <p>3. What is the Bases feel?</p> <p>A. rough.</p> <p>B. slippery</p> <p>C. moist</p> <p>D. dry.</p>	✓	✓	✓

	<p>4. What is the bases react with?</p> <p>A. acids to produce salts and water.</p> <p>B. water to produce acids and salts.</p> <p>C. salts to produce acids and water.</p> <p>D. neither acids, salts, nor water.</p> <p>5. Which type of solution is one with a pH of 8?</p> <p>A. acidic</p> <p>B. basic</p> <p>C. neutral</p> <p>D. minerals</p> <p>6. What is the pH when the hydrogen ion concentration is $1 \times 10^{-3} \text{ M}$</p> <p>A. 2</p> <p>B. 2.7</p> <p>C. 3</p> <p>D. 3.3</p>	✓		
<p>1. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องการเกิดฝนได้</p> <p>2. ฟังและพูดอธิบายและขั้นตอนวัฏจักรของน้ำได้</p> <p>3. นำเสนอขั้นตอนการทดลองการระเหยของน้ำได้</p>	<p>1. Where does the energy for water cycle come from?</p> <p>A. The spin of the Earth</p> <p>B. The Moon</p> <p>C. Fossil fuels</p> <p>D. The Sun</p> <p>2. Which of the following is NOT a way that water moves from the land to the atmosphere?</p> <p>A. Evaporation</p> <p>B. Precipitation</p> <p>C. Sublimation</p>	✓		✓

	<p>D. Transpiration</p> <p>3. What is the main process by which water moves from land to the atmosphere?</p> <p>A. Evaporation</p> <p>B. Precipitation</p> <p>C. Sublimation</p> <p>D. Transpiration</p> <p>4. What is it called when plants release water that turns into vapor?</p> <p>A. Evaporation</p> <p>B. Precipitation</p> <p>C. Condensation</p> <p>D. Transpiration</p> <p>5. In what form can we see water in the atmosphere?</p> <p>A. Rivers</p> <p>B. Oceans</p> <p>C. Clouds</p> <p>D. Wind</p> <p>6. Where is most of the water on Earth stored?</p> <p>A. Iced Cups</p> <p>B. Rivers</p> <p>C. Oceans</p> <p>D. Glaciers</p>	✓		
<p>1. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่อง ส่วนประกอบต่างๆ ของดอกไม้</p> <p>2. ฟังและพูดอธิบายและขั้นตอน การผสมเกสรได้</p> <p>3. นำเสนอขั้นตอนการทดลอง ส่วนประกอบของดอกไม้</p>	<p>1. What is Outermost green leafy whorls of flower called ?</p> <p>A. Sepals</p> <p>B. Petals</p> <p>C. Tepals</p> <p>D. Stamen</p>	✓		✓

	<p>2. What are formed insides of Pollen grains ?</p> <p>A. Ovary B. petals C. Anther D. Stigma</p> <p>3. What is part of the flower Monoecious flowers contain?</p> <p>A. Only male reproductive parts B. Either male or female reproductive parts C. Both male and female reproductive parts D. Only female reproductive parts</p> <p>4. Why is a flower a modified shoot?</p> <p>A. Floral organs are arranged in whorls. B. Growth is unlimited C. Flower develop in the axils of bracts like axillary shoots D. Growth is limited</p> <p>5. When there is no distinction of sepals and petals, the non-essential floral organs are collectively called ?</p> <p>A. Sepaloid B. Petaloid C. Imbricate D. Perianth</p> <p>6. What is the free occurring unit of gynoecium is called pistil. Each pistil consists of three parts called?</p> <p>A. Stigma, anther and filament</p>	✓		
		✓		
		✓		
		✓		
		✓		✓

	<p>B. Ovary, style and stigma</p> <p>C. Ovary, style and anther</p> <p>Ovary, filament and stigma</p>			
<p>1. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องการเกิดมลพิษได้</p> <p>2. ฟังและพูดอธิบายและขั้นตอนการเกิด P.M.2.5 ได้</p> <p>3. นำเสนอขั้นตอนการทดลองการเกิดควันพิษได้</p>	<p>1. What measurements does the government in Bangkok take to prevent air pollution?</p> <p>A. Reduce bus services and increase the fare for public transport</p> <p>B. Enforce emissions standards for only new vehicles and improve fuel quality</p> <p>C. Enforce emissions standards for in-use vehicles and eliminate lead from gasoline</p> <p>D. Featured a subway line and an above ground sky train in 2004 and improve fuel quality</p> <p>2. What are the causes of air pollution in London?</p> <p>A. People are burning more coal and an anticyclone blew all the smog</p> <p>B. Factories emit smoke and vehicles producing more carbon monoxide</p> <p>C. Population increase and number of vehicles increase</p> <p>D. City's rapid development and people are burning more coal</p> <p>3. What contributed to acid rain in Japan?</p> <p>A. Deforestation and emission of pollutants by vehicles</p>	<p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p>		

	<p>B. Coal burning and emission of harmful chemical by factories</p> <p>C. Waste dumping and coal burning</p> <p>D. Deforestation and waste dumping</p> <p>4. How can Air Pollution harm the ENVIRONMENT?</p> <p>A. Climate Change</p> <p>B. Ozone layer gets damaged</p> <p>C. Ecosystem remains unchanged</p> <p>D. Habitats get destroyed</p> <p>5. What can you do to reduce air pollution?</p> <p>A. Take more public transport</p> <p>B. Use low sulphur content fuel</p> <p>C. Recycling</p> <p>D. All of the above</p> <p>6. What is an example of natural air pollution?</p> <p>A. Acid rain</p> <p>B. Vehicle emission of harmful gases</p> <p>C. Volcanic eruption</p> <p>D. Burning fuels</p>	✓		
<p>1. ฟังและพูดขั้นตอนการสรุปผลการทดลองเรื่อง High-pitch and low-pitch ได้</p> <p>2. ทดลองเรื่อง High-pitch and low-pitch ได้</p> <p>3. สามารถใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและ</p>	<p>1. Which factor does not affect the speed of sound?</p> <p>A. temperature</p> <p>B. distance</p> <p>C. density</p> <p>D. elasticity</p> <p>2. Which sound is 100 times louder than the sound with 10 decibel</p>	✓	✓	✓

<p>วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้</p>	<p>intensity?</p> <p>A. 30 decibel</p> <p>B. 1000 decibel</p> <p>C. 100 decibel</p> <p>D. 300 decibel</p> <p>3. which temperature the sound travel fastest?</p> <p>A. 10 C</p> <p>B. 20 C</p> <p>C. 30 C</p> <p>D. 40 C</p> <p>4. The highest pitch is made by the _____ instrument.</p> <p>A. Biggest</p> <p>B. Wooden</p> <p>C. Smallest</p> <p>D. Shiniest</p> <p>5. What do bats and dolphins use to find things?</p> <p>A. their eyes</p> <p>B. their ears</p> <p>C. their nose</p> <p>D. echolocation</p> <p>6. Why does cupping your hands around your mouth when you shout make the sound travel further?</p> <p>A. The sound spreads</p> <p>B. Your voice gets louder</p> <p>C. You are screaming</p> <p>D. The sound energy is directed in one direction</p>	<p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p>		<p>✓</p>
----------------------------------	--	----------------------------	--	----------

<p>1. ฟังและพูดใจความสำคัญของขั้นตอนการสรุปผลการทดลองเรื่อง Magnet and Electricity ได้</p>	<p>1. Which situation can create a magnetic field?</p> <p>A. charged particles that do not move</p>	✓		
<p>2. ทดลองและพูดขั้นตอนการจำแนกประเภทของสิ่งของโดยใช้หลักการดึงดูดของแม่เหล็กเป็นเกณฑ์ได้</p>	<p>B. an isolated magnetic pole</p> <p>C. moving electric charges</p> <p>D. gravity</p> <p>2. Magnets attract objects made of _____.</p>	✓		
<p>3. พุดรายงานผลการทดลองการจำแนกประเภทของสิ่งของโดยใช้หลักการดึงดูดของแม่เหล็กเป็นเกณฑ์ได้</p>	<p>A. Wood and Steel</p> <p>B. Iron and Steel</p> <p>C. Iron and Copper</p> <p>D. Steel and Copper</p>	✓		
<p>4. สามารถใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกริยาท่าทางอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้</p>	<p>3. Where is the force the strongest on a magnet?</p> <p>A. The force is the same across the entire magnet</p> <p>B. The north pole of the magnet</p> <p>C. The south pole of the magnet</p> <p>D. Both poles of the magnet</p>	✓		
	<p>4. What do we call the poles of a magnet?</p> <p>A. North and West</p> <p>B. East and West</p> <p>C. North and South</p> <p>D. East and South</p>	✓		
	<p>5. Which subatomic particle has a positive charge?</p> <p>A. Proton B. Neutron</p> <p>C. Electron D. Atom</p>	✓		
	<p>6. How many poles does a magnet have?</p> <p>A. 1 B. 2 C. 3 D. 4</p>			✓

ตาราง 45 ผลค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับข้อคำถามที่เข้าเกณฑ์ จำนวน 40 ข้อ

ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง					รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 45 (ต่อ)

ข้อสอบ ข้อที่	ความสอดคล้อง					รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
34	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
40	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

จากตาราง 45 พบว่า ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยผู้เชี่ยวชาญ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00 ซึ่งทุกข้อมากกว่า 0.5 แสดงว่า แบบทดสอบที่พัฒนาขึ้นมีความตรงเชิงเนื้อหา

พูน ปณ ทิโต ชีเว

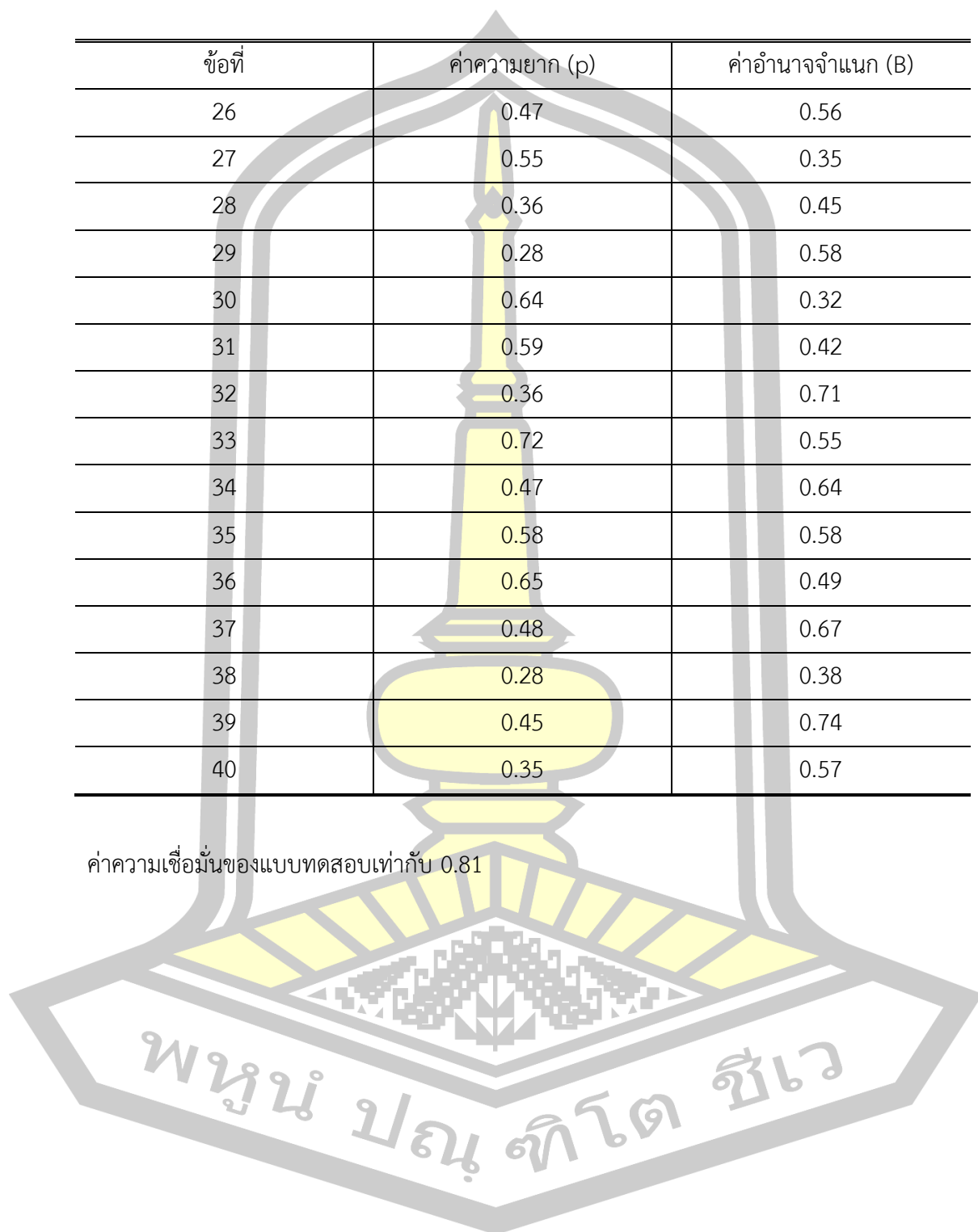
ตาราง 46 ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของ
แบบทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษที่เข้าเกณฑ์

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	0.64	0.85
2	0.72	0.68
3	0.57	0.76
4	0.49	0.57
5	0.37	0.48
6	0.62	0.82
7	0.48	0.64
8	0.57	0.57
9	0.56	0.78
10	0.34	0.85
11	0.29	0.43
12	0.45	0.55
13	0.74	0.70
14	0.65	0.62
15	0.58	0.66
16	0.67	0.70
17	0.54	0.64
18	0.33	0.58
19	0.64	0.35
20	0.28	0.63
21	0.64	0.39
22	0.70	0.64
23	0.58	0.57
24	0.46	0.82
25	0.57	0.42

ตาราง 46 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
26	0.47	0.56
27	0.55	0.35
28	0.36	0.45
29	0.28	0.58
30	0.64	0.32
31	0.59	0.42
32	0.36	0.71
33	0.72	0.55
34	0.47	0.64
35	0.58	0.58
36	0.65	0.49
37	0.48	0.67
38	0.28	0.38
39	0.45	0.74
40	0.35	0.57

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.81

แบบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง

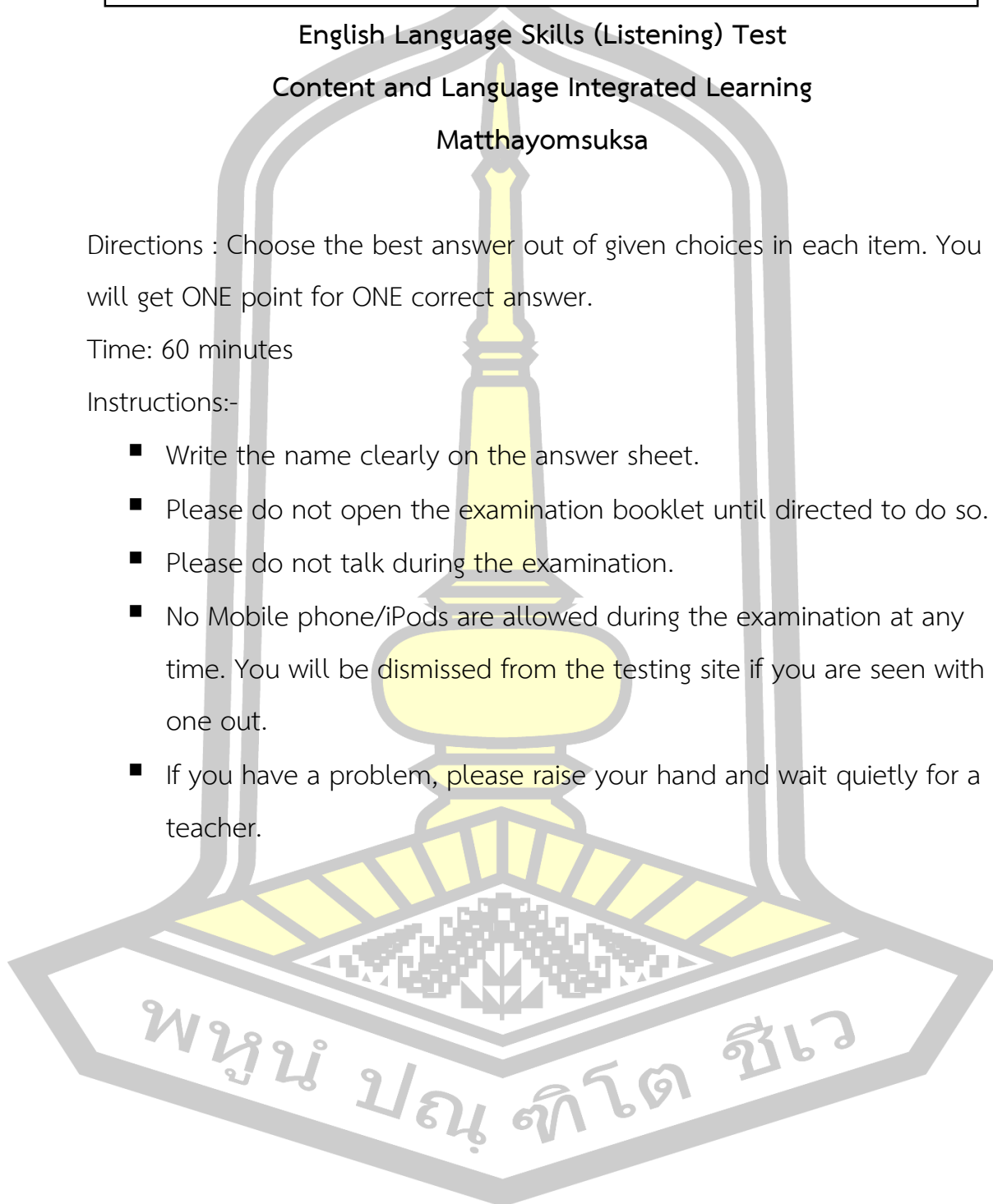
English Language Skills (Listening) Test
Content and Language Integrated Learning
Matthayomsuksa

Directions : Choose the best answer out of given choices in each item. You will get ONE point for ONE correct answer.

Time: 60 minutes

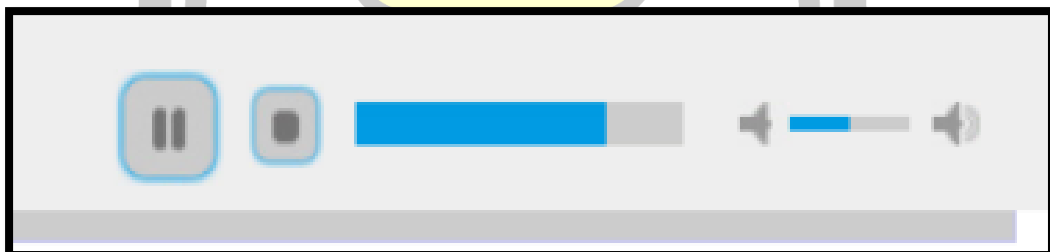
Instructions:-

- Write the name clearly on the answer sheet.
- Please do not open the examination booklet until directed to do so.
- Please do not talk during the examination.
- No Mobile phone/iPods are allowed during the examination at any time. You will be dismissed from the testing site if you are seen with one out.
- If you have a problem, please raise your hand and wait quietly for a teacher.

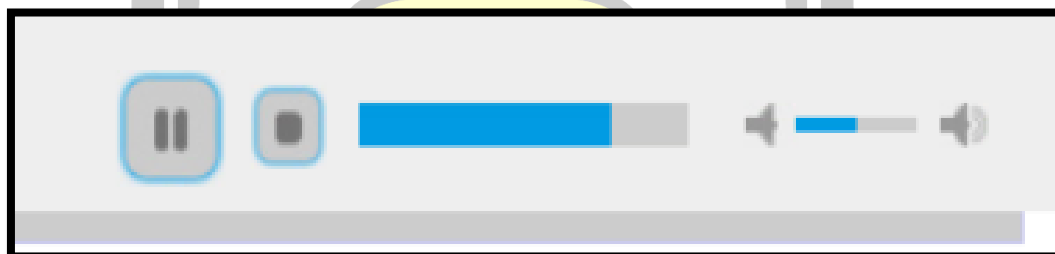
Directions : In each Question, you will look at a photograph and then listen to 4 sentences. Choose the sentence that best describes the photograph. There are 20 questions in this test.

1. Listen to four statements about each photo on this screen. Click on the letter of the best description of the photo.

- พหุ มินุ ทัด ชเว
- A. The young woman is talking to other passengers.
  - B. The airport lounge is not busy.
  - C. The male passengers are reading books.
  - D. Her hand baggage is on the floor.

2. Listen to four statements about each photo on this screen. Click on the letter of the best description of the photo.

- A. The Cranes are under the container ship.
- B. The container ship is in port.
- C. The container ship is at sea.
- D. The containers are on trucks.

พหุ มณฑล โท ชีเว

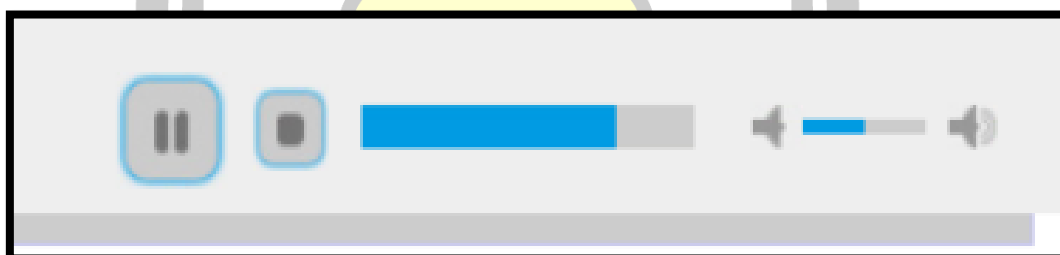
3. Listen to four statements about each photo on this screen. Click on the letter of the best description of the photo.

- พหุบัณฑิต ชีวะ
- A. The solar panels are horizontal.
  - B. The men are working on solar panel.
  - C. The men are carrying the solar panels.
  - D. The solar panel installation is complete.

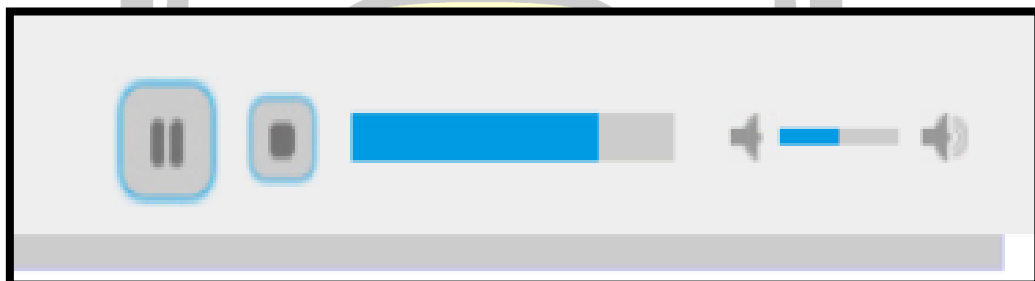

4. Listen to four statements about each photo on this screen. Click on the letter of the best description of the photo.

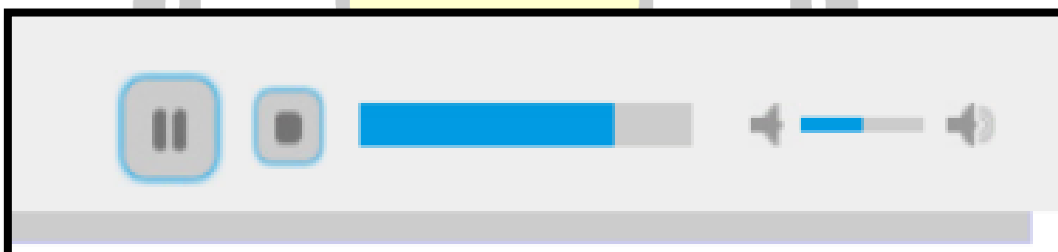
- A. The mechanic is beside the automobile.
- B. The mechanic is looking at the engine.
- C. The mechanic is checking the computer data.
- D. He is working on the car in the street.

5. Listen to four statements about each photo on this screen. Click on the letter of the best description of the photo.

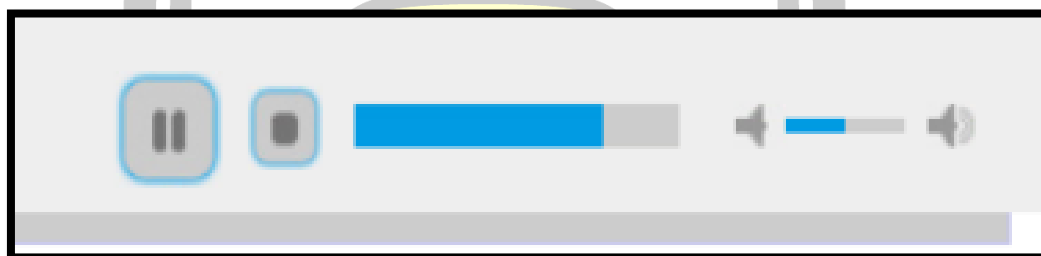
- A. The workers are above the ground.
- B. The construction workers are having lunch.
- C. The building are making a brick building.
- D. The workers don't need hats.

6. Listen to four statements about each photo on this screen. Click on the letter of the best description of the photo.

- A. The boats have arched windows.
B. There is a bridge over the canal.
C. The building have several floors.
D. The barges are tied to posts.

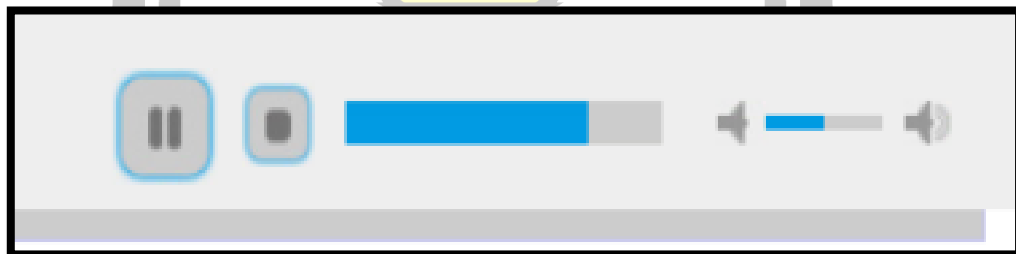
7. Listen to four statements about each photo on this screen. Click on the letter of the best description of the photo.

- A. The technicians are sitting together.
- B. The scientists are discussing an experiment.
- C. The people are in a laboratory.
- D. The people are using safety equipment.

พหุ มณฑล ชีวะ

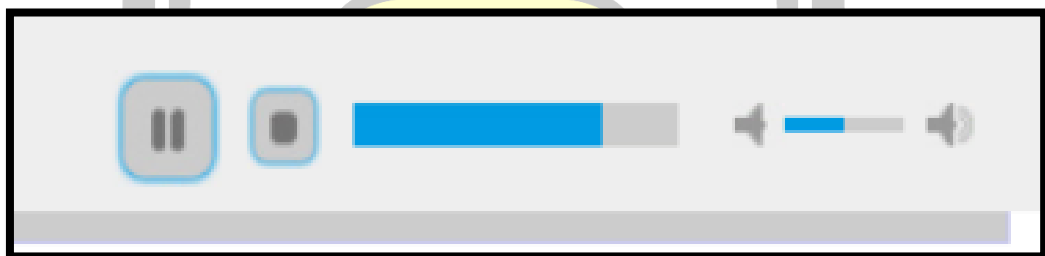
8. Listen to four statements about each photo on this screen. Click on the letter of the best description of the photo.

- A. Both people are standing up.
- B. The patient is younger than the doctor.
- C. The doctor is listening to the patient's heart.
- D. The doctor is talking with the patient.

พจน ปรณ ทิโต ชีเว

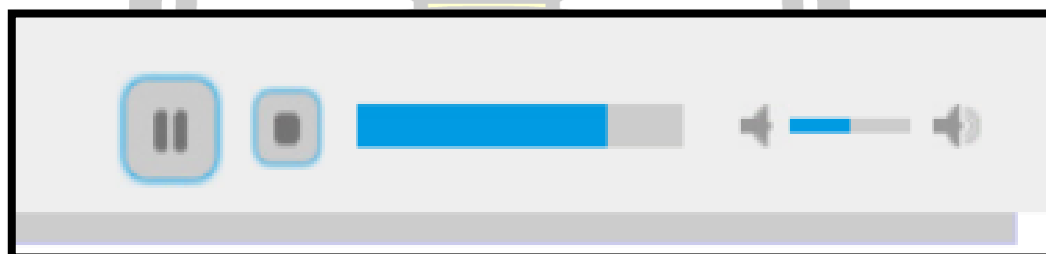
9. Listen to four statements about each photo on this screen. Click on the letter of the best description of the photo.

- A. They are discussing the architectural plans.
- B. They are drinking water.
- C. The architects are wearing safety clothing
- D. They are wearing hard hats.

พหัง บณุ ทิโต ชีเว

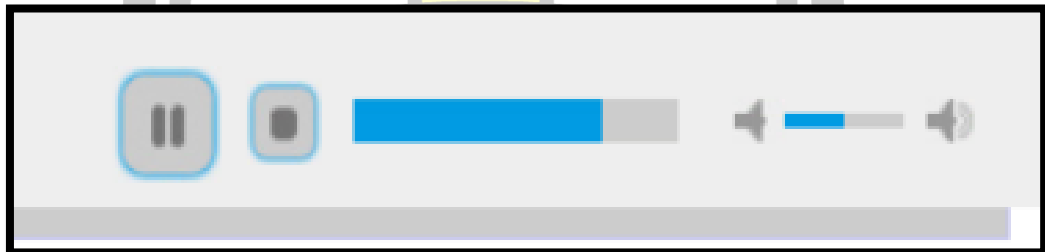
10. Listen to four statements about each photo on this screen. Click on the letter of the best description of the photo.

- A. They are a lot of boxes to move.
- B. The supermarket is busy today.
- C. The man is wearing a purple jacket.
- D. The man is carrying a box.

พูน บัญ ทิโต ชีเว

11. Listen to four statements about each photo on this screen. Click on the letter of the best description of the photo.

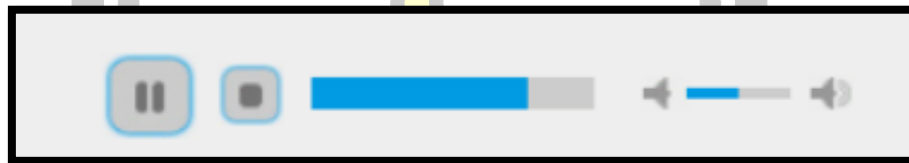
- A. The woman is checking in at the airport.
- B. The woman is handing the passenger his ticket.
- C. The people are at the hospital.
- D. The flight has been cancelled.

พูน บัญชีโต ชีว

12-14 In this part, you will listen to ten short conversations and 9 multiple choice questions.

You are going to listen to three short talks, each with questions. For each question, choose the answer which you think fits best according to what you hear.

12. Where does the woman work?

- A. in the shop
- B. in a doctor's surgery
- C. in a train station
- D. in a factory

13. What should someone do if they make a mistake on the records?

- A. correct the mistake using pencil
- B. use correction fluid
- C. draw one line through the mistake
- D. use a colored pen to highlight the mistake

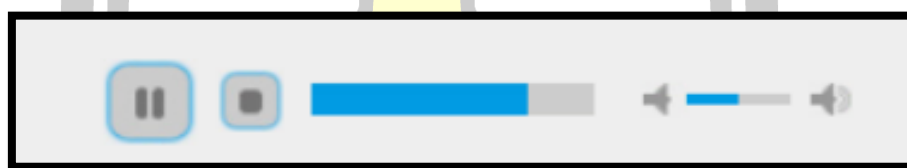
14. What does the woman tell her colleagues to do with the records?

- A. file them away
- B. give them to the administration manager
- C. put them in a box
- D. give them to the patient

Script

Today, I'm going to give you some advice about record-keeping. Keeping accurate records is very important, because if a patient is unhappy about his treatment, he may want to make a complaint to the surgeon. These records will help us to make a case. Always write your name, the date and the time on all the records. Don't use pencil, or coloured pens. Use black ink. If you make a mistake, just cross it out with a single line. Don't use correction fluid. Don't try to file the records away yourself, or they may get lost. Put them in this box here. The administration manager will make sure they are filed away correctly.

15-17 You are going to listen to three short talks, each with questions. For each question, choose the answer which you think fits best according to what you hear.

15. Where does this announcement take place?

- A. on a coach
- B. on a train
- C. a train station
- D. an airport

16. When will they arrive in London?

- A. 8 minutes late
- B. 18 minutes late
- C. 80 minutes late
- D. on time

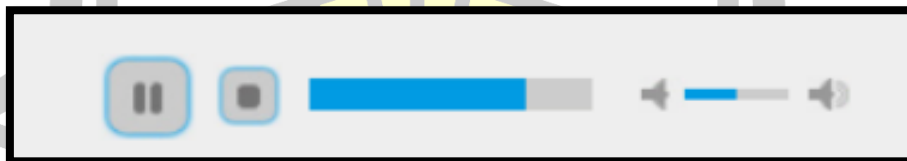
17. In Coach D.....

- A. you cannot listen to music.
- B. you can buy food and drinks.
- C. you need to be quiet.
- D. you can hear on the train speakers.

Script

Good afternoon and welcome to the 6.54 service to London, calling at Nottingham, Leicester, Bedford and Luton. I'd like to apologize for our late running, which is currently 18 – one eight – minutes behind schedule. This was due to a signal failure. However, we are confident that we will be able to make up for this lost time and arrive in London on schedule. There is a buffet service towards the rear of the train in coach C, serving hot and cold drinks and snacks. Coach D is a quiet zone, so please keep conversation levels down and make sure any music that you are listening to on headphones is turned down.

18-20 You are going to listen to ten short talks, each with questions. For each question, choose the answer which you think fits best according to what you hear.

18. The people at the conference make signs for.....

- A. roads
- B. shops
- C. advertisement
- D. restaurants

19. What time will the lecture begin?

- A. 11.00
- B. 11.30
- C. 12.00
- D. 12.30

20. Where is the Angel Room?

- A. on this floor
- B. on the next floor up.
- C. on the next floor down
- D. two floors down

Script

Good morning ladies and gentlemen. I'd like to welcome you all to our 15th annual conference of traffic signs and signals. It's nice to see so many people here. Let me give you the agenda for the day. For the first hour we will hear from our managing director, finance manager and our C.E.O. Then we'll break for half an hour at eleven o'clock for tea and coffee. Then we'll meet again for a fascinating lecture about the future of road travel. Lunch will be served at 12.30 in the Angel Room. Go out of the hall, turn right, go down two levels and the Angel Room is on your right.

แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษ
ด้านการฟัง

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถาม	ผลการพิจารณา		
		1	0	-1
1. ฟังขั้นตอนการสรุปผลการทดลองได้ 2. ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้ 3. ฟังเรื่องและระบุเรื่องจากภาพได้ 4. ฟังบทสนทนาแล้วบอกรายละเอียดได้ 5. ฟังบทสนทนาแล้วแสดงความคิดเห็นจากเรื่องได้ 6. ฟังบทสนทนาแล้วอธิบายได้	1. Listen to four statements about each photo on this screen. Click on the letter of the best description of the photo. A. The young woman is talking to other passengers. B. The airport lounge is not busy. C. The male passengers are reading books. D. Her hand baggage is on the floor. 2. Listen to four statements about each photo on this screen. Click on the letter of the best description of the photo. A. The Cranes are under the container ship. B. The container ship is in port. C. The container ship is at sea. D. The containers are on trucks. 3. Listen to four statements about each photo on this screen. Click on the letter of the best description of the photo. A. The solar panels are horizontal.			

	<p>B. The men are working on solar panel.</p> <p>C. The men are carrying the solar panels.</p> <p>D. The solar panel installation is complete.</p> <p>4. Listen to four statements about each photo on this screen. Click on the letter of the best description of the photo.</p> <p>A. The mechanic is beside the automobile.</p> <p>B. The mechanic is looking at the engine.</p> <p>C. The mechanic is checking the computer data.</p> <p>D. He is working on the car in the street.</p> <p>5. Listen to four statements about each photo on this screen. Click on the letter of the best description of the photo.</p> <p>A. The workers are above the ground.</p> <p>B. The construction workers are having lunch.</p> <p>C. The building are making a brick building.</p> <p>D. The workers don't need hats.</p> <p>6. Listen to four statements about each photo on this screen. Click on</p>			
--	--	--	--	--

	<p>the letter of the best description of the photo.</p> <p>A. The boats have arched windows.</p> <p>B. There is a bridge over the canal.</p> <p>C. The building have several floors.</p> <p>D. The barges are tied to posts.</p> <p>7. Listen to four statements about each photo on this screen. Click on the letter of the best description of the photo.</p> <p>A. The technicians are sitting together.</p> <p>B. The scientists are discussing an experiment.</p> <p>C. The people are in a laboratory.</p> <p>D. The people are using safety equipment.</p> <p>8. Listen to four statements about each photo on this screen. Click on the letter of the best description of the photo.</p> <p>A. Both people are standing up.</p> <p>B. The patient is younger than the doctor.</p> <p>C. The doctor is listening to the patient's heart.</p> <p>D. The doctor is talking with the patient.</p> <p>9. Listen to four statements about each photo on this screen. Click on</p>			
--	---	--	--	--

	<p>the letter of the best description of the photo.</p> <ul style="list-style-type: none"> A. They are discussing the architectural plans. B. They are drinking water. C. The architects are wearing safety clothing D. They are wearing hard hats. <p>10. Listen to four statements about each photo on this screen. Click on the letter of the best description of the photo.</p> <ul style="list-style-type: none"> A. They are a lot of boxes to move. B. The supermarket is busy today. C. The man is wearing a purple jacket. D. The man is carrying a box. <p>11. Listen to four statements about each photo on this screen. Click on the letter of the best description of the photo.</p> <ul style="list-style-type: none"> A. The woman is checking in at the airport. B. The woman is handing the passenger his ticket. C. The people are at the hospital. D. The flight has been cancelled.			
--	--	--	--	--

	<p>Directions : In this part, you will listen to ten short conversations and 9 multiple choice questions.</p> <p>12. Where does the woman work?</p> <ul style="list-style-type: none"> A. in the shop B. in a doctor's surgery C. in a train station D. in a factory <p>13. What should someone do if they make a mistake on the records?</p> <ul style="list-style-type: none"> A. correct the mistake using pencil B. use correction fluid C. draw one line through the mistake D. use a colored pen to highlight the mistake <p>14. What does the woman tell her colleagues to do with the records?</p> <ul style="list-style-type: none"> A. file them away B. give them to the administration manager C. put them in a box D. give them to the patient <p>15. Where does this announcement take place?</p> <ul style="list-style-type: none"> A. on a coach B. on a train C. a train station D. an airport			
--	---	--	--	--

	<p>16. When will they arrive in London?</p> <ul style="list-style-type: none"> A. 8 minutes late B. 18 minutes late C. 80 minutes late D. on time <p>17. In Coach D.....</p> <ul style="list-style-type: none"> A. you cannot listen to music. B. you can buy food and drinks. C. you need to be quiet. D. you can hear on the train speakers. <p>18. The people at the conference make signs for.....</p> <ul style="list-style-type: none"> A. roads B. shops C. advertisement D. restaurants <p>19. What time will the lecture begin?</p> <ul style="list-style-type: none"> A. 11.00 B. 11.30 C. 12.00 D. 12.30 <p>20. Where is the Angel Room?</p> <ul style="list-style-type: none"> A. on this floor B. on the next floor up. C. on the next floor down D. two floors down			
--	--	--	--	--

ตาราง 47 ผลการประเมินความชัดเจนของข้อความและความสอดคล้องกับจุดประสงค์แบบทดสอบ
ทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน

ข้อสอบ	ความสอดคล้อง					รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
4	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 48 ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของ
แบบทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษที่เข้าเกณฑ์

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	0.64	0.85
2	0.72	0.68
3	0.57	0.76
4	0.49	0.57
5	0.37	0.48
6	0.62	0.82
7	0.48	0.64
8	0.57	0.57
9	0.56	0.78
10	0.34	0.85
11	0.29	0.43
12	0.45	0.55
13	0.74	0.70
14	0.65	0.62
15	0.58	0.66
16	0.67	0.70
17	0.54	0.64
18	0.33	0.58
19	0.64	0.35
20	0.28	0.63

แบบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด

Speaking by using the pictures

Picture 1 (3-5 mins)

Speaking by using the pictures

Picture 2 (3-5 mins)

Speaking by using the pictures

Picture 3 (3-5 mins)

Speaking by using the pictures

Picture 4 (3-5 mins)

Speaking by using the pictures

Picture 5 (3-5 mins)

Speaking by using the pictures

Picture 6 (3-5 mins)

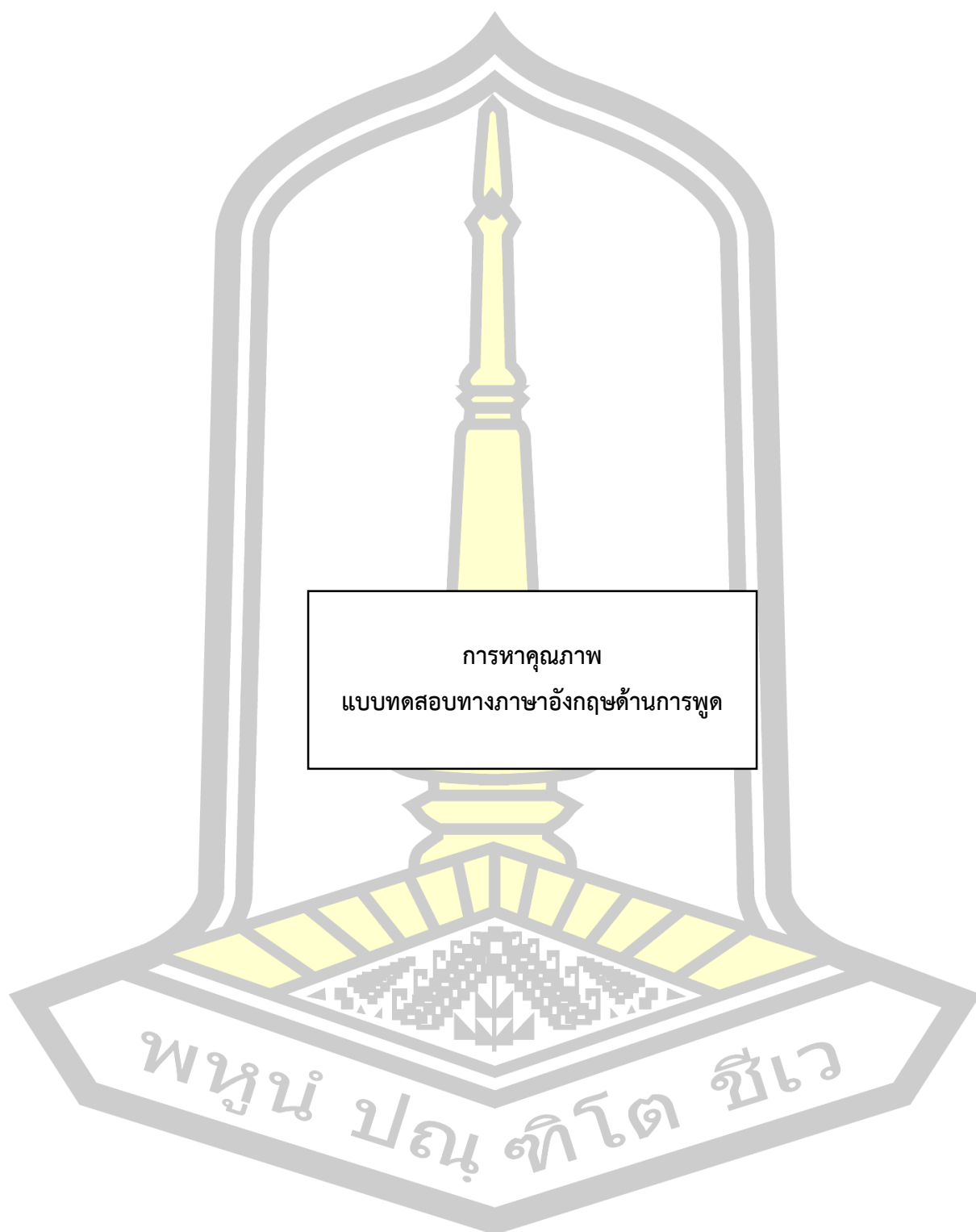
แบบประเมินการให้คะแนนของแบบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด

Rubric for Speaking-Assessment Script

Level Descriptors	Excellent 4	Good 3	Average 2	Below average 1
1. Content	Content completely accurate. Learner shows a deep understanding of topic	Content mostly accurate, mostly on topic. Learner shows a good understanding of topic.	Some information accurate but some off topic. Learner shows some understanding of topic.	Learner shows no real understanding of topic. Some information not relevant.
2. Language	Very few grammar mistakes. Sounds almost like a native speaker.	A few grammar mistakes, but they do not hinder presentation	Grammar mistakes occasionally hinder presentation and make it unclear.	Grammar mistakes hinder communication and make presentation difficult to understand.
3. skills and aids	Captured the attention of the audience. Great variety and use of visual aids. Clear, articulate and confident speech.	Interesting to watch. Used a variety of visual aids effectively. Spoke clearly and confidently most of the time.	Sometimes interesting. Some visual aids. Speech sometime unclear. There is eye contact and facial expression.	Information difficult to follow. Few visual aids. Speech often incomprehensible, and audience frequently lost interest.

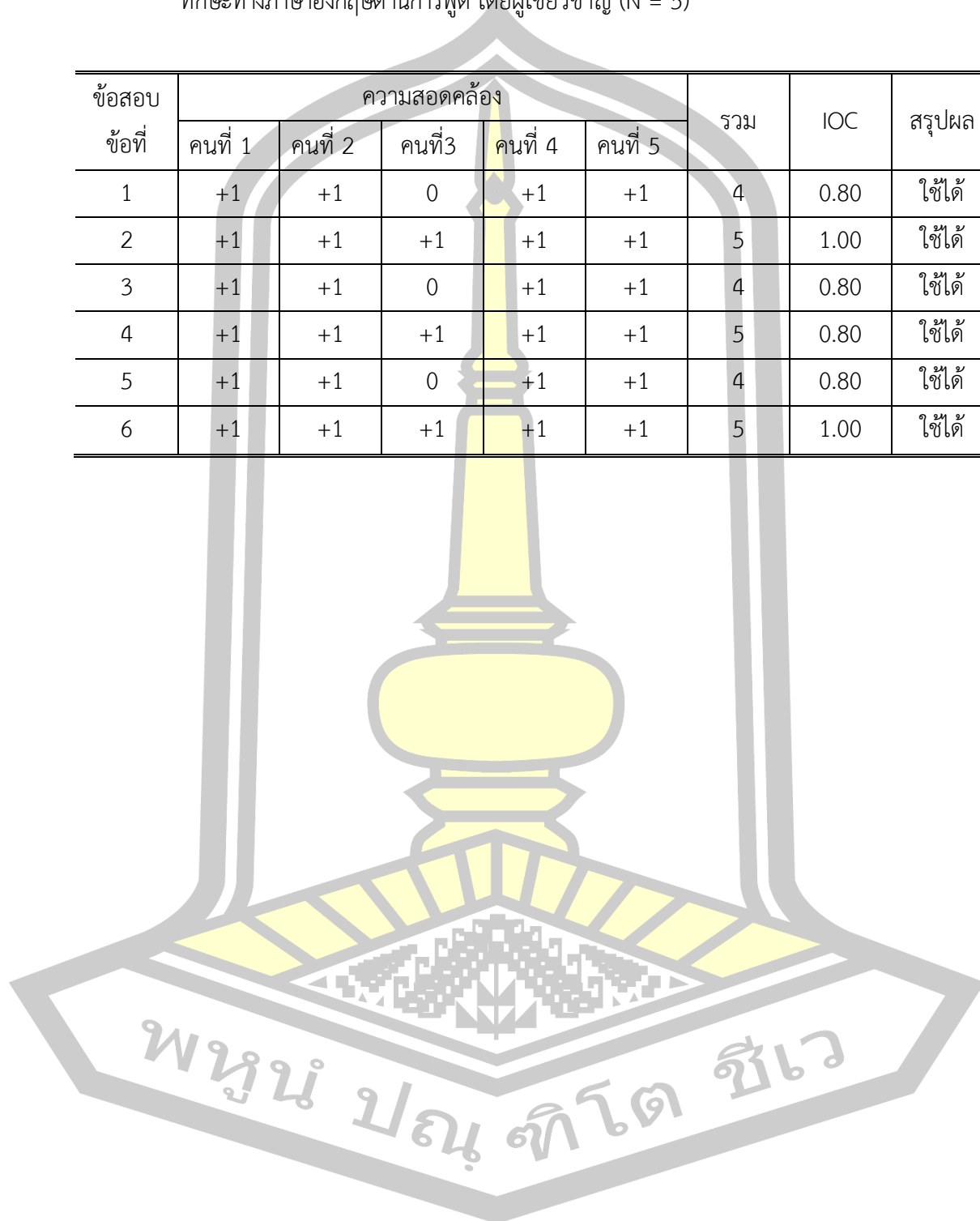
Level Descriptors	Excellent 4	Good 3	Average 2	Below average 1
4. Coherence and Organization	This is clearly stated; examples relevant; information in a logical order; conclusion clear and transitions smooth.	Most information is in a logical order; thesis and conclusion present; some transitions choppy.	Concepts and ideas are loosely connected; lacks transitions; thesis and conclusion vague.	Presentation does not flow; no apparent logic to order of the information; no thesis and few conclusions and transitions.
5. Creativity	Very original presentation; original ; uses the unexpected to catch audience's attention	Some originality present; good variety of materials and method of presenting	Presentation is one-sided and monotonous.	Presentation is repetitive; little or no originality.

ตาราง 49 ผลการประเมินความชัดเจนของข้อความและความสอดคล้องกับจุดประสงค์แบบทดสอบ
ทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด โดยผู้เชี่ยวชาญ (N = 5)

ข้อสอบ	ความสอดคล้อง					รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	0.80	ใช้ได้
5	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

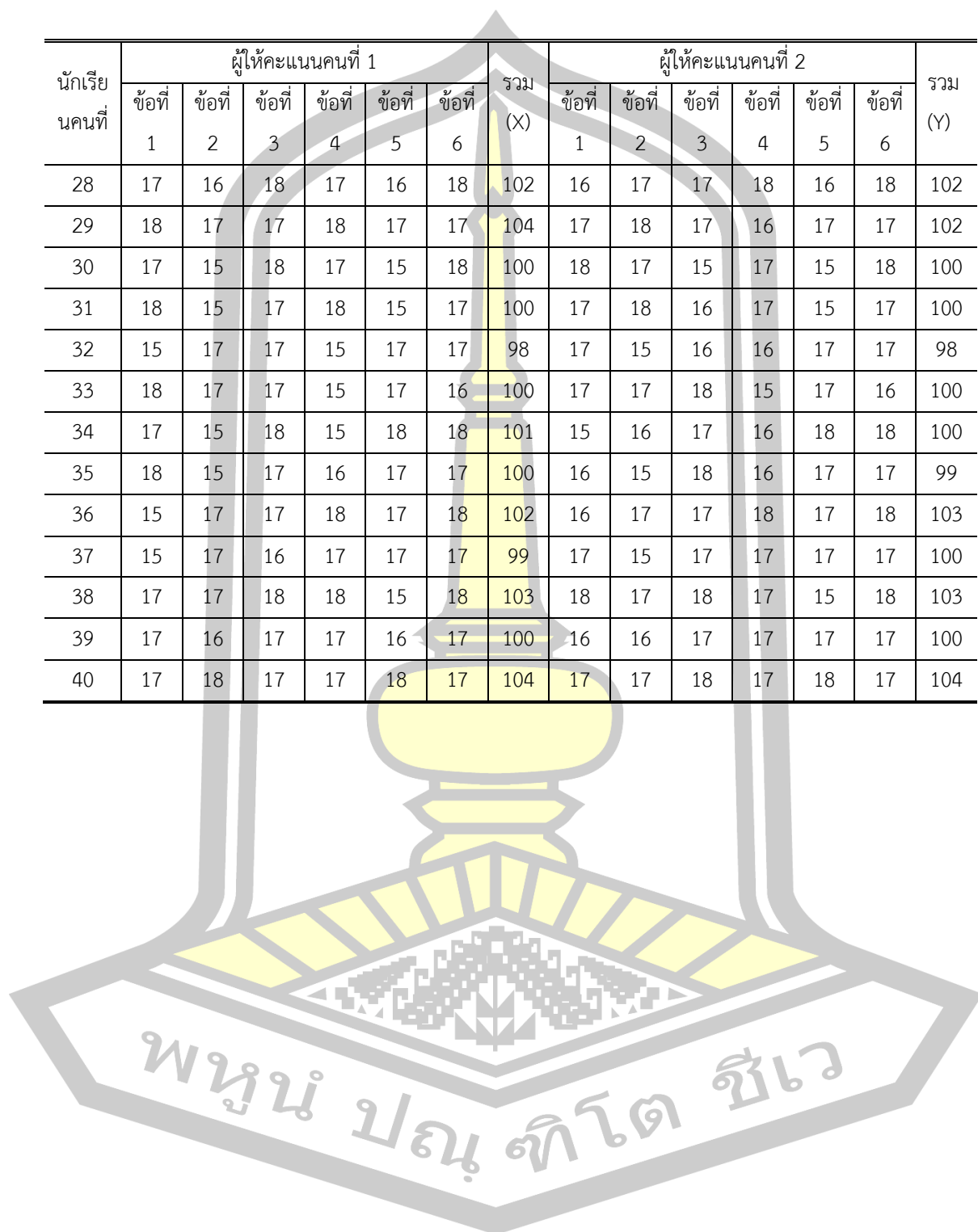

ตาราง 50 ผลการทดสอบหาความเชื่อมั่นแบบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด ให้คะแนนจาก
ครูผู้สอน 2 คน (ประยุกต์ใช้ Test-Retest Method)

นักเรียน คนที่	ผู้ให้คะแนนคนที่ 1						รวม (X)	ผู้ให้คะแนนคนที่ 2						รวม (Y)
	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	
1	18	17	16	17	15	16	99	17	18	16	16	15	16	98
2	16	17	17	15	17	17	99	17	17	17	16	17	17	101
3	17	17	19	15	17	18	103	17	17	18	16	17	18	103
4	17	15	17	16	17	17	99	17	16	16	16	17	17	99
5	18	17	18	17	18	16	104	18	17	18	17	18	16	104
6	17	15	18	15	17	17	99	17	15	18	15	17	17	99
7	19	17	18	15	16	18	103	19	17	18	15	16	18	103
8	17	16	17	16	17	17	100	17	16	17	16	17	17	100
9	17	18	17	16	17	18	103	17	18	17	16	17	18	103
10	17	16	15	17	17	18	98	17	16	15	17	17	18	100
11	17	18	15	17	15	17	98	17	18	15	17	15	17	99
12	15	17	16	18	17	18	101	16	18	16	18	17	18	103
13	17	18	17	17	15	17	101	18	17	17	17	15	17	101
14	15	17	15	18	15	18	98	15	17	15	18	16	18	99
15	15	18	15	17	16	17	98	18	17	15	15	16	17	98
16	17	15	17	17	18	17	101	16	17	17	15	18	17	100
17	18	15	17	16	17	16	99	17	18	17	16	16	16	100
18	17	16	17	18	17	16	101	18	17	17	16	17	16	101
19	18	17	18	15	15	18	101	18	17	18	15	15	18	101
20	17	15	17	18	15	17	99	18	16	17	17	15	17	100
21	18	15	17	17	16	18	101	15	18	16	17	17	18	101
22	17	16	17	18	17	17	102	16	17	17	18	17	17	102
23	17	16	17	17	15	18	100	15	16	17	17	17	18	100
24	16	17	16	18	15	17	99	17	16	16	18	15	17	99
25	18	17	16	15	17	17	100	17	17	16	16	18	17	101
26	17	15	18	17	15	18	100	16	18	17	17	16	17	101
27	18	15	17	18	15	17	100	17	18	17	17	15	17	101

ตาราง 50 (ต่อ)

นักเรียน นคนที่	ผู้ให้คะแนนคนที่ 1						รวม (X)	ผู้ให้คะแนนคนที่ 2						รวม (Y)
	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	
28	17	16	18	17	16	18	102	16	17	17	18	16	18	102
29	18	17	17	18	17	17	104	17	18	17	16	17	17	102
30	17	15	18	17	15	18	100	18	17	15	17	15	18	100
31	18	15	17	18	15	17	100	17	18	16	17	15	17	100
32	15	17	17	15	17	17	98	17	15	16	16	17	17	98
33	18	17	17	15	17	16	100	17	17	18	15	17	16	100
34	17	15	18	15	18	18	101	15	16	17	16	18	18	100
35	18	15	17	16	17	17	100	16	15	18	16	17	17	99
36	15	17	17	18	17	18	102	16	17	17	18	17	18	103
37	15	17	16	17	17	17	99	17	15	17	17	17	17	100
38	17	17	18	18	15	18	103	18	17	18	17	15	18	103
39	17	16	17	17	16	17	100	16	16	17	17	17	17	100
40	17	18	17	17	18	17	104	17	17	18	17	18	17	104

ผลการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

Correlations

		VAR00001	VAR00002
VAR00001	Pearson Correlation	1	.884(**)
	Sig. (2-tailed)		.000
	N	40	40
VAR00002	Pearson Correlation	.884(**)	1
	Sig. (2-tailed)	.000	
	N	40	40

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 POST	100.0250	40	2.09379	.33106
PRE	52.5500	40	3.50787	.55464

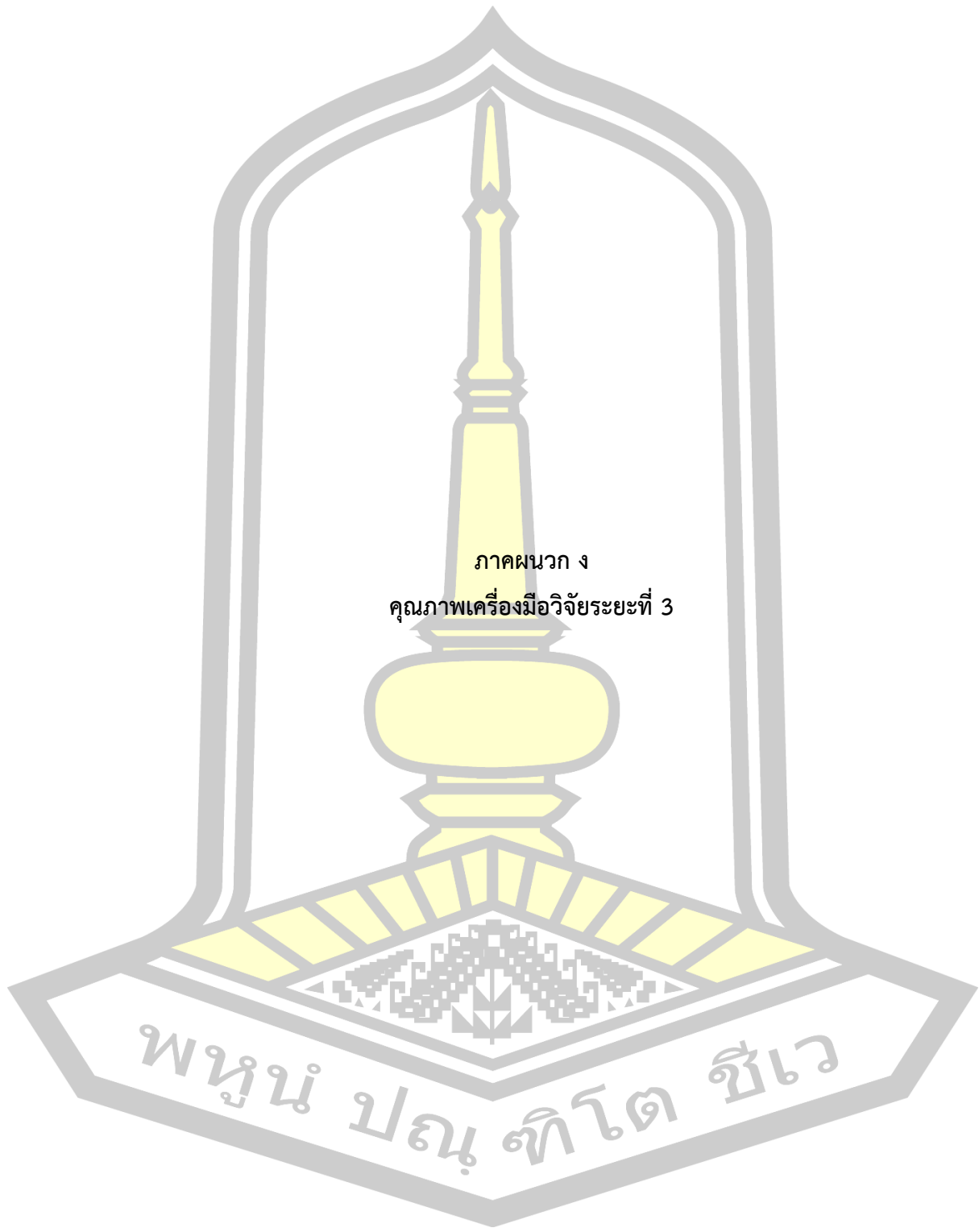
Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 POST & PRE	40	-.337	.033

Paired Samples Test

	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)			
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference					Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
				Lower	Upper						
Pair 1 POST - PRE	47.47500	4.65192	.73553	45.98724	48.96276	64.545	39	.000			

ภาคผนวก ง
คุณภาพเครื่องมือวิจัยระยะที่ 3

พหุมนั ปณุ ทิโต ชีเว

แบบประเมินความสอดคล้อง
ของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอน
เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้ใช้เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทาง ภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนให้มีคุณภาพก่อนที่จะนำไปทดลองใช้และขยายผลต่อไป

2. แบบประเมินฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน แบบประเมินฉบับนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

โปรดให้ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อผู้วิจัยนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่กรุณาตอบแบบประเมิน

ว่าที่ร้อยตรี อรุณ เมียดสีนา

นิสิตปริญญาเอกสาขาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ตาราง 51 ความสอดคล้องของของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

รายการพิจารณา	คนที่					IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5		
1. ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาให้ข้าพเจ้าเข้าใจอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. ครูแบ่งกลุ่มข้าพเจ้าโดยคละความสามารถแบบ เก่ง ปานกลาง อ่อนอย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. ครูส่งเสริมให้ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ แนะนำดูแล ติดตาม ด้านการเรียนอย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. เนื้อหาที่กำหนดในกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับข้าพเจ้า	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนสอนตรงความสนใจและความต้องการของข้าพเจ้า	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. เนื้อหาที่ใช้มีความทันสมัยและมีการบูรณาการทักษะทางภาษาครบทุกทักษะ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7. ข้าพเจ้ามีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8. ข้าพเจ้าได้บูรณาการทักษะทางภาษาอังกฤษทั้งด้านการฟังและด้านการพูด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9. กิจกรรมส่งเสริมให้ข้าพเจ้าใช้ความคิดโดยอาศัยความรู้เดิมเป็นพื้นฐาน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10. กิจกรรมช่วยให้ข้าพเจ้ามีความสามารถใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11. มีการใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนและข้าพเจ้าสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12. กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้ข้าพเจ้ามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13. มีการวัดและประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14. มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15. มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

นำแบบสอบถามไป Try out กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 40 คน พบว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.900 และเลือกข้อคำถามที่มีค่า Corrected Item-Total Correlation มากกว่าหรือเท่ากับ 0.277 (ค่า df คือ $40-2 = 38$ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (one-tailed test) ค่าวิกฤตอยู่ที่ .257)

Case Processing Summary

	N	%
Valid	30	75.0
Cases Excluded ^a	10	25.0
Total	40	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.900	15

พหุ ประถมศึกษา

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
a1	62.07	30.961	.389	.901
a2	61.97	28.930	.716	.889
a3	62.10	28.645	.551	.896
a4	61.87	28.740	.745	.888
a5	62.07	31.375	.277	.905
a6	61.90	28.852	.723	.889
a7	61.90	28.645	.760	.888
a8	62.20	30.924	.392	.901
a9	62.17	27.937	.622	.893
a10	61.97	30.171	.578	.894
a11	61.70	30.562	.553	.896
a12	61.73	29.444	.580	.894
a13	62.03	27.551	.737	.887
a14	61.93	30.961	.427	.899
a15	62.00	28.828	.741	.888

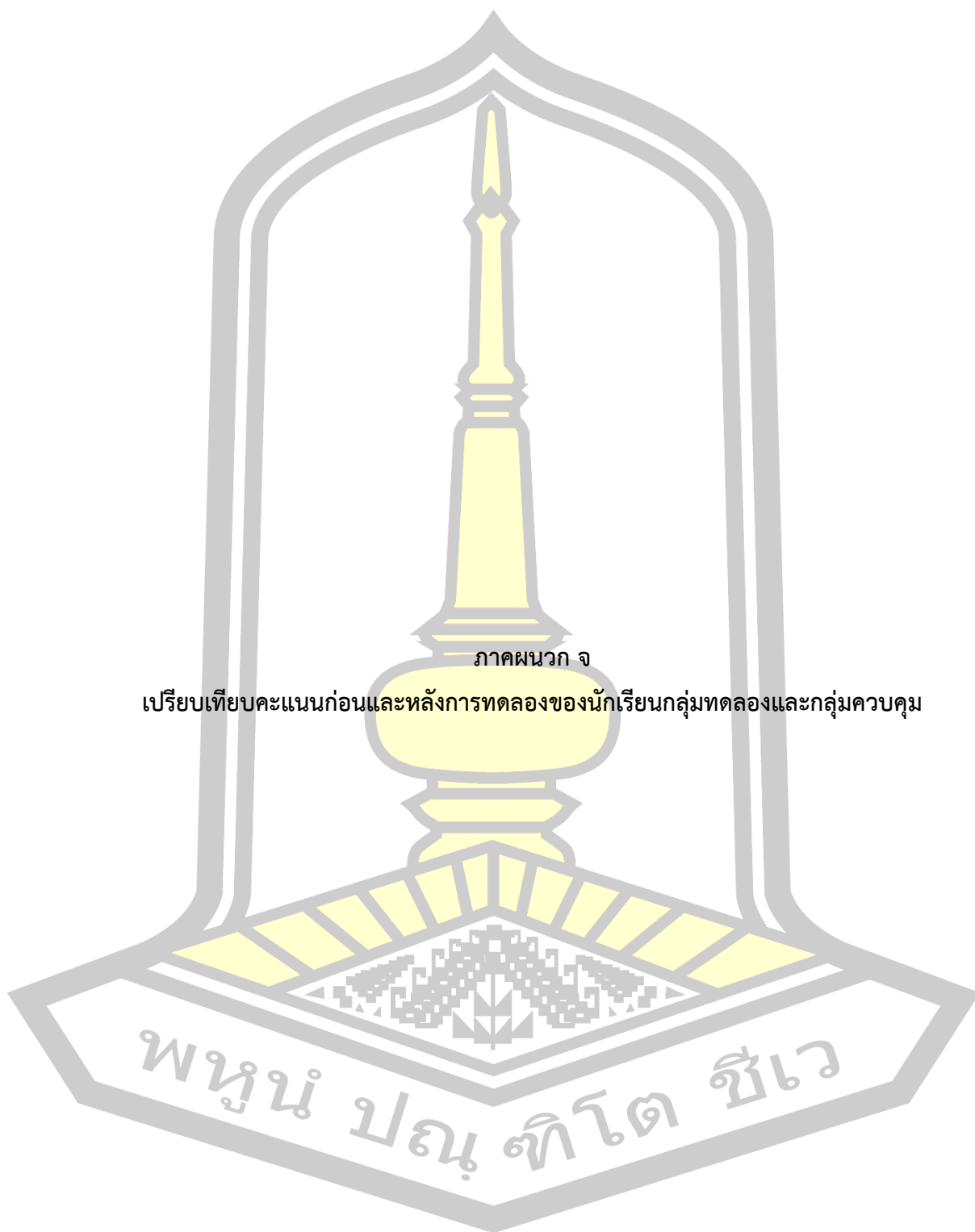

ตาราง 52 สรุปผล ค่าเฉลี่ย ส่วยเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 40 คน (กลุ่มตัวอย่าง)

รายการพิจารณา ข้อที่	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	5	4	3	2	1			
1	28	9	1	1	0	4.60	0.70	มากที่สุด
2	29	9	1	1	0	4.65	0.65	มากที่สุด
3	29	9	1	1	0	4.65	0.65	มากที่สุด
4	29	12	0	0	0	4.73	0.45	มากที่สุด
5	29	12	0	0	0	4.73	0.45	มากที่สุด
6	30	11	0	0	0	4.75	0.43	มากที่สุด
7	30	11	0	0	0	4.75	0.43	มากที่สุด
8	29	12	0	0	0	4.73	0.45	มากที่สุด
9	26	14	0	0	0	4.65	0.48	มากที่สุด
10	29	12	0	0	0	4.73	0.45	มากที่สุด
11	28	12	0	0	0	4.70	0.46	มากที่สุด
12	29	11	0	0	0	4.73	0.45	มากที่สุด
13	28	12	0	0	0	4.70	0.46	มากที่สุด
14	28	12	0	0	0	4.70	0.46	มากที่สุด
15	28	12	0	0	0	4.70	0.46	มากที่สุด

พหุ ประถมศึกษา

ภาคผนวก จ

เปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

พหุ ประยูท วิทยา

ตาราง 53 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง (ได้รับการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา) และกลุ่มควบคุม (สอนตามปกติ) ก่อนการทดลอง

คนที่	กลุ่มทดลอง (40 คะแนน)	กลุ่มควบคุม (40 คะแนน)	คนที่	กลุ่มทดลอง (40 คะแนน)	กลุ่มควบคุม (40 คะแนน)
1	14	13	21	15	16
2	15	15	22	14	15
3	16	14	23	15	14
4	16	15	24	13	14
5	15	16	25	14	13
6	13	14	26	15	16
7	16	17	27	16	13
8	15	16	28	16	13
9	18	17	29	15	15
10	16	16	30	13	12
11	13	15	31	16	15
12	13	13	32	15	14
13	15	13	33	18	17
14	15	16	34	16	16
15	16	18	35	13	16
16	17	15	36	13	17
17	16	16	37	15	15
18	17	13	38	15	16
19	14	15	39	16	16
20	16	16	40	17	15

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติของคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง (ได้รับการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา) และกลุ่มควบคุม (สอนตามปกติ) โดยใช้สถิติ t-test independent samples

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

Group Statistics

	g1	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
p1	1.00	40	15.1500	1.36907	.21647
	2.00	40	15.0250	1.42302	.22500

Independent Samples Test

	Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
	F	Sig.	t	df	Sig. (2- tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
								Lower	Upper
Equal variances assumed	.090	.766	.400	78	.690	.12500	.31222	-.49659	.74659
Equal variances not assumed			.400	77.88 4	.690	.12500	.31222	-.49661	.74661

พหุ ประถมศึกษา

ตาราง 54 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง (ได้รับการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา) และกลุ่มควบคุม (สอนตามปกติ) หลังการทดลอง

คนที่	กลุ่มทดลอง (40 คะแนน)	กลุ่มควบคุม (40 คะแนน)	คนที่	กลุ่มทดลอง (40 คะแนน)	กลุ่มควบคุม (40 คะแนน)
1	34	20	21	38	24
2	35	24	22	38	26
3	33	22	23	36	27
4	33	22	24	36	28
5	35	25	25	35	26
6	33	22	26	36	26
7	39	28	27	37	27
8	36	26	28	38	26
9	38	25	29	39	24
10	38	24	30	39	25
11	37	24	31	38	21
12	37	23	32	37	28
13	38	24	33	37	27
14	39	25	34	37	27
15	38	24	35	36	26
16	39	24	36	38	27
17	38	20	37	37	28
18	39	24	38	36	26
19	35	26	39	36	25
20	37	23	40	37	24

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติของคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง (ได้รับการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา) และกลุ่มควบคุม (สอนตามปกติ) โดยใช้สถิติ t-test independent samples

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

Group Statistics

	g1	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
p2	1.00	40	36.8000	1.69766	.26842
	2.00	40	24.8250	2.11087	.33376

Independent Samples Test

	Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
	F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
								Lower	Upper
Equal variances assumed	1.854	.177	27.959	78	.000	11.97500	.42831	11.12231	12.82769
p2 Equal variances not assumed			27.959	74.570	.000	11.97500	.42831	11.12169	12.82831

ตาราง 55 ผลการทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใน
กลุ่มทดลอง ก่อนและหลังจากได้รับการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนว
การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา

คนที่	ก่อนเรียน Pre-test (20 คะแนน)	หลังเรียน Post-test (20 คะแนน)	D	D ²
1	7	15	8	64
2	4	16	12	144
3	7	16	9	81
4	5	18	13	169
5	6	18	12	144
6	10	19	9	81
7	6	16	10	100
8	6	18	12	144
9	7	18	11	121
10	4	16	12	144
11	7	18	11	121
12	8	19	11	121
13	6	18	12	144
14	2	16	14	196
15	6	17	11	121
16	13	18	5	25
17	6	19	13	169
18	5	18	13	169
19	6	19	13	169
20	3	18	15	225
21	3	16	13	169
22	7	18	11	121
23	7	18	11	121

ตาราง 55 (ต่อ)

คนที่	ก่อนเรียน Pre-test (20 คะแนน)	หลังเรียน Post-test (20 คะแนน)	D	D ²
24	3	17	14	196
25	6	17	11	121
26	7	18	11	121
27	4	16	12	144
28	7	18	11	121
29	5	18	13	169
30	6	19	13	169
31	10	20	10	100
32	6	18	12	144
33	6	19	13	169
34	7	18	11	121
35	4	19	15	225
36	7	18	11	121
37	8	18	10	100
38	6	18	12	144
39	5	19	14	196
40	6	18	12	144
รวม	244	710	466	5568

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติของคะแนนผลการทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังจากได้รับการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	preL	6.1000	40	2.03558	.32185
	postL	17.7500	40	1.12660	.17813

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	preL & postL	40	.403	.010

Paired Samples Test

	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
				Lower	Upper			
Pair 1 preL - postL	-11.65000	1.88856	.29861	-12.25399	-11.04601	-39.014	39	.000

ตาราง 56 คะแนนผลการทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังจกได้รับการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตาม แนวการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา

คนที่	ก่อนเรียน Pre-test (20 คะแนน)	หลังเรียน Post-test (20 คะแนน)	D	D ²
1	10	20	10	100
2	9	19	10	100
3	4	18	14	196
4	8	19	11	121
5	10	19	9	81
6	12	19	7	49
7	10	18	8	64
8	5	18	13	169
9	10	20	10	100
10	5	18	13	169
11	10	18	8	64
12	3	19	16	256
13	2	19	17	289
14	4	19	15	225
15	6	20	14	196
16	4	18	14	196
17	8	16	8	64
18	8	18	10	100
19	2	16	14	196
20	10	19	9	81
21	4	18	14	196
22	6	18	12	144
23	8	17	9	81

ตาราง 56 (ต่อ)

คนที่	ก่อนเรียน Pre-test (20 คะแนน)	หลังเรียน Post-test (20 คะแนน)	D	D ²
24	10	19	9	81
25	12	20	8	64
26	8	18	10	100
27	6	18	12	144
28	8	18	10	100
29	8	16	8	64
30	6	16	10	100
31	5	16	11	121
32	4	16	12	144
33	8	18	10	100
34	7	19	12	144
35	7	19	12	144
36	6	18	12	144
37	8	18	10	100
38	8	18	10	100
39	10	19	9	81
40	12	20	8	64
รวม	291	729	438	5032

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติของคะแนนผลการทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษด้านการพูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังจากได้รับการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 pres	7.2750	40	2.70789	.42816
post	18.2250	40	1.18727	.18772

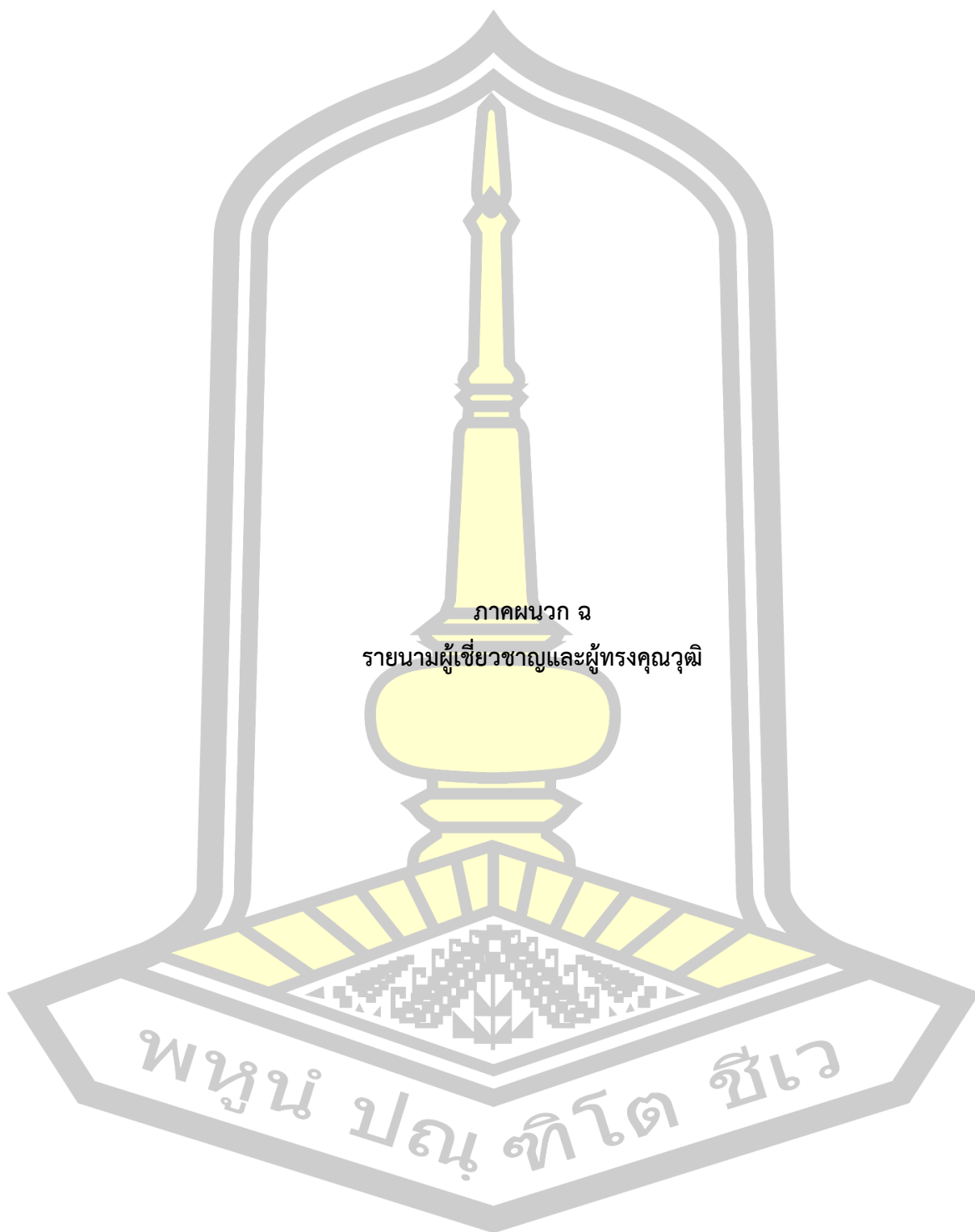
Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 pres & post	40	.419	.007

Paired Samples Test

	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference		t	df	Sig. (2-tailed)
				Paired Differences				
				Lower	Upper			
Pair 1 pres - post	-10.95000	2.45941	.38887	-11.73656	-10.16344	-28.159	39	.000

ภาคผนวก ฉ
รายนามผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

พหุมนั ปณุ ทิโต ชีเว

รายนามผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิกร่างรูปแบบ

1. รศ.ดร. นิราศ จันทระจิตร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนมผู้เชี่ยวชาญด้าน
การพัฒนาารูปแบบ
2. ผศ.ดร.ประเสริฐ เรือนนະการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล
3. นางสาวกนกลักษณ์ จันทร์อินทร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนชุมชน
4. ดร.สงวนศรี ไทรอค คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน
5. ดร.จิรา ลังกา ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญพิเศษ สพม. 29

ที่ ศธ. 0530.5(2) / ว2143

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

16 ตุลาคม 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อรับรับรองการร่างรูปแบบ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.นิราศ จันทระจิตร

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนา รูปแบบ การเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (ปร.ด.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผศ.ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อรับรับรองการร่างรูปแบบ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0926671578

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ ศธ. 0530.5(2) / ว2144

วันที่ 16 ตุลาคม 2561

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ เรือนนະการ

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (ปร.ด.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผศ.ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ที่ ศธ. 0530.5(2) / ว44

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

4 มกราคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางสาวกนกลักษณ์ จันทร์อินทร์

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (ปร.ด.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผศ.ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0926671578

ที่ ศธ. 0530.5(2) / ว2143

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

16 ตุลาคม 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อรับรับรองการยกย่องรูปแบบ

เรียน อาจารย์ ดร.สงวนศรี ไทรอค

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (ปร.ด.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผศ.ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อรับรับรองการยกย่องรูปแบบ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0926671578

ที่ ศธ. 0530.5(2) / ว2138

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

16 กรกฎาคม 2561

ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อรับรับรองการร่างรูปแบบ

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.จิรา ลังกา

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (ปร.ด.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผศ.ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โนมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

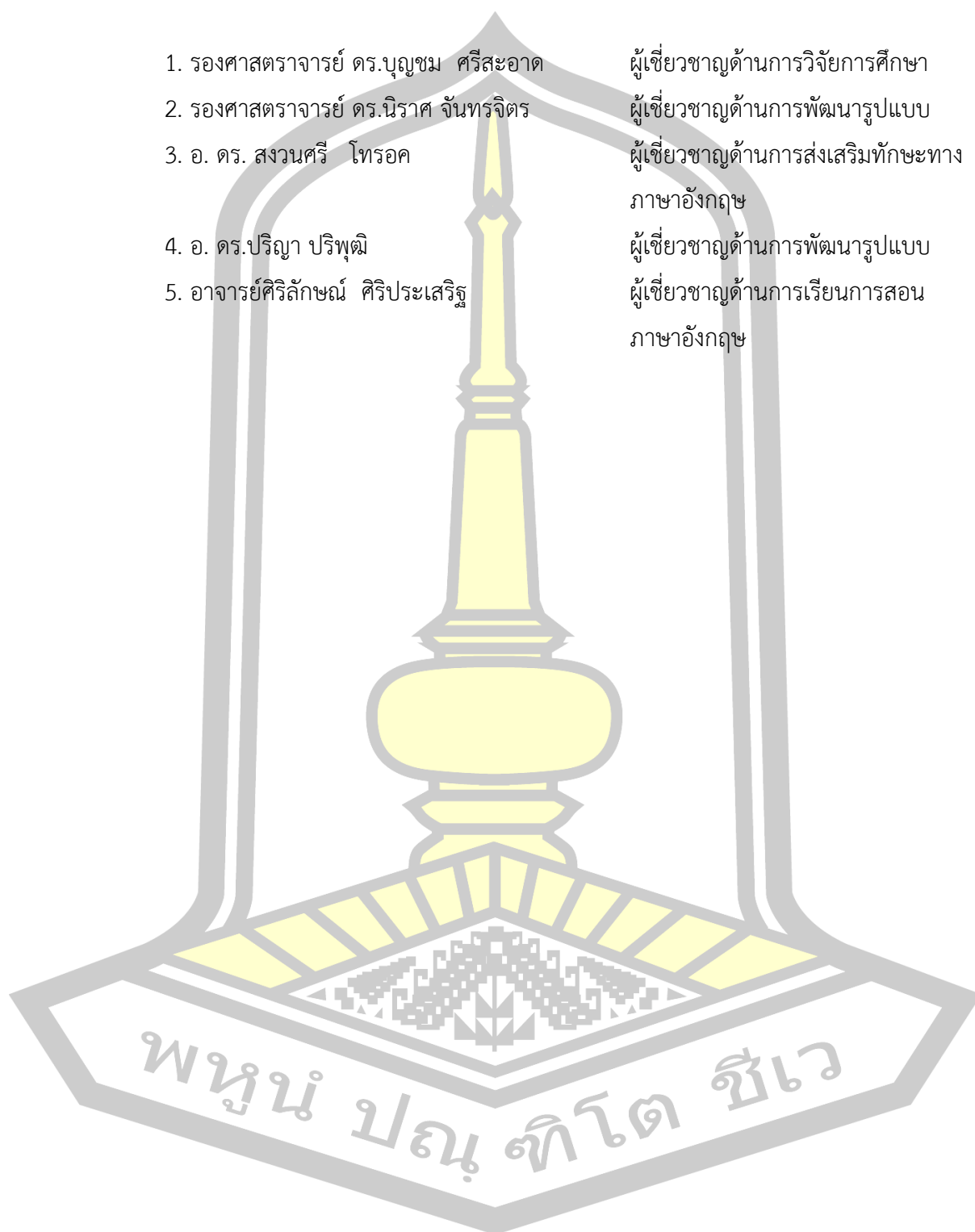
งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0926671578

รายนามผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิรับรับรองรูปแบบ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด	ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยการศึกษา
2. รองศาสตราจารย์ ดร.นิราศ จันทระจิตร	ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนารูปแบบ
3. อ. ดร. สงวนศรี ไทรอค	ผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมทักษะทาง ภาษาอังกฤษ
4. อ. ดร.ปรีญา ปริพุดิ	ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนารูปแบบ
5. อาจารย์ศิริลักษณ์ ศิริประเสริฐ	ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216
 ที่ ศธ. 0530.5(2) / 2186 วันที่ 21 ตุลาคม 2561
 เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อรับรองการยกย่องรูปแบบ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (ปร.ด.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อรับรองการยกย่องรูปแบบ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
 รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ที่ ศธ. 0530.5(2) / ว2143

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

16 ตุลาคม 2561

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อรับรับรองการยกย่องรูปแบบ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.นิราศ จันทระจิตร

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนา รูปแบบ การเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (ปร.ด.) หลักสูตรและ การสอน โดยมี ผศ.ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อรับรับรองการยกย่องรูปแบบ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0926671578

ที่ ศธ. 0530.5(2) / ว2143

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

16 ตุลาคม 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อรับรับรองการยกย่องรูปแบบ

เรียน อาจารย์ ดร.สงวนศรี โทรอด

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (ปร.ด.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผศ.ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อรับรับรองการยกย่องรูปแบบ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0926671578

ที่ ศธ. 0530.5(2) / ว2143

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

16 ตุลาคม 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อรับรับรองการยกย่องรูปแบบ

เรียน อาจารย์ ดร.ปริญญา ปริพุฒิ

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบ การเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (ปร.ด.) หลักสูตรและ การสอน โดยมี ผศ.ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อรับรับรองการยกย่องรูปแบบ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0926671578

ที่ ศธ. 0530.5(2) / ว2143

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

16 ตุลาคม 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อรับรองการยกย่องรูปแบบ

เรียน อาจารย์ศิริลักษณ์ ศิริประเสริฐ

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบ การเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (ปร.ต.) หลักสูตรและ การสอน โดยมี ผศ.ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อรับรองการยกย่องรูปแบบ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0926671578

มณู ที เก

ผู้เชี่ยวชาญด้านการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. รศ.ดร. นิราศ จันทระจิตร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนมผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนารูปแบบ
2. ผศ.ดร.ประเสริฐ เรือนนงการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาสารคามผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล
3. นางยิหาวา ผุดผา พิณมทธาวิ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนชุมชน
4. ดร.จิรา ลังกา ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญ การพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29
ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการจัดการเรียนการสอน
รายวิชาภาษาอังกฤษ
5. อ. ดร.สงวนศรี ไทรอค คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน

ที่ ศธ. 0530.5(2) / ว2138

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

16 ตุลาคม 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.นิราศ จันทระจิตร

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (ปร.ด.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผศ.ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โนมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0926671578

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ ศธ. 0530.5(2) / ว2144

วันที่ 16 ตุลาคม 2561

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ เรือนนະการ

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (ปร.ด.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผศ.ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุมัติครุภัณฑ์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ที่ ศธ. 0530.5(2) / ว44

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

4 มกราคม 2562

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางยิหาว มุคดา พินินทาวี

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมื่อยศีนา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (ปร.ศ.) ศึกษาศาสตร์ และการสอน โดยมี ผศ.ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้นำไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.จongsorn โยมหา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0926671578

ที่ ศธ. 0530.5(2) / ว2138

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

16 ตุลาคม 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.จิรา ลังกา

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (ปร.ด.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผศ.ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์ โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0926671578

ที่ ศธ. 0530.5(2) / ว2138

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

16 ตุลาคม 2561

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.สงวนศรี โทรอด

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (ปร.ด.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผศ.ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุมัติครุภัณฑ์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โนมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0926671578

ที่ ศธ. 0530.5(2) / 2141

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

16 ตุลาคม 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีเมืองวิทยาคาร

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตร (ปร.ด.) หลักสูตร และการสอน โดยมี ผศ.ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา ทำการทดลอง ใช้เครื่องมือเพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0926671578

ที่ ศธ. 0530.5(2) / 2142

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

16 ตุลาคม 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีเมืองวิทยาคาร

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบ การเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (ปร.ด.) หลักสูตร และการสอน โดยมี ผศ.ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้อนุญาตให้ ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการ ในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4374-3174
เบอร์โทรนิสิต 0926671578

ที่ ศธ. 0530.5(2) / 2139

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

16 ตุลาคม 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบ การเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (ปร.ด.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผศ.ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา ทำการทดลอง ใช้เครื่องมือเพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0926671578

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	ว่าที่ร้อยตรีอรุณ เมียดสีนา
วันเกิด	วันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2531
สถานที่เกิด	อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดอุบลราชธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 109 หมู่ที่ 10 ตำบลตาเกา อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี รหัสไปรษณีย์ 34260
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครูชำนาญการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเก่าขามวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี รหัสไปรษณีย์ 34150
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2546 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนน้ำขุ่นวิทยา จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. 2549 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนน้ำขุ่นวิทยา จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. 2554 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (เกียรตินิยมอันดับ 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง พ.ศ. 2557 ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี พ.ศ. 2563 ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พจนัน ปณฺ ทิโต ชีเว